

**Program nauczania wczesnoszkolnego
z językiem angielskim**

„Myślę – działam – idę w świat”.

**Scenariusze zajęć dla klasy III szkoły
podstawowej.**

Skalmierzyce 2015

*Publikacja w ramach projektu konkursowego „ Nowy program – nowe szanse”,
Priorytet III. Wysoka jakość systemu oświaty, Działanie 3.3. Poprawa jakości
kształcenia, Poddziałanie 3.3.4. Modernizacja treści i metod kształcenia – projekty
konkursowe*

*Publikacja współfinansowana ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego
Funduszu Społecznego.*

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Recenzenci

mgr Anna Rutkowska, mgr Joanna Dembowa

Publikacja dystrybuowana bezpłatnie.

Autorki projektu i koncepcji programu nauczania

Małgorzata Sulewska, Ewelina Stachowicz - Zych

Autorzy programu

Anna Dziadkiewicz, Agnieszka Florczak, Dorota Gąsior, Eliza Jarmołowicz, Izabela Kaczmarek, Justyna Krawczyk, Aneta Kryszczak, Magdalena Kubacka, Jolanta Łęcka, Beata Sochacka, Danuta Szymczak, Krystyna Szczegóra, Małgorzata Urbańska

Autorzy scenariuszy: Anna Dziadkiewicz, Justyna Krawczyk, Magdalena Kubacka, Beata Sochacka, Danuta Szymczak, Małgorzata Urbańska

Konsultacje merytoryczne projektu

Małgorzata Kraszkiewicz, Wojciech Kos, Anna Gębka - Suska

Rysunek na okładce

Marysia, uczennica klasy III

Wstęp

Niniejsza publikacja zawiera scenariusze zajęć do edukacji wczesnoszkolnej oraz języka angielskiego do klasy III szkoły podstawowej. Scenariusze zajęć opracowane zostały w oparciu o program nauczania wczesnoszkolnego z językiem angielskim „Myślę – działam – idę w świat”, który został opracowany przez trzynastoosobowy zespół nauczycieli z trzech współpracujących ze sobą szkół. Grupę tworzą specjaliści z zakresu edukacji wczesnoszkolnej, języków obcych, terapii pedagogicznej i zajęć specjalistycznych. Program zakłada wykorzystanie technologii informacyjno-komunikacyjnych w uczeniu się, zawiera bogatą obudowę dydaktyczną m.in.: 270 innowacyjnych scenariuszy zajęć w czterech centrach edukacyjnych opartych na strategiach oceniania kształtującego oraz nowoczesnych metodach i technikach nauczania, w których twórcza aktywność dziecka, jego umiejętność uczenia się jest priorytetem nauczania.

Wszystkie scenariusze zajęć do klasy I, II i III wraz z obudową dydaktyczną znajdziecie Państwo na stronie projektu dofinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego „Nowy program – nowe szanse” www.projekt.noweskalmierzyce.pl

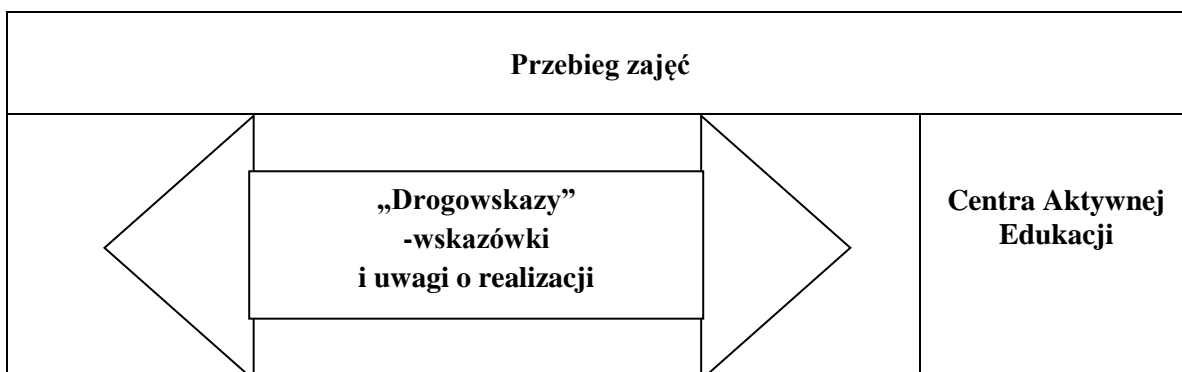
Zachęcamy do zapoznania się z pozostałymi publikacjami wypracowanymi w ramach projektu:

- Program nauczania wczesnoszkolnego z językiem angielskim „Myślę – działam – idę w świat”
- Program nauczania wczesnoszkolnego z językiem angielskim „Myślę – działam – idę w świat”. Scenariusze zajęć do klasy I szkoły podstawowej.
- Program nauczania wczesnoszkolnego z językiem angielskim „Myślę – działam – idę w świat”. Scenariusze zajęć do klasy II szkoły podstawowej.

Autorki programu nauczania „Myślę – działam – idę w świat”

Autor: Magdalena Kubacka	
Klasa III	Temat lekcji: A- jak Australia, Aborygeni i akacja- (pierwszy dzień podróży)
Edukacja: polonistyczna, społeczna, przyrodnicza, matematyczna, plastyczna	
Cel/cele zajęć: - wdrażanie do uważnego słuchania wypowiedzi i korzystania z przekazywanych informacji, - doskonalenie cichego czytania i rozumienia tekstów popularno-naukowych przeznaczonych dla dzieci oraz wyciągania z nich wniosków, - doskonalenie umiejętności tworzenia wypowiedzi w formie ustnej i pisemnej oraz redagowania krótkiego opisu, - uwrażliwienie na kulturę, tradycje Australii oraz wdrażanie do tolerancji i szacunku wobec innych, - poznanie niektórych zwierząt i roślin egzotycznych charakterystycznych dla krajobrazu Australii, - rozwijanie umiejętności rozwiązywania różnorodnych zadań tekstowych związanych z obliczaniem wagi i odczytywaniem wskazań termometru, - wdrażanie do działań twórczych, - kształcenie umiejętności podejmowania działań i zgodnej współpracy z innymi.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - przeczytam tekst informacyjny i na jego podstawie poprawnie zapiszę zdania dotyczące Australii, - obliczę wagę i odczytam wskazania termometru, rozwiązując zadania tekstowe w zakresie 100, - poznam zwierzęta żyjące w Australii, - uzupełnię zdania opisujące emu i pokoloruję ptaka zgodnie z opisem.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - rozwiązuję test o Australii na podstawie samodzielnie przeczytanych informacji w tekście, - nazywam i wskazuję na zdjęciu 9 zwierząt zamieszkujących Australię, podaję kilka informacji o przynajmniej 5 z nich, - wybieram odpowiednie wyrazy z ramki i uzupełniam nimi zdania opisujące emu, - korzystając z opisu ptaka, koloruję emu.	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1) c), 1.3)a), 1.3)c), 1.3)f), 1.4)a), 4.2)b), 5.4), 5.5), 6.4), 7.8).	
Metody pracy: zabawa integracyjna- „Przywitania w mieście”, etiudy pantomimiczne, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, pokaz- filmik edukacyjny, TIK, elementy Oceniania Kształtującego, ewaluacyjna- „Moja mapa Australii”	
Formy pracy: indywidualna, zbiorowa	

Środki dydaktyczne: avatar (Aborygen) stworzony na www.voki.com (Voki jest zarejestrowanym znakiem towarowym firmy Oddcast Inc): avatar- wprowadzenie do zajęć- autor: M. Kubacka, mapy z konturem Australii (celami zajęć) dla każdego ucznia- Załącznik nr 1, Test czytania ze zrozumieniem- tekst „*A- jak Australia, Aborygeni i akacja*”- autor: M. Kubacka- Załącznik nr 2, kredki, Karty pracy ucznia (zadania tekstowe)- Załącznik nr 3, Karty pracy ucznia (zwierzęta Australii i opis emu)- Załącznik nr 4, metodniki, słowniki ortograficzne, filmik edukacyjny: „*Niezwykła Australia*”- autor: M. Kubacka, komputer z dostępem do Internetu, tablica interaktywna lub projektor i ekran.

<p>1. Powitanie zabawą integracyjną: „<i>Przywitania w mieście</i>”¹ Dzieci poruszają się swobodnie po dywanie i witają się z jak największą liczbą osób, w taki sposób jak pokaże nauczyciel. Przykładowe sposoby powitań: - podanie ręki, puszczenie oczka, salutowanie, powiedzenie „dzień dobry”, „żółwik”, podanie ręki pod podniesioną nogą, itd.</p> <p>2. Wprowadzenie do zajęć- uruchomienie przez nauczyciela na tablicy interaktywnej avatara (Aborygena) stworzonego na www.voki.com (Voki jest zarejestrowanym znakiem towarowym firmy Oddcast Inc): <u>avatar-wprowadzenie do zajęć</u>- autor M. Kubacka</p> <p>3. Zapisanie tematu dnia do zeszytów. Uczniowie otrzymują mapy z konturem Australii (mapa będzie wskazywać drogę jaką muszą pokonać i poszczególne jej etapy- cele zajęć). Realizację każdego celu dzieci zaznaczają na swojej mapie kolorując odpowiedni jej fragment.- Załącznik nr 1 Omówienie kryteriów sukcesu ucznia.</p> <p>4. Poznanie Australii- test (czytanie ze zrozumieniem tekstu „<i>A- jak Australia, Aborygeni i akacja</i>”- autor: M. Kubacka- Załącznik nr 2</p> <p>Po udzieleniu przez uczniów odpowiedzi i wykonaniu zadań na podstawie przeczytanych zdań o Australii, nauczyciel wyświetla test na tablicy interaktywnej. Następuje sprawdzenie poprawności wykonania zadania. Uczniowie dokonują samooceny. Jeżeli w którymś zadaniu popełnili błąd nanoszą na swoją Kartę-test poprawną odpowiedź. (Za osiągnięcie celu kolorują na swoich mapach odpowiednią część konturu Australii.)</p> <p>W trakcie indywidualnego czytania i pisania uczniowie korzystają z metodników i w razie konieczności z pomocy nauczyciela. Sygnalizują nauczycielowi, odpowiednim kolorem „światła” trudność zadania: zielony- daje sobie radę, zadanie jest łatwe, żółty- potrzebuję dodatkowych wskazówek i pomocy nauczyciela, czerwony- zadanie jest trudne, proszę o pomoc. W Centrum polonistyczno- komunikacyjnym dostępne są słowniki ortograficzne, których można użyć do korekty ortograficznej zapisu.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	---

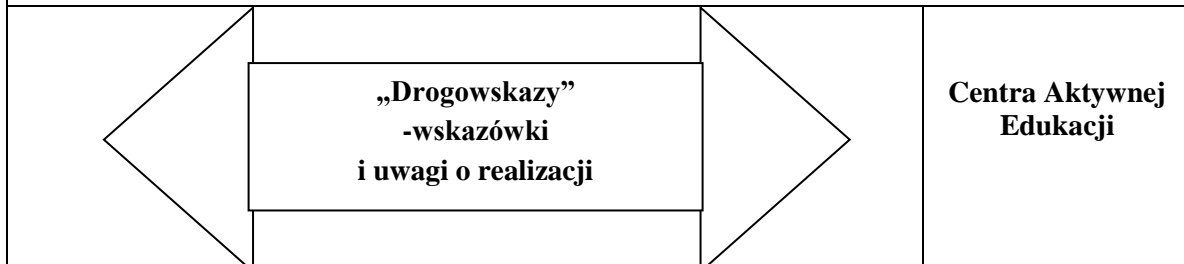
¹ Adam Ligęza, „Vademecum wychowawcy kolonijnego”, Wydawnictwo eSPe, Kraków 2010, s. 91

<p>5. Etiudy pantomimiczne - „<i>W australijskim buszu</i>” (nazywanie uczuć) Uczniowie przedstawiają za pomocą pantomimy uczucia, jakie im towarzyszą, gdy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - spotykają na swojej drodze psa dingo, - goni ich emu, - widzą tańczących Aborygenów, - bawią się bumerangiem, itd. (zgodnie z inwencją twórczą nauczyciela lub samych dzieci). 	<p>artystyczno- ruchowe</p>
<p>6. Rozwiązywanie zadań matematycznych w zakresie 100 (umiejętności praktyczne związane z odczytywaniem wskazań termometru, obliczeniem wagi) - Załącznik nr 3 Układanie zadań tekstowych przez chętne dzieci w formie zagadek matematycznych dla kolegów. Obliczenia i odpowiedzi uczniowie zapisują do zeszytów. (Za osiągnięcie celu kolorują na swoich mapach odpowiednią część konturu Australii.)</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p>
<p>7. Prezentacja filmiku „<i>Niezwykła Australia</i>”- autor: M. Kubacka Poznanie ciekawych miejsc, typowej roślinności, niezwykłych gatunków zwierząt oraz kultury, jaką warto zobaczyć i poznać odwiedzając Australię.</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
<p>8. Rozróżnianie i nazywanie zwierząt zamieszkujących Australię. Uzupełnianie odpowiednimi wyrazami zdań opisujących wygląd emu oraz kolorowanie ptaka zgodnie z opisem (dorysowanie gniazda oraz jaj emu) - Karta pracy- Załącznik nr 4</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze polonistyczno- komunikacyjne</p>
<p>9. Podsumowanie zajęć- ewaluacja: „<i>Moja mapa Australii</i>” Uczniowie siedząc w kole na dywanie prezentują swoje pokolorowane mapy Australii (osiągnięte cele zajęć), jednocześnie wskazując na mapie „obszar-cel”, który wzbudził w nich największe zainteresowanie oraz ten cel, który okazał się najtrudniejszy.</p>	<p>artystyczno- ruchowe polonistyczno- komunikacyjne</p>

Autor: Magdalena Kubacka	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, plastyczna, muzyczna, ruchowa	Temat lekcji: A- jak Australia, Aborygeni i akacja (drugi dzień podróży)
Cel/cele zajęć: - utrwalenie zdobytej wiedzy na temat Australii i jej mieszkańców, - wdrażanie do uważnego słuchania wypowiedzi i korzystania z przekazywanych informacji, - doskonalenie umiejętności tworzenia wypowiedzi w formie ustnej i pisemnej oraz redagowania krótkiego opisu, - uwrażliwienie na kulturę, tradycje Australii oraz wdrażanie do tolerancji i szacunku wobec innych, - poznanie niektórych zwierząt i roślin egzotycznych charakterystycznych dla Wielkiej Rafy Koralowej w Australii, - wdrażanie do podejmowania działań mających na celu samodzielne zdobywanie wiedzy i umiejętności- samo edukacji uczniów, - doskonalenie ogólnej sprawności fizycznej, - ćwiczenie umiejętności rozróżniania podstawowych elementów muzyki (melodia, rytm, wysokość dźwięku, tempo, dynamika), - wdrażanie do świadomego i aktywnego odbioru muzyki, - kształcenie umiejętności podejmowania działań i zgodnej współpracy z innymi, - rozwijanie kreatywności, wyobraźni i wdrażanie do działań twórczych.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - dowiem się jak powstaje i wysłucham jak brzmi instrument Aborygenów, - zbuduję <i>didgeriddo</i> i ozdobię instrument wzorując się sztuką Aborygenów, - ułożę i napiszę zdania opisujące wykonany przeze mnie instrument, - zagram w <i>memory</i> i poznam mieszkańców Wielkiej Rafy Koralowej.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - opowiadam o tym jak Aborygeni budują swoje instrumenty i rozpoznaję dźwięk tego instrumentu, - łączę papierowe rurki i maluję je na wzór aborygeńskiego instrumentu, - opisuję w 5 zdaniach moje <i>didgeriddo</i> , - wymieniam i wskazuję na fotografii 10 zwierząt i roślin Wielkiej Rafy Koralowej w Australii.	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.3) a), 1.3)c), 1.3)f), 3.1)b), 3.1) c), 3.2)c), 4.2)b), 4.2) c), 4.3)a), 4.3)b), 5.4), 5.5), 6.4), 8.1), 8.2), 10.3) c, 10.3)d), 10.4)e).	
Metody pracy: metoda ćwiczeń i praktycznego działania, metoda zadań inspirujących- ekspresja twórcza, ekspresja ruchowa, gra interaktywna- TIK, pokaz- filmik edukacyjny, słowna, <i>memory</i> , elementy Oceniania Kształtującego, ewaluacyjna „ <i>Niedokończone zdania</i> ”	
Formy pracy: indywidualna, zbiorowa, w parach	
Środki dydaktyczne: avatar (Aborygen) stworzony na www.voki.com (Voki jest zarejestrowanym znakiem towarowym firmy Oddcast Inc): avatar-wprowadzenie do zajęć drugi dzień podróży - autor: M. Kubacka, mapy z konturem Australii (celami zajęć) dla każdego ucznia z poprzedniego dnia oraz zapisane cele zajęć do wklejenia w mapę- Załącznik nr 1, gra interaktywna stworzona na Platformie edukacyjnej www.learningapps.org - Australia- test wielokrotnego wyboru – autor: M. Kubacka, audio:\Rob_and Jouke(1).mp3, rolki po papierze toaletowym, ręcznikach kuchennych lub folii spożywczej, taśma klejąca, farby plakatowe, patyczki do uszu, wykałaczki, fotografie przedstawiające <i>didgeriddo</i> oraz grających na	

instrumencie Aborygenów - Załącznik nr 2, 8 pachołków, 2 bumerangi (lub ringo, piłki, dysk), memory- mieszkańcy Wielkiej Rify Koralowej- Załącznik nr 3, filmik edukacyjny wypracowany w ramach pomocy dydaktycznych Programu kształcenia „Myślę- działam- idę w świat”, taniec meduzy- filmik M. Kubacka, bumerang z tektury, a na nim wypisane niedokończone zdania- podsumowanie zajęć, metodniki, komputery z dostępem do Internetu, tablica interaktywna lub projektor i ekran.

Przebieg zajęć

1. Powitanie w kole na dywanie- „Iskierka przyjaźni”

2. Wprowadzenie do zajęć- uruchomienie przez nauczyciela na tablicy interaktywnej- znanego już dzieciom z pierwszego dnia podróży po Australii- avatara (Aborygena) stworzonego na www.voki.com (Voki jest zarejestrowanym znakiem towarowym firmy Oddcast Inc): avatar- wprowadzenie do zajęć drugi dzień podróży - autor M. Kubacka

3. Uczniowie wklejają cele zajęć w mapy otrzymane pierwszego dnia „podróży po Australii”.
Realizację każdego celu dzieci zaznaczają na swojej mapie kolorując w trakcie zajęć odpowiedni jej fragment.- (cele zajęć do wklejenia na mapy- Załącznik nr 1)
Omówienie kryteriów sukcesu ucznia.

4. Odwołanie się do wiedzy, którą dzieci zdobyły dzień wcześniej- gra interaktywna stworzona na Platformie edukacyjnej www.learningapps.org - Australia- test wielokrotnego wyboru – autor: M. Kubacka.

5. Wysłuchanie brzmienia jednego z najstarszych instrumentów dętych na świecie tworzonych przez Aborygenów.
Audio pobrane ze strony <https://archive.org/details/didgeridoorelax> (na licencji Public Domain; utwór na dwa didgeridoo, w tym samym czasie grał Jouke Kooistra i Rob Tol)
Audio: \Rob and Jouke(1).mp3
Rozmowa kierowana na podstawie wysłuchanego brzmienia instrumentu (podstawowe elementy muzyki- melodia, rytm, wysokość dźwięku, tempo, dynamika).

6. Wykonanie modelu didgeridoo według wskazówek nauczyciela.
Uczniowie łączą ze sobą za pomocą taśmy klejącej tekturowe rolki po papierze toaletowym, ręcznikach kuchennych lub rolki po folii spożywczej. Następnie ozdabiają tak powstałą- długą rurę- kolorowymi kropeczkami naniesionymi za pomocą wykałaczek lub patyczków do uszu namoczonych w gęstej farbie. Malują didgeridoo według własnej inwencji twórczej.
Uwaga!

polonistyczno-
komunikacyjne

artystyczno- ruchowe

Powstałe didgeridoo to tylko model instrumentu- nie można wydobyć z niego dźwięku podobnego do autentycznego brzmienia.

polonistyczno-komunikacyjne

Nauczyciel opowiada dzieciom o tym jak powstaje prawdziwy instrument: najpierw Aborygeni przygotowują odpowiednią gałąź eukaliptusa, którą wydrążyły w środku termity. Następnie usuwają resztki z pnia drewna i owady. Zdzierają korę i całość szlifują – jednocześnie do tego celu używają papieru ściernego. Tak przygotowany instrument malują w tradycyjne wzory z kropeczek. Na wszystkich wykonanych przez siebie przedmiotach Aborygeni przedstawiają ważne wydarzenia ze swojego życia, np.: sceny polowań na kangury. W tradycji na didgeridoo grają wyłącznie mężczyźni, kobietom nie wolno było na nim grać, bo mogło to przynieść nieszczęście całemu ludowi.

Nauczyciel prezentuje fotografie przedstawiające didgeridoo oraz grających na instrumencie Aborygenów - Załącznik nr 2

Prace dzieci warto wyeksponować w sali, w Kąciku muzycznym umieszczonym w Centrum artystyczno- ruchowym.

7. Redagowanie przez uczniów zdań opisujących wykonany przez siebie instrument.

Nauczyciel zapisuje na tablicy pytania pomocnicze:

- Z czego jest wykonane moje didgeridoo?
- Jaki ma kształt- co przypomina?
- Jaki ma kolor?
- Jakie wzory na nim namalowałem?
- Jaki jest mój instrument? (ogólne wrażenie)

polonistyczno-komunikacyjne

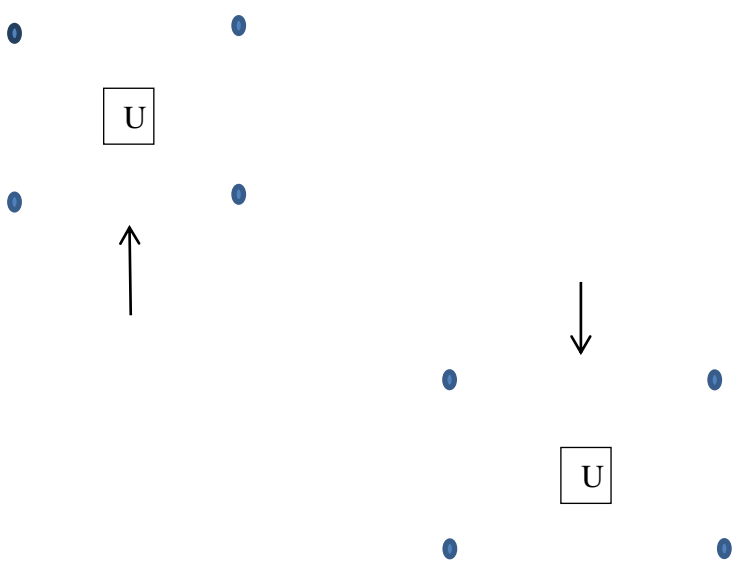
Uczniowie zapisują zdania do zeszytu, następnie chętne dzieci odczytują swój opis na forum klasy.

Nauczyciel powinien sprawdzić poprawność wykonanego zadania- udzielić uczniom informacji zwrotnej.

8. Zabawa ruchowa- „*Polujemy z Aborygenami*”.

Uczniowie ustawieni są w dwóch rzędach, w sporej odległości od siebie (każdy rząd w inną stronę. Nauczyciel ustawia na boisku (lub sali gimnastycznej) 4 pachołki - w 4 strony świata (przed każdym rzędem-drużyną).

artystyczno- ruchowe

Po środku powstałego- wyznaczonego kwadratu- staje jeden uczeń z drużyny U i rzuca kolejno bumerang (ringo, piłkę, dysk) do wyznaczonych celów- pachołków- tak, by je strącić. Po 4 rzutach idzie na koniec rzędu, a do środka kwadratu wchodzi kolejna osoba z drużyny itd. Za każdy przewrócony pachołek drużyna otrzymuje punkt. Wygrywa tak grupa, która zdobędzie najwięcej punktów.

Uwaga!

Jeżeli nauczyciel nie dysponuje oryginalnym bumerangiem, to może wykonać go sam- skleić kilka kawałków grubej tektury i ozdobić według własnego pomysłu; lub zastąpić go ringiem, dyskiem, piłką).

Nauczyciel wyjaśnia, że prawdziwy bumerang jest tak skonstruowany, że potrafi zmienić kierunek w trakcie lotu i wraca do właściciela. Dawniej właśnie Aborygenii używali go do polowań, jednak najstarszy bumerang odnaleźli archeolodzy w Europie- w Polsce.

9. Poznanie Wielkiej Rify Koralowej i jej mieszkańców- memory- Załącznik nr 3

Informacje dla nauczyciela: (na podstawie informacji <http://veturo.pl/article/1724/ciekawe-miejsca-w-australii-wielka-rafa-koralowa-veturo/>)

„Rafa Koralowa jest tak duża, że widać ją nawet z kosmosu, jako jasną smugę na tle lazurowego oceanu. Składa się z ponad 400 gatunków koralowców, które stanowią schronienie dla innych zwierząt: około 3000 gatunków mięczaków, 1200 gatunków ryb, 20 gatunków morskich węży, 6 gatunków żółwi morskich. Można tam podziwiać również liczne gatunki wodorostów, gąbek oraz skorupiaków.”

Dzieci grają w memory w parach (nauczyciel powinien przygotować wystarczająco ilość kart do gry), następnie po odsłonięciu wszystkich kart jedna osoba w parze, przepytuje drugą osobę: pokazuje wybraną kartę i prosi o podanie nazwy mieszkańca Wielkiej Rify Koralowej. Po odgadnięciu wszystkich nazw na podstawie zdjęć, następuje zmiana w parze (wspólne uczenie się uczniów i ocena koleżeńska).

10. „*Taniec meduzy*”- prezentacja przez nauczyciela filmiku edukacyjnego wypracowanego w ramach pomocy dydaktycznych Programu kształcenia „Myślę- działałam- idę w świat”, taniec meduzy- filmik M. Kubacka

11. Podsumowanie zajęć- ewaluacja

(Po każdym opanowanym celu zajęć uczeń kolorował kolejną część Australii na swojej mapie. Na końcu zajęć dzieci wklejają swoje mapki do zeszytów.)

Nauczyciel przygotowuje z tektury bumerang, a na nim niedokończone zdania:

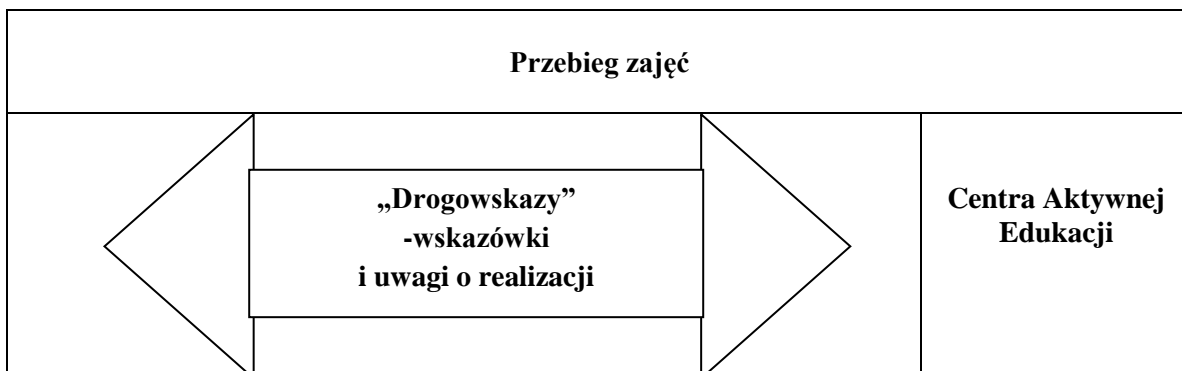
- Co zapamiętam po dzisiejszych zajęciach?
- Co mnie szczególnie zaciekało?
- Co sprawiło mi trudność?

Uczniowie siedzą w kole na dywanie i przekazują sobie z ręki do ręki bumerang kończąc zapisane na nim zdania.

matematyczno-
przyrodnicze

polonistyczno-
komunikacyjne

Autor: Małgorzata Urbańska	
Klasa III Edukacja: przyrodnicza, polonistyczna, techniczna,	Temat lekcji: Jak to ze światłem bywało - od lampy naftowej do żarówki. Bezpiecznie z prądem.
Cel/cele zajęć: - rozwijanie zainteresowań technicznych oraz aktywności badawczej, - uświadomienie postępu w dziedzinie wynalazków nowych źródeł światła, - poznanie znaczenie prądu w życiu człowieka, - promowanie wiedzy o bezpiecznym użytkowaniu energii elektrycznej,	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - utrwale dawne sposoby oświetlenia i różne źródła światła, - będę wiedział, jak zachować się podczas korzystania z urządzeń elektrycznych, - wyjaśnię słowa: prąd, elektrownia, elektryk, - zbuduję prosty układ zamknięty.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - znajduję hasła w słowniku języka polskiego, - łączę i tworzę układ prosty, zamknięty, - umiem bezpiecznie korzystać z prądu elektrycznego.	
Podstawa programowa: 1.1)c), 5.10), 9.2)c), 9.3b)	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, linia czasu, zabawy doświadczalne	
Formy pracy: jednolita, grupowa jednolita, grupowa zróżnicowana, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: różne, dawne i dzisiejsze źródła światła: lampa naftowa i żarówka; urządzenia techniczne: latarka i suszarka; materiały do utworzenia prostego układu: przewody, żaróweczki, klamerki; rozsypanka wyrazowa; ćwiczenie interaktywne http://LearningApps.org/watch?v=p79s1hz9301 (autor M. Urbańska); interaktywna oś czasu http://LearningApps.org/watch?v=pmqqynbf201 (autor M. Urbańska), karta pracy, słownik języka polskiego	

<p>1. Powitanie uczniów w kręgu przekazanie „światełka wiedzy”- płonącego lampionu każdemu dziecku. Przeniesienie aromatycznego lampionu w bezpieczne miejsce.</p> <p>2. „Rundka bez przymusu”- Uczniowie opowiadają o wynalazcach lampy naftowej i żarówki- sprawdzenie wykonania pracy domowej. Utrwalenie pojęcia- wynalazcy- prezentowanie wynalazków.</p> <p>3. Nauczyciel prezentuje lampę naftową i żarówkę. Uczniowie zastanawiają się nad wpływem tych wynalazków na życie ludzi i korzyściach dla nich. Wykonanie ćwiczenia interaktywnego „Od ogniska do żarówki” http://LearningApps.org/watch?v=p79s1hz9301 (autor M. Urbańska)</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p>
--	---

<p>4. Każde dziecko zabiera kartonik z żarówką lub lampą naftową, dzieli się w ten sposób zespół klasowy na dwie grupy. <i>W klasie panuje półmrok. W centrum artystyczno- ruchowym dzieci gromadzą się przy zapalanej lampie naftowej, a w centrum matematyczno- przyrodniczym przy stojącej lampie elektrycznej. Po kilku minutach zamieniają miejsca, wracają do kręgu i wysnuwają wnioski potwierdzające znaczenie światła elektrycznego. Następnie powracają do odpowiedniego centrum.</i></p> <p>5. „Skąd płynie prąd? ” Uczniowie w grupach zawieszają obrazki na krzeselkach (słupach), które połączone są przewodem (skakanki). Wyszukują w słowniku wyrazy: prąd, elektrownia, elektryk. Chętne dzieci odczytują jego znaczenie. Sprawdzają kryterium sukcesu wykonując zadanie interaktywne (elektrownia, słupy energetyczne, skrzynka rozdzielcza w domu, instalacja domowa, gniazdka) http://LearningApps.org/watch?v=pmqqynbf201 (autor M. Urbańska). Jedna grupa ma obrazek z elektrownią parową, druga z elektrownią wiatrową. Po wyznaczonym czasie zamieniają się miejscami, sprawdzają wykonanie zadania i wyszukują różnice.</p> <p>6. Wspólne ułożenie zdań z rozsypanki wyrazowej, przyklejenie ich na plakacie i uzupełnienie graficznymi obrazkami. W Prąd elektrowni. elektryczny powstaje uporządkowany Prąd ładunków ruch elektrycznych. to przewodami Prąd do domu. Płynie montuje i Elektryk naprawia elektryczną. instalację</p> <p>7. Jesteśmy elektrykami. Zapoznanie z prostym obwodem zamkniętym. Rozkręcenie latarki i sprawdzenie zasady działania latarki. Ponowne złożenie i zaświecenie latarki. Pod kierunkiem nauczyciela dzieci omawiają układ prosty i według instrukcji z zachowaniem środków bezpieczeństwa łączą ponownie elementy. Wniosek: W obwodzie płynie prąd tylko wtedy, kiedy obwód jest zamknięty i posiada źródło prądu. Zapoznanie z pojęciami: montaż, demontaż - według instrukcji. Nauczyciel przypomina, iż pomimo małej ilości prądu w baterii również stanowi ona pewne zagrożenie i prezentuje piktogram- porażenie prądem elektrycznym. (źródło - wikipedia). Dzieci w grupie mają do dyspozycji baterię, żaróweczkę, przewody i wyłącznik. (Pomocą mogą być klamerki, które połączą elementy) Zadaniem ich jest wykonać proste połączenie. Nauczyciel zwraca uwagę na bezpieczeństwo. Tworzą układ zamknięty (świecąca żarówka) i otwarty.</p> <p>8. Każda grupa przygotowuje „ Zagadkowe cienie”- za ekranem przy zapalanej latarce przygotowuje różne zabawy z cieniem. Następnie prezentuje na forum klasy: „Jakie to urządzenie? ” Odsłuchanie nagrań pracy urządzeń elektrycznych i odgadnięcie ich nazw. Następnie chętne dzieci przedstawiają ruchem i głosem dźwięk wybranego urządzenia, a inni odgadują.</p> <p>9. Prezentacja suszarki do włosów. Sprawdzenie stanu technicznego. Omówienie budowy i zasad działania suszarki. Uczniowie porównują działanie latarki i suszarki. Wysnuwają wnioski. Nauczyciel zwraca uwagę na zdecydowanie większą moc działania urządzeń elektrycznych. Każde dziecko prawidłowo wkłada wtyczkę do gniazdka, włącza i wyciąga wtyczkę</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p>
---	---

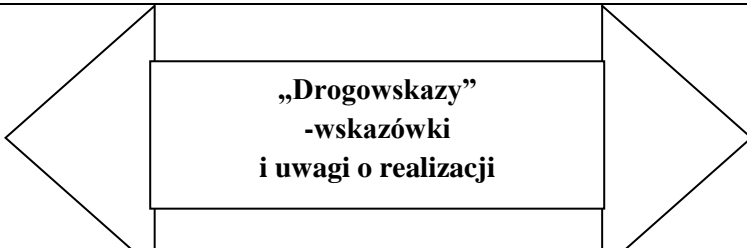
z gniazdka.

10. Porządkowanie zdań na tablicy we właściwej kolejności np. **Wtyczkę wyciągamy jedną ręką, a drugą przytrzymujemy obudowę gniazdka. Suszarka nie może stykać się z wodą. Wciskamy włącznik i suszymy w bezpiecznej odległości od włosów. Wtyczkę podłączamy, trzymając za obudowę.**

11. Burza mózgów- na sylwetach żarówek uczniowie wypisują zagrożenia czyhające na nich w domu podczas używania urządzeń elektrycznych. Następnie przyklejają na szarym papierze wokół wyrazu BEZPIECZNIE. Wspólnie omawiane są bezpieczne zasady i rady dla użytkowników prądu.

12. Pożegnanie w kręgu, przesłanie isierki.

Autor: Magdalena Kubacka	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, społeczna, matematyczna, techniczna,	Temat lekcji: Mleczna uczta
Cel/cele zajęć: - doskonalenie umiejętności myślenia matematycznego oraz zastosowania umiejętności obliczania zadań tekstowych z użyciem czterech działań: dodawania, odejmowania, mnożenia i dzielenia, - kształtowanie umiejętności czytania instrukcji oraz postępowania zgodnie z jej zasadami w trakcie obsługi sprzętu elektrycznego, - wdrażanie do zachowania zasad bezpieczeństwa i higieny podczas przygotowywania oraz spożywania posiłków, - rozwijanie kreatywności, wyobraźni i umiejętności budowania wypowiedzi ustnych na podany temat, - poznanie zasad pisania ogłoszenia, - kształcenie umiejętności podejmowania działań i zgodnej współpracy z innymi.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - wykonam ogłoszenie zgodnie z formą wypowiedzi i z zasadami pisowni, - rozwiążę zadania tekstowe stosując dodawanie, odejmowanie, mnożenie i dzielenie liczb w zakresie 100, - nauczę się obsługiwać mikser i zgodnie z podanym przepisem, przygotuję koktajl mleczno – owocowy.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - poprawnie piszę ogłoszenie, - stosuję dodawanie, odejmowanie, mnożenie i dzielenie liczb w zakresie 100, rozwiązując różne zadania tekstowe, - przygotowuję koktajl mleczno- owocowy zachowując zasady bezpieczeństwa i higieny.	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1) c), 1.3)a), 1.3)b), 1.3) c), 1.3)f), 5.4), 7.2), 7.5), 7.6), 7.8), 7.9), 7.10), 8.1), 8.2), 9.1)c), 9.2)a), 9.2)b), 9.2)c), 9.3)a), 9.3)b), 10.4) b).	
Metody pracy: metoda ćwiczeń i praktycznego działania, gra dydaktyczna- „ <i>Matematyczna winda</i> ”, gra interaktywna- TIK, „ <i>Rundka bez przymusu</i> ”, „ <i>gielda pomysłów</i> ”, elementy Oceniania Kształującego, ewaluacyjn	
Formy pracy: indywidualna, grupowa jednolita, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: 2, 3 lub 4 kostki do gry w dwóch kompletach, 2 klamerki do bielizny, 2 miary krawieckie, krzyżówka interaktywna stworzona na www.LearningApps.org - <u>Krzyżówka- temat dnia</u> autor: Magdalena Kubacka, maskotka- krówka, http://www.mamkotanapunkciemleka.pl/aktualnosci/dlaczego-krowy-maja-laty , list od Krowy Mućki - Załącznik nr 1, Słownik języka polskiego PWN, szablon ogłoszenia- Załącznik nr 2, metodniki, słowniki ortograficzne, różne ukryte w skrzyni produkty potrzebne do koktajlu mleczno- owocowego (takie, jakie dostarcza rodzice, np.: kefir, banany, truskawki, mleko), kubki, półmiski, sztućce, deski do krojenia, mikser lub w miarę możliwości 2 miksery (z instrukcją obsługi sprzętu), test – samokontrola- Załącznik nr 3, kontur krowy narysowanej na szarym arkuszu papieru pakowego, wycięte z kolorowego papieru „łatki”, kolorowe markery, komputery z dostępem do Internetu, tablica interaktywna lub projektor i ekran.	

Przebieg zajęć		
	Centra Aktywnej Edukacji	

<p>1. Powitanie w kole na dywanie miłym gestem, słowem lub ulubioną przez dzieci piosenką.</p> <p>2. Zabawa na dobry początek dnia „<i>Matematyczna winda</i>”²</p> <p>Dzieci ustawiają się w szeregu- jedno za drugim i odliczają kolejno od 1 do...- w zależności ilu uczniów liczy klasa. Następnie liczby parzyste tworzą jedną grupę, liczby nieparzyste drugą. Każda otrzymuje klamerki i centymetr krawiecki. Nauczyciel informuje uczniów, że centymetr to winda. Grupy będą na zmianę rzucać kostkami (dowolne 2, 3 lub 4 kostki do gry na każdą grupę), liczbę wylosowanych oczek sumować, a wynik zaznaczać klamerką na swojej miarce. Schodzimy w dół zaczynając od liczby 100.</p> <p><u>Przykład:</u></p> <div style="text-align: center;"> </div> <p>Grupa wyrzuca:</p> <p>czyli $3+5+3+3=14$ i „zjeżdża” swoją windą- klamerką 14 pięter w dół, czyli zaczynając od 100 przesuwa się o 14 pól niżej i wpina klamerkę w odpowiednie miejsce na miarce lub</p> <div style="text-align: center;"> </div> <p>czyli $3+4+6=13$ (13 pól niżej)</p> <p>Wygrywa ta grupa, która jako pierwsza zjedzie na sam dół-, czyli dotrze do 0.</p> <p>3. Wprowadzenie do zajęć- „<i>Rundka bez przymusu</i>”- przypomnienie przez uczniów informacji z poprzednich zajęć na temat mleka, jego składu i walorów zdrowotnych. Dzieci przekazują sobie z ręki do ręki maskotkę krówki.</p> <p>4. Zapoznanie z tematem dnia: krzyżówka interaktywna stworzona na</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
---	---

² W oparciu o grę „Kto pierwszy dotrze do jeden?” : E. Gruszczyk-Kolczyńska. M. Skura „ Skarbiec matematyczny poradnik matematyczny klasa 0 i klasy I-III” , Nowa Era, Warszawa 2005, s. 67

Platformie edukacyjnej www.learningapps.org – Krzyżówka- temat dnia, autor: M. Kubacka

Podanie przez nauczyciela celów zajęć i omówienie kryteriów sukcesu ucznia. Zapisanie ich na tablicy i pod tematem dnia w zeszytach.

5. Szukanie odpowiedzi na pytanie problemowe: *Dlaczego krowy mają łaty?*- giełda pomysłów.

Należy podkreślić, iż każdy pomysł, nawet ten najmniej realny jest dobry. Ważne, aby pobudzić uczniów do kreatywnego myślenia.

Po omówieniu wszystkich pomysłów, nauczyciel przytacza informacje naukowe, do jakich doszedł podczas badań Zen Faulke- amerykański biolog. *„Jego zdaniem lacie umaszczenie pomaga odstraszać owady, takie jak gzy, które męczą krowy bolesnymi ugryzieniami. Naukowiec swoją teorię oparł na obserwacji, z której wynika, że różnobarwne łaty nierównomiernie odbijają światło i tym samym dezorientują zbliżające się do zwierzęcia insekty. Zmylone owady atakują mniej celnie, dzięki czemu krowy mogą cieszyć się spokojem. Badanie dowodzi także, że im mniejsze i bardziej liczne są plamy, tym mniej atrakcyjnym celem staje się zwierzę.”*

Źródło: <http://www.mamkotanapunkciemleka.pl/aktualnosci/dlaczego-krowy-maja-laty> (Dostęp: <http://www.smithsonianmag.com/smart-news/why-dogs-have-spots-13658891/?no-ist>)

6. Zabawa ruchowo- naśladowcza według opowiadania nauczyciela. Dzieci swobodnie poruszają się po sali wchodząc w rolę zwierząt na pastwisku: wydają dźwięki naśladować krowę. Na dźwięk słyszanego dzwonka pasterskiego (nauczyciel może wykorzystać janczary) starają się szybko dotrzeć na dywan- „obory”. Kto nie zdąży, a muzyka umilknie, ten musi „zamuczyć” 3 razy stojąc na jednej nodze. Zabawę można powtórzyć kilka razy- autor M. Kubacka.

artystyczno- ruchowe

7. Odczytanie listu od Krowy Mućki przez chętnego ucznia lub nauczyciela.- Załącznik nr 1

polonistyczno- komunikacyjne

8. Przypomnienie zasad pisania ogłoszenia. Nauczyciel przytacza definicję ze Słownika języka polskiego PWN:

ogłoszenie - wiadomość o czymś umieszczona w miejscu publicznym w formie pisemnej lub rozpowszechniona przez środki przekazu

ogłosić — ogłaszać

1. podać do publicznej wiadomości
2. wydać coś w formie publikacji
3. publicznie nadać komuś jakiś tytuł, godność

Wspólne ustalenie, jaką formę powinno mieć ogłoszenie i jakie informacje zawierać.

Indywidualne pisanie ogłoszenia o zgubionych łatach Krowy Mućki.

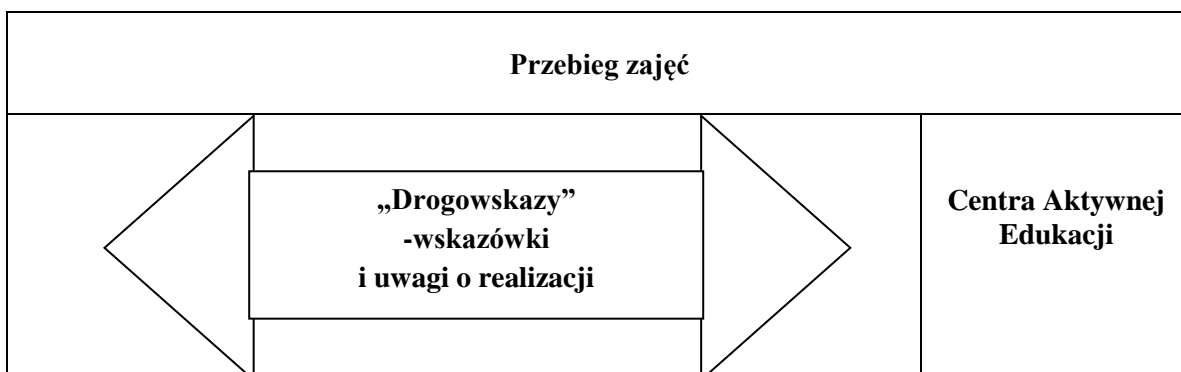
Podczas pracy pisemnej na Kartach- Załącznik nr 2, uczniowie mają do dyspozycji dostępne w Centrum polonistyczno- komunikacyjnym słowniki ortograficzne i metodniki. W trakcie pracy posługując się kolorami w metodnikach, dają nauczycielowi informację: czerwone światło- zadanie jest trudne, proszę o pomoc; żółte- nie wszystko potrafię, proszę o dodatkowe wskazówki lub zielone- zadanie jest łatwe i nie potrzebuję pomocy.

9. „Mleczna ucztą”- w nagrodę za osiągnięty cel (napisane poprawnie

artystyczno- ruchowe

<p>ogłoszenie, uczniowie otrzymują od Krowy Mućki szklanę mleka oraz różne ukryte w skrzyni produkty, z których będą mogły wykonać mleczno-owocowy koktajl.) Dzieci będą pracować w grupach- dobór grup metodą zaproponowanej przez dzieci wyliczanki.</p> <p><u>Uwaga!</u></p> <p>Nauczyciel prosi dzień wcześniej rodziców uczniów o zakup potrzebnych do koktajlu produktów: kefiru, bananów, truskawek itp. oraz przygotowanie dzieciom desek, bezpiecznych noży plastikowych kubeczków. Można też wykorzystać sprzęt i wyposażenie szkolnej kuchni, stołówki- kubki, półmiski, sztućce, deski itp. Sam przygotowuje mikser lub w miarę możliwości 2 miksery (z instrukcją obsługi sprzętu) lub.).</p> <p>Należy upewnić się, czy żaden uczeń nie jest np. uczulony na mleko i czy może spożyć koktajl.</p> <p>Przed przystąpieniem do zadania należy głośno przeczytać instrukcję obsługi miksera elektrycznego i omówić z dziećmi sposób pracy z zachowaniem zasad bezpieczeństwa. Ustalamy też zasady higienicznej pracy – myjemy ręce, owoce, przygotowujemy i sprzątamy stanowisko pracy itp.</p> <p>10. Wspólna degustacja sporządzonego koktajlu- utrwalenie zasad savior-vivre przy stole.</p> <p>11. Rozwiązywanie zadań tekstowych- samokontrola (obliczenia w zakresie 100 z zastosowaniem dodawania, odejmowania, mnożenia i dzielenia- Załącznik nr 3)</p> <p>12. Ewaluacja zajęć- na wyciętych z papieru kolorowych łatkach dzieci zapisują to, co na zajęciach było dla nich najbardziej interesujące i przyklejają łatki w kontur krowy (narysowanej na szarym arkuszu papieru pakowego). To co sprawiło dzieciom trudność- zapisują kolorowymi markerami na około konturu krowy.</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	---

Autor: Magdalena Kubacka	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, społeczna, przyrodnicza, techniczna	Temat lekcji: Mleko i jego walory odżywcze
Cel/cele zajęć: - rozwijanie myślenia naukowego oraz umiejętności formułowania wniosków opartych na własnych obserwacjach dotyczących przyrody i społeczeństwa, - poznanie wartości odżywczych mleka i jego przetworów oraz skutków ich niedoboru, - kształtowanie umiejętności czytania informacji zawartych na etykietach produktów żywnościowych, - rozwijanie umiejętności formułowania myśli w zdaniu, - rozwijanie kreatywności, wyobraźni i wdrażanie do działań twórczych, - kształcenie umiejętności podejmowania działań i zgodnej współpracy z innymi.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - poznam składniki odżywcze mleka i dowiem się, jaki mają wpływ na funkcjonowanie organizmu człowieka, - poznam produkty, które powstają w wyniku przetwarzania mleka i dowiem się jak należy je przechowywać, - utworzę i zapiszę hasło reklamujące mleko korzystając z rodziny wyrazu: <i>mleko</i> - zaprojektuję i wspólnie z kolegami wykonam makietę „ <i>Mlecznej planety</i> ”.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wymieniam składniki odżywcze mleka i jego przetworów, tłumaczę ich wpływ na mój organizm, - układam i poprawnie piszę hasło zachęcające do picia mleka- wykorzystam wyrazy należące do rodziny wyrazu: mleko, - zgodnie pracując w grupie, wykonuję makietę „ <i>Mlecznej planety</i> ” ze zużytych opakowań po produktach mlecznych.	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.3) a), 1.3)c), 1.3)f), 1.3)g), 5.4), 6.9), 6.10), 8.1), 8.2), 9.2) a), 9.2)b), 9.2) c), 9.3)a), 9.3)b).	
Metody pracy: „ <i>mapa myśli</i> ”, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, interaktywna gra dydaktyczna- TIK, zabawa integracyjna- „ <i>Ludzie do ludzi...</i> ”, elementy Oceniania Kształującego, ewaluacyjna „ <i>Wędrująca kartka</i> ”	
Formy pracy: indywidualna, grupowa jednolita, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: animacja stworzona na www.voki.com (Voki jest zarejestrowanym znakiem towarowym firmy Oddcast Inc): <u>awatar- Voki (wprowadzenie do zajęć)</u> - autor M. Kubacka, puzzle- cele zajęć do wklejenia w zeszyty- Załącznik nr 1, zdjęcia zwierząt, od których ludzie piją mleko, arkusz kolorowego brystolu, zdania dotyczące produkcji mleka - Załącznik nr 3, filmik <u>MLEKO i jego walory odżywcze</u> - filmik <u>M. Kubacka</u> , autor Magdalena Kubacka, kartonik lub pusta, plastikowa butelka po mleku, gra interaktywna stworzona na www.LearningApps.org – <u>składniki mleka</u> - autor: M. Kubacka, skrzynia, opakowania po produktach mlecznych, metodniki, praca domowa uczniów- Załącznik nr 4, dowolna muzyka-odgłosy natury, komputery z dostępem do Internetu, tablica interaktywna lub projektor i ekran.	

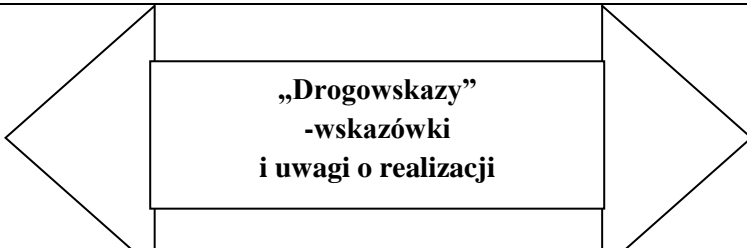

<p>1. Powitanie w kole na dywanie zabawą integracyjną „<i>Ludzie do ludzi</i>”.</p> <p>2. Wprowadzenie do tematu dnia- omówienie celów zajęć oraz kryteriów sukcesu ucznia. Nauczyciel korzysta z animacji stworzonej na www.voki.com (Voki jest zarejestrowanym znakiem towarowym firmy Oddcast Inc) <u>awatar- Voki (wprowadzenie do zajęć)</u> - autor M. Kubacka Po wspólnej dyskusji i wymianie spostrzeżeń uczniowie zapisują temat dnia w zeszytach. Po każdym osiągniętym celu zajęć dzieci będą wklejać jeden element puzzli, do momentu, gdy zapełnią całą szklanę „mlekiem” (czyli osiągną wszystkie cele zajęć) - Załącznik nr 1</p> <p>3. Odwołanie się do wiedzy uczniów- stworzenie na kolorowym arkuszu brystolu, klasowej „mapy myśli” ze słowem „MLEKO”. Nauczyciel kieruje pracą uczniów, zadając pytania problemowe (uzupełnia wiadomości uczniów, wyjaśnia trudne zagadnienia np.: proces produkcji mleka) - <i>Czy ludzie piją mleko tylko od krowy? Od jakich innych zwierząt pijemy mleko?</i> (prezentacja przez nauczyciela ilustracji zwierząt- Załącznik nr 2- zdjęcia można wkleić w „mapę myśli”) (Nauczyciel przygotowując się do zajęć może skorzystać z wiedzy dostępnej na http://www.poradnikzdrowie.pl/zywienie/co-jesz/mleko-jakie-mleko-jest-najzdrowsze_41778.html - znajdzie tam informacje dotyczące różnych miejsc na świecie i kultur, w których spożywane jest mleko od wielbłądów, bawołów, kóz itp.) - <i>Dlaczego mleko jest białe?</i> (Jeżeli uczniowie nie znają odpowiedzi, nauczyciel wyjaśnia, że biały kolor mleka jest dzięki jego składnikom. Mleko jest mieszaniną różnych składników, min. wody i tłuszczu – tłuszcz nie rozpuszcza się w wodzie, tylko tworzy małe kropelki. I właśnie te kropelki odbijają i załamują światło – dlatego nasze oczy widzą białą barwę- źródło: www.dzieciakimleczaki.pl) - <i>Jak wygląda „droga mleka od krowy do kubka”</i> (proces produkcji- ułożenie zdań zgodnie z właściwą kolejnością - Załącznik nr 3)? - <i>Jakie są wasze ulubione produkty mleczne?</i> (rozmowa w parach- ustalenie, które produkty cieszą się w klasie największą popularnością)</p> <p>4. Poznanie składu mleka i jego wartości odżywczych stosowanych w przemyśle spożywczym i kosmetyce- filmik <u>MLEKO i jego walory odżywcze</u>- filmik M. Kubacka.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	---

<p>5. Zabawa ruchowa- dzieci stają w rozkroku w dwóch rzędach, jedno za drugim. Podają sobie najpierw nad głowami- z rąk do rąk -plastikową butelkę po mleku (lub pusty kartonik po mleku) - podanie górą. Następnie powtarzają czynność przekazując sobie butelkę dołem. Wygrywa drużyna, która jako pierwsza skończy podanie górą i dołem.</p> <p>6.Utrwalenie wiadomości dotyczących składników mleka odpowiedzialnych za prawidłowy rozwój człowieka- gra interaktywna stworzona na www.LearningApps.org – <u>składniki mleka</u> – autor: M. Kubacka</p> <p>7. „<i>Jakie skutki może powodować dieta o zbyt małej zawartości wapnia?</i>” – uczniowie na podstawie zdobytych na zajęciach informacji analizują i dochodzą do wniosków podając przykłady niedoboru wapnia, białka oraz witamin w diecie człowieka. Nauczyciel kieruje rozmową tak, by uczniowie wskazali na ryzyko złamania kości, skrzywienia kręgosłupa, brak odporności na choroby. <u>Informacja dla nauczyciela:</u> Długotrwały niedobór wapnia w okresie rozwoju powoduje choroby: nieprawidłowy wzrost kości i zębów, zaburzenia wzrostu, choroby dziąseł, kruchość zębów, krzywicę, tężyczkę (objawy: mrowienie warg, języka, kończyn, bóle i kurcze mięśni). U dorosłych dodatkowo może wystąpić deformacja i rozmięczenie kości, osteoporoza, nadciśnienie tętnicze. Zwrócić uwagi na alergię niektórych osób na laktozę zawartą w mleku i zastąpienie mleka innymi produktami pochodzenia roślinnego, np.: mleko sojowe.</p> <p>8. Formułowanie przez uczniów haseł, zdań promujących picie mleka i spożywanie jego przetworów z wykorzystaniem rodziny wyrazu: mleko (mleczarz, mleczny, itp.)- zapisanie 2 wybranych haseł do zeszytów- pisanie z pamięci. W trakcie pracy dzieci korzystają z metodników przekazując informację zwrotną nauczycielowi- czerwone „światło”- trudne zadanie, prosimy o pomoc, żółte- prosimy o wskazówki, nie wszystko potrafimy, zielone- jest ok., nie potrzebujemy pomocy. Po wykonanym zadaniu nauczyciel sprawdza poprawność zapisów i ocenia uczniów stosując komentarz- informację zwrotną.</p> <p>9. Wyszukiwanie w skrzyni opakowań po produktach mlecznych, czyli wytwarzanych z mleka- czytanie etykietek, porównywanie ilości, zawartości w nich odżywczych składników, odczytywanie daty produkcji i przydatności towaru. Nauczyciel zwraca uwagę na sposób ich zamknięcia oraz na datę przydatności do spożycia zamieszczoną na opakowaniach. Rozmawia z dziećmi na temat sposobu przechowywania tych produktów w sklepie oraz w domu. (Niebezpieczeństwo spożycia po terminie ważności).</p> <p>10. Makieta z wykorzystaniem naturalnych opakowań po mleku i produktach mlecznych, wycinków z gazet itp. <u>Uwaga!</u> Opakowania zbierać należy przez tydzień. Uczniowie przynoszą je do klasy z domu- przechowywać można w skrzyni w Centrum artystyczno- ruchowym. Należy zwrócić uwagę na to, by wszystkie opakowania były czyste. <i>„Wyobraźcie sobie, że w Kosmosie odkryto nową mleczną planetę. Ogłoszono</i></p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
---	---

<p>wielki konkurs na jej nazwę. Jak może się nazywać? Jak mogą wyglądać jej mieszkańcy? Jakie mogą być ich ulubione przysmaki? Jak wygląda świat, w którym żyją?” (Do formułowania i zadawania pytań można włączyć chętnych uczniów.) - twórcza dyskusja.</p> <p>Wykonanie makiety mlecznej planety w grupach- przed rozpoczęciem pracy należy przypomnieć zasady zgodnej i bezpiecznej pracy w grupach, podzielić zadania między członków zespołów.</p> <p>11.Omówienie pracy domowej uczniów- wklejenie zadania domowego do zeszytów- Załącznik nr 4</p> <p>12. Ewaluacja zajęć - „Wędrująca kartka” Dzieci siedząc w kręgu na dywanie zapisują na małej karteczce pytania dotyczące zajęć, tematu dnia. W rytm dowolnej muzyki uczniowie podają sobie karteczki z ręki do ręki. Kiedy muzyka milknie, po kolei każdy odpowiada na zapisany na kartce - którą aktualnie trzyma- problem.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	---

Autor: Magdalena Kubacka	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, społeczna, plastyczna	Temat lekcji: Moja mapa szczęścia
Cel/cele zajęć: - wdrażanie do uważnego słuchania wypowiedzi i korzystania z przekazywanych informacji, - doskonalenie umiejętności wypowiadania się oraz uczestniczenia w rozmowach, także inspirowanych literaturą; zadawania pytań, udzielania odpowiedzi, prezentowania własnego zdania i formułowania wniosków, - poszerzanie zakresu słownictwa i struktur składniowych, - doskonalenie umiejętności nazywania emocji i okazywania uczuć w różnych sytuacjach życiowych- podkreślenie znaczenia przyjaźni, miłości, życzliwości na drodze do szczęścia, - rozwijanie kreatywności, wyobraźni i wdrażanie do działań twórczych, - kształcenie umiejętności podejmowania działań i zgodnej współpracy z innymi oraz podejmowania wspólnych decyzji.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - stworzę własną definicję szczęścia i wskażę sposoby poszukiwania szczęścia w codziennych sytuacjach, - uważnie wysłucham „ <i>Bajki o sklepie, gdzie Szczęście sprzedawano...</i> ” i odpowiem na pytania dotyczące tekstu, - poznam kilka powiedzeń używanych, na co dzień i wyjaśnię ich znaczenie, - rozpoznam i nazwę różne uczucia, emocje, - narysuję pastelami „ <i>Mój szczęśliwy dzień</i> ”.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - dyskutując w grupie dowiem się, co to jest szczęście i wskażę kilka przykładów sytuacji, w których można je znaleźć, - wypowiadam się zdaniami na temat szczęścia opisanego w opowiadaniu, - znam znaczenie i stosuję w swoich wypowiedziach przynajmniej 6 poznanych powiedzeń, - nazywam swoje uczucia i potrafię przedstawić ruchem, mimiką swoje emocje, - ilustruję swój szczęśliwy dzień zgodnie z określonymi kryteriami.	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1) c), 1.2)a), 1.2)c), 1.3)a), 1.3)b), 1.3) c), 4.2)a), 4.2)b), 5.1), 5.2), 5.4).	
Metody pracy: praca z tekstem, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, gra dydaktyczna-memory oraz gra interaktywna- TIK, elementy Oceniania Kształującego, ewaluacyjna	
Formy pracy: indywidualna, grupowa, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: dowolna muzyka instrumentalna, chusta animacyjna, „ZASZYFROWANY ALFABET” oraz zaszyfrowany temat zajęć- Załącznik nr 1, duży- biały lub kremowy arkusz brystolu z narysowaną mapą oraz kserokopie mapek z hasłami- celami zajęć dla uczniów- Załącznik nr 2, pisaki, białe kartki dla par i grup, blog, którego autorką jest Loona: http://loona-na-blogu.blogspot.com/2014/11/bajka-o-sklepie-gdzie-szczescie.html – tekst „ <i>Bajki o sklepie, gdzie Szczęście sprzedawano...</i> ” - Załącznik nr 3, <i>Ilustrowany słownik frazeologiczny</i> , autor: Agnieszka Nożyńska- Demianiuk, Wydawnictwo IBIS, Poznań 2014, memory- związki frazeologiczne - Załącznik nr 4, „emotikony”- Załącznik nr 5, gra interaktywna stworzona na www.LearningApps.org –gra interaktywna-uczucia: pomoc wypracowana w ramach Programu kształcenia „Myślę-działam-idę w świat”, Centra artystyczno-ruchowe, autor: Anna Dziadkiewicz, komputery z dostępem do Internetu lub tablica interaktywna, skrzynia, pastele olejne, tektura.	

Przebieg zajęć	
	Centra Aktywnej Edukacji

1. Powitanie w kole na dywanie- zabawa integracyjna z chustą animacyjną przy dowolnej muzyce instrumentalnej.

2. Odszyfrowanie i zanotowanie tematu zajęć - Załącznik nr 1

Nauczyciel przygotowuje duży, biały lub kremowy arkusz brystolu (można przypalić zapalkami brzegi arkusza, tak by „mapa” wyglądała na starą). Na mapie narysowana jest droga, jaką pokonają dzieci w trakcie zajęć- nauczyciel zapisuje na mapie cele zajęć. Takie same kserokopie mapy otrzymują wszystkie dzieci.- Załącznik nr 2

Po głośnym odczytaniu celów, nauczyciel przedstawia kryteria sukcesu ucznia, po czym następuje omówienie zadań.

Po zrealizowanym celu zajęć dzieci będą kolorować pisakiem pokonany odcinek na mapie (łączą kropki- drogę, jaką przeszły od jednego do drugiego celu).

Przykład :

3. Zebranie, porównanie i uzupełnienie informacji na temat: *Co to jest szczęście?*- technika „kuli śniegowej”.

Uczniowie najpierw w parach prezentują własne zdanie na temat szczęścia- rozmawiają ze sobą i starają się stworzyć definicję szczęścia, którą zapisują na małych karteczkach. Następnie dwie pary łączą się w czwórki (piszą definicję na większej, wspólnej kartce), czwórki, w ośmio - osobowe grupy i dzieci dyskutując poznają zdanie innych (zapisują definicję na wspólnej kartce).

Po próbie zdefiniowania szczęścia, dochodzą do wniosku, że jest to pojęcie,

artystyczno- ruchowe

polonistyczno- komunikacyjne

które trudno określić jednym słowem, bo dla każdego oznacza coś innego.

4. Wysłuchanie czytanego przez nauczyciela opowiadania „*Bajka o sklepie, gdzie Szczęście sprzedawano...*” dostępnej na blogu <http://loona-na-blogu.blogspot.com/2014/11/bajka-o-sklepie-gdzie-szczescie.html> - Załącznik nr 3

5. Rozmowa o szczęściu na podstawie tekstu oraz własnych doświadczeń i obserwacji dzieci.

- Na jakiej ulicy znajdował się sklep ze szczęściem?
- Dlaczego ludzie nie dostrzegali sklepu ze szczęściem?
- Gdzie miał schować kawałek szczęścia pan, który zrobił zakupy w sklepie?
- Jak wyglądała zapłata?
- Co oczekiwało szczęście?
- Kto umiał cieszyć się szczęściem i dlaczego?
- Co czyni nas szczęśliwym? Gdzie znaleźć szczęście?
- Czy szczęście można kupić?
- Jak rozumieć polskie przysłowie: „*Pieniądze szczęścia nie dają.*”
- Jak rozumieć angielskie przysłowie: „*Szczęście, które posiadasz jest jak ziarno; szczęście, które dzielisz – to kwiat.*”

6. Wyjaśnienie znaczenia powiedzenia „**dziecko szczęścia**”, odszukanie definicji w Słowniku frazeologicznym.

(„**dziecko szczęścia**”- osoba mająca powodzenie w życiu, szczęście; wybraniec losu. „*Był dzieckiem szczęścia- zawsze wszystko mu się udawało*”).

Źródło: *Ilustrowany słownik frazeologiczny*, Wydawnictwo IBIS, Poznań 2014)

Nauczyciel wyjaśnia, że często w codziennym języku (języku potocznym) posługujemy się wyrazami, zwrotami, powiedzeniami, które nie należy przekładać dosłownie. Mają one jednak pewne znaczenie i odniesienia do różnych sytuacji życiowych (są to związki frazeologiczne, frazeologizmy, powiedzenia, zwroty językowe).

7. Poznanie innych związków frazeologicznych.

Uczniowie w parach grają w memory - Załącznik nr 4

Po odszukaniu wszystkich par związków frazeologicznych, każda para uczniów prezentuje wybrany przez siebie zwrot przed całą klasą (dzieci mogą przedstawić sytuację słownie, ruchowo lub rysunkowo ilustrując znaczenie frazeologizmu). Zadaniem pozostałych uczniów jest odgadnięcie frazeologizmu oraz uniesienie w górę odpowiedniej karty, przeczytanie zwrotu i jego znaczenia.

8. Zabawa ruchowa- kalambury.

Nauczyciel pokazuje dzieciom różne „*emotki*”- twarze ilustrujące wybrane uczucia. Dzieci przedstawiają ruchem, gestem, mimiką sytuację, w których towarzyszą im te uczucia.- Załącznik nr 5

Nauczyciel powinien zwrócić uwagę na to, iż człowiekowi w ciągu życia towarzyszą różne uczucia. Często są one wywołane pod wpływem emocji, czyli stanu umysłu, ciała, jako reakcji na różnorodne wydarzenia, jakie nas w życiu spotykają, lub też jakie są wywołane podczas kontaktu z innymi ludźmi. Emocji nie powinniśmy tłumić. Ważne by we właściwy sposób

artystyczno- ruchowe

rekompensować, rozładowywać bądź je wzmacniać.

9. Rozpoznawanie i nazywanie różnych uczuć- gra interaktywna stworzona na Platformie edukacyjnej www.learningapps.org - gra interaktywna-uczucia: pomoc wypracowana w ramach Programu kształcenia „Myśle-działam-ideę w świat”, Centra artystyczno-ruchowe, autor: Anna Dziadkiewicz

polonistyczno-
komunikacyjne

10. Zasyfrowanie przez dzieci swojego przepisu na szczęście – *Szczęście daje mi...*– do zasyfrowania wyrazów uczniowie wykorzystują plansze z „ZASYFROWANYM ALFABETEM” – Załącznik nr 1

Po zapisaniu „składników” szczęścia, dzieci wrzucają karteczki do skrzyni, z której później będą je losować.

Wybraną karteczkę odszyfrowują w domu i piszą do zeszytu 3 zdania na ten temat, np. jeżeli ktoś odszyfrował słowo: rodzina, to pisze zdania o rodzinie.

11. Wykonanie pracy plastycznej pastelami olejnymi na tekturze:

„*Mój szczęśliwy dzień...*”

Prezentacja powstałych prac w Klasowej galerii i omówienie ich przez autorów.

Ocena koleżeńska powstałych dzieł zgodnie z ustalonymi wcześniej kryteriami: zgodność z tematem, pomysł i estetyka wykonania.

artystyczno-
ruchowe

12. Podsumowanie zajęć- ewaluacja.

Uczeniowie po każdym opanowanym celu zajęć zaznaczali na swoich mapkach trasę, drogę. Na końcu zajęć wklejają wypełnione mapki do zeszytów.

Pod mapką zapisują pytanie: *Jak się czułem na zajęciach?* i rysują odpowiednią „buźkę” czyli odpowiedź.

Przykład:

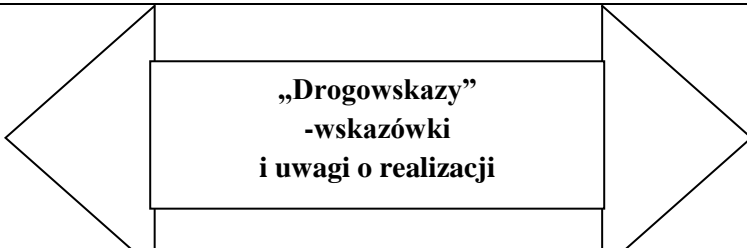

Następnie siedząc w kole na dywanie przekazują sobie „szczęśliwą iskierkę” z ręki do ręki, kończąc zdanie:

- *Z zajęć zapamiętam...*

polonistyczno-
komunikacyjne

Autor: Magdalena Kubacka	
Klasa III Edukacja: matematyczna, przyrodnicza, polonistyczna, plastyczna	Temat lekcji: Nasze morze- Bałtyk
Cel/cele zajęć: - wdrażanie do uważnego słuchania wypowiedzi i korzystania z przekazywanych informacji, - doskonalenie umiejętności dokonywania analizy i interpretowania tekstów kultury; poznanie legendy „ <i>Jurata, królowa Bałtyku</i> ”, - rozszerzanie zasobu słownictwa poprzez kontakt z dziełem literackim, - doskonalenie umiejętności poprawnego, estetycznego pisania z zachowaniem zasad kaligrafii, ortografii i interpunkcji, - rozwijanie myślenia naukowego oraz umiejętności formułowania wniosków opartych na własnych obserwacjach dotyczących przyrody oraz prowadzonych doświadczeniach, - pogłębienie wiedzy na temat znaczenia bursztynu dla człowieka, - rozwijanie kreatywności, wyobraźni i wdrażanie do działań twórczych, - kształcenie umiejętności podejmowania działań i zgodnej współpracy z innymi.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - uważnie wysłucham legendę: „ <i>Jurata, królowa Bałtyku</i> ” i odpowiem na pytania dotyczące jej treści, - zilustruję legendę, - dowiem się jak powstał bursztyn dawniej zwany jantarem, - zbadam i wyjaśnię właściwości bursztynu, - dowiem się, co można zrobić z bursztynów.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - tłumaczę skąd według legendy i skąd w rzeczywistości wziął się bursztyn w Morzu Bałtyckim, - wspólnie z kolegami tworzę komiks na podstawie legendy „ <i>Jurata, królowa Bałtyku</i> ”, - wspólnie z kolegami wykonuję kilka doświadczeń i dzięki nim wiem, jakie właściwości ma jantar-bursztyn, - wskazuję kilka sposobów wykorzystania bursztynu w medycynie i sztuce.	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)c), 1.2)a), 1.3)c), 1.3)f), 1.4)a), 3.2)b), 4.2) a), 4.2)b), 5.4), 6.1), 6.7) c), 7.8), 7.10), 8.1), 8.2).	
Metody pracy: metoda ekspresji ruchowej, ćwiczeń i praktycznego działania, słowna, gry interaktywne- TIK, zabawy badawcze- doświadczenia, pokaz, elementy Oceniania Kształtującego, ewaluacyjna „Diagram”	
Formy pracy: indywidualna, grupowa jednolita, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: płyta CD- PRZEBOJE PANA TIK-TAKA - Firma fonograficzna: <u>Warner Music Poland</u> , 2005 lub utwór „ <i>Kropelka złotych marzeń</i> ” w wykonaniu Zespołu dziecięcego „Fasolki” dostępny na https://www.youtube.com/watch?v=pOaXdHjIXzA , krzyżówka interaktywna stworzona na Platformie edukacyjnej www.learningapps.org - <u>Obliczenia matematyczne w zakresie 100- temat dnia</u> , autor: M. Kubacka, mapa fizyczna Polski, naturalna kolekcja bursztynów, bursztynowa biżuteria, oraz fotografie- Załącznik nr 1, filmik pt.: <i>Muzeum bursztynu / Amber Museum in Gdańsk</i> dostępny na https://www.youtube.com/watch?v=xVACGTen4JY . (autor: <u>MuR</u> , opublikowany 01.01.2015, Kategoria- <u>Ludzie i blogi</u> , Standardowa licencja YouTube), „ <i>Jurata, królowa Bałtyku</i> ” wg legendy ze zbioru: „ <i>Legendsy morskie</i> ”, opracowanie: Małgorzata Korczyńska, Anna Tatarzycka-Ślęk, wydawnictwo Literat, Toruń 2007- audio: <u>Legenda- Jurata- królowa Bałtyku</u> , autor: Magdalena Kubacka, Karty pracy ucznia- test - Załącznik nr 2, metodniki, Słowniki ortograficzne, biały brystol dużego formatu, dowolne kredki, nożyczki, kolorowy papier, „chmurki” do wpisywania tekstu w komiks- Załącznik nr 3, komputery z dostępem do Internetu, tablica interaktywna lub rzutnik i ekran.	

Przebieg zajęć		
	Centra Aktywnej Edukacji	

<p>1. Powitanie w kole na dywanie piosenką z repertuaru Zespołu dziecięcego „Fasolki” – swobodne improwizacje ruchowe przy muzyce. (Nauczyciel uruchamia płytę PRZEBOJE PANA TIK-TAKA) - Firma fonograficzna: <u>Warner Music Poland</u>, 2005 lub utwór Fasolek w wykonaniu Izy Zacharzewskiej dostępny na https://www.youtube.com/watch?v=pOaXdHjIXzA.</p> <p>2. Odszyfrowanie tematu dnia – krzyżówka interaktywna stworzona na Platformie edukacyjnej www.learningapps.org <u>Obliczenia matematyczne w zakresie 100- temat dnia</u>, autor: M. Kubacka Uczniowie samodzielnie rozwiązują różnorodne zadania matematyczne w zakresie 100. Wyniki wpisują słownie w pola krzyżówki. Powstałe hasło starannie zapisują do zeszytu.</p> <p>3. Prezentacja przez nauczyciela celów dnia. Omówienie kryteriów sukcesu ucznia oraz zapisanie ich do zeszytów.</p> <p>4. Odszukanie na mapie fizycznej Polski miejsc- plaż nad Morzem Bałtyckim- Bałtykiem, gdzie dziewczynka (śpiewająca w piosence) mogła znaleźć bursztynek. Określenie położenia Morza Bałtyckiego- kierunku i kolor na mapie. Nauczyciel wyjaśnia, że najwięcej bursztyków można znaleźć w Zatoce Gdańskiej i w jej okolicach. Często Gdańsk nazywany jest przez to „stolicą bursztyków”. Największą kolekcję bursztyków i wyrobów jubilerskich z bursztynu można podziwiać w Muzeum Bursztynu w Gdańsku. W tym mieście znajduje się też bardzo dużo galerii i pracowni, w których bursztyn jest szlifowany, grawerowany i eksponowany w postaci pięknej biżuterii.</p> <p>5. Prezentacja kolekcji bursztyków- naturalnych okazów przygotowanych przez nauczyciela. Można również przedstawić dzieciom bogactwo bursztyków znajdujących się w gdańskim muzeum, korzystając z filmiku pt.: <i>Muzeum bursztynu / Amber Museum in Gdańsk</i> dostępnego na https://www.youtube.com/watch?v=xVACGTen4JY. (autor: <u>MuR</u>, opublikowany 01.01.2015, Kategoria- <u>Ludzie i blogi</u>, Standardowa licencja YouTube).</p> <p>6. Słuchanie opowiadania pt. „<i>Jurata, królowa Bałtyku</i>” wg legendy ze zbioru: „<i>Legendy morskie</i>”, opracowanie: Małgorzata Korczyńska, Anna Tatarzycka- Ślęk, wydawnictwo Literat, Toruń 2007- audio: <u>Legenda- Jurata- królowa Bałtyku</u>, autor: Magdalena Kubacka.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjny</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	---

7. Sprawdzenie znajomości wydarzeń w wysłuchanej legendzie- Karty pracy- test - Załącznik nr 2 (do pracy w parach) lub indywidualnie-*Test- legenda „Jurata, królowa Bałtyku”* dostępny pomocach dydaktycznych Programu kształcenia „Myślę- działał- idę w świat”- testy klasa III, autor M. Kubacka
 Uczniowie pracują w parach- naradzają się, ustalają i zapisują odpowiedź na pytania dotyczące wysłuchanego tekstu. Po uzupełnieniu Kart pracy następuje sprawdzenie wykonanego zadania- nauczyciel udziela informacji zwrotnej. Można też zaproponować uczniom, aby wymienili się w parach wypełnionymi Kartami pracy i dokonali oceny koleżeńskiej (ważne, by jasno określić kryteria oceny wykonanego zadania: zgodność odpowiedzi z treścią legendy, poprawność i estetyka zapisu). Dzieci mogą zdecydować, czy test wypełniają samodzielnie, czy też w parach (II warianty –Karta pracy- do pracy w parach lub test- do pracy indywidualnej).

Przykład wypełnionego testu- może służyć pomocą nauczycielowi podczas sprawdzenia przez niego opanowania przez uczniów celu zajęć:

- *Jak miała na imię królowa Bałtyku?* (...Jurata)
- *Dlaczego Jurata pewnego dnia wraz z Syrenkami wypłynęła w morze?* (...ślimaki opowiedziały jej o młodym rybaku, który łowił ryby, chciała, więc go ukarać)
- *Co spowodowało, że królowa zmieniła swoje zdanie?* (...zakochała się w rybaku Kubie)
- *Kim był Peron?* (...władcą burz)
- *Dlaczego Jurata rozzłościła Perona?* (...ponieważ spotykała się z człowiekiem)
- *Jaka kara spotkała Juratę?* (...Peron zniszczył jej bursztynowy pałac)
- Juraty?*
- *Co stało się z rybakiem?* (...fale roztrzaskały łódź rybaka, a wir wciągnął go na dno morza)
- *Skąd według legendy pochodzą bursztyny i kiedy można je znaleźć?*

W trakcie indywidualnego pisania uczniowie korzystają z metodników i w razie konieczności z pomocy nauczyciela. Sygnalizują odpowiednim kolorem „światła” trudność zadania: zielony- daje sobie radę, zadanie jest łatwe, żółty- potrzebuję dodatkowych wskazówek i pomocy nauczyciela, czerwony- zadanie jest trudne, proszę o pomoc. W Centrum polonistyczno- komunikacyjnym dostępne są słowniki ortograficzne, których można użyć do korekty ortograficznej zapisu.

8. Zabawa ruchowa- „*Syreny*” (kalambury ruchowe)

„Wyobraźcie sobie, że jesteście syrenami mieszkającymi w Bursztynowym pałacu. Jakie czynności w ciągu dnia mogą wykonywać syreny? Pokażcie to ruchem. Możecie zadać zagadkę kolegom łącząc się w pary lub pracować indywidualnie.”

Nazywanie czynności na podstawie zagadek ruchowych.

9. Wykonanie komiksu ilustrującego treść poznanej legendy.

Uczniowie na dużych arkuszach białego brystolu przedstawiają w grupach lub zbiorowo (w zależności od liczebności klasy) w postaci komiksu treść legendy pt.: „*Jurata, królowa Bałtyku*”.

W swojej pracy wykorzystują dostępne materiały i przybory plastyczne- kredki, kolorowy papier, klej, nożyczki, według własnego uznania i pomysłu. „Chmurki” do wpisywania tekstu- Załącznik nr 3

Po wykonaniu zadania powstałe prace należy wyeksponować w Klasowej

artystyczno- ruchowe

galerii.

10. Wyjaśnienie przez nauczyciela jak w rzeczywistości powstały bursztyny.

Informacja dla nauczyciela:

Bursztyn powstał bardzo dawno temu (ponad 40 milionów lat temu), w czasach, kiedy żyły dinozaury i nie było jeszcze na Ziemi ludzi. Wtedy Ziemię porastały wielkie lasy. Bursztyn jest zastygłą żywicą drzew iglastych. Kiedyś nazywany był jantarem. Od wieków wykonuje się z niego biżuterię. Dostrzeżono w nim również właściwości lecznicze. Bursztyny pomagają w leczeniu chorób tarczycy, gardła, przy chrypce i reumatyzmie.

11. Zabawy badawcze w grupach- poznanie właściwości bursztynów.

Uczniowie pracując w Centrum matematyczno –przyrodniczym (stoliki połączone w „wyspy”) badają właściwości bursztynów: obserwują różne bursztyny zgromadzone w Centrum. Do dyspozycji mają lupy

i szkła powiększające. Wypowiadają się na podstawie badań i obserwacji na temat: kształtu, wielkości, ciężaru, koloru, zapachu itp.

Poznają budowę bursztynów, w których „zatopione” są szczątki roślin, pajaków, szczątków drobnych płazów oraz piasku i pęcherzyków gazu. Zastanawiają się, dlaczego tak jest? Po wspólnej dyskusji nauczyciel uzupełnia wiedzę uczniów opowiadaniem o tym, że z drzew iglastych ściekała żywica, która była pułapką dla małych organizmów zwierzęcych i ówczesnych roślin.

Następnie uczniowie przeprowadzają doświadczenia, analizują zjawiska i dochodzą do wniosków, określając właściwości bursztynu.

Pytania problemowe:

- *Jak zachowuje się bursztyn wrzucony do naczynia ze słodką wodą? Jak do naczynia z wodą słoną? (Dlaczego w jednym tonie, a w drugim pływa i od czego to zależy?)*- wniosek: słona woda ma większą gęstość i wypiera zanurzone w niej ciało, przedmiot.

- *Co stanie się, kiedy bursztyn potrzymamy o źdźbło suchej trawy, drobne skrawki papieru lub wełnę?* - wniosek: bursztyn się elektryzuje.

- *Co stanie się, gdy ugotujemy bursztyn w oleju rzepakowym?*- wniosek: stanie się miękki i będzie można go giąć.

- *Jak zachowa się bursztyn, kiedy spróbujemy w nim rzeźbić?*- wniosek: bursztyn jest na tyle miękki, że można go łatwo grawerować np. pilniczką do paznokci.

- Nauczyciel podpala bryłki bursztynu, a uczniowie obserwują i analizują zjawisko. Wniosek: spalany bursztyn łatwo płonie i pachnie żywicą, lasem.

Nauczyciel opowiada o różnych kolorach bursztynów: od białego, żółtego, pomarańczowego, zielonkawego, niebieskawego, po czerwony.

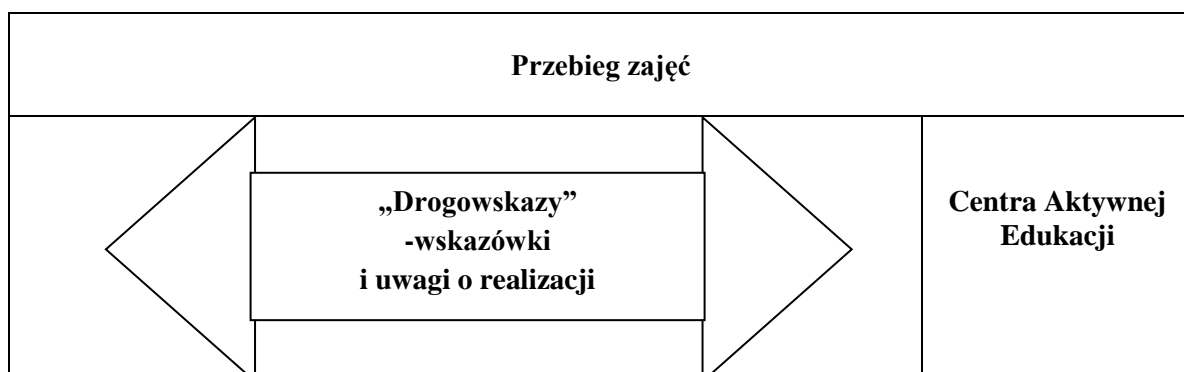
12. Podsumowanie zajęć- ewaluacja „Diagram”- Załącznik nr 3

Uczniowie dokonują samooceny opanowania przez siebie celów zajęć- wpisują w diagram: co potrafią, co muszą jeszcze powtórzyć, a co bardziej zgłębić, czyli co chcieliby jeszcze się dowiedzieć.

matematyczno-
przyrodnicze

polonistyczno-
komunikacyjne

Autor: Małgorzata Urbańska	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, plastyczna	Temat: Pies przyjacielem, czy zagrożeniem?
Cel/cele zajęć: - kształtowanie humanitarnej postawy wobec zwierząt, - kształtowanie wrażliwości i empatii oraz odpowiedzialności, - kształtowanie odpowiednich nawyków opieki nad zwierzętami.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - ustnie opiszę swojego psa i będę wiedział jak się nim zaopiekuję, - poznam psa jako przyjaciela oraz jako zwierzę, które może być zagrożeniem, - będę wiedział jak właściwie zachować się w kontaktach z nieznanym psem, - będę pracował zgodnie w zespole.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wskażę kilka sposobów opiekowania się psem, - ustnie opisuję psa.	
Podstawa programowa: 1.1)b), 1.1) c), 1.2)d), 3.a),2.a),5.3), 6.2), 6.6)	
Metody pracy: metoda słowna, oglądowa, metaplan, gra dydaktyczna, metoda problemowa, technika niedokończonych zdań	
Formy pracy: jednolita, grupowa, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: fragment utworu Ryszarda Marka Grońskiego pt.: „Bardzo zajęte psy”, rozsypanka literowa, napisy: LAS, WOPR, GOPR, STRAŻ POŻARNA, DOM, LOTNISKO, PASTWISKO, nagranie audio- głos psa, album z różnymi psami, piosenka „ Pieski małe dwa” https://www.youtube.com/watch?v=PPUQfgrGxUQ , test, plakat z planem opisu, strona internetowa http://www.psy.elk.pl/ , http://www.piesporadnik.pl/title,Szczenie czy pies dorosly ,pid,526.html	

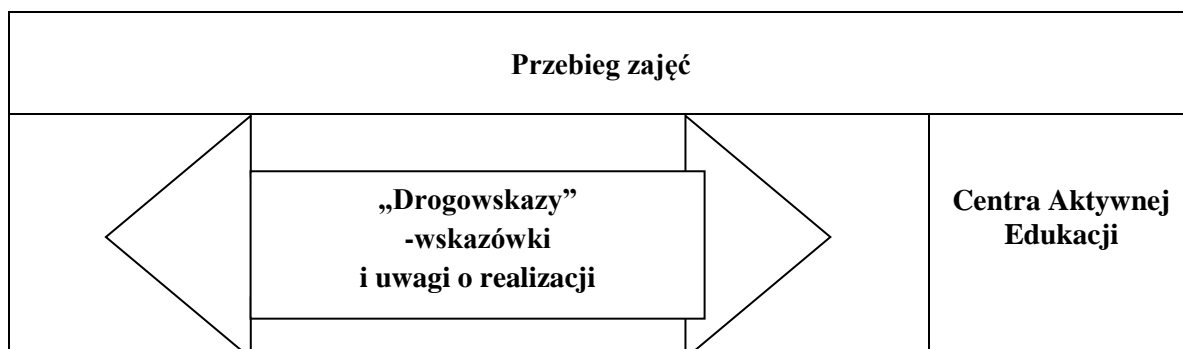

<p>1. Zabawa integracyjna – „Tropiciele” Nauczyciel przygotowuje kilka karteczek z informacjami np. biurko, na drugiej ławce, na gazetce.... Wybiera pierwsze miejsce, w którym zostawia karteczkę ze wskazówkami lub rysunkiem następnego miejsca i tak po kolei umieszcza karteczki. W ostatnim miejscu pozostawia kopertę z tematem zajęć. Dzieci mają za zadanie po kolei odnajdować narysowane miejsca, by na koniec dotrzeć do ukrytej koperty, w której znajduje się temat zajęć. Chętne dzieci odczytują temat zajęć, przypinają karteczki na tablicy, a nauczyciel zapoznaje z kryteriami sukcesu.</p> <p>2. Przypomnienie znaczenia słowa „przyjaciel”- swobodne rozmowy dzieci. Nauczyciel zapisuje na kolorowej kartce cechy przyjaciela: szczerzy, uczynny, bezinteresowny, mądry, dobry, wierny...</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	---

<p>3. Scenki dramowe- „Właściciel i pies” Dzieci dobierają się w pary – jedno zostaje pieskiem, drugie – właścicielem. Uczniowie wspólnie opracowują dialog- prośby zwierzątka do swojego pana. Nauczyciel nie sugeruje dzieciom pomysłów. Może je naprowadzić na taki tor myślenia, aby nie powtarzał się ten sam temat w scenkach (np. prośba: wyjścia psa na spacer, o wodę, pokarm, zabawę, miejsce do spania, dobrą budę....).</p> <p>Prezentacja pomysłów, nagrodzenie najciekawszych opracowań brawami. Wypowiedzi dzieci na temat wrażeń w czasie zabawy- samopoczucie w roli pieska, właściciela. Wysłuchanie wniosku, iż dzieci miały możliwość mówienia, więc sytuacja zwierząt jest znacznie trudniejsza.</p> <p>4. Wizyta weterynarza. Rozmowa na temat pielęgnacji psów, troski o ich zdrowie, właściwe odżywianie. Zachęcanie do wizyt kontrolnych ze zwierzęciem. Opowiadanie o znaczeniu szczepień ochronnych dla zwierząt (o szczepionce przeciwko wściekliznie – chroniącej w efekcie człowieka w przypadku pogryzienia przez psa). Odpowiadanie na pytania dzieci.</p> <p>5. Gra dydaktyczna- niedokończone zdania- sprawdzenie kryterium sukcesu: Psa należy codziennie.... Pies to przyjaciel.... Psy kochają swoich ... Pielęgnuję swojego psa.... Dbam o jego zdrowie...</p> <p>6. Wykreślanka wyrazowa: wykreślenie z ciągu liter wyrazów związanych z psem, utworzenie z pozostałych liter zdania i zapisanie go w zeszycie- załącznik nr 1. JE OBRO ZAST MISKA EM NUMER EKOD POPA ZURKI WIEDZ POKAR MIALNY ZABAWKI</p> <p>7. Zachęcenie do poznania swojego psa - praca w grupach, przy komputerach, korzystanie ze strony internetowej http://www.psy.elk.pl/</p> <p>8. Ustny opis swojego czworonoga przez chętne dzieci. Zapoznanie z planem opisu psa- przedstawienie plakatu- załącznik nr 2</p> <p>9. Wysłuchanie fragmentów utworu Ryszarda Marka Grońskiego „Bardzo zajęte psy”. Określenie nastroju wiersza i swobodne rozmowy dzieci w parach- załącznik nr 6.</p> <p>10. Tworzenie mapy mentalnej - PIES (na środku mapy napis, ilustracja psa i kilka kolorowych strzałek) - Rozmowa na temat psów, które pracują i pomagają ludziom. Uczniowie w kręgu losują kartkę z nazwą określonego miejsca (DOM, LAS, GOPR, WOPR, PASTWISKO, LOTNISKO, STRAŻ POŻARNA, POLICJA), w którym ważną rolę odgrywa pies, wymieniają nazwy czynności wykonywanych przez psa. Chętne dziecko lub nauczyciel zapisuje na kartkach wymieniane czynności np. DOM- pilnuje domu, prowadzi niewidomego, uspokaja (przyjaciel, przewodnik, terapeuta), LAS- towarzyszy w czasie polowań (towarzysz), GOPR- ratuje ludzi zasypanych przez lawiny (ratownik), WOPR- ratuje tonących (ratownik), PASTWISKO- zagania i strzeże stada zwierząt (pasterz), LOTNISKO- szuka niebezpiecznych przedmiotów - (tropiciel),</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>artystyczno- ruchowe</p>
---	---

<p>STRAŻ POŻARNA, POLICJA - szuka zaginionych ludzi - (tropiciel i ratownik)</p> <p>Można ponownie rozsypać kartki i ułożyć. Gdy już dzieci zapamiętają, tworzą wspólnie mapę mentalną, wykorzystując różne materiały i przybory (ilustracje, mazaki flamastry, zakreślacze...)</p> <p>11. Zabawa ruchowa z piosenką „Pieski małe dwa” https://www.youtube.com/watch?v=PPUQfgrGxUQ</p> <p>12. Dyskusja w parach „Jak można zmierzyć radość psa” – np. podniesiony ogon, merdanie ogonkiem, pisk, szybkie bieganie - aportowanie...</p> <p>13. Odsłuchanie groźnego szczekania psa - załącznik nr 3</p> <p>14. Tworzenie dekalogu ostrożności wobec obcych psów. Uczniowie zastanawiają się „Dlaczego pies jest zły, rozdrażniony? ” W parach, a następnie w grupach uczniowie tworzą ostrzeżenia. Przykładowy dekalog:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nie drażnij psów. • Nie strasz go, tupiąc. • Hałasując, prowokujesz go. • Nie bierz mu jedzenia. • Nie zabieraj psu kości i innych jego rzeczy. • Nie próbuj głaskać obcego psa. • Nie zabieraj matce szczeniąt. • Jeśli atakuje, nie uciekaj. • Ustaw się do psa bokiem, nie patrz mu w oczy. <p>15. Ćwiczenie w parach pozycji bezpiecznej – „Żółwia”. Pokaz ilustracji niebezpiecznych psów- załącznik nr 5</p> <p>16. Rozwiązanie testu- sprawdzenie kryterium sukcesu- załącznik nr 4.</p> <p>17. Podsumowanie zajęć- rundka bez przymusu: Na dzisiejszych zajęciach podobało mi się.....</p>	<p>matematyczno- przyrodnicza</p>
--	---------------------------------------

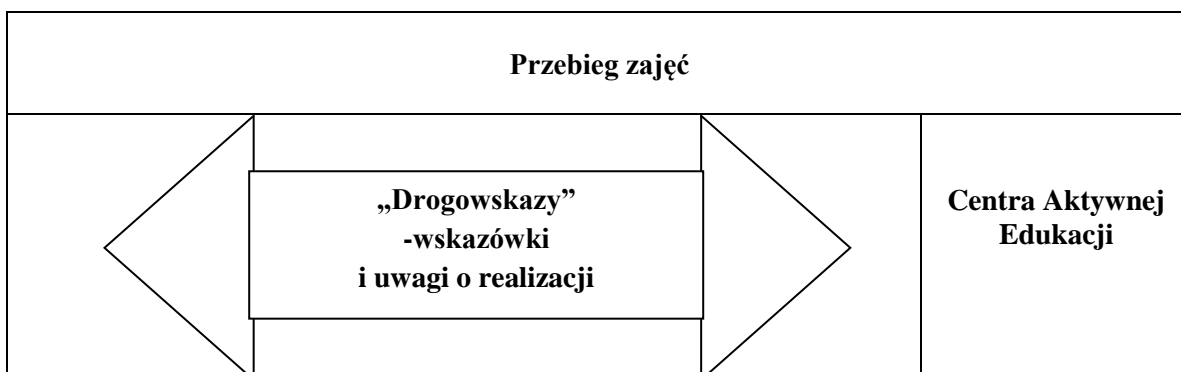
Autor: Magdalena Kubacka	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, techniczna	Temat lekcji: Podniebna podróż
<p>Cel/cele zajęć:</p> <ul style="list-style-type: none"> - doskonalenie umiejętności cichego czytania ze zrozumieniem, - kształcenie umiejętności uważnego słuchania i korzystania z przekazywanych informacji, - rozwijanie umiejętności wyszukiwania w tekście potrzebnych informacji i korzystania ze słowników przeznaczonych dla dzieci, - rozwijanie umiejętności wypowiadania się w formie słownej i pisemnej: zadawania pytań, udzielania odpowiedzi, prezentowania własnego zdania i formułowania wniosków, - poszerzanie zakresu słownictwa i struktur składniowych, - doskonalenie czytelnego i estetycznego pisania (przestrzegania zasad kaligrafii), dbałości o poprawność gramatyczną, ortograficzną oraz interpunkcyjną, - poznanie różnych maszyn i urządzeń: transportowych (transport powietrzny); określanie wartości urządzeń technicznych z punktu widzenia cech użytkowych (łatwa lub trudna obsługa), ekonomicznych (tanie lub drogie w zakupie i użytkowaniu), - rozwijanie kreatywności, wyobraźni, - kształcenie umiejętności podejmowania działań i zgodnej współpracy z innymi. 	<p>Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zbuduję papierowy samolot zgodnie z podaną instrukcją, - na podstawie filmu „Lotnictwo” wyjaśnię, jakie pierwsze maszyny latające budował człowiek i opowiem, jak wyglądały pierwsze loty, - poznam opowieść o Dedalu i Ikarze, - dowiem się, kto i kiedy zbudował pierwszy samolot, - zapiszę synonimy wyrazu <i>podróż</i> i ułożę zdania z wybranymi wyrazami, - zapiszę w kolejności alfabetycznej nazwy pojazdów używanych w transporcie powietrznym.
<p>Kryteria sukcesu dla ucznia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - czytam instrukcję i samodzielnie wykonuję samolot z papieru, - wyjaśniam jak wyglądały pierwsze podniebne loty - opowiadam o Dedalu i Ikarze oraz jaki wpływ na życie ludzi miał wynalazek braci Wright, - korzystam z synonimów wyrazu: <i>podróż</i> i piszę z nimi 2 zdania, przestrzegając zasad kaligrafii i ortografii, - wymieniam przynajmniej 8 latających maszyn i piszę je w kolejności alfabetycznej. 	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1) c), 1.3)c), 1.3)e), 1.3)f), 5.4), 9.1)b), 9.1) c), 9.2)c).	
Metody pracy: metoda ćwiczeń i praktycznego działania, słowna- dyskusja, pokaz- filmy edukacyjne, elementy Oceniania Kształtującego, ewaluacyjna	
Formy pracy: indywidualna, w parach, zbiorowa	
<p>Środki dydaktyczne: kolorowe kartki formatu A4 dla każdego ucznia, instrukcja wykonania samolotu- Załącznik nr 1, walizka, wycięty z brystolu kształt samolotu z celami zajęć, puzzle- Załącznik nr 2, bajka edukacyjna pod tytułem „Lotnictwo” z serii edukacyjnej „Byli sobie wynalazcy” dostępnej na stronie internetowej http://www.zyrafa.pl/tv/seria/wynalazcy/y7rLghz6bzY, komputer z dostępem do Internetu, tablica interaktywna lub projektor, test sprawdzający z historii lotnictwa- Załącznik nr 3, Karty podpowiedzi (odpowiedzi do testu) - Załącznik nr 4, białe kartki formatu A3- dla każdego ucznia, klej, kredki, pisaki, Karta pracy (synonimy) - Załącznik nr 5, Słowniki synonimów, Słowniki ortograficzne, długa lina lub skakanki, filmik edukacyjny „Wybieramy się w podniebną podróż- środki transportu powietrznego” filmik M. Kubacka - pomoc wypracowana w ramach Programu kształcenia „Myślę- działam- idę w świat”, metodniki, komputery z dostępem do Internetu, projektor i ekran, lub tablica interaktywna.</p>	

<p>1. Powitanie w kole na dywanie- uścisk przyjaźni, dobre słowo na dzień dobry.</p> <p>2. Zadanie na dobry początek dnia – budowa papierowych samolotów. Uczniowie otrzymują na kartkach instrukcję wykonania zadania- czytają i zgodnie z nią samodzielnie budują samolot.- Załącznik nr 1 Następnie zapisują na skrzydle samolotu swoje inicjały i na umówione hasło: „<i>Do startu...gotowi...start!</i>” wszyscy puszczają swoje samoloty w kierunku dywanu. Na środku dywanu w otoczeniu leżących samolocików, nauczyciel ustawia walizkę. Prosi, aby uczniowie na podstawie zgromadzonych przedmiotów wywnioskowali, jakich zagadnień będą dotyczyły zajęcia, jaki będzie temat dnia.</p> <p>3. Podanie przez nauczyciela tematu dnia: <i>Podniebna podróż</i> i zapisanie go przez uczniów do zeszytów. Cele zajęć nauczyciel eksponuje na tablicy- pisze na wyciętym z brystolu kształcie samolotu. Omówienie kryteriów sukcesu ucznia.</p> <p>Po każdym wykonanym zadaniu i opanowanym celu zajęć uczniowie otrzymają element puzzli, który wkleją na białą kartkę formatu A3- Załącznik nr 2.</p> <p>4. Poznanie historii lotnictwa na podstawie bajki edukacyjnej pod tytułem „<i>Lotnictwo</i>” z serii edukacyjnej „<i>Byli sobie wynalazcy</i>” dostępnej na stronie http://www.zyraffa.pl/tv/seria/wynalazcy/y7rLghz6bzY</p> <p>5. Sprawdzenie, w jakim stopniu uczniowie zapamiętali informacje z historii lotnictwa, o których była mowa w filmiku edukacyjnym.</p> <p>Uczniowie pracują samodzielnie z Kartą pracy- testem sprawdzającym- Załącznik nr 3. Jeżeli będą mieć trudność w rozwiązaniu któregoś zadania, mogą skorzystać z 3 Kart pomocniczych- kart z odpowiedziami- Załącznik nr 4. Chęć skorzystania z Karty pomocniczej sygnalizują nauczycielowi odpowiednim „światłem”- kolorem w metodniku (czerwony- nie znam odpowiedzi i proszę o kartę z podpowiedzią, zielony- nie potrzebuję pomocy).</p> <p>Po wykonaniu zadania nauczyciel wyświetla na tablicy interaktywnej Kartę z odpowiedziami- Załącznik nr 4, a uczniowie dokonują samokontroli, sprawdzają test i nanoszą zielonym kolorem ewentualne poprawki. Po samoocenie dzieci otrzymują element puzzli- opanowanie celu zajęć, który wklejają na białej kartce formatu A3.</p> <p>6. Wypowiedzi uczniów na podstawie obejrzanego filmu oraz odniesienie</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	---

<p>do wiedzy uczniów na temat lotnictwa:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Co zainspirowało wynalazców do pracy nad tworzeniem latających maszyn? - Jak wyglądały pierwsze próby wzniesienia się ludzi w powietrze? - Jak wyglądałoby życie ludzi, gdyby nie wynaleziono samolotu i innych latających maszyn? - Kto z was podróżował kiedyś samolotem lub leciał innym pojazdem? - Jakie uczucia, wrażenia towarzyszyły wam podczas lotu? (Jak myślicie jak czuli się, czują się ludzie latający w powietrzu?) - Jak myślicie czy obsługa takich maszyn latających jest łatwa? - Czy te maszyny są tanie, czy drogie w zakupie i użytkowaniu? Od czego może to zależeć? - Co waszym zdaniem można by zrobić, zmienić, ulepszyć, aby maszyny latające były bezpieczniejsze..., tańsze..., bardziej ekologiczne itp.? 	<p>artystyczno- ruchowe</p>
<p>7. Tworzenie synonimów do wyrazu: <i>podróż</i>. Uzupełnianie Kart pracy- Załącznik nr 5 (dzieci mające trudność z wykonaniem zadania mogą korzystać ze zgromadzonych w Centrum polonistyczno- komunikacyjnym Słowników synonimów). Układanie przez uczniów i zapisanie 2 zdań z wybranymi synonimami.</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
<p>8. Zabawa ruchowa: „<i>W labiryncie</i>”. Ilustracja ruchowa do twórczego opowiadania nauczyciela. Na podłodze nauczyciel rozkłada linę lub skakanki formując z nich labirynt. Zadaniem dzieci jest przejść labirynt z zamkniętymi oczami (na palcach, tak, aby nie spaść z liny). Dzieci ruszają pojedynczo, pozostali uczniowie podpowiadają, w którą stronę ma się poruszać: prosto, w lewo, w prawo.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p>
<p>9. Poznanie różnych środków transportu powietrznego- filmik edukacyjny „<i>Wybieramy się w podniebną podróż- środki transportu powietrznego</i>” filmik <i>M. Kubacka</i>- pomoc wypracowana w ramach Programu kształcenia „Myślenie- działam- idę w świat”. Zapisanie w zeszytach nazw maszyn lotniczych przedstawionych w filmiku zgodnie z kolejnością alfabetyczną. Sprawdzenie poprawności zapisu- ocena koleżeńska (dzieci wymieniają się w parach swoimi zeszytami i sprawdzają zgodność zapisu z kolejnością alfabetyczną i zasadami ortograficznymi oraz oceniają estetykę pisma). Za osiągnięty cel otrzymują kolejny element puzzli do wklejenia w kartkę. (W trakcie indywidualnego pisania uczniowie korzystają z metodników i w razie konieczności z pomocy nauczyciela. Sygnalizują nauczycielowi, odpowiednim kolorem „światła” trudność zadania: zielony- daje sobie radę, zadanie jest łatwe, żółty- potrzebuję dodatkowych wskazówek i pomocy nauczyciela, czerwony- zadanie jest trudne, proszę o pomoc. W Centrum polonistyczno- komunikacyjnym dostępne są słowniki ortograficzne, których można użyć do korekty ortograficznej zapisu.)</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
<p>10. Podsumowanie zajęć i ewaluacja. Uczniowie dorysowują na kartkach z przyklejonymi puzzlami, (które otrzymali w toku zajęć za każdy opanowany cel) to, co najbardziej zapamiętali z lekcji. Nie narzucamy i nie sugerujemy sposobu wykonania pracy. Dzieci mogą wykorzystać wybrane przez siebie środki, przybory plastyczne i przedstawić „<i>Podniebną podróż</i>”- dorysowując, doklejając, dopisując wiadomości, informacje, jakie poznali w trakcie dnia. Po skończonym zadaniu następuje prezentacja i omówienie powstałych prac na forum klasy.</p>	<p>artystyczno- ruchowe polonistyczno- komunikacyjne</p>

Autor: Magdalena Kubacka	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, matematyczna, techniczna	Temat lekcji: Rodzaje transportu- żegluga
Cel/cele zajęć: - wdrażanie do uważnego słuchania wypowiedzi i korzystania z przekazywanych informacji, - doskonalenie umiejętności poprawnego, estetycznego pisania z zachowaniem zasad kaligrafii, ortografii i interpunkcji, - rozwijanie myślenia naukowego oraz umiejętności formułowania wniosków opartych na własnych obserwacjach dotyczących przyrody oraz prowadzonych doświadczeniach, - pogłębienie wiedzy na temat rodzajów maszyn i urządzeń transportowych oraz znaczenia żeglugi dla człowieka, - doskonalenie umiejętności dokonywania pomiaru odległości za pomocą różnych miar, - rozwijanie kreatywności, wyobraźni i doskonalenie umiejętności technicznych, - kształcenie umiejętności podejmowania działań i zgodnej współpracy z innymi.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - dowiem się, co to jest żegluga, - pogrupuję ilustracje zgodnie z zasadą: statki pasażerskie, statki towarowe, -wykonam model poduszkowca, sprawdzę jak się porusza i obliczę długość trasy, jaką pokonał, - dowiem się, do czego służy alfabet Morse'a.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - na podstawie czytanych opisów nazywam i wskazuję na ilustracjach 5 środków transportu wodnego, - wymieniam po 3 statki przewożące ludzi i towary, - zgodnie z instrukcją robię poduszkowiec i tłumaczę sposób, w jaki się porusza, - mierzę długość lotu poduszkowca i zapisuję poprawnie w centymetrach wynik pomiaru, - wyjaśniam, jakie znaczenie ma w żegludze Alfabet Morse'a.	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1) c), 1.3)a), 1.3)b), 1.3) c), 1.3)f), 1.3)g), 1.4) a), 5.4), 6.1), 7.10), 7.11), 8.1), 8.2), 8.3)a), 9.1)b), 9.2) c), 9.3)a), 9.3)b).	
Metody pracy: pokaz, słowna, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, drama, gra interaktywna-TIK, zabawa badawcza, zabawa integracyjna „Droga przez pustynię”, elementy Oceniania Kształtującego, ewaluacyjna „Wędrująca kartka”	
Formy pracy: indywidualna, grupowa, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: gra interaktywna stworzona na Platformie edukacyjnej www.learningapps.org-temat dnia- żegluga : autor Magdalena Kubacka, napisy i zdjęcia różnych środków transportu wodnego- Załącznik nr 1, instrukcja wykonania modelu poduszkowca: poduszkowiec-audio - autor: M. Kubacka, po 2 okrągłe talerzyki tekturowe, rolka po papierze toaletowym, nożyczki dla każdego ucznia, suszarka do włosów, Karty pracy- Załącznik nr 1, Załącznik nr 2, Załącznik nr 3, szklana butelka z korkiem, zaszyfrowana alfabetem Morse'a wiadomość dla uczniów- Załącznik nr 4, strona internetowa: http://www.moje-morze.pl/morse.html , dowolna muzyka np. szanty, komputery z dostępem do Internetu, tablica interaktywna lub ekran i projektor, metodniki, różne albumy, encyklopedie i książki o żegludze, słowniki ortograficzne, kartki dla każdego ucznia, szare arkusze papieru, klej, kolorowe kredki.	

<p>1. Powitanie w kole na dywanie- modyfikacja popularnej zabawy słownej „Płyń statek”.</p> <p>Zabawę rozpoczyna nauczyciel mówiąc: <i>Płyń, płyń statek i wiezie towar na głoskę „a”- będzie to: apaszka dla ...</i> (i tu podaje imię wybranego dziecka w klasie- np.: <i>apaszka dla Kasi</i>).</p> <p>Po czym to dziecko, które zostało wymienione w zabawie (<i>Kasia</i>) naśladuje ruchem zakładanie apaszki na szyję. Następnie powtarza słowa zabawy wymieniając inny towar przewożony przez statek, np.: ... „g”- <i>będzie to: gitara dla Franka</i>. (i Franek naśladuje grę na gitarze). Zabawę słowno-ruchową powtarzamy kilka razy.</p> <p>2. Podanie przez nauczyciela pierwszej części tematu dnia: <i>Rodzaje transportu...</i></p> <p>Zadaniem dzieci jest odszyfrowanie drugiej części tematu. Uczniowie uruchamiają grę interaktywną stworzoną na Platformie edukacyjnej www.learningapps.org-temat dnia- żegluga: autor Magdalena Kubacka. Jeżeli poprawnie pogrupują wyrazy na czasowniki, rzeczowniki, przymiotniki, ukaze się uczniom druga część tematu: <i>żegluga</i></p> <p>Odczytanie definicji słowa: <i>żegluga</i> z Encyklopedii PWN i wyjaśnienie jej znaczenia przez chętne dzieci oraz nauczyciela.</p> <p>3. Zapisanie tematu dnia do zeszytów. Dyskusja na temat: Co dzieci już wiedzą na ten temat? Co chciałyby się dowiedzieć? Podanie przez nauczyciela celów dnia i omówienie kryteriów sukcesu ucznia.</p> <p>4. Dokonanie podziału na statki, które przewożą ludzi (pasażerskie) oraz na statki wykorzystywane do przewozu towarów (towarowe). Wspólne omówienie zgromadzonych w Centrum matematyczno- przyrodniczym zdjęć różnych środków transportu wodnego.- Załącznik nr 1</p> <p>Dzieci grupują ilustracje i wklejają na szary arkusz papieru tworząc plakat- statki pasażerskie i statki towarowe.</p> <p>Dzieci wspólnie zastanawiają się nad:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Po jakich wodach i jakie statki mogą pływać? (jeziora, rzeki, morza i oceany) - Który z nich może być najcięższy? Dlaczego i od czego to zależy? - Który najszybszy? Dlaczego? - Jakich zasad należy przestrzegać podczas podróży tymi statkami? (bezpieczeństwo) - Co może ułatwić, a co utrudnić podróże środkami transportu wodnego? (warunki atmosferyczne, doświadczenie kapitana, załogi itp.) <p>Nauczyciel może zapoznać się z informacjami zawartymi na http://www.moje-morze.pl/statki.html. Znajdzie tam opisy różnych statków towarowych i ciekawostki związane z żeglugą morską.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
---	---

<p>5. Wykonanie modelu poduszkowca zgodnie z instrukcją nauczyciela: <u>poduszkowiec-audio-</u> autor: M. Kubacka (na podstawie eksperymentu opisanego w książce „111 nowych nieznanych eksperymentów”, autorstwa M. Rüter, Wydawnictwa JEDNOŚĆ, Kielce 2012) Szukanie odpowiedzi na pytanie: - <i>Dzięki jakiemu zjawisku poduszkowiec się poruszył? Jaka siła wprawiała go w ruch?</i> <u>Uwaga:</u> Nauczyciel przygotowuje suszarkę do włosów; każdy uczeń przynosi z domu 2 okrągłe talerzyki tekturowe, rolkę po papierze toaletowym, nożyczki. <u>Należy zwrócić uwagę na przestrzeganie zasad bezpieczeństwa podczas pracy z suszarką!</u></p> <p>6. Zabawa matematyczna (mierzenie linią, centymetrem, miarą trasy, jaką pokonał poduszkowiec w czasie lotu). Obliczanie odległości i zapisanie do zeszytów dokonanych pomiarów. - <i>Który poduszkowiec wykonał najdłuższy lot, a który najkrótszy? O ile krótszy? O ile dłuższy?</i></p> <p>7. Zabawa ruchowa - modyfikacja „Drogi przez pustynię”³ Należy narysować na podłodze kredą kilka punktów- portów. Dzieci przy dźwiękach spokojnej muzyki swobodnie poruszają się po sali- jedno za drugim. Przerwa w muzyce jest sygnałem- „jestem zmęczony, nie mogę płynąć dalej”. Dzieci, które znajdują się najbliżej punktów na podłodze, siadają. Koledzy mogą im pomóc- podać rękę, podnieść np.- w zależności od uznania. Na dźwięk muzyki wędrówka trwa nadal. Jedni idą dalej sami, inni już połączeni w pary lub grupki z kolegami, którym pomogli. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie. Na koniec uczniowie siadają w swoich podgrupach i uzasadniają, dlaczego pomogli tym, a nie innym. (np. „bo go lubię, bo był najbardziej zmęczony, bo ten kolega też chętnie pomaga innym” itp.).</p> <p>8. Czytanie informacji o wybranych środkach transportu wodnego i dopasowywanie opisu do ilustracji (Karta pracy- Załącznik nr 2).</p> <p>9. Wyszukiwanie informacji w różnych- dostępnych w Centrum matematyczno- przyrodniczym- źródłach (albumy, encyklopedie, Internet) na temat lodołamacza i okrętu podwodnego. Rozwiązywanie rebusów (Karta pracy- Załącznik nr 3) <u>Propozycja: Kartę pracy można wykorzystać jako dodatkowe zadanie dla zdolnych, chętnych uczniów, lub jako pracę domową.</u></p> <p>W trakcie indywidualnego pisania uczniowie korzystają z metodników i w razie konieczności z pomocy nauczyciela. Sygnalizują nauczycielowi, odpowiednim kolorem „światła” trudność zadania: zielony- daje sobie radę, zadanie jest łatwe, żółty- potrzebuję dodatkowych wskazówek i pomocy nauczyciela, czerwony- zadanie jest trudne, proszę o pomoc. W Centrum polonistyczno- komunikacyjnym dostępne są słowniki ortograficzne, których można użyć do korekty ortograficznej zapisu.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	---

³ Jadwiga Andrychowska-Biegacz „Gry i zabawy rozwijające dla dzieci młodszych.. 50 przykładów zajęć do praktycznego wykorzystania”, Wydawnictwo Oświatowe FOSZE, Rzeszów 2006, s. 53

10. Zaszifrowana wiadomość ukryta w butelce.

Nauczyciel opowiada uczniom o tym, że dawniej wyrzucano za burtę statku butelkę z zapisaną wiadomością. Butelka dryfowała, aż fale zaniósły ją w ręce jakiegoś człowieka, który często dopiero po wielu miesiącach mógł odczytać list. Później ludzie wymyślili Alfabet Morse'a, który przez wiele lat był narzędziem komunikacji na wodach całego świata. Najpopularniejszy sygnał nadawany tym alfabetem to SOS, czyli „Ratujcie mój statek” (z j. ang. „Save Our Ship”).

Współcześnie marynarze posługują się bardzo nowoczesnymi urządzeniami komunikacyjnymi i nawigacyjnymi.

Prezentacja strony: <http://www.moje-morze.pl/morse.html> (zapoznanie z alfabetem Morse'a) i odczytanie przez uczniów wiadomości ukrytej w butelce- Załącznik 4

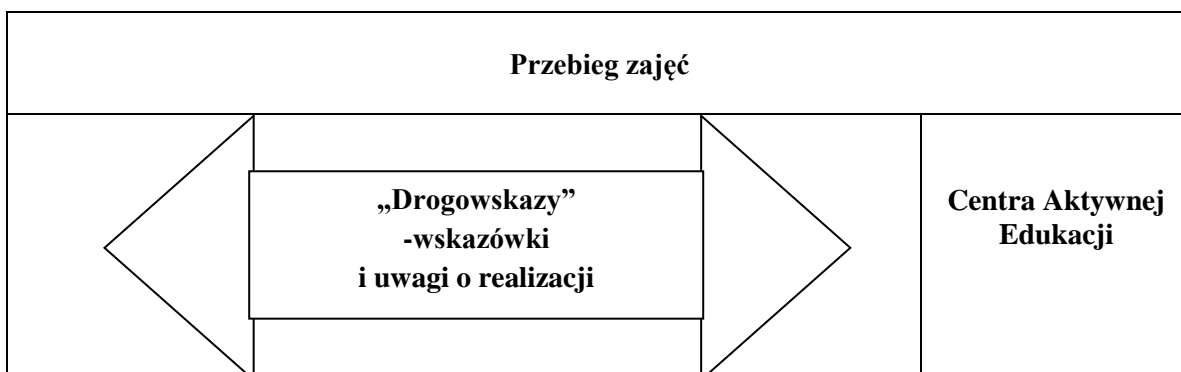
11. Podsumowanie zajęć- ewaluacja „Wędrująca kartka”⁴

Uczniowie siedząc w kręgu piszą na karteczkach jedno pytanie dotyczące zajęć. Po napisaniu nauczyciel uruchamia dowolną muzykę (mogą to być szanty) i na dany znak dzieci przekazują sobie kartkę, aż usłyszą: STOP! Następnie każdy z uczestników po namyśle odpowiada na problem, który jest zawarty na kartce, którą aktualnie trzyma.

⁴ Na podstawie materiałów przedstawionych przez M. Sulewską w ramach warsztatów związanych z opracowaniem Programu kształcenia „Myślę- działam- idę w świat”, Skalmierzyce 2014

<p>5. Biedroneczka- siedmiokropka ”. Dzieci wykonują chrząszcza techniką origami. Z centrum artystyczno- ruchowego każde dziecko zabiera 2 duże czerwone koła (np. 12 cm), jedno czarne koło o średnicy 3 cm, 7 czarnych kół o średnicy 1cm oraz czarną plastelinę.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dzieci składają 2 duże czerwone koła oraz większe czarne na pół • Naklejają na zielony listek lub łądygę czerwone półkola- skrzydła i głowę • Przyklejają czarne kropki • Wykonują z plasteliny czułka i odnóża • Białą kredą dorysowują plamki 	artystyczno- ruchowe
<p>6. Samodzielny opis biedronki - siedmiokropki według schematu: NAZWA, WYSTĘPOWANIE, POŻYWIENIE, WYGLĄD, BUDOWA, OPINIA. Wykorzystanie tekstu przyrodniczego. Zamiana liczby mnogiej zdań na pojedynczą. Dzieci mogą wybrać sobie wersję łatwiejszą - rozsypankę zdaniową, którą wklejają do zeszytów lub zapisują na karcie pracy (załącznik nr 2). Następnie sprawdzają wykonanie zadania na tablicy interaktywnej http://LearningApps.org/view1375334 (autor M. Urbańska) W nagrodę za włożony wysiłek dzieci, nauczyciel czyta wiersz J. Sztudyngera „Kropki biedronki ”- załącznik nr 3</p> <p>7. Wylicznanka – rymowanka. Dzieci recytują kolejno w kręgu wylicznankę „Biedroneczko leć do nieba, przynieś mi kawałek chleba ”. Tekst wymawiają z podziałem na sylaby.</p> <p>8. Dobór w pary. Dzieci dobierają się w pary. Każda para dzieci otrzymuje kilka pasków papieru z napisanymi wyrazami, do których tworzy rymy np. biedronce, biedroneczki, latają.</p>	polonistyczno- komunikacyjne
<p>9. Przy dźwiękach muzyki relaksacyjnej naśladują lot biedronki i tworzą wierszyki, rymowanki (np. Biedroneczki są w kropeczki i mają czerwone sukieneczki. Pięknie latają i skrzydełkami machają. Gdy mszyce spotkają, to je smacznie zajadają. Nawet jedna biedronka nam wiele szczęścia przyniesie, gdy nas spotka.)</p> <p>10. Tworzenie książeczki z utworzonymi rymowankami oraz ilustrowanie jej. Najładniejsze prace uczniowie mogą подарować dzieciom z młodszych klas. Dzieci wcielą się w role ekspertów i wypowiedzą się na temat prac – dokonają ich oceny (kryterium sukcesu).</p> <p>11. Na zakończenie zajęć dzieci rozmieszczają biedroneczki w centrum artystyczno- ruchowym i swobodnie rozmawiają o dzisiejszych zajęciach. Wyrażają ustnie opinię o zaangażowaniu podczas zajęć - rundka. Przyznają sobie liczbę kropek (od 2 do 7 kropek).</p>	artystyczno- ruchowe

Autor: Magdalena Kubacka	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, społeczna, matematyczna, techniczna	Temat lekcji: Szlakiem Piastowskim- poznajemy legendę o królu Popielu
Cel/cele zajęć: - doskonalenie umiejętności uważnego słuchania i czytania tekstów ze zrozumieniem, - kształtowanie umiejętności pisania planu wydarzeń zgodnie z kolejnością zdarzeń opisanych w tekście literackim, - rozwijanie umiejętności selektywnego korzystania i wyszukiwania wiadomości na podany temat, w różnych źródłach informacji, - poznanie wybranych miejscowości położonych na Szlaku Piastowskim; doskonalenie umiejętności pracy z mapą, - doskonalenie umiejętności mnożenia liczb w zakresie 30 oraz rozwiązywania prostych, jedno działaniowych zadań tekstowych, - rozwijanie kreatywności, wyobraźni i wdrażanie do działań twórczych, - kształcenie umiejętności podejmowania działań i zgodnej współpracy z innymi.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - poznam Legendę o królu Popielu i napiszę plan wydarzeń zgodny z jej treścią, - wyszukam i odczytam z mapy, albumów oraz stron internetowych najważniejsze informacje o Kruszwicy- położenie, zabytki i ciekawe miejsca, - rozwiążę zadania mnożąc liczby w zakresie 30, - wspólnie z kolegami zaplanuję i wykonam z dostępnych materiałów Mysią Wieżę w Kruszwicy.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - piszę plan wydarzeń i opowiadam Legendę o królu Popielu, - wskazuję na mapie Polski Kruszwicę i wymieniam największe jej zabytki, - mnożę liczby w zakresie 30, - wspólnie z kolegami buduję z kartonów Mysią Wieżę.	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1) c), 1.2)a), 1.2)b), 1.3) f),1.3)g), 7.6), 7.8), 8.1), 8.2), 8.3) a), 8.3)b), 8.3) c), 8.4)a), 9.2)a), 9.2)b), 9.2) c), 9.3)a), 9.3)b).	
Metody pracy: metoda ćwiczeń, praca z tekstem, gry interaktywne- TIK, „Iskierka”, „Odwrócona lekcja” „Droga przez pustynię”, elementy Oceniania Kształtującego, ewaluacyjna- „Trójkąt”	
Formy pracy: indywidualna, grupowa, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: gry interaktywne stworzone na www.LearningApps.org –temat dnia- Szlak Piastowski oraz plan wydarzeń w legendzie- oś czasu- autor Magdalena Kubacka, mapa fizyczna Polski, strona internetowa: http://www.szlakpiastowski.com.pl/go.live.php „Polskie legendy i podania”- M. Berowska - Wydawnictwo Wilga, Warszawa 2014r., 2 kostki do gry, albumy, widokówki, foldery turystyczne i pamiątki z Kruszwicy, „lizaki”- P (prawda), F (fałsz): dla każdego ucznia, metodniki, strona internetowa Urzędu Miejskiego w Kruszwicy http://www.kruszwica.um.gov.pl/pl/content/poczt%C3%B3wka-z-kruszwicy oraz http://regionwielkopolska.pl/turystyka/szlaki-tematyczne/szlak-piastowski-1424.html . Karta pracy- Załącznik nr1: autor: Magdalena Kubacka, tekturowe pudełko (po obuwiu, sprzęcie AGD itp.), klej, taśma klejąca, nożyczki, kolorowy papier, farby, pędzle, kartka papieru dla każdego ucznia, komputery z dostępem do Internetu, tablica interaktywna lub projektor i ekran.	

<p>1. Powitanie w kole na dywanie- „Iskierka”.</p> <p>2. Odszyfrowanie tematu dnia- gra interaktywna - stworzona na Platformie edukacyjnej www.learningapps.org, <u>temat dnia-Szlak Piastowski</u> - autor Magdalena Kubacka. Wyjaśnienie przez chętne dzieci oraz przez nauczyciela pojęć: szlak, Szlak Piastowski.</p> <p>3. Zapisanie tematu dnia do zeszytów. Pod tematem uczniowie rysują dwie linie wyznaczające szlak, po środku, których notują cele zajęć. Omówienie kryteriów sukcesu ucznia.</p> <p>4. Prezentacja interaktywnej mapy Szlaku Piastowskiego dostępnej na stronie internetowej http://www.szlakpiastowski.com.pl/go.live.php. Odszukanie: Gniezna, Kruszwicy, Biskupina na mapie fizycznej Polski. Ustalenie położenia tych miejscowości- województwa, rzeka, jezioro itp.</p> <p>5. Odczytanie przez nauczyciela legendy ze zbioru: „<i>Polskie legendy i podania</i>”- M. Berowska (Wydawnictwo Wilga, Warszawa 2014r.) lub też można wyświetlić tekst na tablicy interaktywnej do głośnego odczytania przez chętnych uczniów- http://cyfrotka.pl/catalog/ebooki/36634/93386/ff/101/OEBPS/Text/Section0001.xhtml</p> <p>6. Sprawdzenie zrozumienia przez dzieci wysłuchanego tekstu- „<i>Prawda-falsz</i>”. Nauczyciel zadaje pytania dotyczące legendy, a uczniowie udzielają odpowiedzi podnosząc odpowiedni „lizak”- P (prawda), F (falsz). Można wykorzystać metodniki i ustalić z dziećmi, że czerwone „światło”- to fałsz, zielone- prawda. Rozmowa dotycząca treści: czas i miejsce akcji, bohaterowie itp.</p> <p>7. Ułożenie i zapisanie planu wydarzeń w legendzie- gra interaktywna stworzona na www.learningapps.org, <u>plan wydarzeń w legendzie- oś czasu</u>- autor M. Kubacka (poziom II taksonomii Blooma- pogłębiona wiedza- uporządkowanie wiedzy uczniów) Przepisanie zdań do zeszytów zgodnie z kolejnością wydarzeń w legendzie.</p> <p>8. Zabawa ruchowa- „<i>Droga przez pustynię</i>” Należy narysować na podłodze kredą kilka punktów. Dzieci przy dźwiękach spokojnej muzyki swobodnie poruszają się po sali- jedno za drugim. Przerwa w muzyce jest sygnałem- „<i>jestem zmęczony, nie mogę iść dalej</i>”. Dzieci,</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>artystyczno- ruchowe</p>
--	---

które znajdują się najbliżej punktów na podłodze, siadają. Koledzy mogą im pomóc- podać rękę, podnieść itp.- w zależności od uznania. Na dźwięk muzyki wędrówka trwa nadal. Jedni idą dalej sami, inni już połączeni w pary lub grupki z kolegami, którym pomogli. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie. Na koniec uczniowie siadają w swoich podgrupach i uzasadniają, dlaczego pomogli tym, a nie innym. (np. „bo go lubię, bo był najbardziej zmęczony, bo ten kolega też chętnie pomaga innym” itp.).⁵

9. Poznanie zabytków Kruszwicy na podstawie albumów, widokówek, folderów turystycznych, pamiątek przygotowanych przez nauczyciela oraz prezentacja wirtualnej pocztówki z miasta, dostępnej na stronie internetowej Urzędu Miejskiego
<http://www.kruszwica.um.gov.pl/pl/content/poczt%C3%B3wka-z-kruszwicy>

10. Mnożenie liczb w zakresie 30- zabawy matematyczne z kostkami. Uczniowie rzucają jednocześnie dwie kostki do gry (jedna z nich ma zaklejone pole z 6!). Wyrzucone liczby mnożą, a w zeszytach zapisują obliczenia.
Rozwiązywanie zadań na Kartach pracy- Załącznik nr 1.

11. Budowanie Mysiej Wieży z tekturowych kartonów. Uczniowie przynoszą z domu pudełka po obuwiu, drobnym sprzęcie AGD itp. W grupach planują zadanie i wspólnie tworzą wieżę z dostępnych materiałów (pudełka, klej, taśma klejąca, nożyczki, kolorowy papier, farby, pędzle itp.) Ozdabiają wieżę według własnego pomysłu.
Zbudowane przez dzieci wieże należy wyeksponować w Centrum artystyczno- ruchowym.
Uwaga!- Podczas zajęć komputerowych uczniowie mogą wykonać za pomocą edytora tekstowego programu Word podpisy swoich prac- etykiety z tytułem pracy oraz autorami i twórcami projektu.

12. Praca domowa – „*Lekcja odwrócona*”: objaśnienie, w jaki sposób uczeń ma samodzielnie przygotować się do nowej lekcji (łączenie wiedzy posiadanej z nabytą podczas samodzielnej pracy domowej).

Nauczyciel przygotowuje dla każdego ucznia „bilet wstępu” na kolejną lekcję. Na bilecie zapisany jest temat następnego dnia: *Szlakiem Piastowskim-Gniezno* oraz pytania:
- *Co już wiem na ten temat?*
- *Czego się dowiedziałem samodzielnie z różnych źródeł?*
- *Czego bym chciał się dowiedzieć na lekcji? Nad czym chciałbym pracować wspólnie z kolegami?*
Pod pytaniami zostawione jest miejsce na wpisanie przez ucznia w domu odpowiedzi.

Źródło: na podstawie materiałów szkoleniowych przedstawionych przez p. M. Sulewską, podczas warsztatów związanych z opracowaniem Programu kształcenia „Myślę- działam- idę w świat”, Skalmierzyce 2014r.

(Informacje o szlaku piastowskim dostępne są np. na stronie internetowej <http://regionwielkopolska.pl/turystyka/szlaki-tematyczne/szlak-piastowski->

matematyczno-
przyrodnicze

artystyczno- ruchowe

polonistyczno-
komunikacyjne

⁵ Jadwiga Andrychowska-Biegacz „Gry i zabawy rozwijające dla dzieci młodszych.. 50 przykładów zajęć do praktycznego wykorzystania”, Wydawnictwo Oświatowe FOSZE, Rzeszów 2006, s. 53

[1424.html](#))

13. Podsumowanie zajęć- ewaluacja „*Trójkąt*”

Uczniowie rysują na kartce trójkąt równoboczny z trzema mniejszymi trójkątami równobocznymi w środku. Odpowiednio w każdy z nich wpisują swoje refleksje dotyczące zajęć:

ZAPAMIĘTAM...

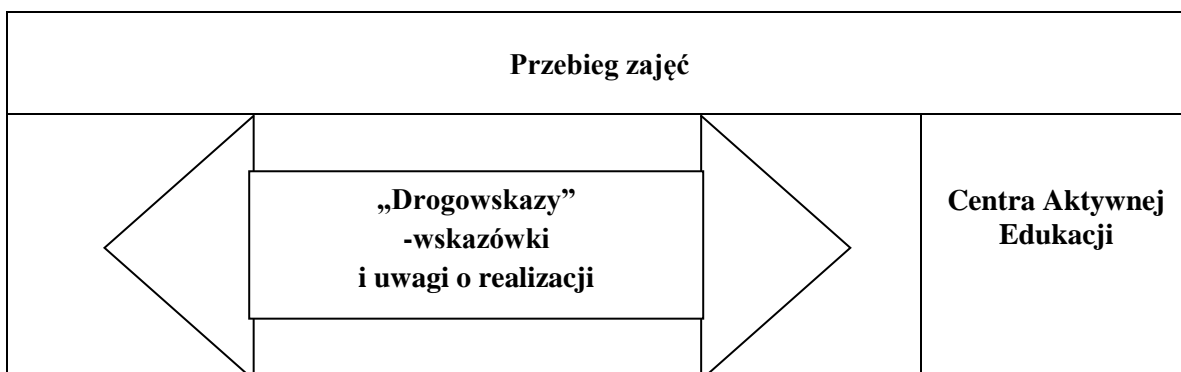
WYKORZYSTAM...

MUSZĘ UTRWALIĆ...

Źródło: na podstawie materiałów szkoleniowych przedstawionych przez p. M. Sulewską, podczas warsztatów związanych z opracowaniem Programu kształcenia „Myślę- działam- idę w świat”, Skalmierzyce 2014r.

Autor: Magdalena Kubacka	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, społeczna	Temat lekcji: Szlakiem Piastowskim- Gniezno
Cel/cele zajęć: - doskonalenie umiejętności uważnego słuchania, - rozwijanie kompetencji językowych, wzbogacanie słownictwa, - kształtowanie umiejętności formułowania wypowiedzi ustnej na podstawie tekstu literackiego, - doskonalenie umiejętności ortograficznych- poznanie zasady pisowni wyrazów z „rz” w zakończeniach rzeczowników- arz, -erz, - rozwijanie umiejętności selektywnego korzystania i wyszukiwania wiadomości na podany temat, w różnych źródłach informacji, - doskonalenie umiejętności pracy z mapą, - kształcenie umiejętności podejmowania działań i zgodnej współpracy z innymi.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - korzystam z różnych źródeł informacji: encyklopedii, książek historycznych, Internetu zdobywając informacje o Gnieźnie, - dowiem się, kim był Mieszko I oraz jak żyli, czym się zajmowali i jakie zawody wykonywali ludzie mieszkający w jego grodzie, - poznam zasadę pisowni „rz” w zakończeniach rzeczowników będących nazwą zawodów.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wymieniam daty związane z panowaniem Mieszka I oraz opowiadam o grodzie i zawodach, jakie wykonywali jego mieszkańcy, - wskazuję na mapie Polski Gniezno i wymieniam kilka zabytków znajdujących się w Katedrze i Muzeum Początków Państwa Polskiego, - tłumaczę zasadę ortograficzną i piszę „rz” w zakończeniach rzeczowników- nazwach zawodów.	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1) c), 1.2)a), 1.2)b), 1.3) a), 1.3)c), 1.3)f), 1.3)g), 1.4)a), 4.1)a), 5.4), 5.8), 5.9).	
Metody pracy: metoda podająca, pokaz, metoda ćwiczeń, gry interaktywne- TIK, „ <i>Odwrócona lekcja</i> ”, elementy Oceniania Kształtującego- ocena koleżeńska, ewaluacyjna- „ <i>Wędka szczęścia</i> ”	
Formy pracy: indywidualna, grupowa (w parach), zbiorowa	
Środki dydaktyczne: Internet, komputery, tablica interaktywna, „ <i>bilety wstępu</i> ”- praca domowa ucznia, wydrukowany napis: Gniezno- Załącznik nr 1, mapa fizyczna Polski, gry interaktywne stworzone na Platformie edukacyjnej www.LearningApps.org – <i>Zabytki Gniezna-muzea i eksponaty (wersja trudniejsza z napisami)</i> oraz <i>Zabytki Gniezna- muzea i eksponaty (wersja łatwiejsza z ilustracjami)</i> – autor Magdalena Kubacka, albumy, widokówki, foldery turystyczne i pamiętki z Gniezna, Encyklopedia PWN lub Słownik języka polskiego (http://encyklopedia.pwn.pl/szukaj/gr%C3%B3d.html), interaktywna makieta historyczna „W gnieźnieńskim grodzie 3D i rozszerzonej rzeczywistości” zrealizowana w ramach projektu: „JEST JESZCZE TYLE DO ODKRYCIA...” (Aplikacja edukacyjna Muzeum Początków Państwa Polskiego w technologii interaktywnej prezentacji 3D – Augmented Reality” dofinansowana z programu „Patriotyzm Jutra” Muzeum Historii Polski – http://www.mppp.pl/makieta-ar/), Audiobook dostępny na stronie internetowej http://www.genwolnosci.pl/dla-dzieci/bajki/audiobook/1-o-zbyszk-co-ksieci-mieszkowi-grod-wybudowal-czyta-krystyna-janda , portret Mieszka I, fotografia makiety grodu gnieźnieńskiego oraz fotografie przedstawiające dawne zawody- Załącznik nr 2, podkowa, młotek, wiklinowy koszyk, uprzęż konna itp. (sprzęty używane przez ludzi wykonujących dawne zawody), memory ortograficzne- Załącznik nr 3, małe karteczki z umocowanym rzepem lub magnesem, wędka z magnesem, komputery z dostępem do Internetu, tablica interaktywna lub projektor i ekran.	

<p>1. Powitanie w kole na dywanie zabawą integracyjną- „<i>Ludzie do ludzi</i>”.</p> <p>2. „<i>Lekcja odwrócona</i>”- prezentacja przez uczniów wykonanej pracy domowej. Uczniowie odczytują zdania- odpowiedzi na pytania zapisane na otrzymanych na poprzednich zajęciach, „biletach wstępu”. (Na każdym bilecie ucznia zapisany jest temat dnia: <i>Szlakiem Piastowskim- Gniezno</i> oraz pytania: - <i>Co już wiem na ten temat?</i> - <i>Czego się dowiedziałem samodzielnie z różnych źródeł?</i> - <i>Czego bym chciał się dowiedzieć na lekcji? Nad czym chciałbym pracować wspólnie z kolegami?</i>⁶</p> <p>Po odczytaniu przez dzieci zdobytych samodzielnie w domu i zapisanych na biletach informacji następuje dyskusja. Nauczyciel ustala z dziećmi cele zajęć uwzględniając propozycje dzieci. Zapisanie tematu dnia oraz kryteriów sukcesu ucznia do zeszytów.</p> <p>3. Uczniowie szukają na mapie fizycznej Polski Gniezno (umieszczają napis w odpowiednim miejscu, określają położenie, województwo itp.- Załącznik nr 1)</p> <p>4. Poznanie zabytków Gniezna na podstawie albumów, widokówek, folderów turystycznych, pamiątek przygotowanych przez nauczyciela oraz gry interaktywnej dostępnej na Platformie edukacyjnej www.learningapps.org: Zabytki Gniezna-muzea i eksponaty (wersja trudniejsza z napisami) oraz Zabytki Gniezna- muzea i eksponaty (wersja łatwiejsza z ilustracjami) – autor Magdalena Kubacka</p> <p>5. Wysłuchanie bajki „<i>O Zbyszku, co księciu Mieszkowi gród wybudował</i>” ze zbioru „<i>Bajki dla dzieci. Mam Gen wolności</i>”: autor- Jerzy Ciechanowski. Audiobook dostępny na stronie internetowej http://www.genwolnosc.pl/dla-dzieci/bajki/audiobook/1_o-zbyszku-co-ksieciu-mieszkowi-grod-wybudowal-czyta-krystyna-janda</p> <p>Uczniowie siadają na dywanie i zamykają oczy, wsłuchują się w treść bajki czytanej przez Krystynę Jandę.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	---

⁶ Źródło: na podstawie materiałów szkoleniowych przedstawionych przez p. M. Sulewską, podczas warsztatów związanych z opracowaniem Programu kształcenia „Myślę- działam- idę w świat”, Skalmierzyce 2014r.

6. Wspólne omówienie treści bajki: miejsce akcji, bohaterowie.
Wyjaśnienie pojęcia *gród* (oraz innych niezrozumiałych dla uczniów słów) przez chętne dzieci i nauczyciela. Wyszukanie definicji w Encyklopedii lub w Słowniku języka polskiego

<http://encyklopedia.pwn.pl/szukaj/gr%C3%B3d.html>

7. Nauczyciel prezentuje zdjęcie pierwszego władcy Polski- Mieszka I i podaje wybrane (najważniejsze) fakty z jego życia, m.in. ślub z czeską księżniczką Dobrawą, przyjęcie chrztu przez Polskę, założenie grodu. Na tablicy- pod portretem władcy- zapisuje najważniejsze daty:

960- rozpoczęcie panowania przez Mieszka I, 966- chrzest Polski.

Uczniowie tworzą samodzielnie w zeszytach mapę pamięci- notatkę o pierwszym władcy Polski.

Po zapisaniu notatki następuje ocena koleżeńska (dzieci wymieniają się zeszytami i sprawdzają poprawność zapisu i zgodność informacji z tym, czego dowiedziały się z opowiadania nauczyciela).

8. Wypowiedzi uczniów na temat życia w grodzie Mieszka I- na podstawie wysłuchanej bajki oraz fotografii przygotowanej przez nauczyciela.

Nauczyciel może również uruchomić na tablicy multimedialnej interaktywną makietę historyczną „W gnieźnieńskim grodzie 3D i rozszerzonej rzeczywistości” zrealizowaną w ramach projektu: „JEST JESZCZE TYLKO DO ODKRYCIA...”

(Aplikacja edukacyjna Muzeum Początków Państwa Polskiego w technologii interaktywnej prezentacji 3D – Augmented Reality” dofinansowana z programu „Patriotyzm Jutra” Muzeum Historii Polski - <http://www.mppp.pl/makieta-ar/>)

Uczniowie analizują: *jakim miejscu był zbudowany gród i jak jego otoczenie i ogrodzenie wpływało na bezpieczeństwo żyjących tam ludzi? Jak wyglądały chaty i z czego były zbudowane? Kto mieszkał w grodzie i czym zajmowali się jego mieszkańcy?*

Na podstawie zdjęć i przygotowanych przez nauczyciela rekwizytów: podkowy, młotka, beczi, krosna, wiklinowego koszyka, glinianego naczynia, uprząży konnej itp. uczniowie opowiadają, na czym polegała praca: garncarza, tkaczki, kowala, szczytnika, bednarza, wikliniarza, rymarza. Poznanie dawnych zawodów.- Załącznik nr 2

Rozmowa na temat: *Które z zawodów mieszkańców grodu są do dziś, które zanikły? Dlaczego- jak myślicie? Jakie inne umiejętności- zawody ułatwiłyby życie ludziom, którzy mieszkali w grodzie?* Uczniowie podają różne przykłady, propozycje i uzasadniają swoje wypowiedzi.

9. Zabawa ruchowa- „Żywa rzeźba”

Uczniowie wybierają rzeźbiarza (wyliczanką zaproponowaną przez dzieci). Pozostali uczestnicy zabawy są „tworzywem”, z którego artysta kreuje rzeźbę według własnego pomysłu. Zabawę można zmodyfikować wybierając np. kilku rzeźbiarzy lub narzucając dzieciom temat pracy- *Stwórz pomnik Mieszka I i jego drużyny*, lub *zbuduj gród Mieszka I*.

10. Poznanie zasady ortograficznej- pisowni rzeczowników będących nazwami zawodów z końcówką -arz, -erz (gra *memory ortograficzne* w parach- Załącznik nr 3).

artystyczno- ruchowe

polonistyczno- komunikacyjne

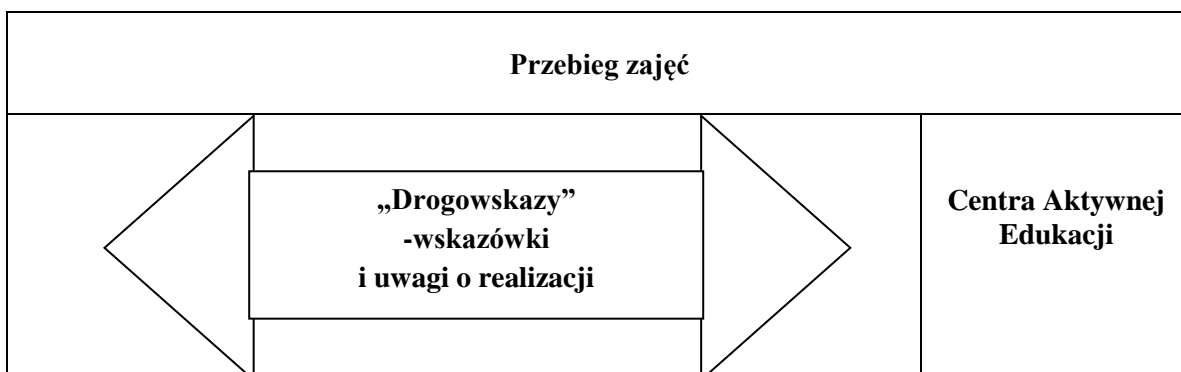
11. Zanotowanie do zeszytów polecenia pracy domowej- zapisanie 3 lub 5 zdań (należy dostosować zadanie do możliwości uczniów) z wykorzystaniem wyrazów- nazw zawodów- zgodnie z poznaną zasadą ortograficzną.

12. Podsumowanie zajęć- sprawdzenie opanowania przez uczniów celów zajęć, utrwalenie wiedzy- „*Wędka szczęścia*”⁷

Uczniowie siadają w kręgu. Zapisują na karteczkach pytanie związane z tematem dnia i omawianymi treściami. Składają karteczkę i przyklejają do niej rzep lub magnes. Na środku kręgu nauczyciel ustawia pudło, do którego dzieci wrzucają wszystkie karteczki. Nauczyciel może napisać sam kilka pytań lub też wrzucić karteczkę zwalniającą z odpowiedzi. Dzieci kolejno losują pytania- łowią je wędką z umocowanym magnesem- i odpowiadają. Jeżeli zostanie udzielona niepoprawna lub mało wyczerpująca odpowiedź, inne dziecko- ewentualnie nauczyciel- może ją uzupełnić.

⁷ Joanna Małgorzata Łukasik, Spoko lekcja 2, czyli jeszcze więcej sposobów na oryginalne zajęcia, Wydawnictwo JEDNOŚĆ⁸ E. Brudnik, A. Moszyńska, B. Owczarska, Ja i mój uczeń pracujemy aktywnie. Przewodnik po metodach

Autor: Magdalena Kubacka	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza	Temat lekcji: Tajemnice powietrza- wiatr
Cel/cele zajęć: - rozwijanie myślenia naukowego oraz umiejętności formułowania wniosków opartych na własnych obserwacjach dotyczących przyrody, - poznanie zagrożeń ze strony zjawisk przyrodniczych- huraganu oraz sposobów radzenia sobie z nimi, - rozwijanie kreatywności, wyobraźni i doskonalenie umiejętności twórczego pisanie, - doskonalenie umiejętności cichego czytania ze zrozumieniem i opracowywania tekstów literackich, - utrwalenie wiadomości o czasownikach, - kształcenie umiejętności podejmowania działań i zgodnej współpracy z innymi.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - poznam rodzaje wiatru: bryza, halny, fen, huragan oraz miejsce ich występowania, - poznam zagrożenia i dowiem się jak należy zachować się podczas huraganu, - dowiem się, jakie przyrządy służą do określania kierunku i siły wiatru, - przeczytam wiersz <i>L. J. Kerna „Piotruś i powietrze”</i> i odpowiem na pytania do tekstu, - wybiorę spośród czasowników te, które określają, co robi wiatr oraz zapiszę je w kolejności alfabetycznej, - napiszę krótkie opowiadanie na podstawie niedokończonych zdań.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - podaję po trzy przykłady szkodliwej i pożytecznej działalności wiatru, zachowuję zasady bezpieczeństwa, gdy wieje bardzo silny wiatr, - badam siłę i kierunek wiatru, - po samodzielnym, cichym przeczytaniu tekstu wiersza „Piotruś i powietrze”, wypowiadam się na temat jego treści, - piszę czasowniki w kolejności alfabetycznej, - piszę twórcze opowiadanie korzystając z 4 niedokończonych zdań.	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1) c), 1.2)a), 1.2)b), 1.3) a), 1.3)c), 1.3)f), 5.4), 6.7)b), 6.10), 8.1), 8.2)	
Metody pracy: metoda ćwiczeń i praktycznego działania, metoda zabawowa, praca z tekstem literackim, gry interaktywne- TIK, burza mózgów, elementy Oceniania Kształtującego, ewaluacyjna- „ <i>Niedokończone zdania</i> ”	
Formy pracy: indywidualna jednolita i zróżnicowana, w parach, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: dowolna muzyka instrumentalna, balonik dla każdego ucznia, albumy, atlasy i encyklopedie przyrodnicze, tekst wiersza: <i>L. J. Kern „Piotruś i powietrze”</i> – Załącznik nr 1 i Załącznik nr 2 (2 rodzaje czcionki), piórka (jedno piórko na parę uczniów), gra interaktywna stworzona na www.Learningapps.org - autor M. Kubacka <u>Rodzaje wiatru- wykreślanka</u> , film autorstwa TPNVideo- Tatrzańskiego Parku Narodowego, który dostępny jest na stronie internetowej: www.youtube.com pod tytułem „ <i>Z miłości do gór</i> ” https://www.youtube.com/watch?v=RSeF8VgxcIc , Załącznik nr 3- informacje o rodzajach wiatru, Karty pracy- dwa poziomy trudności- Załącznik nr 4, Załącznik nr 5, karteczki samoprzylepne w dwóch kolorach- zielonym i czerwonym, zdjęcia przedstawiające urządzenia wykorzystujące siłę wiatru oraz zdjęcia ukazujące zniszczenia jakie powoduje wiatr (huragan)- Załącznik nr 6, zdjęcia urządzeń- Załącznik nr 7 oraz przyrządy służące do pomiaru siły i kierunku wiatru, komputery z dostępem do Internetu, mapa Polski, wycięta z białego papieru strzałka z wypisanymi celami zajęć.	

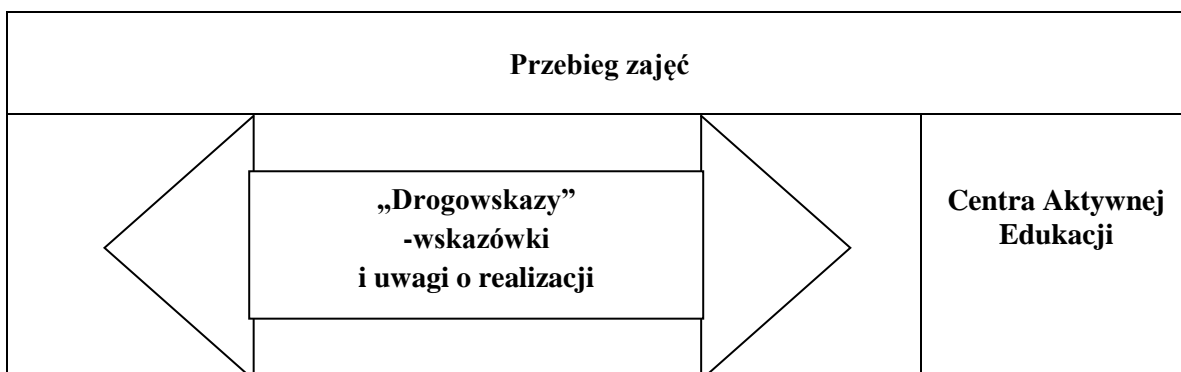
<p>1. Powitanie w kręgu na dywanie. Zabawa integracyjna przy muzyce: dzieci podrzucają baloniki w rytm słyszanej melodii (można przygotować ulubiony utwór z repertuaru piosenek dziecięcych).</p> <p>2. Utrwalenie wiedzy zdobytej na poprzednich zajęciach (metodą „Rybki w akwarium”). Dwoje uczniów zasiada w kręgu, obok nich nauczyciel ustawia 4-5 wolnych krzeseł. Pozostali uczniowie z nauczycielem siedzą w kręgu zewnętrznym. Para uczniów rozpoczyna rozmowę (w formie dialogu), w czasie, której powtarza wiadomości o powietrzu zdobyte na poprzednich zajęciach. Osoby z kręgu zewnętrznego, chcące coś uzupełnić siadają na wolnym krześle i zabierają głos.⁸</p> <p>3. Odczytanie przez chętne dzieci wniosków z Karty pracy domowej. Nauczyciel może uzupełnić wiedzę uczniów dotyczącą właściwości ogrzanego powietrza przytaczając informacje z encyklopedii lub innego źródła wiedzy. (Uwaga!: Nauczyciel zbiera wszystkie prace domowe, sprawdza i ocenia poprawność wykonanego zadania wpisując informację zwrotną każdemu uczniowi.)</p> <p>4. Poznanie celów zajęć oraz kryteriów sukcesu ucznia - zapisanie ich przez nauczyciela na wyciętej z białego arkusza papieru, strzałki- symbol wiatru na mapie pogody. Cele zajęć powinny być wyeksponowane w sali lekcyjnej w widocznym dla uczniów miejscu. Po każdym osiągniętym celu zajęć wskazany przez nauczyciela, chętny uczeń rysuje na strzałce (obok zapisanego celu) zieloną „fajkę”- </p> <p>5. „Producenci i konsumenci tlenu” - rozmowa o tym, komu potrzebny jest zawarty w powietrzu tlen. Poznanie producentów- roślin, które wytwarzają tlen i wyszukiwanie ich w otoczeniu (rośliny zielone na szkolnym parapecie, drzewa na boisku szkolnym, w parku, lesie, lasy amazońskie- „zielone płuca Ziemi”- odwołanie się do wiedzy uczniów i uzupełnienie jej wiadomościami wyszukanyymi w różnych źródłach). Nauczyciel demonstruje ilustracje w albumach przyrodniczych lub może skorzystać z zasobów Internetu. Zwrócenie uwagi na rośliny wodne, na przykład moczarki, które także</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>przyrodniczo- matematyczne</p>
---	---

⁸ E. Brudnik, A. Moszyńska, B. Owczarska, Ja i mój uczeń pracujemy aktywnie. Przewodnik po metodach aktywizujących, Kielce 2010, s. 338.

<p>produkują tlen potrzebny rybom i innym stworzeniom żyjącym w wodach. (Nauczyciel powinien przygotować w Centrum matematyczno- przyrodniczym różne albumy, atlasy, encyklopedie przyrodnicze)</p> <p>6. Praca indywidualna z tekstem wiersza: <i>L. J. Kern „Piotruś i powietrze”</i> - ciche czytanie ze zrozumieniem. (tekst wiersza należy powielić dla każdego ucznia- Załącznik nr 1 (mniejsza czcionka dla dzieci, które czytają sprawnie), Załącznik nr 2 (większa czcionka dla dzieci czytających mniej sprawnie)</p> <p>Rozmowa dotycząca tekstu: - <i>Kim chciał zostać Piotruś?</i> - <i>Dlaczego chciał zostać powietrzem?</i> - <i>W co Dobra Wróżka zamieniła Piotrusia?</i> - <i>Co mu się przyśniło?</i> - <i>Co spowodowało, że Piotruś zmienił zdanie?</i> - <i>Czy powietrze jest rzeczywiście bezużyteczne i leniwe?</i> - <i>Jak nazywa się ruch powietrza? (wiatr)</i></p> <p>Szukanie wybranych fragmentów tekstu i głośne ich czytanie przez chętne dzieci.</p> <p>7. Zabawa ruchowa z piórkami- ćwiczenia oddechowe. Uczniowie stają w parach na przeciwko siebie. Starają się dmuchnięciem przekazać piórko koledze z pary, ale na tyle ostrożnie by nie upadło na podłogę.</p> <p>8. Poznanie rodzajów wiatru- gra interaktywna stworzona na www.Learningapps.org - autor M. Kubacka <u>Rodzaje wiatru- wykreślanka</u> Umieszczenie przez uczniów nazw wiatru w odpowiednich miejscach na mapie Polski. Głośne odczytanie przez chętne dzieci informacji przygotowanych przez nauczyciela.- Załącznik nr 3 Nauczyciel może skorzystać wybiórczo z informacji znalezionych na: http://pl.wikipedia.org/wiki/Bryza http://pl.wikipedia.org/wiki/Wiatr_halny http://pl.wikipedia.org/wiki/Huragan lub w innych źródłach przyrodniczych. Można skorzystać również z filmiku autorstwa TPNVideo (Tatrzański Park Narodowy), który dostępny jest na stronie internetowej: www.youtube.com pod tytułem „<i>Z miłości do gór</i>” https://www.youtube.com/watch?v=RSef8VgxcIc Film ten ukazuje niebezpieczną siłę i szybkość wiatru (halnego), jaki odnotowano w Tatrach w 2014r.</p> <p>9. Co robi wiatr, co się z nim dzieje?- utrwalenie wiadomości o czasownikach; alfabetyczna kolejność: Karty pracy- dwa poziomy trudności- Załącznik nr 4, Załącznik nr 5</p> <p>10. Burza mózgów- szkodliwa i pożyteczna działalność wiatru. Uczniowie zapisują na zielonych, samoprzylepnych karteczkach: korzyści, a na czerwonych: zagrożenia, jakie płyną z siły wiatru. Następnie przyklejają je na rozciągniętą między gazetkami ściennymi folię malarską (symbolizującą wiatr). Tworzą dwie grupy: + i – wiatru. (Pomocą mogą być zgromadzone w Centrum matematyczno- przyrodniczym</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p>
---	---

<p>zdjęcia, przedstawiające na przykład urządzenia wykorzystujące siłę wiatru lub zniszczenia jakie powoduje wiatr- huragan- Załącznik nr 6)</p> <p>Wypowiedzi dzieci wyjaśniające, dlaczego urządzenia wykorzystujące siłę wiatru są ekologiczne.</p> <p>Ustalenie zasad postępowania w przypadku silnego wiatru, zachowanie zasad bezpieczeństwa- dyskusja i zapisanie rad do zeszytów.</p> <p>11. <i>Czym mierzymy siłę wiatru?</i> Poznanie urządzeń służących do pomiaru. Sprawdzenie prędkości i kierunku wiatru- dokonanie pomiaru na boisku szkolnym.- Załącznik nr 7</p> <p>12. Zapisanie do zeszytów polecenia zadania domowego. Omówienie pracy domowej- twórczego opowiadania na podstawie niedokończonych zdań: „<i>Jestem, ... (jakim wiatrem?). Przyleciałem z.... (miejsce, kraj, kontynent). Widziałem tam a to co później się stało sprawiło, że...</i>”</p> <p>13. Podsumowanie zajęć w kręgu- technika niedokończonych zdań: - <i>Dzisiaj dowiedziałem się...</i> - <i>Najbardziej podobało mi się...</i> - <i>Trudność sprawiło mi...</i></p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	---

Autor: Magdalena Kubacka	
Klasa III Edukacja: przyrodnicza, plastyczna	Temat lekcji: Tajemnice powietrza-eksperymentujemy
Cel/cele zajęć: - rozwijanie myślenia naukowego oraz umiejętności formułowania wniosków opartych na własnych obserwacjach dotyczących przyrody, - rozwijanie wiedzy dotyczącej powietrza, - rozwijanie kreatywności, wyobraźni i wdrażanie do działań twórczych, - doskonalenie umiejętności podejmowania działań i zgodnej współpracy z innymi.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - poznam skład powietrza, - zbadam i wyjaśnię właściwości powietrza, - posługując się nową techniką plastyczną stworzę pracę plastyczną.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wymieniam składniki powietrza i za pomocą kilku doświadczeń wyjaśniam jego właściwości, - rozdmuchując farbę słomką wykonam pracę plastyczną inspirowaną wyobraźnią.	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.3)c), 4.2)a), 5.4), 6.1), 6.7)b), 8.1), 8.2)	
Metody pracy: „Kostka grupy”, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, pokaz- filmik edukacyjny, zabawy badawcze- doświadczenia, gry interaktywne- TIK, ewaluacyjna „Złap powietrze”	
Formy pracy: indywidualna, grupowa jednolita i zróżnicowana, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: duża kostka do gry, rebus- Załącznik nr 1, <u>Powietrze- filmik</u> - pomoc wypracowana w ramach Programu kształcenia „Myślę- działam- idę w świat”, autor: Magdalena Kubacka, 3 białe lub przezroczyste balony o różnej wielkości z zapisanymi symbolami chemicznymi: N, O, szklany pojemnik, pocięte, foliowe paski- wstążki dla każdego ucznia, dowolna muzyka w rytmie walca, strona internetowa http://encyklopedia.pwn.pl/szukaj/powietrze.html , miska z wodą, plastikowe butelki, słomki, gąbki, różnokolorowe balony, gwizdki, wiatraczki, flety, suszarka do włosów, papierowe wachlarze, 3 zamknięte pudełka- z kiszonymi ogórkami, odświeżaczem powietrza, kadzidełkiem- w których zrobiony jest niewielki otwór, 2 świececzki, szklany słoik, zapalniczka, Karty badań dla zespołów badawczych- Załącznik nr 2, 3, 4, Karta pracy domowej dla każdego ucznia- Załącznik nr 5, gra interaktywna stworzona na www.LearningApps.org – dwa poziomy trudności – autor: Magdalena Kubacka <u>Powietrze- zdania z lukami (wersja łatwiejsza)</u> , <u>Powietrze- zdania z lukami (wersja trudniejsza)</u> , arkusze pakowego, szarego papieru, farby i słomki, folia malarska, zużyte gazety, fartuszki dla uczniów i długie słomki do napojów, nagranie dowolnej, instrumentalnej muzyki, gumowe rękawiczki i markery dla każdego ucznia, komputery z dostępem do Internetu, tablica interaktywna lub projektor i ekran.	

<p>1. Powitanie w kole na dywanie- zabawa integracyjna „<i>Kostka grupy</i>” Uczniowie poruszają się swobodnie w rytm dowolnej muzyki instrumentalnej. Kiedy muzyka nagle zostaje wyłączona, prowadzący podnosi do góry kostkę, pokazując wyraźnie jedną ściankę. Uczestnicy mają za zadanie szybko połączyć się w grupy liczące tyle osób, ile oczek było pokazane na ściance kostki. Po utworzeniu grupek padają polecenia nauczyciela, które uczestnicy wykonują. Potem następuje powrót do swobodnego tańca. (Polecenia mogą być następujące: 1 – każdy jest kelnerem w zatłoczonej restauracji; 2 – jedna osoba wykonuje dowolne ruchy, a druga jest jej cieniem; 3 – jedna osoba jest zepsutym samochodem, dwie ją pchają; 4 –wszyscy stoją pod jednym parasolem i tańczą; 5 – jedna osoba ma urodziny, pozostałe tańczą wokół niej; 6 – jedna osoba to lokomotywa, pozostałe są wagonikami).⁹</p> <p>2. Wprowadzenie do tematu zajęć. Nauczyciel umieszcza w widocznym miejscu rebus- Załącznik nr 1 Trzy pierwsze osoby, które odszyfrują temat zostają „asystentami nauczyciela” (będą w późniejszym etapie zajęć pomagać w organizacji lekcji, na przykład rozdawać karty pracy lub przedmioty potrzebne do doświadczeń). Poznanie celów zajęć i kryteriów sukcesu ucznia- zapisanie na tablicy i do zeszytów.</p> <p>3. Prezentacja filmiku edukacyjnego pt.: „<i>Powietrze</i>” - pomoc wypracowana w ramach Programu kształcenia „<i>Myślę- działam- idę w świat</i>”, autor: M. Kubacka, <u>Powietrze- filmik</u></p> <p>Po obejrzeniu filmiku następuje wspólna rozmowa i wymiana spostrzeżeń na temat powietrza - Co to jest powietrze? Nauczyciel podsumowując wypowiedzi uczniów może skorzystać z definicji encyklopedycznej dostępnej na przykład na stronie: http://encyklopedia.pwn.pl/szukaj/powietrze.html</p> <p>4. Poznanie składu powietrza, jako mieszaniny różnych gazów – opowiadanie nauczyciela poparte demonstracją. (Nauczyciel tłumaczy, że powietrze składa się z wielu różnych gazów- najwięcej jest azotu, później tlenu i najmniej innych gazów. Nadmuchane baloniki (najlepiej białe lub przezroczyste) symbolizują składnik powietrza: największy balon z napisanym na nim symbolem chemicznym: N- to azot, średni- O- to tlen, najmniejszy- inne gazy. Po kolei uczniowie nadmuchują każdy balon i „wypuszczają” powietrze do szklanego pojemnika. Następnie „mieszają”, czyli tworzą mieszaninę gazów. Zwrócenie dzieciom uwagi na to, że bez powietrza (tlenu) życie ludzi lub innych organizmów żywych jest niemożliwe. Tlen dostaje się nosem- podczas</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>przyrodniczo- matematyczne</p>
--	---

⁹ Metoda opisana w Programie „*Myślę- działam- idę w świat*”, w rozdziale: *Metody i techniki nauczania*

<p>oddychania- do naszego organizmu i dalej z krwią dociera do każdej komórki.</p> <p>5. Zabawa ruchowa- „<i>Powietrzny walczyk</i>”. Nauczyciel prosi, aby dzieciabrały się w pary. Każda z par otrzymuje foliowe wstążki i w rytm dowolnej melodii walca, tańczy do muzyki. Na polecenie nauczyciela dzieci „malują” wstążkami w powietrzu fantastyczne obrazki według własnego pomysłu.</p> <p>6. „Tajemnice powietrza”: zabawy badawcze, doświadczenia. Pytania problemowe: <i>Czy można zobaczyć powietrze? Jak wygląda powietrze? Jaki ma kolor? Czy można je dotknąć, usłyszeć? Jaki ma zapach?</i></p> <p>Dzieci podzielone są na trzy zespoły badawcze: OKO, UCHO, NOS. Wybór członków zespołu należy do „asystentów nauczyciela”, którzy sami dobierają „badaczy”. Każdy zespół siada do swojej „wyspy badawczej” w Centrum matematyczno- przyrodniczym, w której zgromadzone są różne przedmioty i przyrządy potrzebne do doświadczeń.</p> <p><u>„I wyspa badawcza – OKO”</u> Dzieci mają przed sobą dużą miskę z wodą oraz butelki, gąbki i słomki) Uczniowie zanurzają najpierw butelki, następnie dmuchają przez słomki umieszczone w naczyniu, później wkładają do miski gąbki i wyciskają je. Obserwują, analizują proces powstania w wodzie bąbelków, a swoje spostrzeżenia notują na Karcie badawczej - Załącznik nr 2</p> <p><u>„II wyspa badawcza – UCHO”</u> Dzieci mają przed sobą balony, butelki, gwizdki, foliowe wstążki – pocięte, długie kawałki folii, wiatraczki. Najpierw nadmuchują balony, a później delikatnie wypuszczają z nich powietrze i wsłuchują się w wydobywane odgłosy. Następnie dzieci dmuchają przy wlocie butelki, tak, aby wydobyć dźwięk. Tą czynność powtarzają z gwizdkami i fletami. Każde dziecko porusza też dość energicznie wstążkami lub dmucha na wiatraczek i przysłuchuje się powstającym dźwiękom. (Można też posłuchać i zaobserwować ruch powietrza otwierając w wietrzny dzień okno i drzwi sali lekcyjnej.) Po tych doświadczeniach uczniowie dochodzą do wniosków, że powietrze wdmuchiwane w niektóre instrumenty muzyczne ulega przekształceniu i wówczas słyszymy muzykę lub gwizd, szum, szelest. Swoje spostrzeżenia notują na Karcie badawczej - Załącznik nr 3.</p> <p><u>„III wyspa badawcza – NOS”</u> Na stoliku znajdują się 3 zamknięte pudełka, w których zrobiony jest niewielki otwór (na tyle mały, by dzieci nie mogły zobaczyć zawartości pudełek). W środku każdego z nich nauczyciel umieszcza: kiszony ogórek, odświeżacz powietrza i kadzidelko, (które przed włożeniem do pudełka było zapalone). Uczniowie sprawdzają jak powietrze może roznosić zapach, kierując na każde pudełko strumień powietrza z suszarki. Następnie nauczyciel zapala dwie świece, jedną przykrywa słoikiem. Po pewnym czasie przykryta świeca gaśnie. Gdy w sali rozchodzi się zapach spalonej świecy, uczniowie za pomocą wachlarzy próbują „rozprowadzić, roznieść” ten zapach po klasie. Po doświadczeniach uczniowie dochodzą do wniosku, że powietrze nie pachnie, ale roznosi zapachy. Swoje spostrzeżenia notują na Karcie badawczej - Załącznik nr 4.</p> <p>7. <i>Jak zachowuje się ogrzane powietrze?</i>- praca domowa (przeprowadzenie doświadczenia według instrukcji podanej w Karcie pracy domowej- Załącznik</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p>
---	---

<p>nr 5)</p> <p>8. Gra interaktywna stworzona na www.LearningApps.org – dwa poziomy trudności – sprawdzenie wiadomości o powietrzu, autor: M. Kubacka <u>Powietrze- zdania z lukami (wersja łatwiejsza)</u> <u>Powietrze- zdania z lukami (wersja trudniejsza)</u></p> <p>9. Praca plastyczna- ćwiczenia kreatywne ze słómkami i farbą. (Nauczyciel z pomocą uczniów- „asystentów” rozkłada na podłodze w Centrum artystyczno- ruchowym arkusze pakowego, szarego papieru, farby i słomki.) <u>Uwaga!</u> Należy zabezpieczyć podłogę przed ubrudzeniem, na przykład folią malarską lub zużytymi gazetami. Uczniowie powinni założyć fartuszki ochronne.</p> <p><i>„Wyobraźcie sobie pracownię malarza. Wszędzie jest pełno różnokolorowych farb. Pewnego dnia silny podmuch wiatru otworzył wszystkie okna i drzwi. Zrobił się straszny przeciąg. Poprzewracane pojemniki z farbą wylały się na podłogę i ściany. Jak teraz może wyglądać pracownia malarza? Wykorzystajcie farby, słomki i arkusze papieru do wykonania wspólnej pracy.”</i></p> <p>Po krótkiej rozmowie- burzy mózgów, dzieci rozdmuchują słómkami plamy farby wylanej na szary papier.</p> <p>Po skończonej pracy wszyscy spacerują w rytm dowolnej, instrumentalnej muzyki na około wykonanej pracy. Na przerwę w muzyce, zatrzymują się, oglądają powstałe dzieło i opowiadają, co widzą - co im podpowiada wyobraźnia, jaki obraz wyłonił się z rozdmuchanych plam. Taką rundkę należy powtórzyć kilka razy, aby wszyscy mieli możliwość przyjrzenia się pracy z kilku stron.</p> <p>(Praca po wyschnięciu może być bazą do kolejnych artystycznych dokonań, np. można domalowując pisakami do powstałych plam stworzyć „Fantastyczny świat owadów”, „Co w trawie piszczy” lub pracę na temat zaproponowany przez dzieci.)</p> <p>10. Ewaluacja zajęć: „Złap powietrze”- nadmuchiwanie gumowej rękawiczki. Uczniowie na zakończenie zajęć otrzymują gumowe rękawiczki i markery. Tworzą na rękawicze notatkę - co zapamiętali z zajęć, jaką wiedzą podzielić się z rodziną w domu- sprawdzenie przez nauczyciela stopnia opanowania przez uczniów celów zajęć.</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	---

Autor: Magdalena Kubacka	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, społeczna, techniczna, plastyczna	Temat lekcji: Wynalazki, które zmieniły nasz świat
Cel/cele zajęć: <ul style="list-style-type: none"> - doskonalenie umiejętności korzystania z różnych źródeł informacji oraz uważnego słuchania wypowiedzi i korzystania z przekazywanych treści, - wdrażanie do kilkudzaniowych wypowiedzi na określony temat, - rozwijanie umiejętności wypowiadania się w małych formach teatralnych, - określanie wartości urządzeń technicznych z punktu widzenia cech użytkowych (łatwa lub trudna obsługa), ekonomicznych (tanie lub drogie w zakupie i użytkowaniu), estetycznych (np. ładne lub brzydkie), - rozwijanie logicznego myślenia, myślenia naukowego oraz umiejętności formułowania wniosków opartych na własnych obserwacjach świata technicznego, - uświadomienie, jaką wartość w naszym życiu mają wynalazki ludzkości, - rozwijanie kreatywności, wyobraźni i wdrażanie do działań twórczych, - kształcenie umiejętności podejmowania działań i zgodnej współpracy z innymi. 	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: <ul style="list-style-type: none"> - dowiem się, co to jest wynalazek i określe cechy wynalazcy, - nazwę i opiszę wskazane wynalazki oraz wymyślę nowe ich przeznaczenie, - określe przymiotniki- zapamiętam ich pytania, rodzaje i liczby, - narysuję pastelami wymyślony przez siebie wynalazek, który ułatwi ludziom życie.
Kryteria sukcesu dla ucznia: <ul style="list-style-type: none"> - tłumaczę, co jest wynalazkiem oraz wymieniam kilka wynalazków opisując ich wygląd, przeznaczenie, sposób użytkowania, - zaznaczam w Karcie pracy pytania przymiotników, ich rodzaj i liczbę oraz wybieram spośród wielu przymiotników te, które określają cechy wynalazcy, - proponuję nowy sposób na korzystanie ze znanych sprzętów i urządzeń, - stosuję zdobytą na zajęciach wiedzę do zaprojektowania i narysowania pastelami swojego wynalazku. 	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)c), 1.3)a), 1.3)c), 1.3)d), 1.3)e), 1.3)f), 1.4)a), 1.4)b), 4.2) a), 4.2)b), 4.2) c), 5.4), 8.1), 8.2), 9.1)a), 9.1)b), 9.1) c).	
Metody pracy: pokaz (film edukacyjny), metoda ćwiczeń i praktycznego działania, pogadanka, gra interaktywna- TIK, ekspresja twórcza i ekspresja ruchowa, „Wywiad”, elementy Oceniania Kształującego, ewaluacyjna „WCU”.	
Formy pracy: indywidualna, grupowa jednolita i zróżnicowana, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: <i>Wynalazki, które zmieniły nasz świat</i> (gra interaktywna stworzona na www.Learningapps.org - ukryty temat dnia: autor M. Kubacka, Słowniki języka polskiego oraz encyklopedie dostępne w bibliotece szkolnej, fragment filmu edukacyjnego z serii „Była sobie ziemia” – „Nowoczesna technika” (pierwsze 3 min. filmu) dostępnego na: http://www.zyrafa.pl/tv/seria/byla-ziemia/TL93UolGhzk , Karta pracy ucznia- II wersje- Załącznik nr 1, karteczki do losowania grup: <i>dom, szkoła</i> - Załącznik nr 2, szare arkusze papieru, kolorowe pisaki, worek z różnymi przedmiotami: żelazko, klamerka do bielizny, termos, łyżka itp.- według inwencji nauczyciela, Karta pracy ucznia- Załącznik nr 3, Karta pracy z naniesionymi odpowiedziami- Załącznik nr 4, pastele olejne i tekturowa kartka dla każdego ucznia, komputery z dostępem do Internetu, tablica interaktywna lub projektor i ekran.	

<p>filmu- Karta pracy ucznia- II wersje (wersja łatwiejsza- dobieranie nazw i podpisywanie ilustracji oraz wersja trudniejsza- układanie wyrazów z rozsypanek sylabowych i podpisywanie ilustracji) - Załącznik nr 1</p>	
<p>6. „<i>Na tropie wynalazków</i>” – wyszukiwanie w naszym otoczeniu różnych wynalazków. Uczniowie losują karteczki: dom, szkoła- Załącznik nr 1. W zależności, którą karteczkę wylosują zostają połączeni w dwie grupy. Każda grupa ma inne zadanie: <u>I gr.- DOM</u> Zadaniem dzieci jest stworzenie grupy ekspertów, którzy zastanowią się, jakie wynalazki używają, na co dzień w swoich domach. Dajemy uczniom wybóromogą narysować lub zapisać nazwy wynalazków. Na szarych arkuszach papieru wypisują/rysują (kolorowymi pisakami) nazwy różnych sprzętów, urządzeń (wynalazków). Na drugiej stronie arkusza rysują linię podziału, tworząc dwie kolumny. W pierwszej zapiszą, + (czyli jakie dostrzegają korzyści z wynalezienia danego sprzętu: np.: telewizor: z programów edukacyjnych możemy się wiele nauczyć, z informacyjnych- dowiedzieć itp.). W kolumnie – (czyli jaki negatywny, zły wpływ mają na ludzi, środowisko itp., np.: telewizor: psują się oczy, wykorzystuje energię elektryczną, itp.)</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
<p><u>II gr. -SZKOŁA</u> Uczniowie pracują na takich samych zasadach. Podobnie jak I gr. – DOM, dzieci szukają wynalazków, które otaczają je w szkole. Przykład: kalkulator + szybciej wyliczę zadanie, - zamiast liczyć w pamięci i ćwiczyć umysł wybieram łatwiejsze rozwiązanie, itp. Nowe zastosowania znanych wynalazków- zabawa twórcza. W trakcie indywidualnego pisania uczniowie korzystają z metodników i w razie konieczności z pomocy nauczyciela. Sygnalizują nauczycielowi, odpowiednim kolorem „światła” trudność zadania: zielony- daje sobie radę, zadanie jest łatwe, żółty- potrzebuję dodatkowych wskazówek i pomocy nauczyciela, czerwony- zadanie jest trudne, proszę o pomoc. W Centrum polonistyczno- komunikacyjnym dostępne są słowniki ortograficzne, których można użyć do korekty ortograficznej zapisu.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p>
<p>7. Kalambury ruchowo-dźwiękowe- modyfikacja zabawy dziecięcej, w której wszyscy siadają w kole na dywanie. Do środka wchodzi jedna chętna osoba i pokazuje wymyślone przez siebie ruchy. Pozostałe dzieci muszą ją naśladować i odgadnąć, w jaki wynalazek się zamieniły? lub jaki wynalazek właśnie wykorzystują? (np. zachowują się jak pralka: naśladowują głosem wlewającą się wodę, turlają się po dywanie (pralka wiruje) itp.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p>
<p>8. Zabawa twórcza- „<i>Z dobrze już znanego, mamy coś nowego!</i>” – autor: M. Kubacka. Nauczyciel przygotowuje w worku różne przedmioty: żelazko, klamerkę do bielizny, termos, łyżkę itp.- według inwencji nauczyciela. Dzięki siedząc w kole na dywanie losują z worka któryś przedmiot. Starają się określić na podstawie dotyku jego kształt, wielkość, fakturę itp. Następnie wydobywają przedmiot, nazywają go i opisują jego przeznaczenie. Próbuje określić jego wartość z punktu widzenia cech użytkowych (łatwa lub trudna obsługa), ekonomicznych (tanie lub drogie w zakupie i użytkowaniu), estetycznych (np. ładne lub brzydkie). Dalej zastanawiają się, co by było, gdyby nikt go nie wynalazł i jak wyglądałoby wtedy nasze życie? (wspólna dyskusja) Szukają sposobu na jeszcze inne wykorzystanie przedmiotu. Mogą</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p>

wypróbować wylosowany wynalazek do innego celu, niż był skonstruowany (np.: klamerka może zastąpić spinkę do włosów, zakładkę do książki, sztućce do jedzenia fasolki, żelazko- podpórkę do książek w bibliotece, łyżka- wiosło itp.). Kolejnym krokiem będzie przeanalizowanie i pokazanie różnic między znanym przeznaczeniem wynalazku, a nowym zaproponowanym przez dzieci (np. aby wyprasować pogniecione rzeczy, żelazko musi być nagrzane- czyli potrzebujemy prądu, jeżeli wykorzystamy żelazko jako podpórkę, to korzystanie z tego przedmiotu będzie bezpieczniejsze, tańsze, łatwiejsze itp.) Zwrócenie uwagi dzieci na zagadnienie recyklingu- przypomnienie z klasy I i klasy II - czyli powtórne wykorzystanie niektórych odpadów, które produkuje człowiek w ciągu całego swojego życia.

Należy podkreślić, że wszystkie pomysły dzieci są dobre, nawet te najmniej realne. Nauczyciel powinien docenić inwencję twórczą uczniów.

8. Przymiotniki, jako cechy rzeczowników- utrwalenie wiadomości o przymiotnikach- Karta pracy ucznia- Załącznik nr 3

9. Sprawdzenie poprawności wykonanego zadania- samoocena uczniów. Nauczyciel wyświetla na tablicy interaktywnej Kartę pracy z naniesionymi odpowiedziami- dzieci sprawdzają na jej podstawie, w jakim stopniu opanowały cel- Załącznik nr 4. Kolorują odpowiednią „buźkę” na swoich kartach pracy.

Omówienie cech charakteru i podanie przez chętne dzieci uzasadnienia: np.: Wynalazca powinien być kreatywny, ponieważ dzięki swojej twórczej postawie oraz pomysłom, projektuje i tworzy nowe nieznanne dotąd rzeczy.

10. „Potrzeba matką wynalazków”- próby uzasadnienia znanego powiedzenia- „Wywiad”.

Dzieci bawią się w redaktorów gazety: „Nowości i nowinki” oraz „przypadkowych przechodniów”. Przyporządkowanie dzieci do wyznaczonych 2 grup odbywa się drogą losowania- zgodnie z zaproponowaną przez dzieci wycieczką.

„Redaktorzy” zagadują „przypadkowych przechodniów”- dzieci spacerujące po sali i proszą o wytłumaczenie słów. (zapisują notatkę na kartce lub w notesie). Przechodnie podają przykłady zastosowania powiedzenia w życiu codziennym.

Po kilku minutach następuje zmiana i uczniowie wymieniają się w grupach zadaniami.

11. Projektowanie przez uczniów własnego wynalazku, który jeszcze bardziej ułatwi ludziom życie- rysunek pastelami olejnymi na tekturowej kartce.

Zorganizowanie wystawy prac dzieci- wyeksponowanie wszystkich wynalazków w sali- Galerii klasowej w Centrum artystyczno- ruchowym.

Ocena koleżeńska:, która praca jest najbardziej estetyczna, która najbardziej pomysłowa, która najbardziej kolorowa? itp. (kryteria oceny prac należy ustalić z dziećmi przed przystąpieniem do zadania plastycznego- mogą sami uczniowie zaproponować, na co dziś będziemy zwracać szczególną uwagę.)

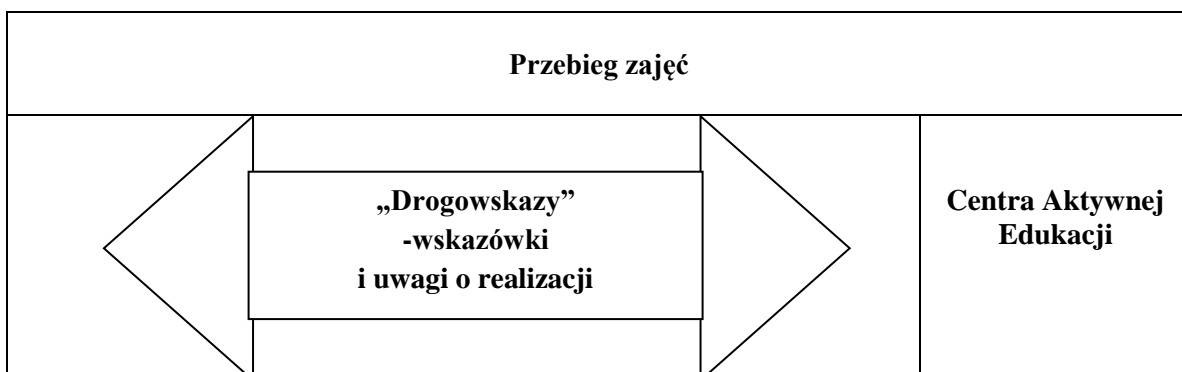
12. Podsumowanie zajęć- ewaluacja.

Uzupełnienie przez dzieci trzeciej kolumny (tabelki, którą narysowały na początku zajęć) Dokonają w niej samooceny: **Co już wiem?** Wpisują krótko (hasłowo), następnie chętne osoby na forum klasy prezentują tabelkę i odczytują swoje zapisy.

polonistyczno-
komunikacyjne

polonistyczno-
komunikacyjne

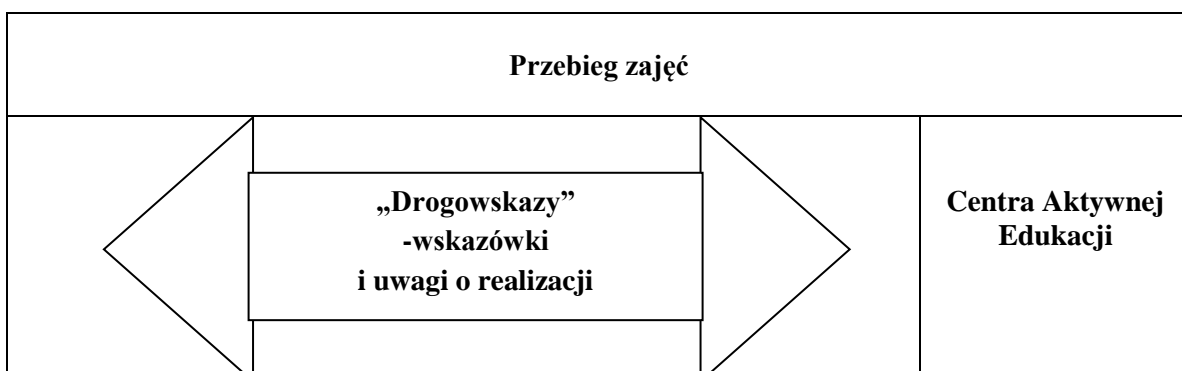
Autor: Małgorzata Urbańska	
Klasa III Edukacja: przyrodnicza, polonistyczna, techniczna,	Temat lekcji: Źródła i rodzaje energii.
Cel/cele zajęć: - rozwijanie zainteresowań technicznych oraz aktywności badawczej, - poznanie źródeł energii odnawialnej i nieodnawialnej, - promowanie wiedzy o bezpiecznym użytkowaniu energii elektrycznej.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - poznam źródła energii odnawialnej i nieodnawialnej, - będę wiedział jak oszczędzać energię,
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wskazuję źródła energii odnawialnej i nieodnawianej, - rozpoznaję elektrownie słoneczne, wodne, wiatrowe.	
Podstawa programowa: 1.1)c), 5.10), 9.2)c), 9.3b)	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, linia czasu, zabawy doświadczalne, metoda aktywizująca 2-4-8	
Formy pracy: jednolita, grupowa jednolita, grupowa zróżnicowana, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: strona internetowa www.zielonaenergia.eco.pl rozsypanka wyrazowa; ćwiczenie interaktywne http://LearningApps.org/watch?v=p79s1hz9301 (autor M. Urbańska); interaktywna oś czasu http://LearningApps.org/watch?v=pmqqynbf201 (autor M. Urbańska),karta pracy	

<p>1. Przesłanie iskierek. Uczniowie siedząc w kręgu i trzymając się za ręce przesyłają sobie uściskiem dłoni „iskierkę - prąd” Nauczyciel (elektrownia) przesyła prąd.</p> <p>2. Rozmowa z dziećmi na temat „ Skąd płynie prąd? ” - nawiązanie do poprzednich zajęć. Wspólne wykonanie ćwiczenia interaktywnego: interaktywna oś czasu.</p> <p>3. Pokaz największej elektrowni w Polsce, w Bełchatowie (źródło – Internet)</p> <p>4. Tworzenie krzyżówki. Na przygotowanej karcie w kratkę uczniowie w parach tworzą krzyżówkę do wyrazu ENERGIA. Starają się używać wyrazów związanych z tą tematyką. Można poprzedzić krótką dyskusją na temat energii „Do czego i komu jest</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p>
---	---

<p>potrzebna”, „Czy bez energii człowiek mógłby żyć?” Co to znaczy energiczny człowiek?”</p> <p>5. Podanie celów zajęć, kryterium osiągnięcia sukcesu. Wskazanie przez nauczyciela sposobów dostarczania energii w elektrowniach: węgiel kamienny i brunatny, ropa naftowa, gaz ziemny. Na szarym arkuszu papieru chętni uczniowie przyklejają napisy pod właściwym hasłem: Źródła ODNAWIALNE lub NIEODNAWIALNE.</p> <p>6. Uczniowie dzielą się na trzy grupy, wybierając obrazek: słońca, wiatraczka i wody. Podchodzą do wyznaczonych miejsc i na mapie mentalnej ilustrują graficznie wykorzystanie źródeł energii: wiatru, wody i słońca. Korzystają z różnych źródeł: słowników, książek przyrodniczych. Pracują przez 15 minut. Następnie zmieniają grupy i przez 10 minut zapoznają się bądź uzupełniają następne mapy mentalne.</p> <p>7. Pokaz prezentacji „Odnawialne źródła energii ” ze strony internetowej www.zielonaenergia.eco.pl</p> <p>8. Uzupełnianie map mentalnych. Grupy uzupełniają swoje mapy o informacje dotyczące energii geotermalnej i bioenergii - biomasy. Nauczyciel pomaga w połączeniu prac grup tworząc wspólną mapę mentalną – ŹRÓDŁA ENERGII</p> <p>9. Zabawa – „Wydobycie złoża.” Każde dziecko w nagrodę za pracę otrzymuje ciastko delicję i wykałaczkę. Czekolada niech będzie symbolem powierzchni Ziemi, galaretka złożem węgla, a biszkopt wewnętrzną warstwą Ziemi. Zadaniem dzieci jest wydobycie galaretki wykałaczką. Po „słodkiej” zabawie zauważają, że podczas wydobywania galaretki – złoża, mimo starań, uszkodzeniu mogą również ulec warstwy skorupy ziemskiej (ciastko i czekolada).</p> <p>10. Zabawa „Złap mój ogon - przewód.” Każde dziecko ma włożoną szarfę - przewód (np. za spodnie). Zadaniem dzieci jest ucieczka przed uczestnikami zabawy i ochrona swojego „ogona - przewodu”. Dziecko, które złapie najwięcej „przewodów - ogonów” wygrywa. Zabawa jest bardzo wyczerpująca. Nauczyciel zwraca uwagę, iż potrzeba jest wiele energii, aby wygrać. Uczniowie swobodnie rozmawiają o swoim zapotrzebowaniu na energię.</p> <p>11. Po co potrzebna jest energia? Dzieci dyskutując w parach, ustalają wspólne stanowisko, do czego służy energia. Propozycje zapisują na karteczkach samoprzylepnych - każdą propozycję osobno. Następnie dwójki łączą się w czwórki, porównują zapisy na kartkach i wybierają te, które się nie powtarzają. Czwórki łączą się według powyższej zasady w ósemki, a ósemki w szesnastki. Wreszcie cała klasa przedstawia swoje propozycje.</p> <p>12. Sprawdzenie kryterium sukcesu- uzupełnienie karty pracy</p> <p>13. Zakończenie zajęć- technika niedokończonych zdań: Dziś powtórzyłem..... Poznałem..... Czułem się.....</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>artystyczno-ruchowe</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p> <p>artystyczno-ruchowe</p>
---	---

Autor: Danuta Szymczak	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, społeczna, matematyczna ,plastyczna, techniczna	Temat lekcji: Bezludna wyspa.
Cel/cele zajęć: -stosowanie przez dziecko zdobytych w toku zajęć i zabaw umiejętności i doświadczeń -kształtowanie procesów myślowych, mowy, słuchania i rozumienia -doskonalenie spostrzegawczości wzrokowej, wrażliwości słuchowej, sprawności ruchowej i manualnej - rozwijanie pomysłowości i fantazji -stosowanie przez dziecko zdobytych w toku zajęć i zabaw umiejętności i doświadczeń - kształtowanie umiejętności nawiązywania prawidłowych kontaktów z rówieśnikami,	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - ułożę w formie ustnej i pisemnej poprawne zdania, - przedstawię za pomocą gestów i mimiki sposoby porozumiewania się z kolegami/koleżankami - wykonam twórcze prace plastyczne z wykorzystaniem kamieni
Kryteria sukcesu dla ucznia: -układam zdania, w których wyrazy rozpoczynają się określoną literą -za pomocą gestów i mimiki porozumiewam się z kolegami/koleżankami -uzasadniam wybór przedmiotu na samotną wyspę - wykonuję zadania logiczno-matematyczne	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.2) a), 1.3)a), 1.3)f), 4.2b), 5.4), 7.5), 7.8), 7.16), 9.2a).	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, odgrywanie ról, zabawa matematyczna, bezludna wyspa –metoda z programu „Myślę, działam idę w świat, „ewaluacyjna,	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa zróżnicowana, jednolita zróżnicowana.	
Środki dydaktyczne: kartoniki z literami alfabetu, kolorowe kartki, różnego rodzaju kamyki , farby, plastelinę, papier kolorowy, klej okazy przyrodnicze, kod qr,	

<p>1.Zadanie na dobry początek Uczniowie siadają na dywaniku.Nauczyciel rozpoczyna zabawę, podaje pierwszą literę alfabetu i prosi uczniów, aby po kolei wymawiali kolejne litery. Następnie uczniowie dzielą się na sześćosobowe grupy i układają w nich zdania składające się z wyrazów zaczynających się od kolejnych liter alfabetu np.: Agatka buduje cytrynowy dom ekspresowo, fantastycznie. Podczas zabawy każda grupa ustala reguły. Literę zaczynającą zdanie może podawać poprzedni „ uczeń układający” lub można losować ją z przygotowanych karteczek. Można także ustalić, iż omijamy w alfabecie litery miękkie, dwuznaki.</p>	polonistyczno-komunikacyjne
---	-----------------------------

<p>2.Uczniowie otrzymują kartki w jednym kolorze..Nauczyciel prosi, aby wykonali na nich swoją wizytówkę, czyli narysowali coś, co charakteryzuje ich i wyróżnia spośród innych. Po wykonaniu pracy wizytówki zbierane są do jednego wspólnego pojemnika. Każdy uczeń losuje jedna karteczkę i próbuje podać, kto jest jej właścicielem.</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p>
<p>3.Sformułowanie celów zajęć i kryterium sukcesu</p>	
<p>4. Rozwiązanie zagadki w programie http://LearningApps.org/1613280 http://LearningApps.org/1613280 podanie hasła</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>5. Nauczyciel przekazuje uczniom informacje na temat podróży, którą odbędą na bezludną wyspę. Podczas pobytu obowiązywać ich będą pewne zasady, które powinni respektować. Zanim wybiorą się w podróż powinni uzupełnić plecak niezbędnymi rzeczami, które będą niezbędne podczas ich wyprawy.</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p>
<p>6.Praca w grupach Uczniowie szkicują na dużym arkuszu papieru plecak. Każdy uczestnik zajęć rysuje 2 rzeczy, które zabierze na wyspę. Po wykonaniu zadania uczniowie dokończają zdanie: Na wyspę zabiorę..... Uzasadniają również, dlaczego dokonali takiego wyboru.</p>	<p>artystyczno-ruchowe -</p>
<p>7.Zabawa: "Bezludna wyspa" Nauczyciel obrazowo i twórczo opisuje sytuację: „Dotarliście na bezludną wyspę. Wasze przetrwanie i dalsze losy zależą od współpracy. Posługując się tylko gestami i mimiką (pantomimicznie), macie zorganizować sobie życie na tej wyspie. Będę uważnym obserwatorem, jestem ciekawa waszych pomysłów”. Czas przeznaczony na zabawę, to 10 minut. Po zakończeniu ćwiczenia nauczyciel rozmawia z uczniami o strukturze współdziałania w grupie, przydzielonych rolach, o tym, co się wydarzyło. Strukturę grupy należy omówić na poziomie wyspy i na poziomie grupy.</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p>
<p>8. Płatanina rąk. Dzieci ustawiają się w koło, zamykają oczy i łapią się za ręce. Każdy uczeń za pomocą dotyku stara się rozpoznać, kogo trzyma rękę. Następnie otwierają oczy i bez puszczenia rąk próbują rozplątać się. Zabawa jest powtarzana kilka razy.</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p>
<p>9. Tworzymy kamykowe postacie Na wyspie znaleźliśmy niepowtarzalne okazy kamieni (uczniowie wykorzystują różnego rodzaju kamyki przyniesione ze spaceru do parku), farby, plastelinę, papier kolorowy, klej, okazy przyrodnicze. Tworzą kamykowe postacie. Opisują ich wygląd, nadają imiona lub nazwy.</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p>
<p>10. Ukryty list” - jedno z dzieci z pomocą nauczyciela odczytuje treść odnalezionego listu –kod qr. Uczniowie rozwiązują zadania</p>	<p>przyrodniczo-matematyczne</p>

Załączniki 1,2,3,

11. Czego nauczyłem się na bezludnej wyspie - tworzenie alfabetu sukcesów poprzez podanie wyrazów lub wyrażeń rozpoczynających się określoną literą.

Każdy uczeń zapisuje na kartce litery i wyrazy

np.: C –cierpliwości

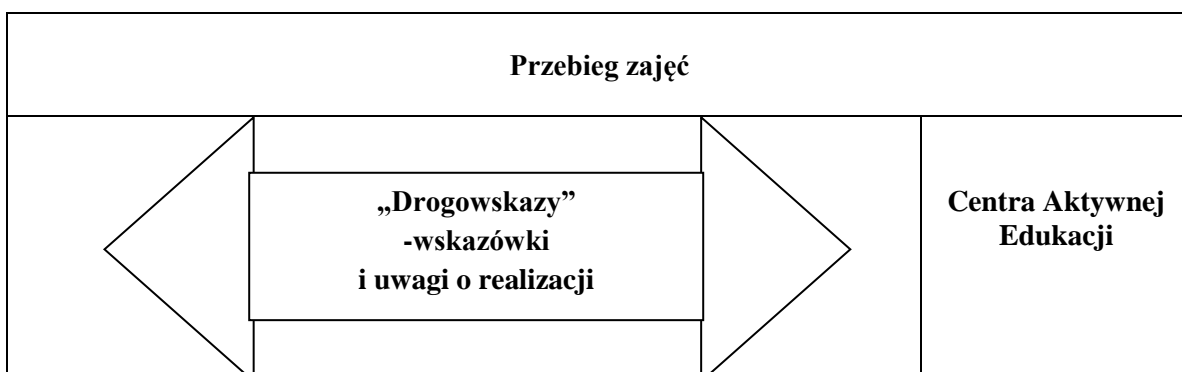
Z – zaradności

12.Uczniowie dokończają zdanie:

Z wyspy zabiorę

polonistyczno-
komunikacyjne

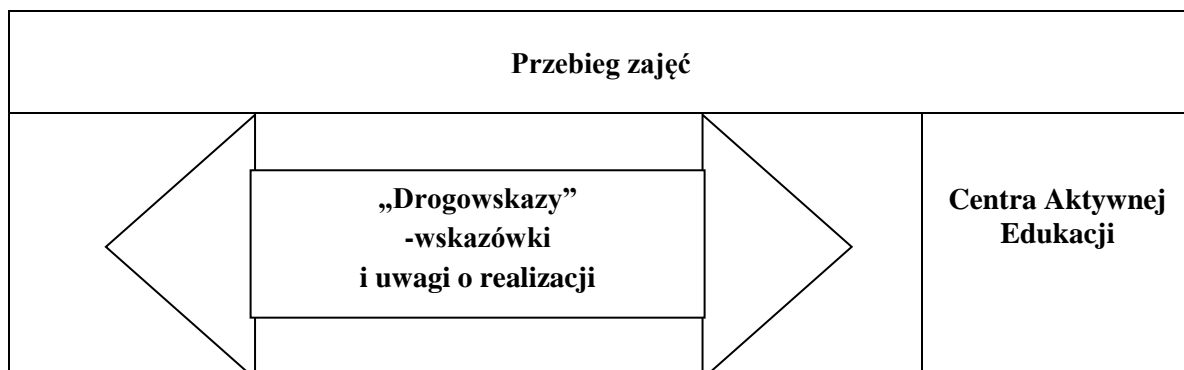
Autor: Beata Sochacka	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, plastyczna, społeczna	Temat lekcji: Co łączy polskie i szwedzkie tradycje wielkanocne?
Cele zajęć: - Rozwijanie wiedzy o kulturze i tradycjach wielkanocnych w Polsce i w Szwecji. - Wdrażanie do aktywnego uczestnictwa w życiu społecznym.	Cele zajęć w języku ucznia: - poznam tradycje wielkanocne, - ozdobię wydmuszkę techniką oklejanki - podzielę się jajkiem.
Kryteria sukcesu dla ucznia: 1) Wymieniam tradycje wielkanocne w Polsce i Szwecji. 2) Znam 3 techniki zdobienia jajek: pisanka, kraszanka, oklejanka.	
Podstawa programowa: 1.1c, 1.2c, 1.3c, 4.1b, 4.2b, 5.4, 5.5, 5.8, 9.2a	
Metody i techniki pracy: poranny krąg, rozwijania inteligencji językowej – zabawy słowne, ekspresyjna, audiowizualna, realizacji zadań wytwórczych, ewaluacyjna.	
Formy pracy: zbiorowa, indywidualna, w parach, w grupach	
Środki dydaktyczne: kartka świąteczna z hasłem „Wielkanoc”, 2 papierowe jajka wycięte z dużego bloku, pisaki, książki A. Lindgren „Dzieci z Bullerbyn”, Karta pracy dla ucznia, Karta nauczyciela, wydmuszki, paseczki bibuły inne elementy ozdobne, gałązki bazi i bukszpanu, ugotowane na twardo jajka, ćwiczenie interaktywne http://learningapps.org/display?v=p1sxdemq201 , film https://www.youtube.com/watch?v=lpWn_rN3U-Y&feature=youtu.be	
Literatura: Renata Hryń-Kuśmierk, Polskie tradycje doroczne, Publicat S.A, MMV, Poznań 2005; Renata Hryń-Kuśmierk, Zuzanna Śliwa, Encyklopedia tradycji polskich, Edukacja Powszechna 2004; Podsiedlik-Raniowski i Spółka S.A, MM, MMV	

Przygotowanie do lekcji: <ul style="list-style-type: none"> ➤ do pierwszej zabawy organizujemy: kartkę świąteczną z hasłem „Wielkanoc”, dywan, 2 papierowe jajka wycięte z dużego bloku, pisaki, stolik i krzesło do zapisywania skojarzeń ➤ ławki ustawiamy w stół konferencyjny 1. Powitanie w porannym kręgu - zabawa „Skojarzenia” <ul style="list-style-type: none"> • siadamy w kole, nauczyciel podaje najbliższemu uczniowi świąteczną kartkę, na której zapisane jest tajemnicze hasło: „WIELKANOC” • uczeń czyta hasło i <u>zachowuje je dla siebie, głośno mówi natomiast wyraz kojarzący się z danym słowem np. jajko, koszyczek malowanie, zajączek, baranek, święconka”, dyngus</u> • następnie <u>podaje kartkę koledze/koleżance z prawej strony, sam podchodzi do stolika obok i zapisuje swoje skojarzenie na</u> 	polonistyczno - komunikacyjne
---	-------------------------------

<p>czystym jajku wyciętym z papieru, - pisze duże wyraźne litery - na jednym jajku mieści się kilka zapisów, jeśli zajdzie potrzeba nauczyciel przekazuje do zapisu kolejne, czyste jajko,</p> <ul style="list-style-type: none"> • dziecko, które otrzymało kartkę, powtarza kolejne czynności: czyta, mówi skojarzenie, podaje kartkę, zapisuje, • gdy ostatni uczeń powie i zapisze swoje skojarzenie, przynosi do kręgu nietypowe pisanki. <p>2. Omówienie celów lekcji – wyświetlenie na tablicy, zapisanie tematu, – jako pytania kluczowego</p> <p>3. Barwimy „Językowe pisanki”</p> <ul style="list-style-type: none"> • uczniowie odczytują głośno skojarzenia zapisane na jajkach, • na <i>trzy – cztery</i> mówią hasło: WIELKANOC • kolorami tęczy malują wolne przestrzenie między wyrazami, zdobią jajka • w kolejności przyczepiają pisanki do tablicy. <p>4. Świąteczny kalendarz</p> <ul style="list-style-type: none"> • uczniowie otrzymują Kartę pracy – zał. 1; <u>ćwiczenie 1</u> • lewa strona karty oznaczona, jako A, jest złożona pod <i>spód kartki</i> i na tym etapie niewidoczna dla ucznia, • korzystając ze słownictwa zgromadzonego na Językowych <i>pisankach</i>, uczniowie uzupełniają kalendarz, wpisując tradycje wielkanocne w odpowiednie miejsca tabeli. <p>5. Wielkanoc w Bullerbyn</p> <ul style="list-style-type: none"> • Chętni uczniowie wspólnie z nauczycielem czytają fragmenty rozdziału „Wielkanoc w Bullerbyn”, opisujące zajęcia dzieci i świąteczne tradycje. <p>•</p> <p>6. Ćwiczenie interaktywne „Tradycje wielkanocne w Polsce i w Szwecji” http://learningapps.org/display?v=p1sxdemq201 Kryterium 1</p> <p>7. Świętujemy w Bullerbyn – zał. 1; ćwiczenie 2 Kryterium 1</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie ustalają tradycje świąteczne kultywowane w Bullerbyn w poszczególne dni, • rozkładają schowaną część karty – wycinają paski uzupełniają. <p>•</p> <p>8. Poznajemy techniki zdobienia jajek</p> <ul style="list-style-type: none"> • uczniowie oglądają film „Zdobimy jajka na wielkanocny stół” https://www.youtube.com/watch?v=IpWn_rN3U-Y&feature=youtu.be • rozmawiają na temat techniki <i>oklejanki</i>, • organizują potrzebne materiały. <p>Kryterium 2</p> <p>9. Praca twórcza – przygotowujemy pisanki</p> <ul style="list-style-type: none"> • nauczyciel sugeruje technikę oklejanki za pomocą paseczków 	<p>artystyczno-ruchowe</p> <p>polonistyczno - komunikacyjne</p> <p>polonistyczno – komunikacyjne</p> <p>polonistyczno – komunikacyjne</p> <p>artystyczno-ruchowe</p>
---	--

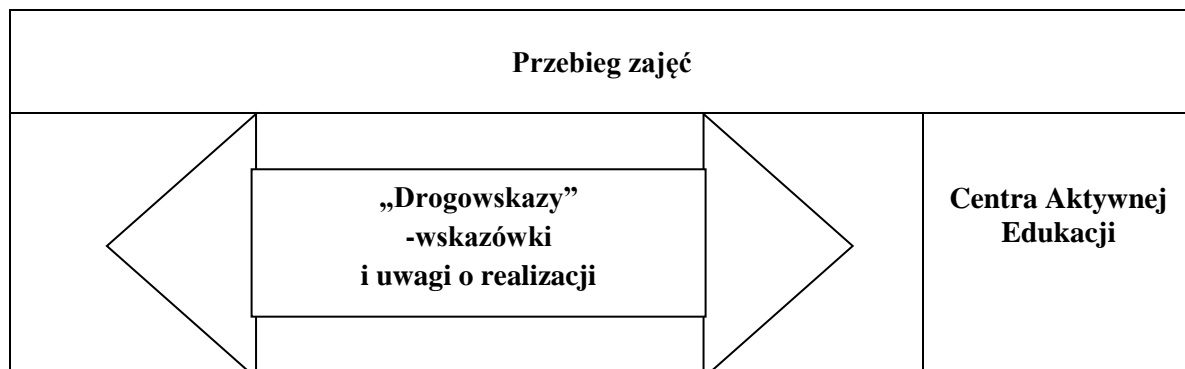
Autor: Małgorzata Urbańska	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, muzyczna	Temat lekcji: Czy bezpiecznie bawię się zimą?
Cel/cele zajęć: - wdrażanie zasad miejsca bezpieczeństwa i rozsądku podczas zabaw zimowych - rozwijanie twórczego myślenia - rozwijanie umiejętności wypowiedzania się na forum grupy	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - wymienię bezpieczne rady i przestrogi zabaw zimowych - będę pracować w grupie - wskażę czasowniki w liczbie pojedynczej i mnogiej
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wymieniam 4 zabawy zimowe, - rozpoznaję 4 czasowniki, - piszę 4 zdania.	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.2) a), 1.3)c), 1.3)f), 3.1)a), 4.2)b), 6.10), 9.2) b)	
Metody pracy: burza mózgów, praca z tekstem, pokaz, obserwacja, metoda zadań stawianych dziecku, pantomima, ewaluacyjna, muzyczna,	
Formy pracy: jednolita, grupowa zróżnicowana, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: płyta CD z piosenką zimową, karton niebieski, pagórek, białe karteczki, różne zimowe ilustracje, kredki, pisaki, utwór „ Zima” A. Vivaldiego „Cztery pory roku”, wiersz W. Kosteckiej „Zabawy zimą”-, sylwety śnieżynek, kolorowe chusty, ćwiczenie interaktywne http://LearningApps.org/watch?v=pbpazodr501 (autor M. Urbańska), karty pracy (autor M. Urbańska),	

<p>1. Złamanie kodu, zaszyfrowanego hasła dnia: Bezpieczne zabawy zimowe. Indywidualna praca dzieci (załącznik nr1- autor M. Urbańska) Podanie nacobezu przez nauczyciela. Wklejenie hasła do zeszytu.</p> <p>2. „Wędrująca, zagadkowa czapka”- wymyślenie, zapisanie przez dzieci, nauczyciela na niebieskich śnieżynkach zagadek dotyczących zimy. Wrzucenie tych śnieżynek do czapki. Uczniowie rytmicznie (do znanej zimowej piosenki), siedząc w kręgu podają czapkę, gdy muzyka milknie, czapka zatrzymuje się. Dziecko trzymające czapkę losuje zagadkę, odczytuje, a koledzy odgadują. Po czym zabawa trwa dalej. Przykładowe zagadki: Kiedy to bywa? Na rzekach lód, na polach śnieg, zamieć straszliwa. (zima) Szybko po lodzie niosą nas one. Obie do butów przyczepione. (łyżwy). Nie mają kół, a niosą w dół (sanki). Byś po śniegu jeździć mógł. Musisz przypiąć je do nóg (narty)</p> <p>3. Poszukiwanie odpowiedzi (w parach) na pytanie: W co można bawić się</p>	polonistyczno-komunikacyjne
--	-----------------------------

<p>zimą? - burza mózgów „Śnieżynka”. Zapisanie na białych paseczkach i wykonanie jednej wspólnej „Śnieżynki” na niebieskim brystolu. Uczniowie sami tworzą ją, odpowiednio tematycznie dobierając te same zagadnienia (jak „Słoneczko”).</p> <p>4. Czytanie wiersza W. Kosteckiej „Zabawy zimą”- załącznik nr 1 Rozmowa na temat nastroju wiersza. Szukanie odpowiedzi na pytanie: Czy zima jest bezpieczna? Zwrócenie uwagi na bezpieczeństwo w czasie zabaw zimowych, wskazanie bezpiecznych i niebezpiecznych miejsc i sposobów zabawy, uzasadnienie odpowiedzi.</p> <p>5. „Zimowe zabawy”- zabawa z elementem pantomimy w czterech grupach. Podział dzieci na grupy poprzez wypowiedź kolejnych wyrazów: sanki, narty, łyżwy, śnieżki. Przedstawienie przez dzieci za pomocą ruchu bezpiecznych sytuacji na sankach, na nartach, na łyżwach i podczas zabaw śnieżkami. Każda grupa przygotowuje sobie różne akcesoria zimowe i planuje sposób wykonania zadania, najlepiej „bombowo”, ze szczególnym zwróceniem uwagi na bezpieczeństwo.</p> <p>6. Prezentacja przez grupę zadania. Widzowie opowiadają, co widzieli, o czym muszą pamiętać podczas zabaw zimowych. Oklaskami nagradzają występ kolegów.</p> <p>7. Wspólne wykonanie ćwiczenia interaktywnego: http://LearningApps.org/watch?v=pbpazodr501- (bezpieczne rady i przestrogi podczas zabaw zimą) (autor M. Urbańska). Uczniowie odpowiednimi wyrazami uzupełniają zdania. Wskazują w zdaniach czasowniki.</p> <p>8. Zimowy taniec- swobodna improwizacja ruchowa z kolorowymi chustami do utworu „Zima” A. Vivaldiego „Cztery pory roku”</p> <p>9. Zabawy słowem. Wyszukiwanie w tekście wiersza różnych (związanych z zimą) czasowników, wpisanie ich do tabeli (w liczbie pojedynczej lub w mnogiej) na tablicy. Czytanie przez chętne dzieci czasowników w liczbie pojedynczej i mnogiej.</p> <p>10. Uzupełnienie karty pracy- ćwiczenia 2- załącznik nr 1. Sprawdzenie kryterium sukcesu.</p> <p>11. Podsumowanie zajęć- samoocena. Dzieci przyklejają śnieżynkę na pagórku, wyciętego z niebieskiej kartki (im wyżej, tym zapamiętali najwięcej rad i przestróg podczas zabaw zimą i odpowiedzieli na pytanie: Czy bezpiecznie bawię się zimą?)</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>artystyczno-ruchowe</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
---	---

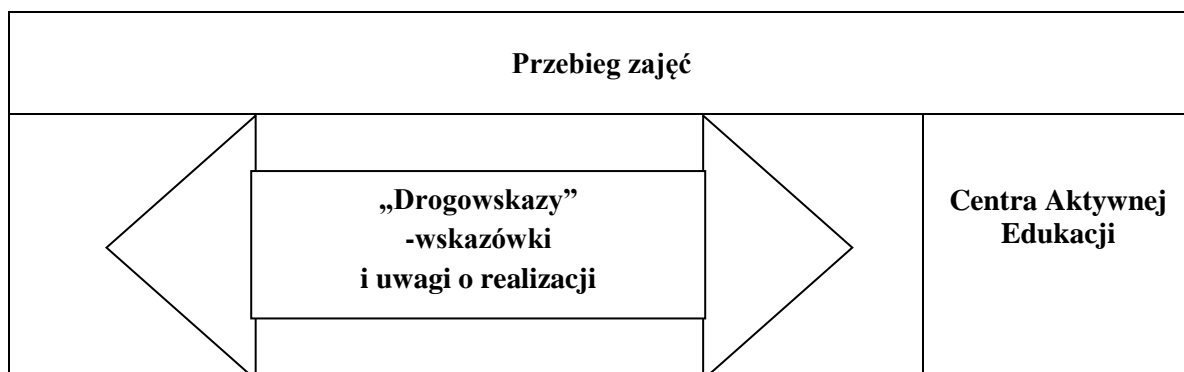
Autor: Małgorzata Urbańska	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, techniczna,	Temat lekcji: Czy len leczy, ubiera i odżywia?
Cel/cele zajęć: - doskonalenie umiejętności słuchania i oglądania, - rozwijanie myślenia twórczego, - poznanie znaczenia lnu.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - poznam właściwości lnu, - obejrzę bajkę o lnie, - będę współdziałał w grupie.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - układam krzyżówkę o lnie, - wymieniam kilka korzyści z lnu.	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.2) b), 1.3) c), 4.3)a), 6.2), 8.2), 8.3)a)	
Metody pracy: pokaz, rozmowa, doświadczenia, działanie praktyczne, obserwacja, dyskusja,	
Formy pracy: jednolita, grupowa zróżnicowana, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: 1. http://www.paz.most.org.pl/len/index.html , https://www.znajdzto.pl/teksty/len-zapomniana-roslina,500,423.html , http://linenpartner.pl/wlasciwosci-i-zalety-lnu/ trójkątny arkusz, brystoł, mazaki, klej, nici lniane, materiał lniany, siemię, kremy z dodatkiem lnu, szampon, olej, przepisy na ciasteczka, bułeczki, ćwiczenia interaktywne (autor M. Urbańska) http://LearningApps.org/view1393664- lecznicze właściwości, tekstylne http://LearningApps.org/watch?v=p1xf7cug501 , odżywcze właściwości http://LearningApps.org/watch?v=p8m78tqjt01 , Film "Len" z audiodeskrypcją, napisami i językiem migowym ...▶ 13:44 www.youtube.com/watch?v=liwzCJh1JRQ	

<p>Podanie uczniom źródeł, z których przygotowują się do odwróconej lekcji. Utrwalają wiedzę o lnie http://www.paz.most.org.pl/len/index.html, https://www.znajdzto.pl/teksty/len-zapomniana-roslina,500,423.html, http://linenpartner.pl/wlasciwosci-i-zalety-lnu/ Podczas zajęć mają dostęp do komputera.</p> <p>Zapoznają się z filmem „Len” z audiodeskrypcją, napisami i językiem migowym, co to szczęście www.youtube.com/watch?v=liwzCJh1JRQ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Uczniowie w kręgu witają się wokół zgromadzonych materiałów dotyczących lnu (np. nici lniane, materiał lniany, siemię, kremy z dodatkiem lnu szampon, olej, przepisy na ciasteczka, bułeczki) 2. „Trójkątna dyskusja na papierze”. Nauczyciel dzieli uczniów na trzyosobowe grupy. Każda grupa otrzymuje arkusz papieru w kształcie trójkąta równobocznego z podziałem na 3 części (1- LECZY, 2- ODŻYWIA, 3- UBIERA). W środku jest napis LEN. Uczniowie samodzielnie dokonują wyboru zagadnienia. Przy stoliku uczniowie w ciszy, w trzech rogach piszą swoją opinię, wiadomości, które posiadają. Obracamy trzykrotnie trójkąt i każdy dopisuje nowe informacje do informacji poprzednika. Można poprawić dostrzeżone błędy. W grupie następuje podsumowanie, wspólne zebranie wiadomości- każdy prezentuje jedno z trzech zagadnień. Dzieci rozcinają te trójkąty, zabierają swoją, już czworokątną część i spotykają się w wyznaczonym miejscu. W ten sposób powstają trzy grupy, specjaliści w zakresie jednego zagadnienia. 3. Prowadzenie doświadczeń. W 1 i 2 grupie uczniowie mają do dyspozycji siemię, lupy, wałki i ręczniki papierowe. Sami sprawdzają i wydobywają z siemienia olej. 3 grupa ma do dyspozycji nożyczki, igłę, nitkę, miarę i płótno- decydują co z niego uszyją (np. zakładkę do książki). 4. Mapa mentalna- każda grupa ze zgromadzonych informacji tworzy graficznie mapę mentalną. Na stolikach są metodniki, których kolory informują nauczyciela o stanie wiedzy uczniów. (żółty, czerwony, zielony). Dzieci do dyspozycji mają różne zgromadzone wcześniej materiały, które mogą przypiąć lub przykleić do swojej mapy mentalnej. Uczniowie sami dzielą się obowiązkami i współpracują ze sobą. Po wyznaczonym czasie przedstawiają swoją pracę na forum klasy. 5. Krzyżówka - szyfrogram według własnego pomysłu, rozwiązaniem jest wyraz len. Uczniowie sami decydują o rodzaju szyfrogramu i sposobie wykonania. Każda grupa hasła lub rysunki musi jednak dostosować do swojej czynności, np. leczy - 1- olej (najczęściej lniany płyn), 2- siemię (najczęściej stosowane w lecznictwie, lniane), 3- mielone (może być siemię) ... Grupa wykonuje krzyżówkę z hasłami lub rysunkami w dwóch egzemplarzach. 6. Zadania dla grup Każda grupa otrzymuje od sąsiednich grup dwie krzyżówki- szyfrogramy i je rozwiązuje. Autorzy sprawdzają wykonanie zadania i oceniają według własnego uznania. 	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p>
---	---

<p>7. Projektowanie i przygotowanie zadania do wykonania np.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - LECZY- przygotowanie kleiku z siemienia lnianego (np. zalanie łyżki lnu mielonego ciepłą wodą, energiczne wymieszanie i odstawienie na kilka minut; len mielony nie ma wyrazistego smaku ani zapachu i jest bardzo łatwy do przełknięcia) Można dodawać do jogurtów, kefirów, z płatkami śniadaniowymi - ODŻYWIA - przygotowanie podstawek i potrzebnych materiałów (gazę, wate) do zasiewu kielek lnu. Zaplanowanie etapów pracy i wykonanie zdrowej przekąski. - UBIERA - projektowanie stroju na letni spacer <p>Grupy przygotowują i prezentują kolejne etapy wykonania zadania- zachęcają kolegów do wykonania tych zadań w domu</p> <p>Tworzenie interaktywnej karty pracy przez grupy (Learningapps) np. http://LearningApps.org/view1393664. lecznicze właściwości, http://LearningApps.org/view1393681 tekstylne właściwości, odżywcze http://LearningApps.org/view1393698 (autor interaktywnych kart pracy M. Urbańska)</p> <p>8. Sprawdzenie kryterium sukcesu - otrzymanie biletu wstępu na film. Oglądanie filmu w nagrodę (zwrócenie uwagi na właściwości rośliny) Film "Len" z audiodeskrypcją, napisami i językiem migowym ...▶ 13:44 www.youtube.com/watch?v=liwzCJh1JRO</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>artystyczno- ruchowe</p>
--	---

Autor: Beata Sochacka	
Klasa II Edukacja: matematyczna, społeczna, plastyczna, polonistyczna (elementy).	Temat lekcji: Czy zabawa może uczyć liczenia do 100?
Cele zajęć: Rozwijanie umiejętności logicznego rozumowania matematycznego.	Cele zajęć w języku ucznia: - policzę osoby na przyjęciu urodzinowym, - rzucę kostką i sprawdzę, ile mam pieniędzy na wycieczkę.
Kryteria sukcesu dla ucznia <ul style="list-style-type: none"> układam odpowiedź na bazie sytuacji praktycznej, dodaję i odejmuję w zakresie 100. 	
Podstawa programowa: 1.3c, 4.2b, 5.4, 7.2, 7.8, 7.16, 7.17	
Metody i techniki pracy: rozwijania inteligencji matematycznej - W prawo, w lewo, w górę, w dół, zabawowa – Wyrzuć i sprawdź, ćwiczebna, ewaluacyjna.	
Formy pracy: zbiorowa jednolita, w parach, indywidualna.	
Środki dydaktyczne: nakrętki, plastikowe kubki, lizaki matematyczne z liczbami, duża kostka do gry – liczby od 1 do 12, karta pracy.	

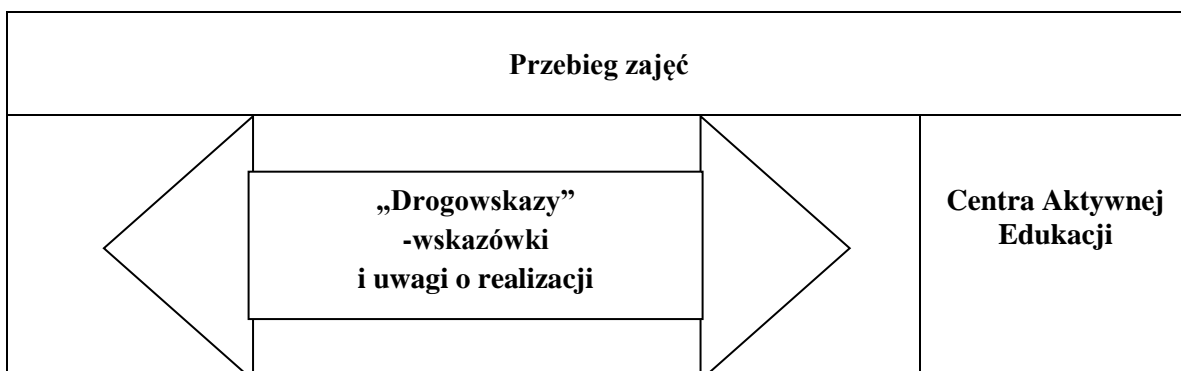

<p>Przygotowanie do lekcji</p> <ul style="list-style-type: none"> Stoliki ustawione w 2 stoły konferencyjne. Przygotowano przy pomocy uczniów kubki jednorazowe, które warto mieć w klasie, jako stałe liczniki: <ul style="list-style-type: none"> ✓ 20 kubków oznaczono kolorem czerwonym – naklejając koło na zewnętrznej stronie spodu kubka, ✓ 20 kubków oznaczono kolorem zielonym – naklejając koło na zewnętrznej stronie spodu kubka. Kubki warto wykorzystywać zamiennie z metodnikami (<u>technika OK</u>) <p>1. Powitanie - zabawa graficzna „W prawo, w lewo, w górę, w dół” – zał. 1a, 1b</p> <ul style="list-style-type: none"> uczniowie ze słuchu układają nakrętki na sieci kwadratowej, zgodnie z dyspozycjami ustnymi (później kolorują planszę). <p>2. Przedstawienie celów lekcji, zapisanie tematu lekcji, jako pytania kluczowego</p> <p style="text-align: center;"><i>Czy zabawa może uczyć liczenia do 100?</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Przedstawiając cele nauczyciel odnosi się do zgromadzonych pomocy dydaktycznych. <p>3. Rozwiązywanie zadań na bazie sytuacji praktycznej. <i>CENTRUM MATEMATYCZNE – stół konferencyjny</i></p>	<p>matematyczno - przyrodnicze</p> <p>polonistyczno – komunikacyjne</p> <p>matematyczno – przyrodnicze</p>
--	--

<p>Zadanie Zielone - czerwone</p> <ul style="list-style-type: none"> Uczniowie organizują sytuację zadaniową <u>przekazaną ustnie</u> przez nauczyciela – <i>zał. 2</i> Teść zadania: Na przyjęciu urodzinowym, 9-letni Marek, jego Rodzice i każde zaproszone dziecko otrzymało kubek z oranżadą. Rozdano ogólnie 16 kubków z zieloną oranżadą i 14 z czerwoną. <u>Ile osób było na przyjęciu?</u> <u>Ile było dzieci?</u> uczniowie układają plastikowe kubki z zieloną i czerwoną oranżadą, zapisują odpowiedzi. <i>CENTRUM MATEMATYCZNE – stół konferencyjny</i> <p>ZADANIA od UCZNIÓW dla UCZNIÓW</p> <p>A.</p> <ul style="list-style-type: none"> Zespół I określa sytuację zadaniową, ustala pytanie, zespół II przedstawia rozkład kubków, oblicza wynik, układa odpowiedź. <p>B.</p> <ul style="list-style-type: none"> Zespół II określa sytuację zadaniową, ustala pytanie, zespół I przedstawia rozkład kubków, oblicza wynik, układa odpowiedź. <p>4. Kostka w grze (duża kostka do gry z liczbami od 1 do 12) <i>CENTRUM MATEMATYCZNE – dywan</i></p> <p>A. Kto zbierze najwięcej punktów?</p> <ul style="list-style-type: none"> Na polu zabawy, nauczyciel układa lizaki matematyczne, tworząc liczbę 51 – <u>to wyjściowe 51 punktów</u> Uczniowie rzucają kolejno dużą kostką, do punktów bazowych 51, dodają wyrzuconą liczbę oczek, sumę zapisują na samoprzylepnej karteczce – przyklejają do tablicy. <p>B. Liczba Ci powie, że ruch to zdrowie!</p> <ul style="list-style-type: none"> Na polu zabawy, nauczyciel układa lizaki matematyczne tworząc liczbę 20. Uczniowie rzucają kolejno dużą kostką i obliczają wynik. Każdy zapisuje wynik na samoprzylepnej karteczce. <i>(warto, aby kolor kartek w zabawie na odejmowanie był inny, niż w zabawie poprzedniej)</i> Gdy wszyscy uczniowie wykonają obliczenia (w licznej klasie mogą pracować w parach), przystępujemy do ćwiczeń ruchowych. Ćwiczenia proponują uczniowie (powinny być w miarę proste, do wykonania w klasie), <ul style="list-style-type: none"> ➤ każdy wykonuje to samo ćwiczenie np.: podskoki, skłony, ruchy naprzemiennie, ➤ różnica polega na liczbie ćwiczeń – ich ilość wyznacza wynik odejmowania, zapisany wcześniej na kartce. <p>5. Rozwiązywanie zadań na karcie pracy – <u>praca w parach</u> <i>CENTRUM MATEMATYCZNE – stół konferencyjny</i></p> <p>6. Plastyczna geometria na sieci kwadratowej <i>CENTRUM ARTYSTYCZNO – RUCHOWE – stół konferencyjny, dywan, na którym rozłożono pakiet figur geometrycznych.</i> Kryteria dla ucznia:</p>	<p>matematyczno - przyrodnicze</p> <p>plastyczno – ruchowe</p>
--	--

<ul style="list-style-type: none"> • <i>wklejam na sieci kwadratowej obrazek, mając do dyspozycji <u>22 figury</u>.</i> • <i>wykorzystuję <u>dwa rodzaje figur: koła i prostokąty</u> w dowolnych układach,</i> • <i>pracę wykonuję <u>pomysłowo i starannie</u>.</i> <p>7. Podsumowanie ; Wyceniamy geometryczne obrazy <u>karta pracy dla ucznia - zał. 3</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Wiedząc, że jeden prostokąt ma wartość 1 zł; a koło 2 zł, oblicz wartość obrazu, który samodzielnie wykonałeś na lekcji. <u>Ile kosztuje Twój obraz? Zapisz obliczenia oraz odpowiedź.</u> <p>8. Zadanie domowe – Liczymy pieniądze – zał. 4</p> <p>A. POMYŚL! Twój obraz, który wyceniłeś na zł, został właśnie sprzedany. Zabierz taką kwotę z banku.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Każdy uczeń ma do dyspozycji pieniądze – swoje liczmany lub pobiera je z klasowego banku. <p>B. Ułóż zadanie tekstowe, wykorzystując w dowolny sposób kwotę pieniężną, którą pobrałeś.</p> <p>9. Ocena koleżeńska – technika OK; Okiem fotoreportera</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie oceniają wykonane prace, udzielając informacji zwrotnej – IZ • W wypowiedziach, odnoszą się do ustalonego kryterium. <p>10. Rundka bez przymusu – uzasadnianie odpowiedzi na pytanie kluczowe.</p> <p>11. Ewaluacja</p> <ul style="list-style-type: none"> • Odpowiednią ilością oczek (od 1 do 6), uczniowie zaznaczają swoją aktywność na zajęciach – Karta aktywności – <u>zał. 5</u> 	<p>matematyczno – przyrodnicze</p> <p>polonistyczno – komunikacyjne</p> <p>matematyczno - przyrodnicze</p>
---	--

Autor: Małgorzata Urbańska	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, plastyczna	Temat lekcji: Gdzie to szczęście?
Cel/cele zajęć: - doskonalenie umiejętności słuchania i oglądania, - rozwijanie myślenia twórczego, - budowanie poczucia własnej wartości, - uwrażliwienie na dobro i piękno.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - utrwale właściwości lnu, - obejrzę bajkę o lnie, - wyjaśnię znaczenie słowa „szczęście”, - rozpoznam rymy, - ułożę wiersz z części w całość, - będę współdziałał w grupie.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - układam wiersz z części w całość, - wskazuję kilka rymów.	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1) c)1.2)c), 1.3)c), 4.1)b), 4.2) a), 5.2),5.5), 8.2)	
Metody pracy: burza mózgów, rozmowa, działanie praktyczne, obserwacja, dyskusja,	
Formy pracy: jednolita, grupowa- w parach, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: Słownik języka polskiego, słownik wyrazów bliskoznacznych, ćwiczenie interaktywne (autor M. Urbańska) http://LearningApps.org/view1393664- lecznicze właściwości, tekstylne http://LearningApps.org/watch?v=p1xf7cug501 , odżywcze właściwości http://LearningApps.org/watch?v=p8m78tqjt01 , Film "Len" z audiodeskrypcją, napisami i językiem migowym ...▶ 13:44 www.youtube.com/watch?v=liwzCJh1JRQ	

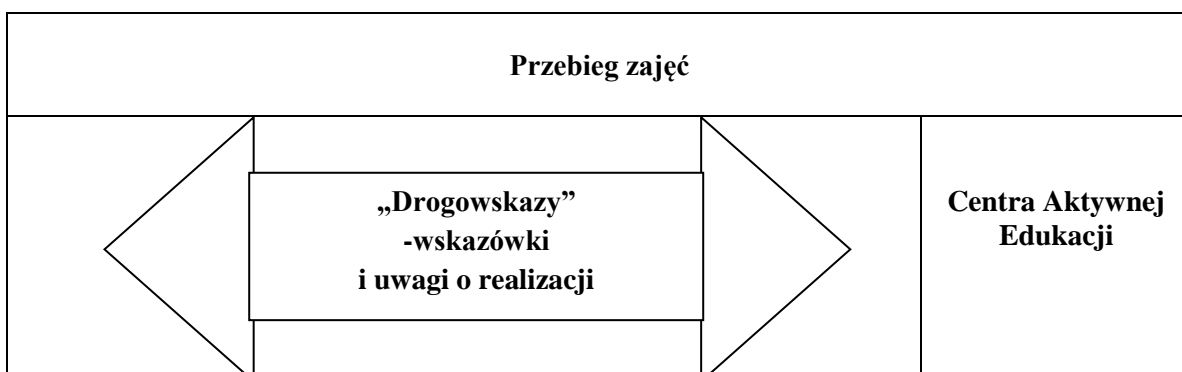

<ol style="list-style-type: none"> 1. Zabawa na dobry początek „ Imię i gest”- Nauczyciel wita dzieci (dzień dobry - stosując język migowy), następnie dzieci stojąc w kole wymieniają swoje imię i pokazują miły gest (dowolny lub oznaczający czynność, którą uwielbiają wykonywać). 2. Rozpoznawanie ukrytych pod chustą przedmiotów (podkova, koralik, koniczynka, słonik, żyrafa, grosik, kominiarz, kamień ...) poprzez dotyk. Po rozpoznaniu tych przedmiotów- talizmanów, przenoszą je do wyznaczonego miejsca z napisem: SZCZĘŚCIE. Tam zapoznają się z celem zajęć i kryteriami sukcesu. 3. Obejrzenie filmu „Len” z audiodeskrypcją, napisami i językiem migowym www.youtube.com/watch?v=liwzCJh1JRQ Objasnienie dzieciom- walory filmu dla dzieci niesłyszących (język migowy, napisy) i niewidzących (obraz słowem malowany). 	polonistyczno- komunikacyjne
--	---------------------------------

<p>4. Dyskusja na temat bajki - Kiedy len był szczęśliwy? Co oznacza zmiana, czy warto się bać zmiany? Utrwalenie wiadomości o właściwościach i znaczeniu lnu http://LearningApps.org/view1393664- lecznicze właściwości, http://LearningApps.org/watch?v=p1xf7cug501- tekstylne właściwości, http://LearningApps.org/watch?v=p8m78tqjt01- odżywcze-wspólne wykonanie ćwiczenia interaktywnego.</p>	<p>matematyczno-przyrodnicze</p>
<p>5. Przeczytanie wiersza P. Łosowskiego „Szczęście” – załącznik nr 1. Rozmowa na temat wiersza, określenie jego nastroju. Wyszukanie i napisanie przez chętne dzieci na tablicy rymów.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>6. „Słoneczko pomysłów - Co dla mnie jest szczęściem?” Każde dziecko otrzymuje dwie żółte karteczki, na których zapisuje, co sprawia, że czuje się szczęśliwe. Z powstałych propozycji dzieci wspólnie z nauczycielem układają słoneczko i omawiają wszystkie promienie.</p>	
<p>7. Praca w parach- sprawdzenie w słowniku języka polskiego definicji szczęścia, a w słowniku wyrazów bliskoznacznych synonimów tego pojęcia- załącznik nr 2. <i>Szczęście to pomyślny los, pomyślność, powodzenie. Szczęście - los, fortuna, dola, powodzenie, uśmiech losu, zadowolenie, radość, traf, zrządzenie losu, idylla.</i></p>	
<p>8. Wysłuchanie ballady o szczęściu – propozycja P. Czechowskiego, można posłuchać na Youtube- swobodny ruch dzieci.</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p>
<p>9. Praca plastyczna „Moje szczęśliwe chwile” - prace wykonane pastelami. Rysowanie szczęśliwych chwil ze swojego życia- zwrócenie uwagi na odpowiedni dobór kolorów. Wspólne omówienie prac w kręgu, na dywanie, ze szczególnym zwróceniem uwagi na samoistne wystąpienie szczęścia, dzielenie się z nim z innymi. Wyjaśnienie koleżankom i kolegom, jakie rzeczy, sprawy, czy sytuacje czynią ich szczęśliwymi. Prezentacja prac w centrum artystyczno- ruchowym. Umieszczenie ich na koniczynach.</p>	
<p>10. „Czy będę miał szczęście?”- rzucanie trzema kostkami- uczniowie sami ustalają, kiedy będą mieli szczęście, np., jeśli wyrzucą szóstkę, gdy razem los wyrzuci im siedem kropek. Pokazanie dzieciom, że chwile szczęścia przychodzą do nas bez specjalnej zasługi z naszej strony oraz że nie można ich zwykle zaplanować. Na takie chwile trzeba się po prostu otworzyć i korzystać z nich. Szczęście to przypadek. Zwrócenie uwagi na zmienność losu szczęścia. Uświadomienie uczniom faktu, że zabawy nie należy traktować poważnie.</p>	<p>matematyczno-przyrodnicze</p>
<p>11. Przedstawienie powiedzenia Marka Twaina: <i>Większość ludzi jest w danej chwili na tyle szczęśliwa, na ile sami chcą.</i> Co Mark Twain mógł mieć na myśli? - próba odpowiedzi na to pytanie przez dzieci- rundka bez przymusu. Pisarz amerykański rozumiał przez to, że <i>każdy ma swoje szczęście we własnych rękach.</i> Dzieci dostrzegają, iż aby coś znaleźć, najpierw trzeba się zastanowić, czego się szuka. W przeciwnym razie możemy nawet nie dostrzec, że szczęście jest lub było blisko nas i możemy następnej szansy nie dostać np. udział w konkursie, w przedstawieniu...</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>

12. Szukanie w parach odpowiedzi na pytania, „Co możesz zrobić sam, aby szczęściu pomóc? Które ze spraw/ rzeczy/ sytuacji zależą od nas samych? Czym różnią się powiedzenia „mam szczęście”, „jestem szczęśliwy”. 13. Wykonanie karty pracy w parach. Uczniowie składają fragmenty wiersza „Szczęście” w całość. Sprawdzają z oryginałem i wklejają na kartę pracy załącznik nr 4 oraz wykonują następne polecenia. Nauczyciel sprawdza kryterium sukcesu i ocenia. 14. W kręgu uczniowie przy muzyce relaksacyjnej kończą zdanie: Jestem szczęśliwy, gdy Dziś na zajęciach byłem szczęśliwy, ponieważ.... 15. „Ruch, gest szczęśliwy” – dzieci bez słów przedstawiają szczęśliwą sytuację lub rzecz. W domu każde dziecko napisze pytanie dotyczące szczęścia, które będzie częścią gry dydaktycznej- załącznik nr 5.	

Autor: Beata Sochacka	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, plastyczna, społeczna	Temat lekcji: Jak możemy rozwijać wyobraźnię?
Cel/cele zajęć: - wdrażanie do ciekawego i radosnego eksperymentowania - doskonalenie umiejętności analizy tekstów poetyckich - rozwijanie ekspresji plastycznej inspirowanej wyobraźnią.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - wezmę udział w bańkowych eksperymentach, - zapiszę synonimy słowa wyobraźnia, - określę budowę i kompozycję wiersza „Wyobraźnia” - namaluję wyobraźnię.
Kryteria sukcesu dla ucznia: <ul style="list-style-type: none"> ▪ podaję 3 synonimy słowa wyobraźnia, ▪ dokonuję prostej analizy budowy wiersza: zwrotki, rymy, nastrój, ▪ wymieniam sposoby rozwijania wyobraźni. 	
Podstawa programowa: 1.1c, 1.2a, 1.3c, 4.2a, 5.3, 5.4, 6.1	
Metody pracy: runda bez przymusu, praca z tekstem literackim i słownikiem, rozmowa kierowana, ćwiczenia pisemne, metoda audiowizualna – korzystanie z multimedialnego Słownika synonimów, burza mózgów, technika kolorowych świateł.	
Formy pracy: indywidualna, w parach, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: kubki jednorazowe, słomki, płyn do tworzenia baniek mydlanych, karty z tekstem informacyjnym dla ucznia: cele lekcji, kryteria, karta zadania domowego, słowniki wyrazów bliskoznacznych, karty pracy, rzutnik, tablica interaktywna, tekst wiersza, plansze lub tablica korkowa do tworzenia notatki graficznej w klasie, patyczki, metodniki.	

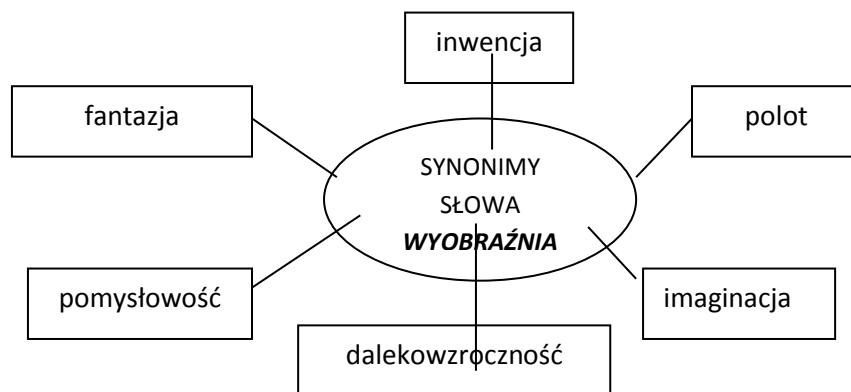

<p>FAZA WPROWADZAJĄCA</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Powitanie bańkowymi eksperymentami: <ul style="list-style-type: none"> • uczniowie otrzymują kubki z płynem i słomką, • jeżeli jest możliwość wychodzą na boisko szkolne. 2. Rundka bez przymusu; <i>Co czuleś/czulaś eksperymentując z bańkami?</i> 3. Zapisanie tematu lekcji - jako <i>pytania kluczowego</i> 4. Omówienie <i>celów lekcji i kryteriów sukcesu</i> - wklejenie do zeszytu. <p>FAZA REALIZACJI</p> <ol style="list-style-type: none"> 5. Praca ze Słownikiem wyrazów bliskoznacznych <ul style="list-style-type: none"> ➤ wyszukiwanie synonimów słowa wyobraźnia – wybór 	<p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno - komunikacyjne</p> <p>polonistyczno - komunikacyjne</p>
--	---

- uczniów do czytania techniką patyczków,
- zapisywanie na karcie pracy zał. nr 1 – ćw. 1, 2

6. Korzystanie z multimedialnego Słownika synonimów

- praca w parach, uczniowie zapisują wybrane synonimy,
- tworzenie na tablicy magnetycznej notatkę graficzną – techniką słońce; www.synonimy.pl

7. Czytanie wiersza o mamie pt. „Wyobraźnia” - zał. 2

8. Określanie budowy i kompozycji wiersza zał. nr 1 – ćw. 3

9. Malowanie farbami na temat „Wyobraźnia mojej mamy”

- swobodne wypowiedzi autorów,
- wyróżnianie barw ciepłych i zimnych.

FAZA PODSUMOWUJĄCA

10. Odpowiedź na pytanie kluczowe;

Jak możemy rozwijać wyobraźnię?

- Burza mózgów – zapisywanie pomysłów na rozwijanie wyobraźni

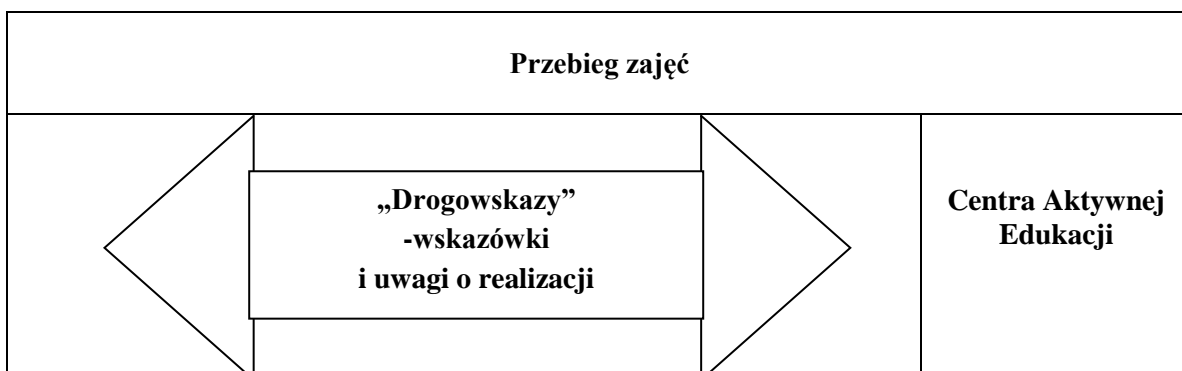
11. Ewaluacja zajęć – korzystając z metodników uczniowie oceniają swój nastrój, atmosferę lekcji - technika kolorowych świateł.

11. Objasnienie zadania domowego – zał. nr 3

artystyczno-ruchowe

polonistyczno -
komunikacyjne

Autor: Danuta Szymczak	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, matematyczna, plastyczna, muzyczna, społeczna, przyrodnicza	Temat lekcji: Jak powstaje chleb?
Cel/cele zajęć: -rozwijanie logicznego myślenia -dostrzeganie zależności przyczynowo-skutkowej -kształtowanie postawy obserwatora przyrody -doskonalenie umiejętności wypowiedzania się na określony temat -wdrażanie do poszanowania ludzkiej pracy	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: -poznam gatunki chleba -ocenię walory smakowe chleba w czasie degustacji -na podstawie obejrzanych filmów opowiem o sposobach wytwarzania mąki -wskażę podobieństwa i różnice w sposobie otrzymywania mąki na przestrzeni lat -poznam przysłowia związane z chlebem -wypowiem się na temat symboliki chleba
Kryteria sukcesu dla ucznia: - rozpoznam i nazywam różne gatunki pieczywa -podaje nazwy urządzeń służących do mielenia zbóż na przestrzeni lat - wymieniam etapy powstawania chleba -odczytuję wagę towarów w przepisie na wykonanie chleba - zapisuję wyrazy pokrewne do wyrazu chleb	
Podstaw programowa: 1.1a),1.1c),1.3a),1.3f), 3.1a),4.2b),5.9),6.2),7.11),	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, ewaluacyjna, zabawa rytmiczna z muzyką.	
Formy pracy: jednolita, grupowa, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: różne gatunki chleba, koszyczki z wikliny, serwetki lniane lub bawełniane, karty pracy (załączniki)	

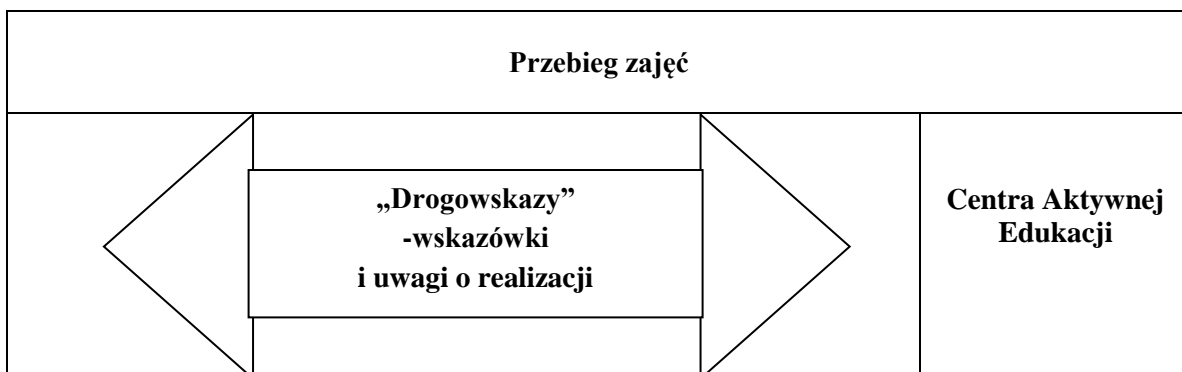

<p>1. Zabawa na dobry początek: „Mało nas do pieczenia chleba” Dwoje uczniów siada na dywaniku, pozostałe dzieci tworzą duże koło. Uczniowie siedzący wewnątrz koła śpiewają piosenkę: „Mało nas, mało nas do pieczenia chleba, tylko nam, tylko nam Ciebie tu potrzeba” i zapraszają do koła poprzez wywołanie imienia kolegi lub koleżanki. Zabawa kończy się, gdy powstanie jedno duże koło. Dzieci, siedzące w kole na zewnątrz mogą rytmicznie klaskać lub grać na trójkątach.</p> <p>2. Podanie celów zajęć i kryterium sukcesu</p> <p>3. Podawanie skojarzeń z wyrazem „chleb”, zapisywanie ich, promyckowe uszeregowanie wyrazów, które się powtarzają,</p>	polonistyczno-komunikacyjne
---	-----------------------------

<p>4. Oglądanie filmu Muzeum Chleba w Radzionkowie https://youtu.be/DUQg5SF7RK0</p> <p>5. Degustowanie różnych gatunków chleba Uczniowie przynoszą na zajęcia chleb: I grupa chleb razowy II grupa chleb pszenny III grupa chleb żytni IV grupa chleb pszenno-żytni Dzieci kroją chleb, mogą także łamać na kawałki i wkładają do koszyczków wyłożonych białą serwetką, najlepiej z włókna naturalnego. Następnie spożywają i określają smak oraz jego wygląd. Każda grupa uzupełnia wszystkie tabelki, wyniki przedstawiają na forum. Załącznik 1 Nauczyciel prosi uczniów, aby podali przykłady wykorzystania czerstwego pieczywa.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>6. Układanie spójnego tekstu z rozsypanki zdaniowej na temat etapów powstawania chleba, od pracy rolnika do pracy piekarza. Nauczyciel poleca uczniom przeczytać zdania umieszczone na paskach papieru i ułożyć z nich tekst. Załącznik 2</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>7. Zapoznanie uczniów z narzędziami służącymi do mielenia mąki na przestrzeni lat. Nauczyciel prezentuje filmy o żarnach https://youtu.be/edRGtTKUh3Y, młynie wodnym https://youtu.be/LRSmWnfOPaA https://youtu.be/fliw8IWIBH0, młynie wiatrakowym https://youtu.be/C8MgWN4bScI Na podstawie obejrzanych filmików uczniowie uzupełniają teksty nazwami urządzeń służącymi do mielenia mąki. Załącznik 3</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>8. Nauczyciel poleca uczniom, aby na podstawie wiadomości i doświadczeń wyniesionych z domu rodzinnego opowiedzieli o tradycjach związanych z chlebem, z jego symboliką (np.: całowanie chleba, robienie znaku krzyża na chlebie, dożynki itp.) Chleb jest symbolem pojednania, ofiary, gościnności i wartości ludzkiej pracy, pomyślności. W dawnych czasach był towarem wymiennym, lekarstwem przyspieszającym gojenie ran. Na uroczystościach często wita się gości chlebem i solą.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>9. Tworzenie wyrazów pokrewnych do wyrazu "chleb" chleb - owy chleb - ak chleb - ek chleb - uś</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>10. Praca indywidualna Uczniowie wyszukują w Internecie przysłowia związane z chlebem, następnie nauczyciel rozdaje karty pracy i poleca uczniom połączyć ze sobą fragmenty zdań. Załącznik 4. Można wykorzystać program http://LearningApps.org/view1613927</p>	<p>matematyczno - przyrodnicze</p>
<p>11. Przepis na pieczenie chleba-prezentacja filmiku</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p>

<p>https://youtu.be/5y_CA7U32mM Uczniowie podzieleni na grupy odszukują w książkach kucharskich przepisu na wypiek chleba. Za pomocą metodników sygnalizują wykonanie zadania. Każda grupa prezentuje na forum przepis.</p> <p>12. Prezentacja filmiku</p> <p>https://youtu.be/ycJU7LnJU5M</p> <p>12. Praca plastyczna Wykonanie plakatu reklamującego chleb upieczony według podanego przez grupy przepisu.</p> <p>13. Ocena wykonanych prac. Po wykonaniu zadania uczniowie prezentują wykonane plakaty. Uczniowie dokonują oceny za pomocą emotikonów.</p> <p>14. Ewaluacja zajęć Uczniowie dokończają zdanie: dzisiaj na lekcji dowiedziałem/łam się</p>	<p>artystyczne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
--	---

Autor: Danuta Szymczak	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, matematyczna, przyrodnicza, plastyczna, techniczna, muzyczna.	Temat lekcji: Jak powstaje rzeka?
Cel/cele zajęć: -poszerzanie wiadomości przyrodniczych - rozwijanie umiejętności poprawnego wypowiedziania się uczniów na określony temat, -doskonalenie umiejętności logicznego myślenia matematycznego -kształcenie umiejętności poszukiwania twórczych rozwiązań muzycznych	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - wykonam obliczenia matematyczne w zakresie czterech działań - wyszukam w dostępnych źródłach informacji na temat rzeki - poznam budowę rzeki - podpiszę ilustracje odpowiednimi wyrazami - wykorzystam różne przedmioty do przedstawienia odgłosów rzeki
Kryteria sukcesu dla ucznia: - rozpoznaję i nazywam na ilustracjach: źródło, ujście, dopływy, koryto rzeki - rozwiązuję zadania matematyczne - przedstawiam odgłosy szumiącej rzeki za pomocą instrumentów alternatywnych	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1) c), 1.3)a), 1.3)c),1.3)f).1.3)g), 3.1 c) 3.2b, 4.2b), 5.4), 6.2), 7.3), 7.5), 7.6), 9.2a),9.2b), 9.3a),	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, burza mózgów ewaluacyjna, zabawa rytmiczna z muzyką.	
Formy pracy: jednolita, grupowa zróżnicowana, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: bęben „ocean drum” lub inny naśladujący deszcz, wodę, opaski na oczy dla każdego dziecka, słowniki przyrodnicze, encyklopedie, kasza, ryż, mak, kukurydza, drobne kamyczki, fasola, groch, folia w kolorze niebieskim, małe kamyki, masa mocująca, pojemnik plastikowy z wodą, ręczniki frotte dla każdego ucznia, strzykawki, słomki plastikowe, kubki plastikowe, kartki techniczne A4	

<p>1. Zajęcia, jeśli jest to możliwe należy poprzedzić wycieczką nad rzekę. Podczas wyjścia omawiamy w naturalnym środowisku budowę rzeki. Sprawdzamy, w którym kierunku płynie -wrzucamy do wody suche gałązki. Stajemy twarzą w kierunku, w którym płynie woda. Wskazujemy prawy i lewy brzeg. Obserwujemy roślinność i zwierzęta. Wypowiadamy się na ich temat.</p> <p>2. Wprowadzenie do zajęć w klasie – zabawa „Jak dojść do morza?”</p> <p>Wszyscy uczniowie poza jednym dzieckiem stoją w kręgu z zawiązanymi oczami. Uczeń, który nie ma opaski na oczach staje w wybranym przez siebie miejscu sali i wydaje na instrumencie dźwięki (najlepiej użyć do tej zabawy bęben „ocean drum” lub inny instrument naśladujący deszcz, wodę, może być grzechotka). Następnie udaje się po</p>	<p>przyrodniczo-matematyczna</p> <p>artystyczno-ruchowa</p>
--	---

cichutku na środek sali i mówi do pozostałych uczniów: „Przepraszam jak dojść do morza?” Wtedy uczniowie zdejmują opaski i idą do miejsca, z którego ich zdaniem dochodził dźwięk naśladujący szum morza. Kto właściwie wskazał miejsce lub był najbliżej niego, może w następnej rundzie przejąć rolę prowadzącego zabawę?

3. Nauczyciel rozdaje każdemu uczniowi krzyżówkę i poleca wpisać w puste kratki wyrazy oznaczające rysunki. Załącznik 1.

				R	Y	B	A			
				Z	A	P	O	R	A	
S	T	A	T	E	K					
				K	U	T	E	R		
W	Ę	D	K	A						

Po rozwiązaniu krzyżówki wybrany uczeń zapisuje hasło na długim niebieskim pasku papieru. Nauczyciel poleca samodzielnie, metodą burzy mózgów napisać skojarzenia z wyrazem „Rzeka”. Odpowiedzi uczniowie odczytują i przyklejają do paska papieru. Określenia, które się powtarzają przyklejamy obok siebie. Tworzymy zbiory takich samych odpowiedzi.

4. Próby sformułowania przez uczniów celów zajęć, określenie kryterium sukcesu. Zapis na tablicy.

5. Rozwiązywanie działań matematycznych.
Uczniowie otrzymują kartki z zapisanymi działaniami matematycznymi, Załącznik 2. Po wykonaniu obliczeń dobierają się w grupy na podstawie uzyskanych wyników.
Następnie każda grupa losuje kartonik, na którym zapisany jest wyraz.

ŹRÓDŁO
UJŚCIE
KORYTO
DOPLYW
BRZEG

Nauczyciel poleca wykorzystać zgromadzone w klasie źródła (np.: słowniki, encyklopedie, Internet itd.) w celu zdobycia wiadomości na temat wyrazów zapisanych na kartonikach.

6. Za pomocą metodników grupy informują o wykonanym zadaniu, zgłaszają gotowość do zaprezentowania zdobytych wiadomości. Uczniowie wylosowani do odpowiedzi za pomocą patyczków odczytują informacje na forum klasy. Wypracowany przez grupy materiał zostaje umieszczony na plakacie obok odpowiednich określeń.

7. Przeprowadzenie przez rzekę -zajęcia plastyczno-ruchowe.
Uczniowie za pomocą dotyku rąk doświadczają (badają) budowę zgromadzonych materiałów sypkich (np.: kasza, ryż, mak, kukurydza, drobne kamyczki, fasola, groch itp. przesypują z rąk do rąk, rozcierają w dłoniach). Po zbadaniu losują kartoniki z wyrazami: prawa, lewa.

polonistyczno-komunikacyjne

matematyczno-przyrodnicze

polonistyczno-komunikacyjne

matematyczno-przyrodnicze

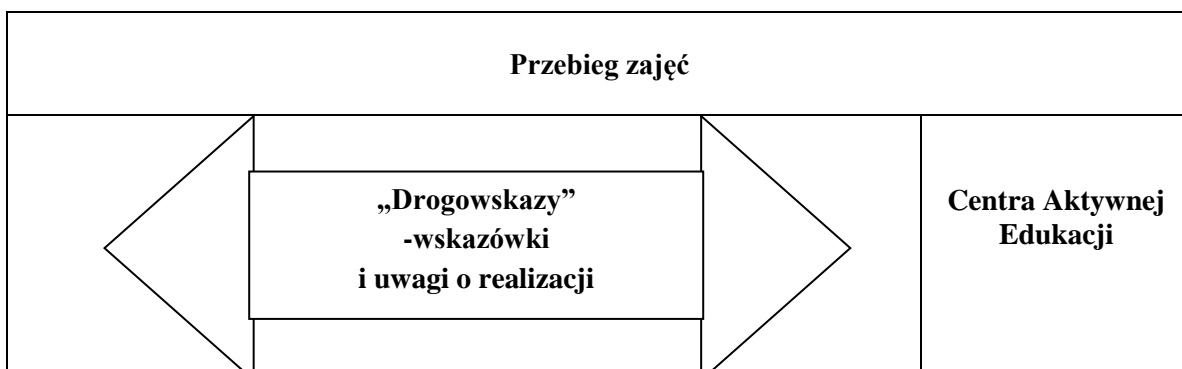
polonistyczno-komunikacyjne

artystyczno-ruchowa

<p>Dzieci zdejmują obuwie i odrysowują na kartkach brystolu stopy. Jeśli uczeń wylosował kartonik z wyrazem prawa, odrysowuje prawą stopę, jeśli wylosował kartonik z wyrazem lewa, odrysowuje lewą stopę. Następnie wycinają kontury i przyklejają na niezebrane materiały sypkie. Na podłodze rozkładamy niebieską folię, którą mocujemy do podłoża za pomocą taśmy klejącej. Następnie rozkładamy i przytwierdzamy na niej sylwety stóp, po kolei prawą, lewą itd. Początek zabawy stanowi źródło. Z kamieni (nie mogą być z ostrymi krawędziami) usypujemy małe wzniesienie. Na końcu umieszczamy pojemnik (może to być duża plastikowa miska) z letnią wodą. Gdy stopy są przyklejone, dzieci rozpoczynają zabawę. Każdy uczeń (oczy ma zasłonięte) wchodzi na „kamienie” bosymi stopami. Nazywa materiał, po którym przechodzi. Na zakończenie każdy wchodzi do wody. Po wyjściu wyciera stopy na ręcznikach z frotte. Zwycięża dziecko, które podało najwięcej prawidłowych określeń. Po przejściu każdego dziecka zmieniamy stopy z zawartością materiałów.</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p>
<p>8. Podpisywanie ilustracji, uzupełnianie zdań z lukami. Nauczyciel prosi uczniów o podpisanie ilustracji odpowiednimi wyrazami i uzasadnienie wybór odpowiedniego obrazka. Załącznik 3 Wylosowani za pomocą patyczków uczniowie udzielają odpowiedzi. Nauczyciel rozdaje uczniom karty pracy i poleca uzupełnić luki w tekście Załącznik 4 Grupa I na podstawie zdobytych wiadomości Grupa II na podstawie zdobytych wiadomości i podanych wyrazów.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>9. Tworzymy dźwięki na wodzie. Dzielimy uczniów na grupy według kryterium zaproponowanego przez uczniów. Każda grupa otrzymuje miskę z wodą oraz potrzebne materiały. Zadaniem każdej grupy jest stworzenie dźwięków za pomocą: I grupa - wody, balonów i własnych rąk II grupa - wody, strzykawek (bez igieł) i własnych rąk III grupa - wody, słomek plastikowych i własnych rąk IV grupa - wody, plastikowych kubków i własnych rąk Wszystkie zespoły kolejno prezentują swoje pomysły na forum klasy. Pozostali uczniowie w grupach nazywają dźwięki. Zwycięzcą zostaje ta grupa, która poda najwięcej określeń zbliżonych do propozycji uczniów prezentujących swoje dźwięki.</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p>
<p>10. Nauczyciel przypina na tablicy hasło: „Nad wodą należy zachować szczególne środki ostrożności, „ prosi uczniów, aby zapisali na kartkach argumenty uzasadniające wypowiedź na ten temat.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>11. Ewaluacja zajęć. Uczniowie dokończają zdania: Na dzisiejszej lekcji dowiedziałam się.... Chciałbym/chciałabym dowiedzieć się jeszcze na ten temat.....</p>	

<ul style="list-style-type: none"> • za pomocą samoprzylepnych karteczek uczniowie ustalają <u>trzy wiodące dla siebie</u> formy uczenia się. <p>5. Zapisanie notatki na Karcie pracy – zał. 3; ćwiczenie 1 i 2</p> <p>6. Próba ogólnej diagnozy sposobu uczenia się</p> <ul style="list-style-type: none"> • Rundka bez przymusu - uczniowie kończą zdanie (uwzględniając wcześniej podjęte decyzje): Jestem wzrokowcem, bo ... Jestem słuchowcem, bo ... Jestem kinestetykiem, bo ... <p>7. Artystyczna koszulka</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie farbami lub flamastrami projektują koszulkę pod hasłem <p style="text-align: center;">Koszulka mojego sukcesu</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dzielą koszulkę na dwie części. W dolnej zapisują lub malują piktogramy symbolizujące ulubiony sposób uczenia się, w górnej piktogramy obrazujące dalsze plany - to, co chcieliby jeszcze robić, w jaki sposób się uczyć. <p>8. Przygotowanie wystawy - ocena koleżeńska (technika OK) .</p> <p>9. Ewaluacja w nawiązaniu do tematu lekcji - zał. 3; ćw. 3</p> <p style="text-align: center;">Moja droga sukcesu</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie zaznaczają i oceniają swoją drogę do sukcesu • Zastanawiają się nad dalszymi planami. <p>10. Omówienie zadania domowego - zał. 4; pożegnanie.</p>	<p>polonistyczno - komunikacyjne</p> <p>artystyczno - ruchowe</p> <p>artystyczno - ruchowe</p> <p>polonistyczno - komunikacyjne</p>
--	---

Autor: Małgorzata Urbańska	
Klasa III Edukacja: przyrodnicza, polonistyczna, matematyczna,	Temat lekcji: Jak to z ogniem i światłem bywało - od ogniska do lampy naftowej
Cel/cele zajęć: - rozwijanie umiejętności poprawnego wypowiedziania się uczniów, - zapoznanie z dawnym sposobem oświetlenia i różnymi źródłami światła, - uświadomienie postępu w dziedzinie wynalazków - nowych źródeł światła.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - będę układał zdania, - poznam dawne sposoby oświetlenia i różne źródła światła, - będę wiedział, jak zachować się podczas pożaru,
Kryteria sukcesu dla ucznia: - poprawnie wskazuję różne źródła światła, - wiem, jakie jest znaczenie ognia i zagrożenie, - znam wszystkie numery alarmowe,	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.2) a), 1.3)c), 1.3)f), 3.1)a), 4.2)b), 6.10), 9.2) b)	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, linia czasu, zabawy doświadczalne	
Formy pracy: jednolita, grupowa jednolita, grupowa zróżnicowana, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: różne, dawne źródła światła: pochodnia, kaganek, świeczki, lampy naftowe; obrazki ogniska, znicza olimpijskiego, światełka betlejemskiego; kamienie, kawałki drewna; gra interaktywna „Od ogniska do lampy naftowej”; karta pracy, encyklopedie	

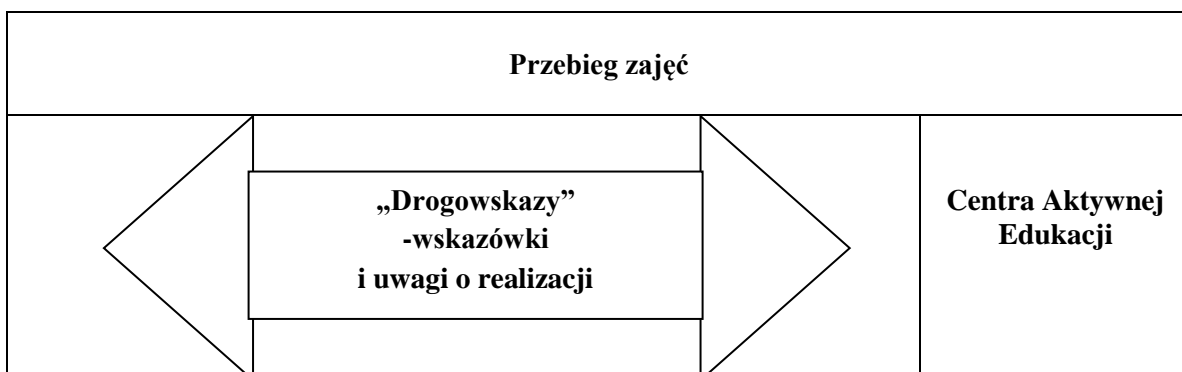

<p>1. Iskierka- powitanie. Nauczyciel wraz z uczniami stoi w kręgu i przesyła „iskierkę” uściskiem dłoni.</p> <p>2. Zabawa „Ciepło- zimno” – odgadnięcie celu zajęć. Jeden dyżurny wychodzi za drzwi, drugi chowa czerwoną kopertę. Gdy ją odnajdzie z pomocą wszystkich dzieci, chowa kopertę ponownie. Uczniowie zastanawiają się: Co może oznaczać ten kolor?</p> <p>3. Otwarcie koperty, w której na rysunku przedstawiającym płomień zapisane jest kryterium sukcesu. Nauczyciel przykleja je w widocznym miejscu.</p> <p>4. „Kawałek do kawałka” - każde dziecko wybiera sobie dwa kamienie i próbuje wykrzesać iskrę. Następnie otrzymuje dwa kawałki drewna i pociera o siebie. Po zabawie doświadczalnej dzieci tworzą konstrukcję ogniska [z patyków, otaczają je kamieniami i gromadzą się przy nim (wewnątrz ogniska można włączyć latarkę lub lampki choinkowe). Wyszukują wnioski, zastanawiają się czy było to łatwe zajęcie. Nauczyciel opowiada o znaczeniu ogniska w dawnych czasach prezentując ilustracje – załącznik nr 1 (np.</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p>
---	---

<p>z książki „Tak żyli ludzie w dawnej Polsce - Od Piasta do Kadłubka”- wyd. dolnośląskie, „Najkrótsza historia wynalazków”- wyd. II PZSWiR W-wa 1993).</p> <p>5. „Promyczkowe słoneczko” Każde dziecko na pasku żółtego papieru wymyśla wyrazy, które kojarzą się ze światłem- ogniem dzisiaj np. ciepło, jasno, przytulnie, świeca, lampa, piec, Słońce, ognisko, spotkania, grzeje, świeci, wskazuje... Uczniowie przy ognisku tworzą promyczki i wskazują promyczek według nich najdłuższy.</p> <p>6. Przeniesienie płomyczka. Uczniowie odliczając do dwóch tworzą pary i zastanawiają się jak można przenieść płomień w inne miejsce. Następnie tworzą czwórki wymieniając swoje poglądy. Liderzy grup podają propozycje: pochodnie, patyki, świece, znicze. Nauczyciel pokazuje lucywo, pochodnię.</p> <p>7. Podział klasy na dwa zespoły. Nauczyciel przekazuje liderom grup kopertę z zdaniami do wykonania. Dzieci szukają informacji w encyklopedii: * Betlejemskie Światło Pokoju - pierwsza grupa (Opisz wędrówkę światła. Wykorzystaj kredki, pisaki) * znicz olimpijski- druga grupa (To samo polecenie). Najważniejsze informacje przedstawiają graficznie na przygotowanych szablonach - znicz olimpijski i światełko betlejemskie. Następnie prezentują swoje prace na forum klasy, wskazują na mapie fizycznej świata różne miejsca np. Grecję, Betlejem (określają położenie) i dyskutują o wspólnych cechach dwóch symboli np. historia, zwyczaj, pamięć, przywiązanie, tradycja, miłość. (załącznik nr 2 – informacje dla nauczyciela)</p> <p>8. Jaki jest ogień? Pokaz kaganka oraz różnych świec. Przygotowanie prostych doświadczeń ze świeczką - sztucznym źródłem światła. - Zasłonięcie okien, zaświecenie świeczki. Nauczyciel prosi o chwilę zadumy i zgaszenie świecy. Dzieci wysnuwają wniosek, że ogień jest źródłem światła. - Ponowne zapalenie świecy, przesuwanie palca wskazującego w bezpiecznej odległości od płomienia i określenie doświadczanego uczucia (ogień źródłem ciepła) - Zapalenie małej świeczki i położenie porcelanowego imbryka z zimną wodą. Sprawdzenie po kilku minutach wody. (Uczniowie sami dyskutują i dochodzą do przekonania, iż ogień pomaga w codziennym życiu np. w przygotowaniu potraw). - Zapalenie dwóch świeczek. Zadaniem dzieci jest zgaszenie jednej płonącej świeczki nie dmuchając na nią, nie dotykając jej (w pobliżu jest słoik). Doświadczenie wykonywane jest pod opieką nauczyciela. Zapewne jedną świecę dzieci przykryją słoikiem. Pierwsza zgaśnie świeczka przykryta, kiedy zużyje większą część tlenu znajdującą się w słoiku.</p> <p>9. Aromaterapia. Zapalenie aromatycznej świecy np. pomarańczowej. Wykonanie interaktywnego zadania „<u>Od ogniska do lampy naftowej</u>” Sprawdzenie kryterium sukcesu. Ułożenie źródeł światła (obrazków lub przedmiotów) na wystawie „Od ogniska do lampy naftowej”, przyporządkowanie podpisów.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p> <p>artystyczno-ruchowe</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p>
---	---

<p>10. Pokaz kolejnego wynalazku – lampy naftowej - burza mózgów:, Dlaczego ten wynalazek miał takie duże znaczenie dla ludzkości?</p> <p>11. Pogadanka na temat zachowania się podczas pożaru po usłyszeniu sygnału wozu strażackiego. Przypomnienie zasad próbnego alarmu (zamknięcie okien, ustawienie się, wyjście drogą ewakuacyjną, zabranie dziennika przez nauczyciela). Sprawdzenie przez dzieci znajomości numerów alarmowych- karta pracy – załącznik nr 3</p> <p>12. Aranżacja pięciu dzwonek i bezpieczne wyjście drogą ewakuacyjną z budynku szkoły.</p> <p>13. Podsumowanie zajęć- ewaluacja- karta pracy- załącznik nr 3 dokończenie pracy</p> <p>14. Zadanie domowe. Nauczyciel prosi uczniów o odszukanie informacji o wynalazkach: lampy naftowej i żarówki</p>	
--	--

Autor: Małgorzata Urbańska	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, techniczna,	Temat lekcji: Od ziarenka przez włókienko do płócienka
Cel/cele zajęć: - doskonalenie umiejętności opowiadania, - kształcenie umiejętności czytania ze zrozumieniem, - poznanie z historią powstania płótna lnianego.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - przeczytam i opowiem fragment opowiadania, - nazwę kolejne czynności potrzebne do powstania płótna lnianego, - będę współdziałał w grupie.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - układam i piszę 2 zdania o lnieniu - nazywam czynności niezbędne do powstania płótna	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.2)b), 1.3) a), 6.2)a),	
Metody pracy: pokaz, rozmowa, opowiadanie, zabawa rytmiczna z muzyką, obserwacja	
Formy pracy: jednolita, grupowa, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: Opowiadanie „Jak to ze lnieniem było” M. Konopnickiej, karty pracy, napisy: sianie, wyrywanie, odziarnianie, rosznienie, międlenie, trzepanie, czesanie, przędzenie, tkanie, ćwiczenie interaktywne http://LearningApps.org/watch?v=p5pss29jt01	

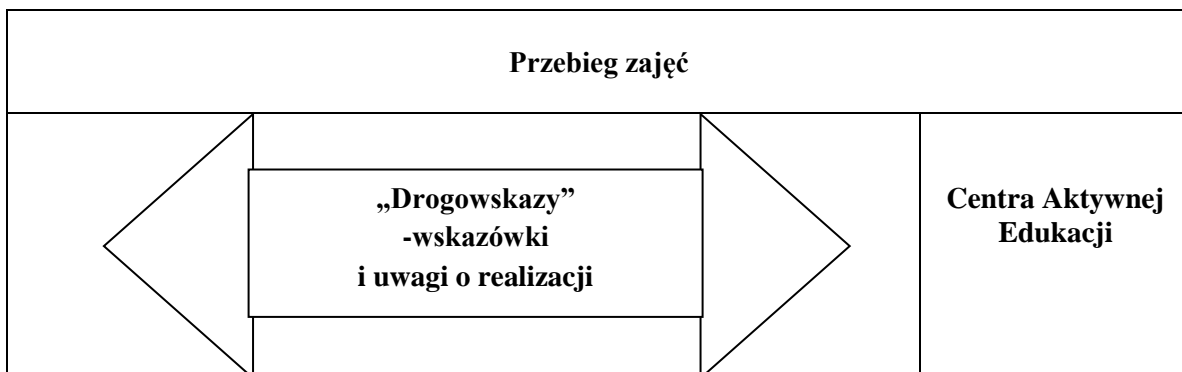

<ol style="list-style-type: none"> 1. Zadanie na dobry początek- „Jestem rośliną, a jaką? „Uczniowie w kręgu wymyślają jedną z roślin, o których była mowa na poprzednich zajęciach. Układają o niej zagadkę i prezentuje ją kolegom np. „Jestem rośliną okopową. Mam czerwony długi jadalny korzeń . . . 2. „Błotniste punkty” Każde dziecko otrzymuje niebieską kartkę i zapisuje na niej jeden lub dwa niejasne zagadnienia z poprzednich zajęć, zwane „błotnistymi”. Jeśli nauczyciel nie zauważy kartki o lnieniu, podrzuca kartkę z pytaniem „Jak to ze lnieniem było?” Dyżurny zbiera kartki z zapiskami i razem z uczniami wyjaśnia niejasności. 3. Podanie celu zajęć i określenie kryterium sukcesu. 4. Wysłuchanie czytanego przez nauczyciela tekstu o lnieniu na podstawie opowiadania Marii Konopnickiej „Jak to ze lnieniem było”. 5. Podział uczniów na tyle grup, na ile części planujemy podzielić tekst. Uczniowie wybierają spośród siebie liderów grupy, ilustratorów i ekspertów od opowiadania. Liderzy grup losują fragmenty tekstu. Zadaniem dzieci jest ponowne przeczytanie tekstu i wykonanie ilustracji. Po wyznaczonym czasie i uzgodnieniu przez liderów kolejności, grupy prezentują ilustracje i opowiadają. Wybierają tytuł wydarzenia spośród 	polonistyczno- komunikacyjne
---	---------------------------------

<p>wyeksponowanych na tablicy lub układają samodzielnie np.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Spotkanie króla z kupcami. - Zasianie ziarna. - Zbiór dojrzałych łądyg lnu i wyrzucenie do wody. - Bicie kijami wysuszonych pod lasem łądyg. - Uwięzienie starca w lochu i opieka małej Rózi. - Podarunek starca. <p>6. Zawieszenie kolejnych ilustracji na sznurku- ekspozycja prac dzieci.</p> <p>7. Stworzenie scenki improwizującej wybrany fragment i prezentacja.</p> <p>8. „Od ziarenka do włókienka i płócienka”</p> <ul style="list-style-type: none"> - Omówienie etapów rozwoju rośliny lnu, korzystanie ze strony internetowej http://www.paz.most.org.pl/len/gal1.html - uprawa lnu. Pokaz siemienia, ziarna lnu - załącznik nr 1 - Cykl tworzenia się nitki lnianej: łądyga, włókienka, przędza, nitka, płótno- obrazki lub zdjęcia oraz podpisy. Ułożenie według kolejności obrazków i dopasowanie podpisów do nich- korzystanie z wyżej wymienionej strony internetowej oraz zdjęcia własne- załącznik nr 2 <p>9. Uzupełnienie karty pracy (załącznik nr 3), sprawdzenie na tablicy interaktywnej ćwiczenie interaktywne http://LearningApps.org/watch?v=p5pss29jt01 (autor M. Urbańska)</p> <p>10. Zabawa rytmiczna „Nitka” - <i>Nitko, nitko hej niteczko zawijajmy się w kółeczko. W ładny kłębek mi się zwiń, tylko mi się nie zerwij.</i> Dzieci otrzymują nitkę lnianą lub wełnę i śpiewając, zawijają ją w kłębek. Następnie dobierają się w pary, związują te nitki i próbują utworzyć jeden kłębek, związać i rozwijać rytmicznie.</p> <p>11. Serwetka lniana. Odliczanie nitek i wyciąganie odpowiednich nitek tworzenie wymarzonego wzoru. Uczniowie według własnego uznania przeplatają kolorową wełnę w dowolnych miejscach i prezentują na forum klasy.</p> <p>12. Zasianie siemienia w szkolnym ogródku i obserwacja</p> <p>13. Zabawa w poszukiwaczy - „ Jakie ma znaczenie len i do czego jest wykorzystywany?” – praca domowa – korzystanie z podanych stron internetowych.</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>artystyczno- ruchowe</p>
---	---

<p>3. Przedstawienie celów lekcji z zastosowaniem piktogramów zał.2 - przygotuję lapbooka pod hasłem: <i>Cywilizacja Majów</i>, - wykonam </p> <p>4. Czerpanie wiedzy z dodatkowych źródeł informacji:</p> <ul style="list-style-type: none"> • na bazie <u>Encyklopedii Popularnej PWN</u>, uczniowie wyjaśniają hasło <i>Indianie</i> • <i>korzystając z mapy politycznej świata</i>, uczniowie dzielą grupy Indian ze względu na rozmieszczenie geograficzne – zał. 3a <p>5. Praca z tekstem źródłowym „Cywilizacja Majów”– zał. 3b</p> <p>6. Tworzenie lapbooka: <i>Cywilizacja Majów</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • uczniowie bazując na tekście źródłowym, książkach, ilustracjach wizualizują informacje <p>7. Wirtualna podróż „Kultura i rękodzieło Indian Ameryki Północnej i Południowej” https://www.youtube.com/watch?v=C31enxQoZDo</p> <p>8. Praca artystyczna – pióropusz</p> <ul style="list-style-type: none"> • uczniowie wykorzystują przygotowane materiały, • współpracują, wymieniając się ozdobnymi piórami. <p>9. Taniec w pióropuszech</p> <ol style="list-style-type: none"> a) swobodna interpretacja ruchowa do muzyki z płyty CDotwarzanej z płyty muzyki indiańskiej, b) samodzielnej tworzenie efektów dźwiękowych - taniec „Prośba o deszcz” <p>10. Ocena koleżeńska przygotowanych pióropuszy Kryteria oceny: pióropusz jest kolorowy, okazały, starannie wykonany,</p> <ul style="list-style-type: none"> • uczniowie mają do dyspozycji 2 piórka, osobno nagradzają pióropusze dziewczynek, osobno chłopców (nie mogą typować swojego). <p>11. Narada plemienna – ustalenie odpowiedzi na pytanie kluczowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> • uczniowie siadają w kręgu, • czołowe miejsce zajmuje wódz plemienia - chłopiec, którego pióropusz został najwyżej oceniony, • wódz przypomina pytanie: <i>Jakie są współczesne ślady cywilizacji Majów?</i> • uczniowie odpowiadają, odwołując się do swojego lapbooka i tekstu źródłowego <p>12. Ewaluacja zajęć zał. 4</p> <ul style="list-style-type: none"> • uczniowie kolorują piórko na karcie ewaluacyjnej, oceniając atrakcyjność zajęć, • byłem/ byłam zainteresowana – piórko różnobarwne • nie byłem/nie byłam – piórko ciemne, szare. 	<p>polonistyczno - komunikacyjne</p> <p>polonistyczno - komunikacyjne</p> <p>artystyczno - ruchowe</p> <p>polonistyczno - komunikacyjne</p> <p>artystyczno - ruchowe</p>
---	--

Autor: Danuta Szymczak	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, matematyczna, plastyczna, muzyczna	Temat lekcji: Karnawał czas zabaw.
Cel/cele zajęć: - rozwijanie umiejętności poprawnego wypowiedziania się uczniów na określony temat - poszerzanie zasobu słownиковego poprzez ćwiczenia słowotwórcze - rozwijanie wyobraźni i kreatywności	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - poznam zwyczaje związane z karnawałem - ułożę, z rozsypanki zdaniowej tekst na temat karnawału - wykonam maskę papierową przedstawiającą różne emocje - poznam, jakie informacje należy umieścić na plakacie zapraszającym na bal - wykonam prezentacje w programie Power Point
Kryteria sukcesu dla ucznia: - opowiadam w kilku zdaniach na temat karnawału - piszę zaproszenie - tworzę nowe wyrazy na podstawie wyrazu bal.	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1) c), 1.2)a),1.2)b. 1.3) a), 1.3)c),1.3)f).1.3)g), , 4.2) b), 4.2)b).5.4),5.7),5.8),7.3),7.5),7.7),9.2a),9.2b), 9.2) b), 9.3a),	
Metody pracy: metoda ćwiczeń i praktycznego działania, ewaluacyjna, zabawa rytmiczna z muzyką.	
Formy pracy: grupowa, zbiorowa, praca w parach	
Środki dydaktyczne: kartka papieru A3, flamaster lub długa kredka, taśma klejąca, opaska na oczy, kolorowe kartki papieru, papierowe talerzyki, płyty CD z różnymi rodzajami tańców, serpentyny, kolorowe karteczki samoprzylepne	

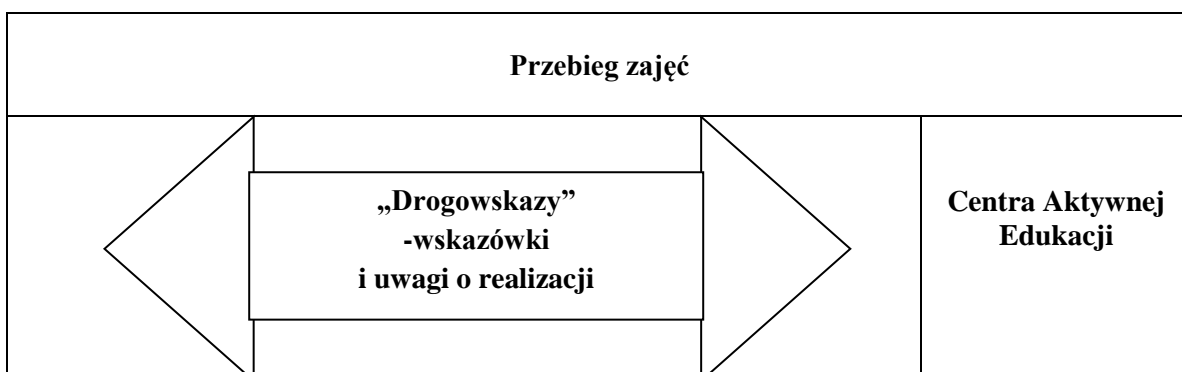

<p>1. Zadanie na dobry początek Malowanie w parach z zamkniętymi oczami. Uczniowie dobierają się w pary, kartki papieru mocują za pomocą taśmy klejącej do podłogi. Jeden uczeń zasłania oczy, drugi podaje, co ma narysować kolega/koleżanka. W kolejnej rundzie zmieniają się rolami. Po wykonaniu prac oceniają wspólnie wykonane zadanie – „zamysł z efektem pracy”.</p> <p>2. Tworzenie zdania z wykreślanki wyrazowej. Uczniowie otrzymują karty z zapisanym ciągiem wyrazów. Wykreślają podane: śmiech, zabawa, radość, tańce, przebierańcy, z pozostałych tworzą zdanie: „<i>W karnawale wybieramy się na bale</i>”. Załącznik 1</p> <p>3. Próby sformułowania przez uczniów celów zajęć, określenie kryterium sukcesu</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
--	---

<p>4. Nauczyciel dzieli uczniów na cztery grupy. Każda otrzymuje kolorową kartkę z zapisanym wyrazem karnawał. Zadaniem uczniów jest wyszukanie w dostępnych źródłach informacji na temat znaczenia słowa „Karnawał”. Grupy przedstawiają w formie ustnej zgromadzone wiadomości. Następnie nauczyciel poleca zapisać wyrazy kojarzące się z karnawalem (np.: bal, zabawa, maski, przebierańcy, serpentyny, konfetti, balony, Wenecja, Wiedeń, śmiech, radość tańce, konkursy itp.). Wykonanie pracy uczniowie sygnalizują za pomocą metodników następnie odczytują wyrazy na forum klasy.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>5. Układanie z rozsypanki zdaniowej krótkiej informacji na temat karnawału. Nauczyciel rozdaje każdej grupie zdania i poleca ułożyć z nich krótki tekst. Po wykonaniu zadania, teksty odczytywane są na forum przez przedstawicieli poszczególnych grup. Załącznik 2</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>6. Tworzenie rymowanek o karnawale Uczniowie dobierają się w pary i tworzą hasła –rymowanki na temat karnawału, następnie rytmizują tekst z wykorzystaniem instrumentów perkusyjnych.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne artystyczno-ruchowe</p>
<p>7. Tworzenie indywidualnej prezentacji w programie Power Point na temat: „Mój balik karnawałowy” Uczniowie wykorzystują zdjęcia z balików karnawałowych, w których brali udział w minionych latach np.: w klasie I i klasie II. Na ich podstawie tworzą prezentację, zapisują również tekst (krótkie informacje na temat wydarzeń).</p>	<p>komputerowe</p>
<p>8. Zabawa plastyczno-ruchowa Uczniowie z papierowych, okrągłych talerzyków wykonują twarze wyrażające uczucia. Każde dziecko po namalowaniu odpowiedniego symbolu zabiera maskę i udaje się na środek sali. Nauczycielka włącza muzykę i zaprasza wszystkich do tańca. Dzieci poruszają się po całej sali w rytm muzyki, witają się z pozostałymi uczestnikami balu, gdy muzyka milknie zatrzymują się i wymieniają się maskami z dowolnym partnerem. Nazywają przy tym uczucia np.: Moja maska pokazuje radość, a co przedstawia Twoja maska? „Maski” wirują po całej sali, tak długo, aż wszyscy uczestnicy spotkają się ze sobą. Za każdym razem nauczyciel odtwarza inny rodzaj muzyki np. walc, polonez, samba, cza-cza, rumba, podaje uczniom nazwę odtwarzanego tańca.</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p>
<p>9. Redagowanie zaproszenia na bal karnawałowy. Uczniowie podzieleni na grupy tworzą na plakatach zaproszenie. Nauczyciel prosi uczniów, aby oddzielili za pomocą pionowej kreski poszczególne wyrazy, odczytali je i zapisali każdy w innym kolorze. Zapraszam na bal Następnie przypina na tablicy informacje, które powinni uczniowie zamieścić w swoim zaproszeniu</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Kto zaprasza ➤ Kogo zaprasza ➤ Na jaką uroczystość ➤ Gdzie się ona odbędzie ➤ O której godzinie ➤ Jakie dodatkowe stroje (atrybuty) są wymagane ➤ Podanie informacji, o tym, co będzie się działo na balu <p>Po napisaniu tekstu zaproszenia uczniowie wykonują elementy dekoracyjne na plakacie. Wykonanie zadania uczniowie sygnalizują za pomocą metodników. Po skończonej pracy następuje ocena zadania.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>artystyczne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>

<p>10.Praca indywidualna Uczniowie otrzymują karty pracy ,na których zapisane są wyrazy bal. Zadaniem uczniów jest tworzenie nowych wyrazów poprzez dopisanie odpowiedniej części. Załącznik 3.Nauczyciel za pomocą patyczków losuje uczniów do odpowiedzi, prosi o odczytanie utworzonych wyrazów.</p> <p>11.Podsumowanie zajęć Nauczyciel przypina na tablicy serpentyny, rozdaje dzieciom samoprzylepne karteczki w różnych kolorach, następnie prosi, aby dzieci dokończyły zdania: Na dzisiejszej lekcji dowiedziałem się.... Dzieci po przeczytaniu swoich zapisów przyklejają swoje karteczki do serpentyn.</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
---	---

Autor: Danuta Szymczak	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, matematyczna, plastyczna, muzyczna	Temat lekcji: Kolory tęczy.
Cel/cele zajęć: - rozwijanie zainteresowań badawczych - doskonalenie koncentracji uwagi -dostrzeganie zależności przyczynowo-skutkowych - rozwijanie umiejętności poprawnego wypowiedziania się uczniów na określony temat - kształtowanie umiejętności logicznego myślenia	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - poznam zjawisko powstawania tęczy. - wykonam doświadczenie według podanej instrukcji - sformułuję wnioski z poczynionych obserwacji
Kryteria sukcesu dla ucznia: -przeprowadzam doświadczenia i zapisuję wnioski z poczynionych obserwacji - opowiadam w jaki sposób powstaje tęcza - wymieniam kolory tęczy - tworzę z barw podstawowych barwy pochodne - maluję obrazek z wykorzystaniem kolorów tęczy - zgodnie i aktywnie współdziałam w grupie	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1) c), 1.3)a),1.3b), 1.3) c),1.3)f),3.1a)3.2a), 4.2)b),5.4),6.1)6.5),	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, zabawa rytmiczna z muzyką. Ekspresja plastyczna, metoda ewaluacyjna	
Formy pracy: jednolita, grupowa zróżnicowana, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: kartki białego papieru A3, kolorowe mazaki, pryzmat, latarka, lusterko, szklanka z wodą, mleko, barwniki spożywcze, pojemnik plastikowy, cztery kubeczki plastikowe, płyn do mycia naczyń, wstążki w kolorze tęczy, włóczka kolorowa: czerwona, pomarańczowa, żółta, zielona, niebieska, granatowa i fioletowa, cyrkiel, płyta CD, pocięte kawałki gąbek, farby plakatowe.	

<p>1. Zajęcia na dobry początek: „Kolorowy zamęt głowy” Uczniowie na białej kartce papieru zapisują drukowanymi literami nazwy kolorów. Do zapisania każdego wyrazu wybierają inny kolor niż ten, który to słowo oznacza. Na przykład słowo czerwony zapisują zielonym mazakiem. Po zapisaniu np. siedmiu wyrazów uczniowie zamieniają się w parach kartkami i zawieszają je na tablicy magnetycznej. Uczniowie nie czytają słów na głos, tylko próbują po kolei nazywać kolory, jakimi zapisano poszczególne wyrazy.</p>	artystyczno-ruchowe
---	---------------------

<p>2.Wymiana zdań w parach Nauczyciel prosi uczniów, aby porównali i wyjaśnili w parach swoje spostrzeżenia i odczucia na temat wykonanego zadania.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>3.Rozwiązywanie zagadek Wybrani uczniowie odczytują treść zagadek, nauczyciel za pomocą patyczków losuje imiona uczniów, których prosi o podanie odpowiedzi. Załącznik 1</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>4.Na podstawie zadań wstępnych uczniowie próbują sformułować cel zajęć. Nauczyciel określa kryterium sukcesu.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>5. Odwołanie się do dotychczasowych wiadomości uczniów. Nauczyciel prosi, aby uczniowie zapisali na kartkach w kształcie kropli wody informacje, które posiadają na temat tęczy. Każdy uczeń podpisuje swoją kropelkę. Załącznik 2 Po zapisaniu i odczytaniu zdań, ilustracje kropelek wody zostają przymocowane do tablicy. Nauczyciel informuje uczniów, że na zajęciach przeprowadzą doświadczenia, które pozwolą im poznać i zrozumieć zjawisko powstawania tęczy. (W klasowych warunkach wywołamy zjawisko tęczy).</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>6.Przeprowadzenie w stacjach badawczych doświadczenia na temat: „Barwy światła”. Uczniowie zostają podzieleni na trzy grupy. Każda grupa pracuje w swojej stacji badawczej. Na stolikach zgromadzone są materiały potrzebne do wykonania zadania, koperty z instrukcją przeprowadzenia doświadczenia oraz karta wyników obserwacji. Uczniowie przeprowadzają doświadczenia i zapisują wnioski z poczynionych obserwacji. Załącznik 3 i załącznik 4 Podczas pracy wykorzystujemy metodniki, uczniowie sygnalizują etapy pracy, występujące trudności, ukończenie zadania.</p>	<p>matematyczno-przyrodnicze</p>
<p>7. Po wykonaniu zadania każda grupa na forum omawia sposób wykonania, efekty i wnioski z poczynionych obserwacji. Nauczyciel precyzuje wypowiedź na temat powstania tęczy Tęcza powstaje po deszczu, kiedy zaświeci Słońce. Małe kropelki deszczu działają jak pryzmaty. Kiedy pada na nie światło, załamują je, odbijają i rozszczepiają na różne kolory, tworząc tęczę. Uczniowie ustalają kolory tęczy i kolejność ich występowania: czerwony, pomarańczowy, żółty, zielony, niebieski, granatowy i fioletowy. Wypowiedź można poprzeć krótkim filmem https://youtu.be/irD-85HZdLk</p>	<p>przyrodniczo-matematyczne</p>
<p>8.Zabawa słowami Uczniowie rzucają do siebie kłębek wełny spleciony z włóczek koloru tęczy i dokończają określenia np.: Czerwony –jak: (burak, mak) Pomarańczowy- jak: Żółty –jak: Zielony –jak: Niebieski –jak: Granatowy –jak: Fioletowy –jak:</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>

<p>9. Wyróżnianie kolorów w zdaniach Uczniowie pracują w parach. Jeden uczeń układa zdanie, drugi podaje nazwę ukrytych w nim kolorów np.: Mama zerwała w ogródku dorodne pomidory i ogórki. (kolor czerwony i zielony) Zając chrupie listki kapusty. (zielony) Kasia zrobiła korale z jarzębiny. (czerwony) Tomek i Staś lepią bałwana. (biały-kule śniegowe, czarny - węgielkowe oczy i guziczki, czerwony- marchwiowy nos i buźka.)Uczeń może zadać dodatkowe pytanie np.: jakie materiały zostały użyte do ozdobienia bałwanka.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>10. Taniec kolorów tęczy Nauczyciel rozdaje uczniom kolorowe wstążeczki, Włącza muzykę ilustrującą burzę, deszcz i prosi uczniów, aby w tańcu ze wstążkami zinterpretowali muzykę według własnych pomysłów. Po odtąnczeniu poleca ustawić się według kolorów wstążek tworząc tęczę.</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p>
<p>11. Praca przy stolikach „Malujemy tęczowe opowiadanie” Przed rozpoczęciem pracy można wykorzystać film https://youtu.be/IYIROxygQ1E Uczniowie otrzymują trzy kolory farb: czerwony, żółty i niebieski, kawałki pociętych gąbek, pędzelki, kartki A3. Nauczyciel prosi uczniów, aby namalowali na swoich kartkach ilustracje obrazujące tęczowe przygody. Zadaniem uczniów jest uzyskanie pozostałych kolorów tęczy poprzez samodzielne eksperymentowanie z barwami. Dzieci malują tęczę zgodnie z kolejnością występujących po sobie barw. Pozostałą część kartki zapewniają dowolną ilustracją. Po skończonej pracy porządkują stanowiska. Każdy uczeń opowiada o treści swojego obrazka.</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p>
<p>12. Kolorowy bąk Nauczyciel poleca uczniom rozstrzygnąć następujący problem: Czy można sprawdzić, aby poszczególne kolory tęczy dały biel? W tym celu prosi, aby uczniowie na kartce białego bloku technicznego narysowali cyrklem koło o promieniu 5 cm. Następnie poleca podzielić koło na siedem równych części (Nauczyciel demonstruje na tablicy sposób podziału lub wcześniej sam przygotowuje koła. Rysujemy prostą linię od środkowego punktu koła do jego obwodu, następnie przykładamy do tej linii kątomierz i odmierzamy 51 stopni i rysujemy kolejną linię. Czynność tę powtarzamy do momentu uzyskania 7 równych części). Po uzyskaniu podziału uczniowie kolejno, zgodnie z ruchem wskazówek zegara kolorują fragmenty koła na czerwono, pomarańczowo, żółto, zielono, błękitno, granatowo, fioletowo. Środek przebijamy wykałaczką i szybko obracamy kołem. Uczniowie formułują wniosek na podstawie przeprowadzonego doświadczenia. (Gdy kolorowy bąk bardzo szybko się obraca kolorowa tęcza wydaje się być biała, gdyż nie jesteśmy w stanie odróżnić poszczególnych kolorów).</p>	<p>matematyczno-przyrodnicze</p>
<p>13. Uczniowie systematyzują uzyskane wiadomości na temat tęczy, dopisują na kropelkach wody informacje, które zdobyli podczas zajęć. Siadają w kręgu, każdy uczeń odczytuje zdania na forum klasy.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>14. Nauczyciel prosi uczniów, aby uważnie wysłuchali wiersz pt.: „Tęcza”, którego autorką jest Maria Konopnicka. Następnie rozdaje tekst wiersza.</p>	

Zadaniem uczniów jest wpisanie odpowiednich wyrazów w puste miejsca.
Załącznik – nagranie audio

TĘCZA.3gp

15. Podsumowanie zajęć

Nauczyciel eksponuje na tablicy kartki z ilustracjami, omawia, co oznacza każdy rysunek. Załącznik

Walizka-symbolizuje mocne strony na zajęciach.

Kosz – oznacza, jakie sytuacje w przyszłości należy unikać.

Żarówka- wskazuje na możliwości, które stworzył nam udział w zajęciach, czyli, co dzięki niej zyskaliśmy, co się zmieniło.

Błyskawica- oznaka zagrożenia, trudności, które pojawiły się i mogły utrudnić przebieg zajęć.

Uczniowie na karteczkach zapisują swoje przemyślenia i mocują karteczki pod odpowiednią ilustracją.

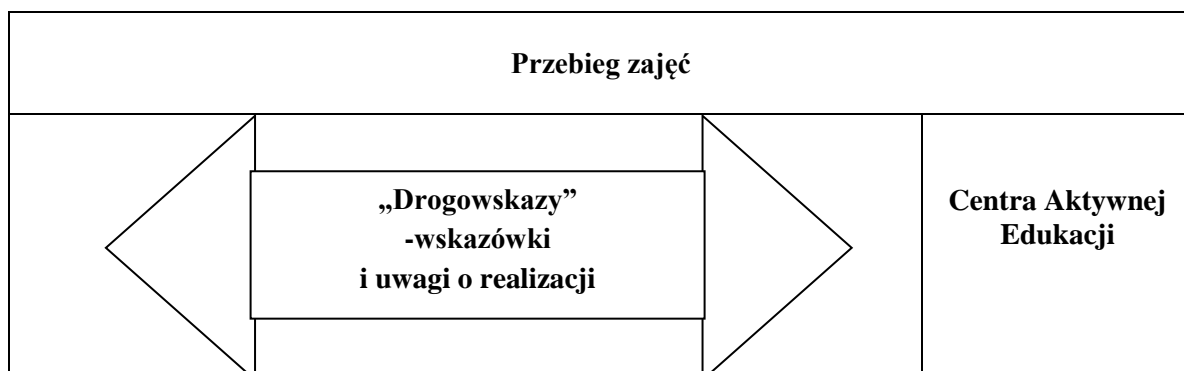
Odczytanie na forum podanych przez uczniów informacji.

polonistyczno-
komunikacyjne

<p>w ciekawe miejsce, do Ogrodu Zoologicznego w Berlinie (Berlin Zoologischer Garten), prosi o uważne słuchanie komunikatów.</p> <ul style="list-style-type: none"> Wybrany uczeń/steward, uczennica/stewardesa przekazuje informacje: <i>Pasażerów odlatujących do Berlina - liniami LOTU; nr lotu 133, prosimy o przejście do punktu odprawy bagażowo – biletowej.</i> <p>4. Odprawa bagażowo – biletowa</p> <ul style="list-style-type: none"> uczniowie wstają, przechodzą do stanowiska odprawy, nadają bagaż i otrzymują Kartę pokładową –bilet - zał. 2 <u>Kryterium IA</u> <p>5. Obserwacja wirtualna - Bagaże w drodze do samolotu https://www.youtube.com/watch?v=eMuR2UT5YqE</p> <p>6. Uzupelnianie karty pokładowej</p> <ul style="list-style-type: none"> pasażerowie wypełniają kartę pokładową pod okiem stewarda/stewardesa, wklejają do zeszytu <p>7. Bramka kontroli bezpieczeństwa pod hasłem STOLICE</p> <ul style="list-style-type: none"> Pasażer w punkcie kontroli losuje nazwę stolicy i głośno czyta - <u>jeżeli jest to nazwa stolicy europejskiej</u> bez problemów przechodzi przez punkt kontroli – wraca na swoje miejsce, - <u>jeżeli nie jest to stolica europejska</u>, udaje się na kontrolę szczegółową (wyznaczone miejsce obok punktu kontroli, chwilę czeka), klucz rozdzielania znany jest w tej chwili, tylko uczniom pełniącym role pracowników lotniska, jeden uczeń steward/stewardesa obsługujący punkt, przypina otrzymaną nazwę do tablicy w taki sposób, aby powstały dwie kolumny, gdy wszyscy uczniowie przejdą przez punkt kontroli bezpieczeństwa, uczniowie oczekujący na kontrolę szczegółową, oddają fant - jeden element z przyborów szkolnych z metalowym wyposażeniem np.: długopis, nożyczki, temperówkę. <u>Kryterium IB</u> <p>8. Rozszyfrowanie klucza przejścia przez bramkę kontroli bezpieczeństwa</p> <ul style="list-style-type: none"> Uczniowie ustalają klucz, na bazie nazw stolic przypiętych w dwóch kolumnach na tablicy Steward/stewardesa udzielają wskazówek dodatkowych: - Gdzie leżą stolice? - Jaki to kontynent? <u>Kryterium II</u> <p>9. Przejście przez bramkę na pokład samolotu pod hasłem KRAJE</p> <ul style="list-style-type: none"> <i>Pasażerowie zabierają zeszyty z kartą pokładową, <u>odpinają z tablicy kartę z nazwą stolicy</u>, podchodzą do wyznaczonego miejsca w klasie,</i> <u>Kryterium IC</u> <ol style="list-style-type: none"> Kolejno każdy pasażer mówi nazwę stolicy i nazwę kraju; <u>Kryterium II</u> Steward/stewardesa podpowiadają i przybijają pieczętkę. 	<p>artystyczno – ruchowe</p> <p>polonistyczno – komunikacyjne</p> <p>polonistyczno – komunikacyjne</p> <p>polonistyczno – komunikacyjne</p> <p>polonistyczno – komunikacyjne</p> <p>polonistyczno - komunikacyjne</p>
--	---

<p>10. Wchodzenie po schodach przez rękaw lotniczy</p> <ul style="list-style-type: none"> • kolejnych 2 pracowników obsługi lotniska i nauczyciel organizują tunel lub rozciągają chustę animacyjną, • uczniowie w zależności od przyboru czołgają się lub przechodzą pochylając głowy – wracają i zajmują miejsca w samolocie. <p><u>Kryterium ID</u></p> <p>11. Czynności organizacyjne na pokładzie samolotu;</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Stewardesa wita pasażerów i prosi o zajmowanie miejsc. 2) Pasażerowie siadają w taki sposób, aby stolica i nazwa kraju tworzyły właściwą parę. 3) Po zapięciu pasów bezpieczeństwa, stewardesa przedstawia kapitana i członków obsługi samolotu. <p>12. Lot samolotem - pod hasłem WIDOKI</p> <ul style="list-style-type: none"> • uczniowie podziwiają widoki; • rundka bez przymusu, Co widzisz przez okno samolotu? <p>13. Ewaluacja zajęć:</p> <p>a) seans filmowy: Kołowanie samolotu https://www.youtube.com/watch?v=peHKrnrub3k</p> <p>Start samolotu https://www.youtube.com/watch?v=Aona14xaQ8E</p> <p>b) Pomagamy pasażerowi samolotu; zał. 3 <u>Kryterium I</u></p> <p>c) losowanie wcześniej oddanych przyborów – uczeń otrzymuje zwrot, jeżeli wymieni stolicę europejską; <u>Kryterium II</u></p> <p>14. Przybycie na lotnisko w Berlinie</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie odbierają bagaż • Odbywają wirtualną podróż po Ogrodzie Zoologicznym w Berlinie https://www.youtube.com/watch?v=J5ZNclXs70I 	<p>artystyczno – ruchowe</p> <p>polonistyczno – komunikacyjne</p> <p>polonistyczno - komunikacyjne</p> <p>polonistyczno - komunikacyjne</p>
---	---

Autor: Danuta Szymczak	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, plastyczna, muzyczna	Temat lekcji: Na spotkaniu z wiosną.
Cel/cele zajęć: - kształtowanie umiejętności uważnego słuchania - Rozbudzanie zainteresowań przyrodniczych, wrażliwości na piękno przyrody - Rozwijanie umiejętności poprawnego wypowiedziania się uczniów na określony temat,	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: -poznam nazwy niektórych ptaków, kwiatów i zwierząt, które spotykamy wiosną w naszym otoczeniu - poszerzę swoje słownictwo związane ze zjawiskami przyrodniczymi - wykonam pracę plastyczną o tematyce – Na spotkaniu z wiosną -ulożę opowiadanie na temat wiosny
Kryteria sukcesu dla ucznia: - układam pytanie do tekstu - zapisuje trzy zdania ,informacje na temat poznanych roślin, zwierząt i ptaków - układam na podstawie kości Story Cubes opowiadanie na temat wiosny - wykonuję twórczą pracę plastyczną	
Podstawa programowa: 1.1a),1.1b),1.1c),1.2a),1.3a),1.3d),4.2a),5.4),6.1),6.4),	
Metody pracy: słowna – rozmowa, instrukcja, objaśnienia czynna – zadań stawianych do wykonania percepcyjne - obserwacja, pokaz ewaluacyjna	
Formy pracy: jednolita, grupowa zróżnicowana, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: kartka A3, pisaki, kredki, nagranie audio –autorka scenariusza ,sylwety kolorowych stóp, kolorowe kartony, nagranie muzyki A.Vivaldiego :Cztery pory roku”, kości Story Cubes.	

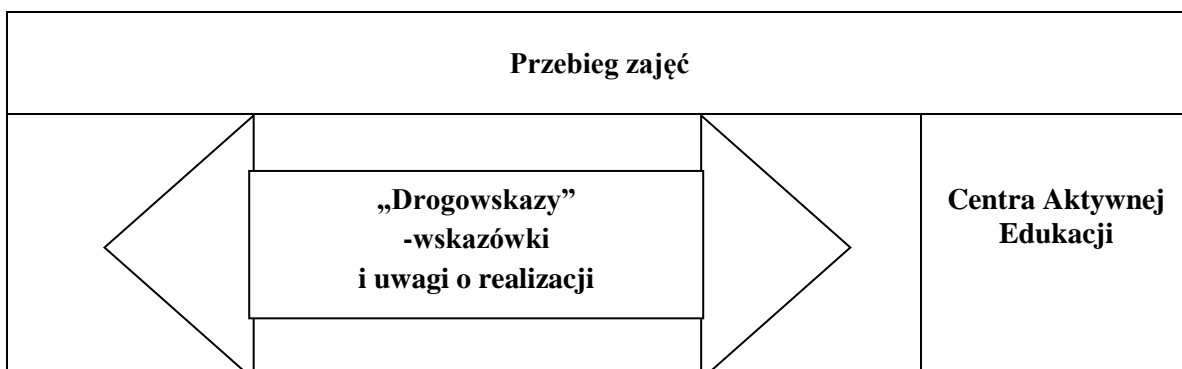

<p>1.Zadanie na dobry początek Nauczycielka dzieli klasę na grupy trzy osobowe. Każda grupa otrzymuje kartkę z bloku i pisaki.Określony zostaje czas na wykonanie zadania. Nauczyciel prosi, aby uczniowie wypisali na kartce jak najwięcej swoich prawdziwych umiejętności. Gdy określony czas się skończy, każda trójka przedstawia swoje prace.Na zakończenie należy podkreślić, jak ważne są umiejętności każdego dziecka. Powinno się je rozwijać poprzez różne zabawy, zainteresowania, udział w kółkach i zajęciach.</p> <p>2. Rozwiązanie hasła Nauczyciel zawiesza na tablicy diagram, taką samą wersję przekazuje również uczniom. Zadanie polega na uzupełnieniu pustych kratek wyznaczonymi</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>artystyczno-ruchowe</p>
---	---

<p>literami rysunków i podaniu hasła.</p> <p>3. Sformułowanie celów zajęć i kryterium sukcesu ucznia.</p> <p>4. Nauczyciel poleca uczniom napisać na kartce z hasłem, jak najwięcej wyrazów kojarzących się z wiosną. Uczniowie za pomocą metodników sygnalizują ukończenie zadania, za pomocą losowania patyczków uczniowie zapraszani są do podania odpowiedzi.</p> <p>5. Praca w grupach Odtworzenie nagrania audio, z wierszem Doroty Gellner „Gdzie jest wiosna?” Po wysłuchaniu utworu uczniowie układają pytania do tekstu wiersza, (jaki jest pierwszy znak wiosny, drugi znak wiosny, trzeci znak wiosny?). Następnie wymieniają się pomiędzy grupami pytaniami i układają pisemną odpowiedź, którą prezentują na forum klasy.</p> <p>6. Nauczyciel rozkłada na podłodze wycięte z kolorowego kartonu stopy. Zadaniem uczniów jest przejście po nich zgodnie z wylosowanym kolorem. Stopy prowadzą do „Stacji poszukiwaczy wiosny” Na każdej stacji znajdują się koperty z zadaniami dla grup. I stacja, II stacja, III stacja. Załącznik 3 W kopertach znajduje się także instrukcja wykonania: <i>Ułóż obrazki z rozciętych ilustracji. Przyklej je do dużego kartonu. Wyszukaj w dostępnych źródłach informacji na ich temat. Pod każdą ilustracją napisz, co przedstawia. Na podstawie przeczytanych wiadomości napisz na temat każdego obrazka trzy zdania- informacje, które uważasz za najważniejsze.</i> Na każdej stacji znajdują się albumy, atlasy zwierząt i roślin, książki przyrodnicze. Uczniowie na ich podstawie opracowują informacje o roślinach, zwierzętach i ptakach. Po skończonej pracy uczniowie zawieszają arkusze kolorowego papieru z ilustracjami i zapisanymi informacjami w różnych miejscach klasy.</p> <p>7. Nauczyciel prezentuje filmy (stanowią one tło do spaceru uczniów po klasie). Chodząc dokonują oceny zgromadzonych prac (według ustalonego kryterium –instrukcja wykonania) Każdy uczeń przyznaje od 1 do 3 punktów, które zapisuje na kartce i przykleja pod daną pracą. Po zakończeniu oceny, uczniowie w każdej grupie zliczają otrzymane punkty, wyłaniają zwycięzców.(Uczniowie nie dokonują oceny swoich prac). Film opracowany przez autorkę scenariusza:</p> <p> wiosna film.mp4</p> <p>Filmy pobrane: https://youtu.be/bgmm4e9ARw4 https://youtu.be/StVZMGp0BX4</p> <p>8. Wysłuchanie utworu A. Vivaldiego „Cztery pory roku- Wiosna”. Rozmowa na temat nastroju utworu, ekspresja ruchowa przy muzyce. https://youtu.be/Z tk-Ah1A1o</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>artystyczno- ruchowe</p>
--	---

<p>9.Praca plastyczna Dzieci w grupach wykonują pracę plastyczną na temat: „Na spotkaniu z wiosną”. Na dużym arkuszu papieru za pomocą palców malują farbami plakatowymi. W tle słychać utwór Vivaldiego „Wiosna”. Po skończonym zadaniu następuje zamiana ról. Uczniowie prezentują na forum klasy prace namalowane przez członków innej grupy. Omawiają także treść pracy. Autorzy po skończonej prezentacji wyrażają aprobatę, bądź dezaprobatę do wysłuchanego opisu. Na zakończenie uczniowie za pomocą emotikonów wyrażają swoją emocjonalną ocenę prezentacji.</p> <p>10. Tworzymy opowiadanie o wiosnie z wykorzystaniem kości Story Cubes. Zadaniem uczestników gry jest opowiedzieć historie na podstawie wylosowanych obrazków.Uczniowie dobierają się w trzyosobowe grupy. Każda grupa tworzy własną opowieść z wylosowanych obrazków, którą przedstawia na forum. Pierwszy z graczy rzuca wszystkimi 9 kośćmi i otwiera pierwszy rozdział opowieści. Następnie kolejni gracze po kolei rzucają kośćmi i dodają kolejne części opowieści. Ostatni z graczy musi je powiązać ze sobą i stworzyć logiczne zakończenie.</p> <p>11.Uczniowie otrzymują karty pracy i zapisują pod odpowiednimi tabelkami wszystkie zapamiętane nazwy zwierząt, kwiatów i ptaków. Załącznik 3</p> <p>12.Podsumowanie zajęć Uczniowie podzieleni na grupy zapisują na kartce w formie mapy myśli wiadomości, które zapamiętali z zajęć. Każda mapa zostaje omówiona przez grupy i wyeksponowana w widocznym miejscu.</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
--	--

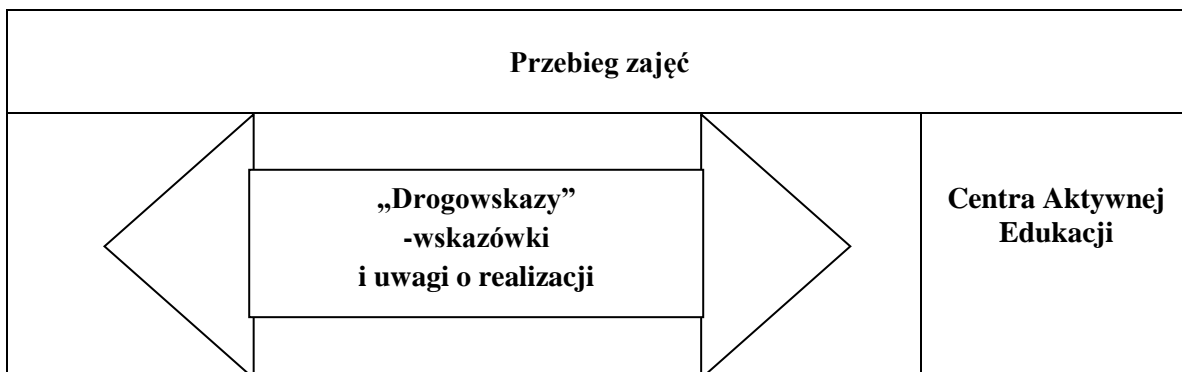
Autor: Małgorzata Urbańska	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, społeczna	Temat lekcji: Narodowe Święto Niepodległości.
Cel/cele zajęć: - kształcenie pamięci i wyrabianie logicznego myślenia, - kształtowanie postawy patriotycznej, - kształtowanie poczucia tożsamości narodowej, - rozwijanie zainteresowań historią Polski, - budzenie dumy narodowej z tego, że jesteśmy Polakami, - rozwijanie umiejętności współpracy w grupie.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - utrwale wiadomości o Święcie Niepodległości, - utrwale i nazwę symbole narodowe i barwy ojczyste, - będę pracować w grupie przestrzegając ustalonych zasad, - zaśpiewam hymn Polski.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - rozpoznaję i wymieniam symbole narodowe i barwy ojczyste, - śpiewam hymn Polski,	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)c),1.2)c), 1.3)c), 4.2)b), 5.8), 4.2) b)	
Środki dydaktyczne: wiersz „Barwy ojczyste” Czesław Janczarskiego, flaga szkolna, godło, hymn na płycie CD, arkusz papieru z zaznaczonym szablonem mapy Polski, ćwiczenie interaktywne http://LearningApps.org/watch?v=pek1qpyt301 , wiersz „Jedenasty listopada” Ludwika Wiszniewskiego,	
Formy pracy: jednolita, grupowa, zbiorowa	

<p>1. Powitanie dzieci piosenką „100 lat”. Nauczyciel losuje imię jednego ucznia. Umawia się z dziećmi, że tego dnia będą jego urodziny. Tworzenie świątecznego nastroju. Dzieci siedzą w kręgu i swobodnie rozmawiają o świętowaniu rodzinnym, (Kiedy i jak świętujemy? Kto może świętować? Jakie uczucia towarzyszą?..) i narodowym, (Jakie święto narodowe się zbliża?).</p> <p>2. Ułożenie z rozsypanki wyrazowej tematyki zajęć: Narodowe Święto Niepodległości, wklejenie w kontur mapy Polski. Pokaz kilku ilustracji, wybór tej właściwej, dotyczącej Niepodległości i uzupełnienie plakatu - załącznik nr 1. Zapis tematu do zeszytu.</p> <p>3. Przypomnienie wiadomości z klasy II - wyjaśnienie tła historycznego, listopadowego święta. Zaprezentowanie barw biało- czerwonych Polski, godła i flagi. Recytacja wiersza Cz. Janczarskiego „Barwy ojczyste” przez chętne dziecko - załącznik nr 2.</p>	polonistyczno-komunikacyjne
---	-----------------------------

<p>4. Podział uczniów na kilkusobowe grupy. Losowanie karteczki ze znakiem rzymskim I, II, III (w zależności od ilości grup) i ułożenie wiersza Ludwika Wiszniewskiego „Jedenasty listopada” z 3 części (rozbiór Polski przez trzy zabory) -załącznik nr 3. Sprawdzenie poprawności ułożenia z oryginałem i przyklejenie na karcie pracy. Analiza treści wiersza i określenie jego nastroju.</p> <p>5. Konkurs recytatorski. Uczniowie wybierają spośród siebie recytatora, który przedstawi treść wiersza. Koledzy pomagają recytatorowi w przygotowaniach do wystąpienia, wiedząc o oczekiwaniach jury „Nacobezu”). Po czym bierze on udział w konkursie recytatorskim (np. zaproszenie pani bibliotekarki do jury i najmłodszych). Nagrody: gromkie brawa lub drobne upominki.</p> <p>6. Burza mózgów w grupach– Jak można uczcić święto Ojczyzny? Jak obchodzimy to święto w szkole?</p> <p>7. Praca indywidualna dzieci- czytanie ciche ze zrozumieniem tekstu-załącznik nr 4 (karta pracy) - sprawdzenie kryterium sukcesu.</p> <p>8. Spacer po okolicy - szukanie oznak i symboli związanych z obchodami Święta Niepodległości. Podsumowanie obserwacji ze spaceru.</p> <p>9. Wykonanie kotylionu patriotycznego. Na prostokątnym pasku lub kole z tektury uczniowie przyklejają dwustronną taśmę klejącą. Samodzielnie planują i wykonują z bibuły biało- czerwonej - kotylion patriotyczny. Z tyłu mocują agrafkę i przypinają swoje kotyliony.</p> <p>10. Słuchanie nagrania hymnu- Mazurka Dąbrowskiego (w odpowiedniej postawie), swobodne włączenie się do śpiewu. Analiza i wyjaśnienie niezrozumiałych słów: przewodem, złączym się... Nauka drugiej zwrotki hymnu. 1. Wspólne zaśpiewanie hymnu (po dokładnym powtórzeniem 2 zwrotki).</p> <p>11. Praca indywidualna- ćwiczenie interaktywne – symbole Polski http://LearningApps.org/watch?v=pek1qpyt301- sprawdzenie kryterium sukcesu</p> <p>12. Refleksja po zakończeniu zajęć. Zdania podsumowujące: Zapamiętałem..... Zaskoczyło mnie, że ...</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>artystyczno - ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
---	--

Autor: Danuta Szymczak	
Klasa II	Temat lekcji: Nasze mamy.
Edukacja: polonistyczna, społeczna, matematyczna, plastyczna, techniczna.	
Cel/cele zajęć: - rozwijanie umiejętności poprawnego wypowiedziania się uczniów -wdrażanie do uważnego słuchania wypowiedzi i korzystania z przekazywanych informacji -doskonalenie umiejętności wyszukiwania w różnych źródłach potrzebnych informacji -kształcenie umiejętności matematycznych, dokonywania porównywania różnicowego	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: -wyszukam w słownikach obcojęzycznych wyrazu mama -opiszę wygląd mamy -poznaję zasady pisania życzeń -ulożę w formie ustnej i pisemnej poprawne zdania -wykonam ozdobną kartkę
Kryteria sukcesu dla ucznia: - opisuję wygląd mamy, stosuję przymiotniki - układam i piszę życzenia dla mamy -mierzę i zapisuję wynik pomiaru długości i szerokości -podaje przykłady okazywania mamie miłości i szacunku w różnych sytuacjach życia.	
Podstawa programowa: 1.1(a), 1.1(b), 1.1(e),1.1(d), 1.2(a), 1.3(a), 1.3(b) 1.3) f), 3.1(a),2.3a) 4.2b)5.3), 7.5),7.10),7.16),9.2).	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, gra w skojarzenia, ewaluacyjna,	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa zróżnicowana, jednolita zróżnicowana.	
Środki dydaktyczne: kartki A3, zdjęcia mamy, wycięte z kolorowego papieru serduszka, słowniki obcojęzyczne, strużyny z kolorowych kredek, karty pracy(zalączniki), metodniki, patyczki do losowania nazwisk uczniów.	

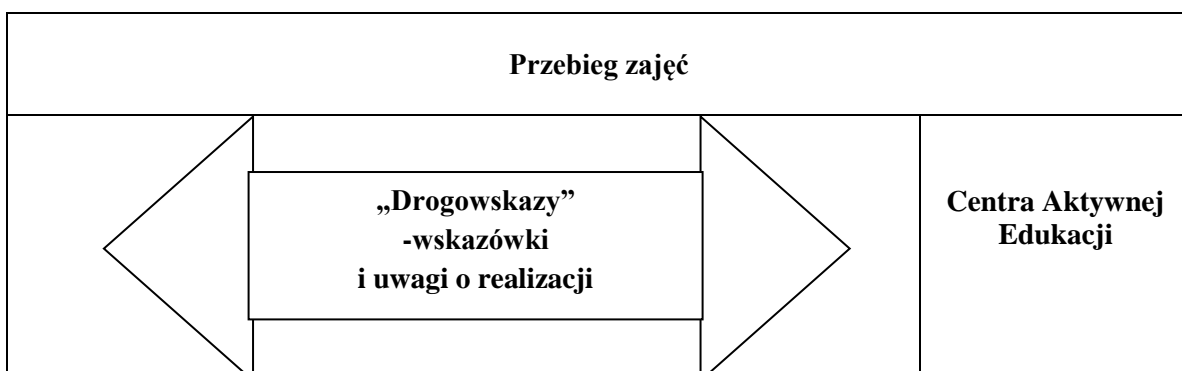

<p>1.Zadanie na dobry początek „Gra w skojarzenia w parach” Uczniowie dobierają się w pary. Nauczyciel objaśnia zadanie, wyznacza określoną ilość haseł. Jedno dziecko podaje dowolny wyraz, zadaniem drugiego jest podać wyrazy kojarzące się z nim znaczeniowo. Dziecko, które podaje skojarzenia za każdy poprawnie podany wyraz odkłada żeton. W ten sposób wyłaniamy zwycięzców. Uczniowie zmieniają się rolami.</p> <p>2.Nauczyciel rozdaje uczniom kartki A3 i poleca wykreślić w podanym ciągu liter imiona rozpoczynające się na literę A, B, C D. Z pozostałych mają utworzyć hasło. ANNAJAKIEBARBARASAĆCELINANASZEDOROTAMAMY „Jakie są nasze mam?”</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>artystyczno-ruchowe</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
---	--

<p>3. Sformułowanie celów zajęć, określenie kryterium sukcesu</p> <p>4. Uczniowie przyklejają na tej samej kartce zdjęcia mamy (najlepiej, aby pochodziły z okresu wcześniejszego- kilka lat wstecz). Następnie nauczyciel zbiera arkusze ze zdjęciami i zawiesza je na tablicy korkowej. Każde dziecko po kolei opisuje swoją mamę. Pozostali odgadują na podstawie wypowiedzi uczniów, która to jest mama. Na karteczce samoprzylepnej zapisują imię dziecka, przyklejają kartkę na dole arkusza. Za każde poprawne wskazanie zdjęcia uczeń otrzymuje serduszko z papieru. Na koniec prezentacji uczniowie zliczają ilość otrzymanych serduszek</p> <p>5. Wypisywanie przymiotników określających mamy Uczniowie na arkuszu, na którym przyklejone są zdjęcia wypisują przymiotniki określające cechy mamy.</p> <p>6. Nauczyciel prosi uczniów, aby zastanowili się i zapisali na kartce, co jest największym marzeniem ich mam. Uczniowie siedzą w kręgu na dywaniku i zapisują zdania. Po zapisaniu kartkę zaginają i podają następnej osobie. Ostatni uczeń odczytuje zdania.</p> <p>7. Praca w grupach Odszukanie w słownikach obcojęzycznych wyrazu mama Niemieckim - Mutter Angielskim - Mother Rosyjskim - Mama MATb Hiszpańskim - Madre Włoskim- Mamma/Madre Słowackim - Matka Czeskim - Matka Prezentowanie przez uczniów odszukanych wyrazów, wspólne wyciągnięcie wniosków(próba wyjaśnienia, dlaczego w tylu językach występuje podobne brzmienie słowa mama).</p> <p>8. Kartka dla mojej mamy Uczniowie wykonują Collage ze strużyn kolorowych kredek. Układają dowolną kompozycję, mogą być motywy roślinne, następnie przyklejają je za pomocą kleju wikol do kartki papieru.</p> <p>9. Pisanie życzeń dla mamy. Nauczyciel informuje o formie pisania życzeń. Powinny zostać napisane w sposób serdeczny, ciepły, od serca. Życzenia są wyrazem więzi łączącej nadawcę z adresatem.</p> <p>Budowa życzeń to:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Zwrot do adresata ➤ Treść życzeń ➤ Własnoręczny podpis. ➤ Zasady pisowni w życzeniach zwrotów grzecznościowych wielką literą <p>Na tablicy uczniowie gromadzą słownictwo potrzebne do układania i zapisywania życzeń. Ukończenie pracy uczniowie sygnalizują za pomocą metodników. Za pomocą patyczków nauczyciel wywołuje uczniów do zaprezentowania swojej pracy na forum klasy.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>artystyczno-ruchowe</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
---	--

<p>10. Rozwiązywanie zadań matematycznych: Załącznik 1, Załącznik 2, Załącznik 3</p> <p>11. Nauczyciel prosi uczniów, aby zastanowili się i zapisali na kartce co jest największym marzeniem ich mam. Uczniowie siedzą w 3 kręgach na dywaniku i zapisują zdania. Po zapisaniu kartkę zaginają i podają następnej osobie. Ostatni uczeń odczytuje zdania. Można dokonać modyfikacji zadania, wówczas uczniowie za pomocą mimiki i gestów przedstawiają określone sytuacje. Pozostali odgadują, co prezentuje dany uczeń.</p> <p>12. Wykonanie zadania w programie http://LearningApps.org/view1613958</p> <p>13. Podsumowanie zajęć Uczniowie za pomocą emotikonów wyrażają zadowolenie z zajęć. Dokończają zdanie na dzisiejszej lekcji nauczyłem się.....</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
---	---

Autor: Danuta Szymczak	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, muzyczna, społeczna, matematyczna.	Temat lekcji: Nowy Rok przed nami.
Cel/cele zajęć: - rozwijanie umiejętności poprawnego wypowiedziania się uczniów - poszerzanie słownictwa i struktur składniowych - kształcenie umiejętności podejmowania działań i zgodnej współpracy	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - ułożę w formie ustnej i pisemnej poprawne zdania, - wypowiem się na temat zwyczajów sylwestrowych oraz sposobów powitania Nowego Roku. - podam skojarzenia związane z poszczególnymi miesiącami roku - poznam przysłowia związane z Nowym Rokiem
Kryteria sukcesu dla ucznia: - zapisuję postanowienia związane z Nowym Rokiem - składam życzenia noworoczne - wyjaśniam znaczenie przysłów	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.2) a), 1.3)a), 1.3)f), 3.1)a),5.7), 5.8), 7.5), 7.8). 7.9). 7.14	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa zróżnicowana, jednolita zróżnicowana.	
Środki dydaktyczne: płyta CD z muzyką, teksty zagadek, kolorowe spinacze, kartoniki z przysłowiami, kartki z zestawem liter alfabetu, kapelusze, kolorowe pisaki, kartki A4	

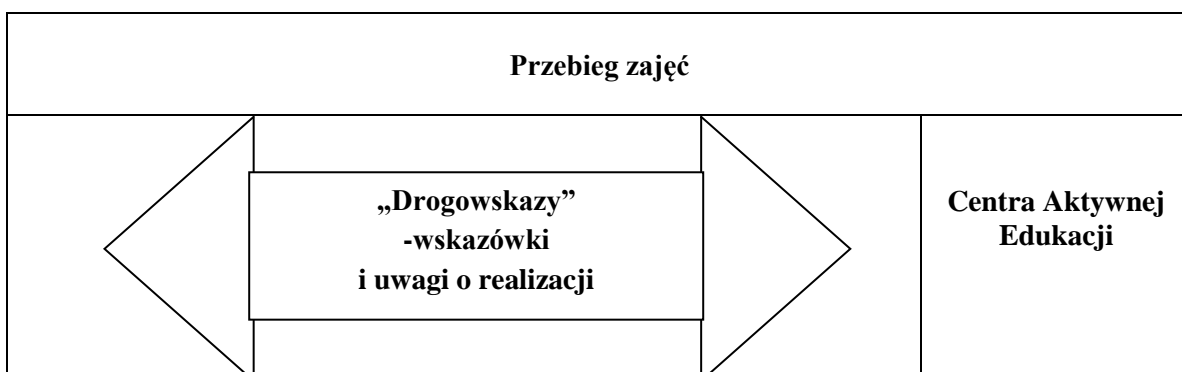

<p>1. Zabawa na dobry początek „Niewidzialna nić” Uczniowie dzielą się na dwie grupy: aktorów i widzów. „Aktorzy” dobierają się parami, trzymając się za ręce. „Widzowie” siadają swobodnie na dywaniku. Dzieci w parach, w tajemnicy ustalają, którymi częściami ciała będą połączeni podczas tańca. Przy dźwiękach muzyki poruszają się swobodnie, pamiętając o umowie. Widzowie muszą odgadnąć, o jakie części ciała chodzi np. jesteście złączeni ramionami, jesteście złączeni głowami itp. Następnie zmieniamy role, widzowie zostają aktorami.</p> <p>2. Rozwiązywanie zagadek o Nowym Roku. <i>O północy czasem go z żalem żegnamy, po północy z radością i śmiechem witamy.</i></p> <p><i>Rodzi się mały, wesoły w Noc Sylwestrową, coraz śmielej z dnia na dzień stawia krok,</i></p>	<p>artystyczno-ruchowe</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
---	---

<p><i>a nazywa się on ...</i></p> <p>3. Próby sformułowania celów zajęć przez uczniów podanie kryterium sukcesu.</p> <p>4. Praca indywidualna Każdy uczeń otrzymuje pasek papieru z zapisanymi wyrazami. Nauczyciel prosi uczniów, aby wykreślili wyrazy Nowy Rok, odczytali oraz zapisali powstałe hasło. Załącznik 1 „<i>Miesiąc styczeń, czas do życzeń</i>” Następnie uczniowie wyjaśniają znaczenie przysłowia i wypowiadają się na temat: Gdzie i w jaki sposób witali Nowy Rok Czego dotyczyły noworoczne życzenia.</p> <p>5. Nauczyciel zaprasza uczniów do utworzenia koła zewnętrznego i wewnętrznego, w taki sposób, aby dwoje uczniów stało naprzeciw siebie. Następnie uczniowie proszeni są o złożenie sobie wzajemnie życzeń. Po każdym spotkaniu się z osobą, uczniowie z koła zewnętrznego przesuują się w taki sposób, aby wszyscy się spotkali.</p> <p>6. Tworzenie skojarzeń łańcuskowych związanych z poszczególnymi miesiącami. Praca w grupach- uczniowie dzielą się według przyjętego przez siebie kryterium. Dzieci zabierają spinacze w 12 różnych kolorach. Każdy kolor ma przyporządkowany określony miesiąc roku. Wszyscy uczniowie w grupie powinni mieć takie same kolory spinaczy. Następnie każdy zabiera taki sam spinacz np.: niebieski oznaczający styczeń i po kolei uczniowie podają skojarzenia związane z tym miesiącem, (styczeń: Nowy Rok, Trzech Króli, Dzień Babci, Dzień Dziadka itp.). Nie można powtarzać skojarzenia już podanego. Za każde poprawnie podane skojarzenie uczeń przyznawany ma punkt, może to być żeton wycięty z kolorowego papieru lub inny emblemat. Po podaniu skojarzeń do wszystkich miesięcy uczniowie podliczają zdobyte punkty, wyłaniają zwycięzcę. Dokonują porównań: - kto zdobył największą ilość punktów - kto zdobył najmniejszą ilość punktów - o ile więcej - o ile mniej - ile razem zdobyto punktów</p> <p>7. Wykonanie kartek z noworocznymi postanowieniami. Uczniowie zapisują na białej kartce A4 wszystkie postanowienia związane z Nowym Rokiem. Po każdym zapisie zaginają kartkę. Po wykonaniu przez wszystkich uczniów zadania nauczyciel poleca jeszcze raz przeczytać zobowiązania i drogą eliminacji wybrać trzy najważniejsze, czyli takie, które uda im się spełnić. Zdania zapisujemy na nowej kartce, którą uczniowie ozdabiają. Po wspólnym uzgodnieniu kartki zawieszamy na gazetce lub każdy uczeń zabiera je do domu.</p> <p>8. Tworzenie przysłów. Praca w grupach 3 osobowych Uczniowie otrzymują trzy kartki z fragmentami przysłów. Zadaniem uczniów jest połączenie ich w zdania, tworzące logiczną całość. Każde utworzone przysłowie – zdanie można pokolorować innym kolorem Załącznik 2 Uczniowie po odczytaniu przysłów wyjaśniają ich znaczenie <i>Gdy Nowy Rok w progi, to stary rok w nogi</i> <i>Na Nowy Rok przybywa dnia na barani skok.</i> <i>Nowy Rok, jaki, cały rok taki.</i> <i>Nowy Rok pogodny, zbiór będzie dorodny.</i> <i>Co Nowy Rok nakaże, to wrzesień pokaże.</i> <i>Gdy Nowy Rok mglisty - zjedzą kapustę glisty.</i> <i>Gdy w Nowy Rok skwar i upał, baran wilka będzie chrupał.</i> <i>Kiedy w styczniu lato, w lecie zima za to.</i></p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
---	---

<p><i>Jak Nowy Rok jasny i chłodny - cały roczek będzie pogodny i płodny. Nowy Rok nastaje, każdemu ochoty dodaje. Na Nowy Rok pogoda, będzie w polu uroda. Noworoczna pogoda słońcu w lecie sił doda.</i></p> <p>9. Uczniowie podzieleni na pięć grup wykonują: „Życzenia w alfabecie na cały rok zawarte” Każda grupa otrzymuje zestaw liter alfabetu, zadaniem uczniów jest dopisanie życzeń rozpoczynających się na daną literę Np.: A... atrakcji wielu B... buziaków szczerych C... czasu dla siebie D... dobrego humoru. Po wykonaniu zadania uczniowie nakleją ozdoby paski papieru na duży kolorowy arkusz, który zawieszają na korytarzu szkolnym.</p> <p>10. Podsumowanie zajęć Uczniowie na kartkach zapisują odpowiedź na pytanie: Jakie wiadomości z dzisiejszej lekcji zabiorę ze sobą do domu. Kartki wrzucane są do kapelusza z napisem Nowy Rok. Po wymieszaniu uczniowie losują kartki i odczytują zapisane na nich informacje.</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>artystyczno-ruchowe</p>
--	--

Autor: Małgorzata Urbańska	
Klasa III Edukacja: matematyczna, przyrodnicza, plastyczna,	Temat lekcji: Obliczamy obwody figur.
Cel/cele zajęć: - rozwijanie twórczego i logicznego myślenia, - rozpoznawanie i nazywanie figur geometrycznych, - obliczanie obwodów wybranych figur geometrycznych, - wykonanie zadań na podstawie krótkiej instrukcji.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - rozpoznam i ułożę figurę geometryczną, - poznam pojęcie obwodu, - obliczę obwód wybranej figury geometrycznej, - wykonam ramkę do obrazka według instrukcji, - będę współpracować w grupie.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - rozpoznam i nazwę podstawowe figury geometryczne, - obliczę obwód prostokąta, kwadratu i trójkąta, - wykonam ramkę do obrazka.	
Podstawa programowa: 1.1)a),1.1)b), 1.3) c),4.2.b), 5.4), 7.5), 7.8), 7.10), 7.16), 9.2) c)	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, problemowa, ewaluacyjna, zabawa dydaktyczna, dyskusja	
Formy pracy: indywidualna, grupowa, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: metodniki, przyrządy do mierzenia (linijka, miara krawiecka), kolorowe obrazki, patyczki o różnej długości, plastelina, taśma klejąca, płataninka literowa, ćwiczenia interaktywne http://LearningApps.org/view1439529 , napis: Obliczamy obwody figur	

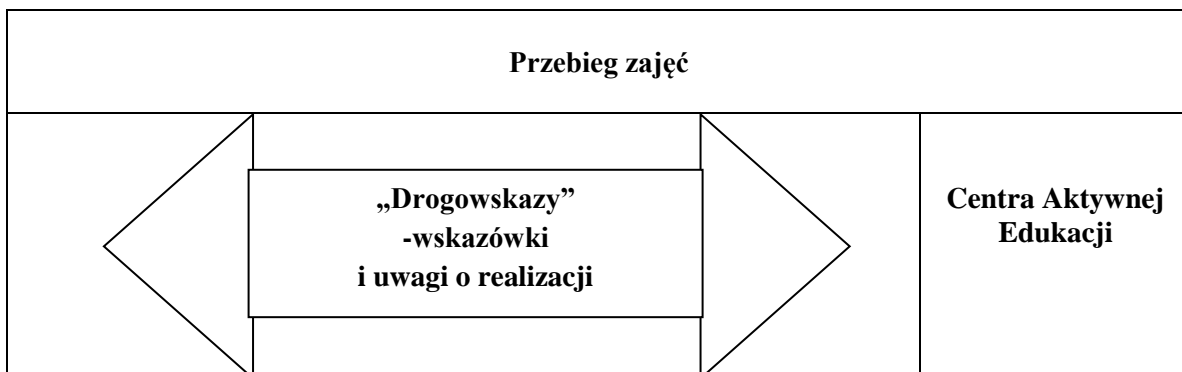
<p>1. Rozwiązywanie płataninki literowej. Nauczyciel rysuje na dużym prostokącie porzucane literki: Obliczamy obwody figur. Zadaniem dzieci jest połączenie ich linią (każdy wyraz w innym kolorze) i odczytanie tematu zajęć. Nauczyciel podaje kryterium sukcesu.</p> <p>2. Praktyczne zastosowanie tego pojęcia. Dzieci w parach mierzą miarą krawiecką obwód swojej głowy, pasa, szyi. Porównują swoje wyniki. Chętne dzieci podają wymiary, porównują je, po czym zapisują w zeszycie. Zastanawiają się nad celowością tych pomiarów, np. w celu zakupu kapelusza, kasku, spodni, spódnicy, koszuli, bluzki... (potocznie: obwód to długość pewnej linii, która coś ogranicza).</p> <p>3. Burza mózgów: Do czego potrzebny jest wymiar obwodu? Uczniowie ze sobą dyskutują i prezentują swoje pomysły np. obszycie serwetki tasiemką, ogrodzenie działki w gospodarstwie, ramka do obrazu, uszczelnienie okna...</p>	matematyczno- przyrodnicze
--	-------------------------------

<p>4. „Ruchome obwody” Przy muzyce relaksacyjnej na hasło: kwadrat-czwórka dzieci chwyta się za ręce i tworzy obwód kwadratu; trójkąt- troje dzieci tworzy obwód trójkąta; prostokąt- sześcioro dzieci... Uczniowie mogą tworzyć obwód podczas przerwy w muzyce. Te dzieci, które nie „zmieściły się” w obwodzie są ekspertami i sprawdzają wraz z nauczycielem wykonanie zadania (pomysł M. Urbańska)</p> <p>5. Ramka z patyków. Uczniowie tworzą 4 grupy (np. odliczając do czterech), wybierają lidera grupy, sekretarza i pomocników. Lider grupy losuje zestaw patyków o różnych długościach: I- 15 cm, 15 cm, 11 cm, 11 cm; II- 13 cm, 13cm, 13cm, 13cm; III- 14cm, 14cm, 12cm, 12cm; IV- 14cm, 14cm, 14cm Zadaniem grupy jest wykonanie ramki do obrazka o takich samych wymiarach. Uczniowie łączą patyki za pomocą plasteliny lub taśmy klejącej. Patyki muszą się tylko stykać.</p> <p>Odpowiedni kolor kartki metodnika informuje nauczyciela o umiejętnościach danej grupy. zielony - grupy doskonale sobie radzą, żółty - dzieci potrzebują wsparcia czerwony - uczniowie potrzebują pomocy</p> <p>6. Oprawa obrazka. Wyszukanie (np. z wykorzystaniem linijki) o odpowiednich wymiarach obrazka i przytwierdzenie do niego ramki - oprawienie. Zgodnie ze wskazówkami zegara chętne dzieci, przemieszczają się do sąsiednich grup i dokonują oceny (sprawdzają linijką wymiary, uzasadniają swoją ocenę) pomysł: M. Urbańska Chętne dzieci obliczają długość i szerokość prostokąta, prezentowanego na początku zajęć i próbują oprawić taśmą samoprzylepną.</p> <p>7. Uzupelnienie karty pracy. Liderzy grup wyszukują swoją kartę pracy - załącznik. Kaźde dziecko w grupie określa kartką z metodnika swoje zaangażowanie w pracy zespołowej: zieloną- bardzo du¿e, żółtą- du¿e, czerwoną- małe Nauczyciel otrzymuje informację zwrotną.</p> <p>8. Prezentacja uzupełnionej tabelki przez liderów grup. Sprawdzenie poprawności wykonania zadania przez kolegów.</p> <p>9. Porównanie wyników pracy. Uczniowie przyglądają się wszystkim tabelkom i wysnuwają wnioski np. - obwód prostokąta to suma długości czterech boków, - obwód kwadratu to suma długości czterech boków, - obwód trójkąta to suma długości trzech boków, - różne długości patyków, a taki sam obwód, - różne ilości patyków, a taki sam obwód.</p> <p>10. Zabawy kostkami- obliczanie obwodów figur geometrycznych. Jedno dziecko rzuca kostką lub kilkoma kostkami, oblicza obwód, a inni w grupie sprawdzają wynik.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicza</p>
--	---

<p>Liczba wyrzuconych oczek wskazuje długości boków. Z jednej kostki- sumę boków kwadratu Z 2 kostek- sumę boków prostokąta Z 3 kostek- obwód trójkąta</p> <p>11. Sprawdzanie kryterium sukcesu- praca indywidualna. Zapisywanie wyników przez dzieci w metodniku- sprawdzanie kryterium sukcesu. Np. Oblicz obwód kwadratu o boku 20 cm Oblicz obwód prostokąta o długości 5 cm i 2 cm Oblicz obwód trójkąta o bokach 4cm, 4cm i 5 cm</p> <p>12. Ewaluacja zajęć dzieci kolorem kartki w metodniku określają stopień opanowania umiejętności obliczania obwodów prostokąta i trójkąta.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p>
---	---

<p>4. Poznanie etapów cyklu rozwojowego motyla - zabawa „Szukam pary” – zał. 1</p> <ul style="list-style-type: none"> • pierwsza grupa uczniów losuje obrazek – etap cyklu rozwojowego, • druga opis słowny cyklu, • uczniowie na zasadzie kojarzenia opisu z obrazem, łączą się w pary. <p>5. Wizualizacja cyklu na tablicy – uczniowie wspólnie tworzą aktywną notatkę, mocując elementy za pomocą magnesów lub masy mocującej.</p> <p>6. Założenie lapbooka <i>Niezwykła przemiana</i> z wykorzystaniem gotowej grafiki – zał. 2a, b</p> <ul style="list-style-type: none"> • <u>uczniowie zakładają książeczkę tematyczną</u>, którą będą stopniowo uzupełniać o nowe <i>zdjęcia, ilustracje, informacje z książek, Internetu, wycinki z gazet, własnoręczne notatki</i>; • na zajęciach <u>wykorzystują gotową grafikę w dowolny sposób:</u> <i>zał. 2 a Stadia rozwoju motyla</i> <i>zał. 2 b Motyle polskie</i> • <u>uzupełniają notatkę w lapbooku własnym zapisem, na bazie formy graficznej przygotowanej na tablicy.</u> <p>7. Burza mózgów na pytanie kluczowe: „Jakie zmiany niesie wiosna?” – odwołanie się do lekcji oraz obserwacji dzieci.</p> <p>8. Plastyczna wizualizacja przeobrażeń – etap II; zał. 3</p> <ul style="list-style-type: none"> • rozkładają chusteczkę higieniczną – tworzą harmonijkę, związują cienką wstążeczką, • rozdzielają drobne warstwy chusteczki z jednej i drugiej strony, zdobią delikatnie mazakami, • mocują skrzydła na tułowiu gąsienicy związując elementy wstążeczką, • formują motyla. <p>9. Podsumowanie zajęć - oglądanie filmiku „Cykl rozwojowy motyla” https://www.youtube.com/watch?v=BMk0hgLmsnY</p> <ul style="list-style-type: none"> • Oglądając kadry filmu uczniowie kolejno, krótko informują o etapie rozwoju i nazwach motyli – kryterium 1 i 2 <p>10. Ewaluacja zajęć – Atmosfera na zajęciach – zał. 4</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie rysują barwy jasne lub ciemne w zależności, jak oceniają atmosferę na zajęciach. <p>11. Pożegnanie – ruchy rąk naśladujące lot motyla przy dźwiękach muzyki klasycznej - Antonio Vivaldi „Wiosna”</p>	<p>przyrodnicze</p> <p>polonistyczno – komunikacyjne</p> <p>artystyczno - ruchowe</p> <p>artystyczno-ruchowe</p> <p>polonistyczno - komunikacyjne</p> <p>artystyczno – ruchowe</p>
--	--

Autor: Danuta Szymczak	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, matematyczna, plastyczna, muzyczna	Temat lekcji : Od źródła do ujścia Wisły.
Cel/cele zajęć: - rozwijanie zainteresowań przyrodniczych -zapoznanie uczniów z podstawowymi wiadomościami na temat rzeki - doskonalenie umiejętności poprawnego wypowiedziania się uczniów na określony temat, -rozwijanie kreatywności i wyobraźni uczniów - doskonalenie umiejętności ortograficznych	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - poznam legendę o powstaniu Wisły - przeprowadzę doświadczenia i sformułuję wnioski - na podstawie pytań ułożę opowiadanie na temat Wisły - poznam budowę rzeki - wykonam pracę plastyczną
Kryteria sukcesu dla ucznia: - opowiadam legendę o powstaniu Wisły -wskazuję na mapie Wisłę i jej dopływy, źródło, koryto, brzeg lewy i prawy, ujście - wykonuję doświadczenia, formułuję wnioski -piszę krótkie opowiadanie na temat Wisły.	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1) c), 1.2)a),1.2)b. 1.3) a), 1.3)c),1.3)f).1.3)g), 3.1a), 4.2)b), 6.1), 6.3), 6.10), 7.6), 9.2a), 9.2b), 9.2c).	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, waloryzacyjna, ewaluacyjna,.	
Formy pracy: jednolita, grupowa zróżnicowana, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: opaska na oczy, bębenek, materiały przyrodnicze do rozpoznawania, np.: kamyki, szyszki, liście, gałązki, piasek (najlepiej żwir), kubki plastikowe, deska, taśma klejąca, gruba igła, pojemnik z wodą, plastelina, pokrywka od słoika, kawałki lodu, materiały do wykonania kolażu.	

<p>1. Wprowadzenie do zajęć „Krań wrażliwości przyrodniczej”</p> <p>Uczniowie dzielą się na dwie grupy przez odliczanie jeden, dwa. Dzieci z jedynką tworzą krąg wewnętrzny, z dwójką krąg zewnętrzny. Uczniowie zwróceni są do siebie twarzami, te z kręgu zewnętrznego zawiązują sobie oczy, a z kręgu wewnętrznego trzymają w ręce przedmioty (materiały przyrodnicze). Krąg wewnętrzny przesuwa się o jedno miejsce za każdym uderzeniem w bębenek, zgodnie z ruchem wskazówek zegara. Gdy bębenek przestaje grać, dzieci podają osobie stojącej naprzeciwko przedmiot (przyrodniczy). Ta przez dotyk stwierdza, co to za okaz. Za każdą właściwą odpowiedź grupa dostaje punkt. Wybrany nauczyciel lub uczeń odnotowuje punkty na kartce. Następnie grupy zamieniają się rolami i na koniec zliczane są punkty. Wygrywa grupa, która uzyskała ich najwięcej.</p>	artystyczno- ruchowe
---	----------------------

2. Nauczyciel rozdaje każdemu uczniowi krzyżówkę i poleca wpisać w puste kratki antonimy do podanych wyrazów

		W	O	D	A	
	Z	I	M	N	Y	
		S	Ł	O	N	Y
M	A	Ł	Y			
C	Z	A	R	N	Y	

1. OGIENI-
2. GORĄCY-
3. SŁODKI-
4. DUŻY-
5. BIAŁY-

Załącznik 1

Po rozwiązaniu krzyżówki uczniowie zapisują hasło na środku kartki A4, następnie samodzielnie, metodą burzy mózgów wykonują swoją mapę mentalną na temat: „Co wiem na temat Wisły?” (wszystkie odpowiedzi dzieci na ten temat przyjmujemy, jako prawidłowe może wystąpić np.: nazwa miejscowości, nazwa klubu sportowego itp.)

Po wykonaniu zadania dzieci (sygnalizują za pomocą metodników), odczytują swoje określenia, te, które zostały już odczytane nie są podawane przez kolejnych uczniów. Do odpowiedzi wywołujemy uczniów poprzez losowanie patyczków.

Następnie nauczyciel poleca podać określenie, które najczęściej pojawiło się w mapach mentalnych.

3. Próby sformułowania przez uczniów celów zajęć, określenie kryterium sukcesu.
Zapis na tablicy.

4. Podróż, rozpoczynamy "U źródeł Wisły", to znaczy tam gdzie Wisła bierze początek.

Przedstawiamy uczniom fragmenty filmików (źródło Wisły). Przed wyświetleniem nauczyciel odszukuje fragmenty materiału adekwatne do realizacji tematu.

<https://youtu.be/1wpk9ly7QY4>

<https://youtu.be/UtJJ5JncoY4>

<https://youtu.be/mk6UU990Mjk>

5. Wykonanie doświadczenia „Siła wody”

Zadanie wykonuje każdy uczeń.

Przygotowujemy dwa kubki plastikowe, deskę, taśmę klejącą, grubą igłę, wodę.

Jeden kubek oznaczamy literą A, drugi literą B. W kubku A robimy pionowy rząd dziurek, w kubku B poziomy. W obu kubkach zaklejamy taśmą dziurki. Oba kubki napełniamy wodą, kładziemy na deskę. Następnie zdejmujemy taśmę z kubka A i z kubka B.

Co można zaobserwować?

Uczniowie formułują wnioski

(Z kubka A, w którym są pionowe dziurki woda tryska szybko, na różne odległości. Strumień wody wypływający z najwyższej położonej dziurki pokonuje najmniejszą odległość, a z najniższej wystrzela najdalej.

Co z tego wynika?

Z kubka, w którym są dziurki w rzędzie poziomym woda wylewa się

polonistyczno-
komunikacyjne

polonistyczno-
komunikacyjne

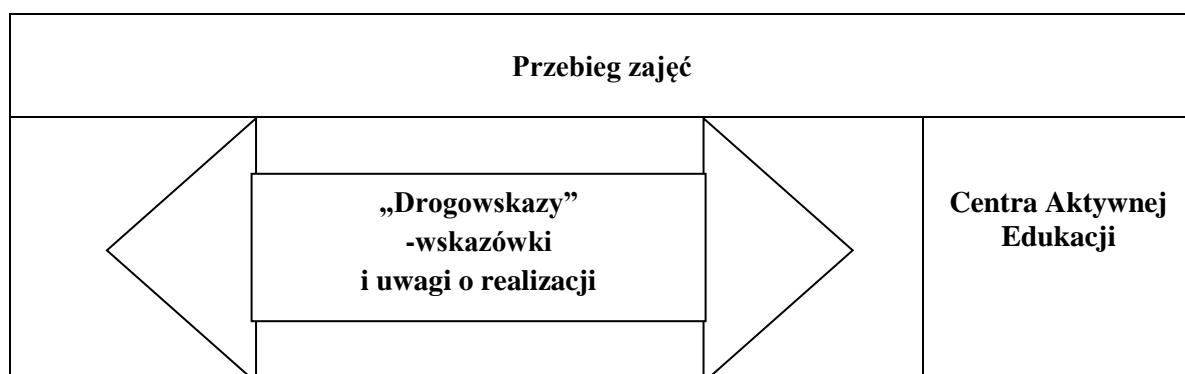
matematyczno-
przyrodnicze

matematyczno-
przyrodnicze

<p>równymi strużkami z każdego otworu. Przedstawienie przez uczniów opinii.</p> <p>6. Wysłuchanie opowiadania pt.: "Legenda o Wiśle". Uczniowie siadają w kręgu, każdy podaje jedno zdanie, tworzymy ciąg opowiadania, według kolejności wydarzeń. Uczniowie na podstawie legendy uzasadniają nazwę rzeki Wisła. Nauczyciel prezentuje uczniom film obrazujący ujście Wisły. https://youtu.be/J0OhCVwiBn0</p> <p>7. Eksperymentujemy z wodą „Pływanie i tonięcie przedmiotów” Przygotowujemy plastelinę, pokrywkę od słoika, naczynie na wodę. Z plasteliny formujemy dwie takiej samej wielkości kulki. Z jednej lepimy płaski kształt przypominający łódkę. Oba kawałki: kulkę i łódkę kładziemy na powierzchnię wody. Uczniowie prowadzą obserwację, zapisują na karteczkach wnioski. (Płaski kawałek w kształcie łódki pływa po powierzchni wody, natomiast kulka tonie. Pokrywka od słoika, jeśli umieścimy ją poziomo pływa, gdy włożymy krawędzią do góry to tonie.) Co z tego wynika? Plastelina i pokrywka płyną, kiedy położone są na wodę większą powierzchnią.</p> <p>„Topnienie brył lodu na rzekach” Nauczyciel poleca uczniom na podstawie doświadczenia uzasadnić pytanie? Co dzieje się na rzece, gdy przybór wody jest zbyt duży? Uzgadniamy z uczniami, że szklane naczynie będzie w naszym doświadczeniu symbolizować rzekę, natomiast kawałki lodu będą stanowić krę na rzece. Każdy uczeń zaznacza kolorowym pisakiem na szklanym naczyniu poziom wody. Następnie wrzucamy lód. Po rozpuszczeniu się bryłek lodu uczniowie dokonują kolejnego pomiaru wody w naczyniu. Uczniowie prowadzą obserwację, zapisują na karteczkach wnioski. Rozwiązanie problemu: Topniejące bryły lodu na rzekach, powodują przybór wód. Powodzie następują wtedy, gdy przybór wody jest zbyt duży, rzeka wylewa się z brzegów i zalewa łąki, pola uprawne, wsie i miasta.</p> <p>8. Wysłuchanie piosenki pt.: „Płyńcie Wisła” Załącznik 2</p> <p>9. „Podróż Wisły” tworzenie opowiadania Uczniowie dzielą się na cztery grupy. Liderzy wszystkich grup losują kopertę z pytaniami. Dzieci, na podstawie pytań, zgromadzonych wiadomości, mapy geograficznej Polski tworzą opowiadanie. Za pomocą metodników grupy informują o wykonanym zadaniu, zgłaszają gotowość do zaprezentowania swojej pracy. Odczytują ułożone opowiadanie na forum klasy. Po odczytaniu zadań wszystkie części opowiadania łączą w logiczną całość. Załącznik 1</p> <p>10. Wykonanie pracy techniką kolaż na temat: „Od źródła do ujścia rzeki Wisły” Uczniowie na kartkach A3 rysują granice naszego państwa, następnie przyklejają niebieską włóczkę, która przedstawiać ma kształt rzeki Wisły. Za pomocą różnorodnych materiałów wyklejają pracę. Po skończonym zadaniu tworzymy wystawę prac, dokonujemy samooceny i oceny</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>matematyczno-przyrodnicza</p> <p>matematyczno-przyrodnicza</p> <p>artystyczno-ruchowe</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>artystyczno-ruchowe</p>
---	---

<p>koleżeńskiej. Prace eksponujemy w Centrum Przyrodniczym.</p> <p>11. Uczniowie otrzymują kartkę z zapisanym zdaniem: „Wisła królowa polskich rzek”, nauczyciel prosi, aby każdy uczeń przedstawił opinię na temat tego stwierdzenia i poparł ją argumentami. Następnie odczytują głośno swoje wypowiedzi.</p> <p>12. Zadanie sprawdzające umiejętności ortograficzne uczniów-tekst o Wiśle http://LearningApps.org/1593780</p> <p>13.. Podsumowanie zajęć Uczniowie za pomocą emotikonów wyrażają swoje zadowolenie z zajęć.</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	---

Autor: Beata Sochacka	
Klasa III Edukacja: przyrodnicza, polonistyczna, społeczna, techniczna, muzyczna	Temat lekcji: Opowieści górskiego przewodnika
Cele zajęć: - doskonalenie umiejętności niezbędnych do korzystania z mapy, - bogacenie słownictwa potrzebnego do poznawania świata przyrody.	Cele zajęć w języku ucznia: - odszukam na mapie łańcuchy górskie i ich najwyższe szczyty, - ułożę rodzinę wyrazu „góra”, - wzbogacę wiadomości o Karpatach, - uformuję pasmo górskie.
Kryteria sukcesu dla ucznia: 3) wymieniam łańcuchy górskie w Polsce: Karpaty, Sudety, Góry Świętokrzyskie 4) opowiadam ciekawostki o Karpatach 5) formuję z papieru.	
Podstawa programowa: 1.1a, 1.3a,c, 1.3f, 3.1a, 5.4, 5.11, 6.3, 6.4, 9.2a,b	
Metody i techniki pracy: Poranny krąg, rozwijania inteligencji językowej – zabawy słowne, praca z mapą, Odwrócona lekcja, Bilet wstępu.	
Formy pracy: zbiorowa zróżnicowana, w parach, w grupach	
Środki dydaktyczne: <ul style="list-style-type: none"> • 3 arkusze papieru z nazwami łańcuchów górskich: Karpaty, Sudety, Góry Świętokrzyskie • nazwy pasm górskich, podanych w zadaniu domowym: <ul style="list-style-type: none"> ➤ Tatry, Bieszczady, Pieniny, Beskid Żywiecki; ➤ Karkonosze, Góry Stołowe, Masyw Śnieżnika; ➤ Pasma Klonowskie, Pasma Masłowskie, Łysogóry. • Nazwy szczytów i ich wysokości <ul style="list-style-type: none"> ➤ Rysy 2499 m n.p.m ➤ Śnieżka 1602 m n.p.m ➤ Łysica 612m n.p.m • Szary papier - 2 arkusze na grupę • Czapeczki „Górski przewodnik” • Atlasy i książki przyrodnicze o górach, „Encyklopedia szóstoklasisty; Wydawnictwo Ryszard Kluszczyński, Kraków 2005, • https://www.youtube.com/watch?v=BJEUXJJ2Sg&feature=youtu.be 	

Przygotowanie do lekcji: <ul style="list-style-type: none"> • Zadanie domowe dla uczniów – <u>zał. 1</u> • Ustalenie uczniów, którzy wykonają II część zadania – metodą odwróconej lekcji, przygotowują krótkie formy multimedialne. <u>Strategia czwarta Ok.; Umożliwianie uczniom korzystania z siebie nawzajem, jako zasobów edukacyjnych.</u>	
--	--

<p>1. Powitanie zabawą „Turysta”</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel rozkłada na 3 arkuszach szarego papieru nazwy łańcuchów górskich. • Uczniowie dobierają się w pary i losują nazwę pasma górskiego, zastanawiają się, do jakiego łańcucha gór należy, siadają przy wybranym łańcuchu górskim. Nazwę pasma „przypinają” masą mocującą na papierze – tworząc Mapę myśli dla danego łańcucha górskiego. • Gdy wszyscy uczniowie wykonają zadanie, <u>Mapy myśli z nazwami pasm górskich umieszczamy w widocznym miejscu np. na tablicy Kryterium I cz. 1</u> <p>2. Zapisanie tematu, przedstawienie celów lekcji, wspólny wybór form pracy: w parach, zbiorowa, indywidualna, w grupach.</p> <p>3. Praca z mapą</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie pracując w parach odszukują najwyższe szczyty w Karpatach, Sudetach i Górach Świętokrzyskich • Nazwy szczytów liderzy zapisują na wcześniej przygotowanych Mapach myśli <u>Kryterium I cz. 2</u> <p>4. Zabawy słowno - graficzne „Łańcuszek skojarzeń”</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel rozpoczyna zdanie „W górach zobacz: <i>góralkę</i>, ...”; uczestnicy zabawy powtarzają i dokładają kolejny, tworząc łańcuszek skojarzeń, zabawa trwa do pierwszej pomyłki. <p>„Jaki to łańcuch górski?”</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie losują nazwę szczytu, podają nazwę łańcucha górskiego np.: • Rysy 2499 m n.p.m - Karpaty • Śnieżka 1602 m n.p.m - Sudety • Łysica 612m n.p.m – Góry Świętokrzyskie <p>„Alfabetyczny porządek”</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nazwy pasm górskich uczniowie układają i wymieniają w kolejności alfabetycznej <u>Kryterium I cz. 3</u> <p>5. Tworzenie rodziny wyrazu „góra”</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ułożenie rodziny wyrazu na tablicy, po korekcie zapisanie w zeszyte. <p>6. <u>Sprawdzenie I części zadania domowego oceną koleżeńską – zał. nr 2</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Kryteria do oceny koleżeńskej, uczniowie przygotowali podczas zabawy „Turysta”, mogą z nich korzystać; (kryteria znajdują się również na karcie oceny koleżeńskej) <p>7. Opowieści górskiego przewodnika</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie, którzy przygotowali informacje o Karpatach, zakładają czapeczkę przewodnika i opowiadają o górach – <u>sprawdzenie II części zadania domowego;</u> • Z każdej opowieści pozostaje ślad na tablicy np. Morskie Oko, Wielki Staw, Wielka Jaskinia Śnieżna, Tatrzański Park Narodowy <u>Kryterium II A</u> 	<p>matematyczno - przyrodnicze</p> <p>polonistyczno – komunikacyjne</p> <p>matematyczno - przyrodnicze</p> <p>polonistyczno – komunikacyjne</p> <p>polonistyczno – komunikacyjne</p>
---	--

<p>8. Wirtualny spacer po górach https://www.youtube.com/watch?v=BJEUXJJ2Sg&feature=youtu.be</p> <p>9. Przygotowanie w zeszycie własnej mapy myśli „Karpaty”.</p> <ul style="list-style-type: none"> Uczniowie korzystają z informacji zapisanych na tablicy, przekazanych przez relacjonujących, zawartych w albumach i przewodnikach. <u>Kryterium II B</u> <p>10. Praca w grupie, formowanie z szarego papieru wybranego pasma Karpat, zdobienie według uznania;</p> <ul style="list-style-type: none"> W pracy uczniowie uwzględniają 2 kryteria: <ol style="list-style-type: none"> Współpracując w grupie uformują pasmo górskie; Przygotują tabliczkę informacyjną: <ol style="list-style-type: none"> Nazwa pasma górskiego Numer alarmowy do GOPR TOPR (601 100 300) Nazwę szlaku turystycznego (długość, kolor, czas przejścia). Przygotowując informacje o szlaku turystycznym uczniowie korzystają z Internetu lub przewodników. <u>Kryterium III A</u> <p>11. Ewaluacja zajęć - prezentacja grupowa wykonanych pasm górskich</p> <ul style="list-style-type: none"> pokaz połączony z pogadanką <u>Kryterium III B</u> <p>12. Ocena koleżeńska techniką kolorowych świateł.</p> <p>13. Zapisanie zadania domowego. Cel dla ucznia: poznam zwierzęta mieszkające w górach Kryteria: <ol style="list-style-type: none"> przygotuję w formie przestrzennej wybrane zwierzątko, które mieszka w Karpatach; zapiszę o nim krótką informację, wykonam pracę w ciągu 3 dni . </p> <p>14. Pożegnanie wiązką melodii góralskich: „Za górami, za lasami”, „Hej, góral ja se góral”</p>	<p>polonistyczno – komunikacyjne</p> <p>artystyczno - ruchowe</p> <p>polonistyczno – komunikacyjne</p> <p>artystyczno - ruchowe</p>
---	---

<ul style="list-style-type: none"> • Uczestnicy zabawy zapisują na kartkach wyrazy na ustalone wcześniej kategorie np.: miasto, państwo, zwierzę, roślina, rzecz. <p>B. Pytanie kluczowe zapisujemy w widocznym miejscu <i>Jakie kontynenty leżą nad Oceanem Atlantyckim?</i></p> <p>3. Głośne czytanie listu, który otrzymał Detektyw Pozytywka z Ameryki Południowej - zał. 1</p> <p>4. Oglądanie filmiku o leniwcach https://www.youtube.com/watch?v=nDucvjUorBk</p> <p>5. Praca z tekstem popularnonaukowym w parach lub czwórkach: nauczyciel pozostawia uczniom wybór zespołu pracy, ważne, aby każdy współpracował - <u>strategia czwarta OK</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • uczniowie czytają teksty i dyskutują nad wyborem treści, • korzystają z przygotowanych specjalnie na lekcję książek i materiałów. <p>6. Pisanie listu – kryterium 1</p> <ul style="list-style-type: none"> • układają i zapisują zdania na przygotowanym arkuszu/ arkuszach listu – zał. 2 • nauczyciel przypomina o budowie listu i ważnych jego elementach: <ul style="list-style-type: none"> ✓ miejscowość, data ✓ nagłówek ✓ rozwinięcie <ul style="list-style-type: none"> - akapit pierwszy, zawiera podziękowania, powitanie, osobiste refleksje - akapit drugi, zawiera rozwinięcie tekstu, to, o czym chcemy napisać ✓ zakończenie – akapit trzeci – pozdrowienia; ✓ podpis ✓ możemy umieścić postscriptum – dopisek do listu, krótkie informacje, które zapomnieliśmy umieścić w liście. <p>7. Prezentacja przygotowanych fragmentów listu.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zespoły czytają przygotowane listy, Warto zwrócić uwagę, aby każdy nawet w 4 – osobowym zespole miał udział w czytaniu – można zasugerować czytanie listu istotnymi jego elementami: <ul style="list-style-type: none"> ✓ miejscowość, data, nagłówek ✓ rozwinięcie – akapit pierwszy ✓ rozwinięcie – akapit drugi ✓ zakończenie, podpis <p>8. Oglądanie filmu „W morskich głębinach” https://www.youtube.com/watch?v=cqnv-RB-7YU</p> <p>9. Wyznaczanie trasy podróży wyprawy „Trzy kontynenty” zał.3; kryterium 2</p> <p>10. Odpowiedź na pytanie kluczowe</p> <ul style="list-style-type: none"> • <u>Chętni uczniowie odpowiadają na pytanie, wskazując na</u> 	<p>polonistyczno - komunikacyjne</p> <p>matematyczno - przyrodnicze</p> <p>polonistyczno – komunikacyjne</p> <p>polonistyczno – komunikacyjne</p> <p>matematyczno - przyrodnicze</p> <p>polonistyczno – komunikacyjne</p>
---	---

mapie lub globusie wymieniane kontynenty.

11. Podsumowanie lekcji techniką niedokończonych zdań

Który kontynent chciałbyś odwiedzić, dlaczego?

12. Ewaluacja – Atrakcyjność zajęć

Napełnij kubek wodą w takim zakresie, w jakim poznałeś dzisiaj ciekawe wiadomości

- *Uczniowie napełniają kubki wodą bieżącą lub wodą mineralną;*
- *Wszyscy dokonują wizualizacji, chętni uzasadniają swoją decyzję;*
- *Jeżeli jest to woda mineralna – smakują na zajęciach, jeśli woda bieżąca podlewają kwiaty.*

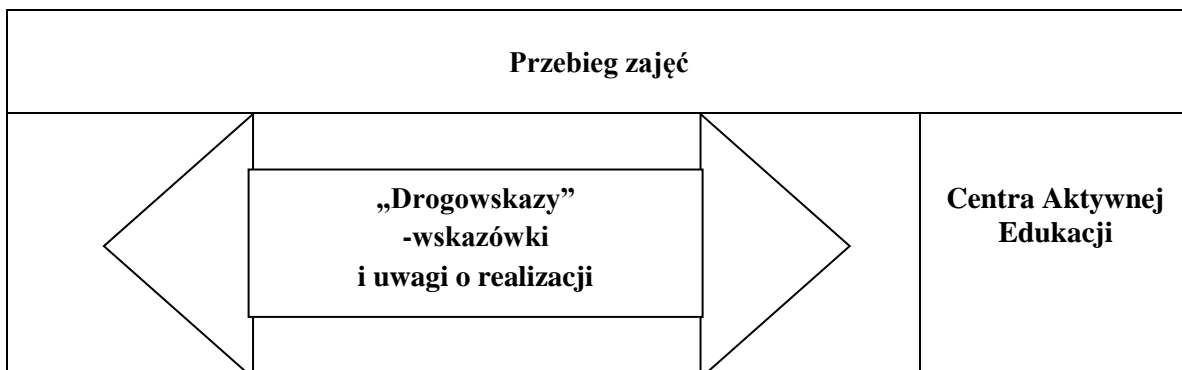
13. Pożegnanie:

Do widzenia, do widzenia - miło było dziś.

Do widzenia, do widzenia – jutro spotkamy się.

polonistyczno -
komunikacyjne

Autor: Danuta Szymczak	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, matematyczna, przyrodnicza, zajęcia komputerowe	Temat lekcji: Polscy nobliści.
Cel/cele zajęć: - rozwijanie umiejętności poprawnego wypowiedziania się uczniów na określony temat, - doskonalenie umiejętności pracy z różnymi źródłami tekstowymi - rozbudzanie ciekawości poznawczej uczniów - kształcenie umiejętności twórczej pracy w zespole	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - poznam polskich noblistów - wyszukam w dostępnych źródłach informacji na ich temat - przeprowadzę doświadczenia - zapiszę wnioski z poczynionych obserwacji
Kryteria sukcesu dla ucznia: -wymieniam nazwiska Polaków, laureatów Nagrody Nobla -podaję dziedziny nauki, w jakiej się wstawili -zapisuję w pięciu zdaniach informacje na temat znaczenia wynalazków i prac noblistów dla rozwoju ludzkości	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1) c), 1.2)a),1.2)b. 1.3) a), 1.3)c),1.3)f).1.3)g),, 4.2) b), 4.2) b) .5.4), 5.7), 5.8), 7.3), 7.5), 7.7), 9.2a), 9.2b), 9.2) b), 9.3a),	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, burza mózgów, ewaluacyjna,	
Formy pracy: jednolita, grupowa zróżnicowana, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: Pudełko po butach z przykrywką, foliowe torebki z zamknięciem, taśma klejąca, kilka małych kamieni lub piasek, plastikowy, głęboki talerz, suszarka do włosów, pusta rolka po papierze toaletowym, ołówek, nożyczki, dwa krzesła z oparciem, miotłę, dwie czarne kartki papieru, A 3, klej, plastikowy kubeczek, dziurkacz do puszek, taśmę klejącą, sznurek pakowy, drobny piasek ,ilustracje polskich noblistów, http://LearningApps.org/view1587296	

<p>1..Zabawa na dobry początek. Jak wyglądałby świat bez... Uczniowie siedzą w kręgu, nauczyciel podaje temat do wypowiedzi uczniów. Może on dotyczyć jednej kwestii lub kilku. Jeśli dotyczy jednej wówczas uczniowie podają do niej, jak najwięcej skojarzeń, np.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - jak wyglądałby świat bez wody? - jak wyglądałby świat bez ognia? - jak wyglądałby świat bez drzew? - jak wyglądałby świat bez ptaków? <p>Uczniowie mogą również zadawać swoje pytania¹¹.</p>	polonistyczno-komunikacyjne
---	-----------------------------

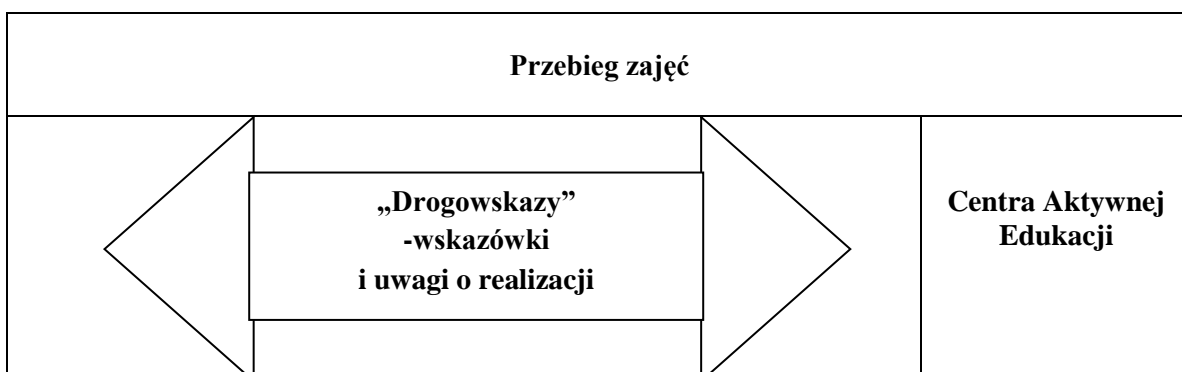
¹¹ Zabawa opracowana na podstawie książki J. Stasica „Rozwijanie fantazji ,zainteresowań i zdolności uczniów ”Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2001

<p>2. Podanie celów zajęć, określenie kryterium sukcesu uczniów.</p> <p>3. Nauczyciel dzieli uczniów na grupy. Każda grupa przeprowadza doświadczenie w swojej stacji badawczej (dostosowanie stopni trudności zadań)</p> <p>I grupa :Magiczna skrzynia¹² Do przeprowadzenia doświadczenia potrzebne są następujące przedmioty: Pudełko po butach z przykrywką, foliowe torebki z zamknięciem, taśma klejąca, kilka małych kamieni lub piasek. Uczniowie odczytują instrukcję wykonania doświadczenia, podejmują działanie badawcze, formułują wnioski z poczynionych obserwacji. Załącznik 1</p> <p>II grupa: Poduszkowiec Do przeprowadzenia doświadczenia potrzebne są: plastikowy, głęboki talerz, suszarka do włosów, pusta rolka po papierze toaletowym, ołówek, nożyczki. Uczniowie odczytują instrukcję wykonania doświadczenia, podejmują działanie badawcze, formułują wnioski z poczynionych obserwacji. Załącznik 1</p> <p>III grupa: Obrazy z piasku Przeprowadzając doświadczenie uczniowie wykorzystują: dwa krzesła z oparciem, miotłę, dwie czarne kartki papieru, A 3, klej, plastikowy kubeczek, dziurkacz do puszek, taśmę klejącą, sznurek pakowy, drobny piasek. Uczniowie tak jak w poprzednich grupach odczytują polecenia i wykonują działanie badawcze, formułują wnioski. Załącznik 1 Za pomocą metodników sygnalizują etap wykonania doświadczeń. Po skończonej pracy następuje prezentacja wyników. Każda grupa podaje argumenty świadczące o tym, że warto eksperymentować.</p> <p>4.Nauczyciel prezentuje zadanie w programie: http://LearningApps.org/view1587296 Uczniowie wykreślają nazwiska noblistów(praca przy tablicy interaktywnej) i odczytują je głośno na forum klasy.</p> <p>5.Uczniowie podzieleni na sześć grup przygotowują prezentacje na temat noblistów. Każda grupa wykorzystuje przyniesione na zajęcia materiały (bilety wstępu). Wykorzystują również zasoby Internetu do stworzenia prezentacji. W pracach uczniowie uwzględniają następujące zagadnienia.</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Imię i nazwisko noblisty ➤ Charakterystyka postaci zaprezentowana w 3 zdaniach ➤ Podanie dziedziny, z jakiej otrzymała dana osoba nagrodę ➤ Data otrzymania nagrody ➤ Za jakie osiągnięcia (wynalazek, odkrycie, dzieło naukowe, działalność) ➤ Jakie ma to znaczenie dla ludzkości <p>Wykonane zadania grupy prezentują pozostałym uczniom, którzy dokonują oceny prac. W ocenie uwzględniamy ustalone wcześniej kryteria.</p> <p>6.Uczniowie pracują metodą „Burzy mózgów”, zapisują na kartkach cechy charakteryzujące ludzi, którzy otrzymują Nagrodę Nobla. Nauczyciel poleca, aby podali jak najwięcej synonimów. Przypomina znaczenie określenia synonim, Załącznik 2</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>komputerowe</p> <p>komputerowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>polonistyczno komunikacyjne</p>
--	--

¹² Przy opracowaniu doświadczeń wykorzystano materiał zawarty w książce M. Ruter „ 111 nowych niezwykłych eksperymentów” Wydawnictwo Jedność Kielce 2009

<p>Uzupełnione karteczki odczytują i szeregują promyczkowo, zgodnie z powtarzającymi się określeniami. Uczniowie zastanawiają się, czy sami posiadają takie cechy.</p> <p>7.Praca w programie LearningApps</p> <p>http://LearningApps.org/view1586258</p> <p>8.Na podstawie zdobytych na zajęciach wiadomości uczniowie uzupełniają informator o polskich noblistach –praca indywidualna Załącznik 3</p> <p>9. Podsumowanie zajęć Uczniowie pracują w parach podają informacje na temat noblistów w formie PRAWDA/FALSZ Np. Alfred Nobel był Polakiem –fałsz Henryk Sienkiewicz wynalazł żarówkę –fałsz Lech Wałęsa otrzymał Pokojową Nagrodę Nobla - prawda</p>	<p>komputerowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	--

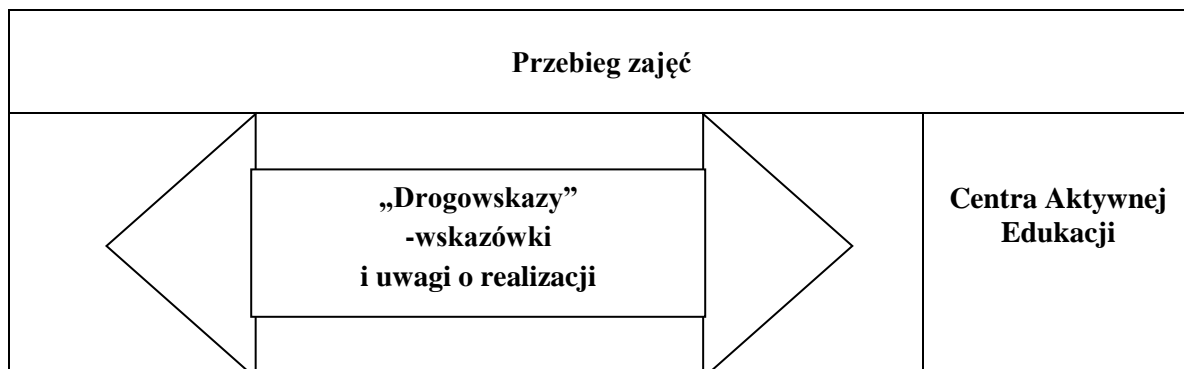
Autor: Danuta Szymczak	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, matematyczna, plastyczna, przyrodnicza	Temat lekcji: Polskie złoto-zboża.
Cel/cele zajęć: - rozwijanie umiejętności poprawnego wypowiedziania się uczniów na określony temat, - rozbudzanie zainteresowań przyrodniczych - dostrzeganie zależności przyczynowo-skutkowej - doskonalenie umiejętności związanych z ważeniem i odczytywaniem wagi ciężarów	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - poznam rośliny zbożowe - opisze budowę roślin zbożowych - dowiem się, jakie korzyści ma człowiek z uprawy roślin zbożowych - wykonam pracę plastyczną z wykorzystaniem nasion zbóż - będę odważał towary i odczytywał ich ciężar
Kryteria sukcesu dla ucznia: -rozpoznaję i nazywam poszczególne rodzaje zbóż - wskazuję części rośliny zbożowej - nazywam kwiatostany: kłos i wiecha --wykonuję pracę plastyczną z wykorzystaniem nasion zbóż - wyjaśnię w trzech zdaniach znaczenie słów „zboże polskim złotem” -odczytuję wagę towarów	
Podstawa programowa: 1.1a),1.1c),1.3a),1.3f), 3.1a),4.2b),5.9),6.2),7.11),	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, ewaluacyjna, zabawa rytmiczna z muzyką.	
Formy pracy: jednolita, grupowa jednolita, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: piłka, ziarna zbóż, plastelina, kartki A3, szary papier, kredki pastele, moździerz lub inne naczynie do rozcierania ziaren zbóż, waga, produkty zbożowe do odważania – może być mąka, płatki, kasza manna itp.	

<p>1. Zadanie na dobry początek Dzieci siedzą na dywanie w kole. Nauczyciel rzuca piłkę do każdego ucznia i wymawia nazwę warzywa. Zadaniem uczniów jest łapanie piłki z wyjątkiem momentu, gdy podawana jest nazwa zbóż. Dziecko, które złapie wówczas piłkę odpada z zabawy.</p> <p>2. Tworzenie nazw roślin zbożowych Uczniowie spośród podanych sylab układają nazwy roślin, kolorują wyrazy, które są nazwami roślin zbożowych. Układają zdania z wyrazami: pszenica, żyto. Podkreślają trudności ortograficzne występujące w wyrazach. Załącznik 1</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>artystyczno-ruchowe</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
--	--

<p>3. Podanie celów zajęć i kryterium sukcesu.</p> <p>4. Poznanie budowy rośliny zbożowej Nauczyciel prezentuje okazy roślin zbożowych, których kwiatostanem jest kłos i wiecha, omawia poszczególne jego części składowe. Uczniowie przyporządkowują nazwy roślin do określonych kwiatostanów. Załącznik 2 Załącznik 3</p> <p>5. Opis ziaren zbóż W naczyniach zgromadzone są ziarna zbóż, uczniowie opisują ich wygląd, doświadczają za pomocą dotyku, smaku. Przyporządkowują ziarna do poszczególnych roślin zbożowych. Podpisują zgromadzone okazy roślinne. http://LearningApps.org/view1592975</p> <p>6. Uczniowie siedzą w kole. Każdy otrzymuje kawałek szarego papieru z naszkicowanym kłosem zbóż. Kłos uczniowie wydzierają i z drugiej strony podpisują imieniem. Każdy uczeń rysuje za pomocą pasteli wewnątrz konturu pierwsze ziarenko żyta i podaje dalej koledze po prawej stronie. Kłosa są podawane dookoła, a gdy powrócą powinny być wypełnione złocisto-żółtymi ziarenkami. Po otrzymaniu swojej pracy uczniowie rozmazują lekko ziarenka. Wszystkie prace przyklejają na szarym papierze.</p> <p>7. Uczniowie losują kartoniki z nazwami zbóż, następnie tworzą grupy zgodnie z wylosowaną nazwą. Każde dziecko w grupie rozciera w moździerzu określony rodzaj zbóż. Uczniowie na podstawie tej czynności opisują budowę ziarna, wymieniają jego części składowe. Porównują ilość otrzymanej mąki, najpierw w grupie, a następnie grupy porównują między sobą.</p> <p>8. Ważymy i porównujemy Nauczyciel prezentuje różnego rodzaju wagi. Uczniowie przypominają sobie wiadomości na temat jednostek masy; kg, dag, g. Dzieci dzielą się na grupy. Każda grupa ma przydzielone różne produkty do zważenia. Wyniki ciężarów uczniowie zapisują w karcie pracy. Po wykonaniu zadania dzieci rozwiązują zadanie tekstowe Załącznik 4.</p> <p>9. Tworzenie pracy plastycznej z wykorzystaniem ziaren zbóż. Uczniowie pokrywają kartkę A4 warstwą plasteliny, następnie wciskają w nią różnego rodzaju zboża, tworząc w ten sposób ziarnkowe opowieści. Po wykonaniu zadania uczniowie prezentują na forum swoje prace, opowiadają również historię, którą zamknęli w ziarenkach.</p> <p>10. Nauczyciel poleca uczniom, by wytłumaczyli powiedzenie, że „zboże jest polskim złotem”</p> <p>11. Podsumowanie zajęć Uczniowie dokonują ewaluacji zajęć dokończając zdania: Na dzisiejszej lekcji dowiedziałem/łam się... Z dzisiejszej lekcji chciałbym zabrać..... Największą trudność sprawiło mi..... Chciałbym popracować nad.....</p>	<p>przyrodniczo- matematyczne</p> <p>artystyczno-ruchowe</p> <p>przyrodniczo- matematyczne</p> <p>przyrodniczo- matematyczne</p> <p>artystyczno-ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	---

Autor: Beata Sochacka	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, techniczna, plastyczna, muzyczna	Temat lekcji: Poznajemy Grecję – kraj bogów i tańca.
Cele zajęć: - rozwijanie wiedzy o świecie i świadomości społecznej, - kształtowanie postawy poszanowania dla innych kultur i tradycji.	Cele zajęć dla ucznia: - zatańczę taniec Zorby, - poznam zwroty grzecznościowe w języku greckim, - opowiem o Grecji.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - tańczę rytmicznie do muzyki, - zapamiętuję dwa pozdrowienia w języku greckim.	
Podstawa programowa: 1.1c, 1.3c,d, 3.1a 5.5	
Metody pracy: integracyjna - zabawowa, układanka puzzle =Jigsaw, ekspresyjna, audiowizualna, problemowo - twórcza	
Formy pracy: indywidualna jednolita i zróżnicowana, grupowa, zespołowa jednolita, w parach.	
Środki dydaktyczne: zwroty grzecznościowe w języku polskim i greckim, melodia Sirtakitańca Zorby, teksty dla grup eksperckich „Grecja”, arkusze papieru do przygotowania mapy myśli, materiał multimedialny, „Cywilizacje przeszłości”, Tekst Françoise Perrudin, tłumaczenie Kazimierz Deryło, redakcja Halina Szal, Marcin Wroński, Wydawnictwo Paweł Skokowski, Lublin 2000, ćwiczenie interaktywne „Poznaj buzuki i Sirtaki” http://learningapps.org/display?v=pnb2cndh101_test_jednokrotnego_wyboru_„Czy_znasz_Grecję?” http://learningapps.org/display?v=pyvydep6301 .	

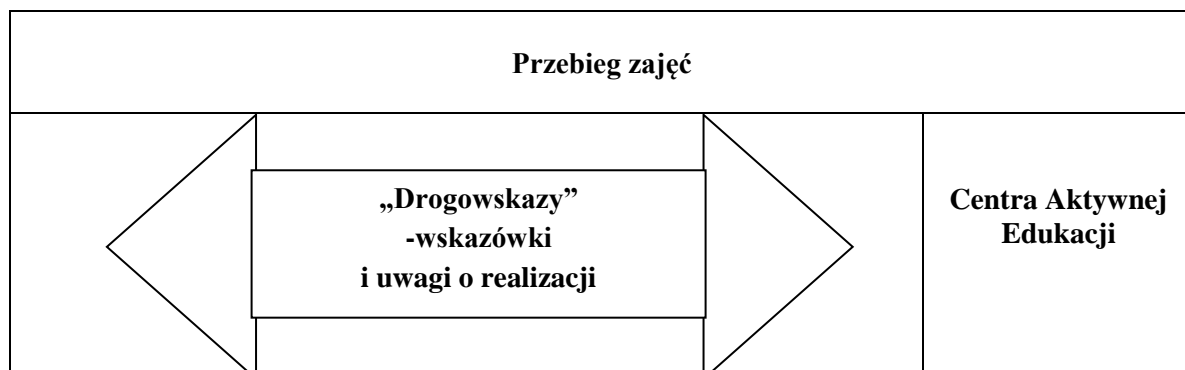

<p>1. Powitanie zabawą „Europejskie echo”</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel wita uczniów pozdrowieniem w języku greckim: - <i>Dzień dobry</i> – καλημέρα (<i>kalimera</i>), zaprasza do zabawy w Europejskie echo: • przed uczniami pojawiają się słowa polskie i wymowa w języku greckim • uczniowie przekazują polski zwrot grzecznościowy, nauczyciel przedstawia odpowiedź w języku greckim • słowniczek polsko-grecki: <p>Dzień dobry – καλημέρα (Kalimera) Dobry wieczór - καλησπέρα (Kalispera) Proszę - παρακαλώ(paraka'lo) Dziękuję - ευχαριστώ (efharisto) Przepraszam – συγνώμη(signomi) Cześć (jeden osobnik) Γεια σου! (Jassou) Cześć (wam), do widzenia - Γεια σας! (Jassas)</p>	polonistyczno – komunikacyjne
---	-------------------------------

<p>2. Aktywne słuchanie Sirtaki (tańca Zorby)</p> <p>a) <u>plastyczna wizualizacja melodii</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • na stołach taśmą papierową mocujemy arkusze szarego papieru, • uczniowie pracują w 4 – osobowych zespołach, poruszają się rytmicznie wokół stolików, wizualizując plastycznie melodię, • rysują fale, zygzaki, spirale, zgodnie z podanym hasłem (sami decydują o wyborze koloru kredki) <p>b) <u>pogadanka muzyczna</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • uczniowie określają tempo, nastrój muzyki, wyróżniają charakterystyczne części, • omawiane elementy odnoszą do wykonanej wizualizacji plastycznej. <p>3. Nauka tańca</p> <ul style="list-style-type: none"> • przy kolejnym słuchaniu uczniowie naśladują podstawowe kroki taneczne, • następnie próbują zatańczyć w mniejszych zespołach; <ul style="list-style-type: none"> ➤ Krok w prawo (wolny, spokojny) – dostawienie nogi lewej. ➤ Krok w lewo (wolny, spokojny) – dostawienie nogi prawej. ➤ Wykrok lewą nogą do przodu, prawa z tyłu z jednoczesnym ugięciem kolan (powrót). ➤ Wykrok prawą nogą do przodu, lewa z tyłu z jednoczesnym ugięciem kolan (powrót). ➤ Ręce z przodu, ułożone jedna na drugą (na wysokości klatki piersiowej), kroki skrzyżne w lewo np. 3 – 4 z ugięciem kolan. ➤ Kroki skrzyżne w prawo z ugięciem kolan. ➤ Ręce na ramiona towarzyszy, koło w prawo, koło w lewo. ➤ Małe kroczyki do przodu, do tyłu z przyklęgnięciem lub wymachem nogi. <p>4. Ćwiczenie interaktywne „Poznaj buzuki i Sirtaki” http://learningapps.org/display?v=pnb2cndh101</p> <p>5. Praca w grupach eksperckich nad tekstem o Grecji. – zał. 1a Zadania dla grup</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Wybierzcie lidera. 2) Przeczytajcie uważnie tekst. 3) Ustalcie wiadomości, które zapamiętacie. <p>6. Uczenie się i nauczanie innych.</p> <p>A. <u>Pierwsza wymiana liderów</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • przechodzą do stolika innej grupy, zgodnie z ruchem wskazówek zegara, • witają się w języku greckim; <i>Kalimera</i> - Dzień dobry • relacjonują temat, który opracowali w swojej grupie, słuchają tego, co przygotowała grupa, w której się znajdują (uczniowie w grupie relacjonują kolejno). • kończą rozmowę zwrotem grzecznościowym; <i>Efharisto</i> - Dziękuję <p>B. <u>Druga wymiana liderów</u> - zasada relacjonowania i słuchania powtarza się w innej grupie.</p>	<p>artystyczno – ruchowe</p> <p>artystyczno – ruchowe</p> <p>polonistyczno – komunikacyjne</p>
---	---

<p>7. Uzupełnienie kart pracy - Sprawdź swoją wiedzę o Grecji – zał., 1b</p> <p>8. Praca w grupach - przygotowanie folderu lub plakatu reklamującego Grecję</p> <ul style="list-style-type: none"> • uczniowie wykorzystują informacje z tekstu źródłowego oraz przyniesione materiały (zdjęcia, teksty, pamiątki) <p>9. Ewaluacja:</p> <p>a) z wykorzystaniem kolorowych świateł - Grecka fotogaleria:</p> <ul style="list-style-type: none"> • każda grupa ustala swoją autoprezentację • jeżeli dostrzeże powiązanie z wcześniej czytany tekst, sygnalizuje to zielonym światłem, • informacje o Grecji przedstawia klasie, • po wysłuchaniu prezentacji danej grupy, uczniowie przekazują informację zwrotną: <ul style="list-style-type: none"> ○ światło zielone – ilustracja lub tekst potwierdzony materiałem źródłowym, ○ światło żółte lub czerwone – brak odniesienia do źródła. <p>b) test jednokrotnego wyboru - Grecja http://learningapps.org/display?v=pyvydep6301</p> <p>10. Pożegnanie w języku greckim:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie do siebie: <i>Jassou</i> - Cześć • Nauczyciel: <i>Jassas</i> - <i>Cześć</i> (wam), do widzenia 	<p>artystyczno - ruchowe</p> <p>polonistyczno – komunikacyjne</p> <p>polonistyczno – komunikacyjne</p>
---	--

Autor: Beata Sochacka	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, społeczna, techniczna	Temat lekcji: Poznajemy historię miast Wielkopolski, czytamy legendę „O powstaniu Kalisza”
Cele zajęć: - kształtowanie zainteresowania historią polskich miast, - rozwijanie grupowej działalności twórczej.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - połączysz legendę z właściwą nazwą miasta, - wysłuchasz legendy „O powstaniu Kalisza”, - przygotujesz makietę kaliskiego grodu.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wymieniam 2 miasta Wielkopolski i legendy z nimi związane, - opowiadam legendę o powstaniu Kalisza, - współpracuję w grupie.	
Podstawa programowa: 1.1a 5.4, 5.8, 9.2a,b	
Metody i techniki pracy: ćwiczebna, praca z tekstem, rozwijania inteligencji językowej - zabawy słowne, realizacji zadań wytwórczych, audiowizualna.	
Formy pracy: zbiorowa, indywidualna, w parach, w grupach	
Środki dydaktyczne: duża mapa Polski, kartoniki z nazwami miast i tytułami legend, Baśnie i legendy kaliskie, Eligiusz Kor-Walczak, Poznańskie zakłady Graficzne im. Marcina Kasprzaka, Poznań 1976, pudełka, wypalone zapalki, gotowe elementy do wykonania makiety, przybory plastyczne – techniczne, film https://www.youtube.com/watch?v=pWJiCOpw96M&feature=youtu.be ćwiczenie interaktywne http://learningapps.org/display?v=p699hzok201 .	

<ol style="list-style-type: none"> 1. Powitanie w porannym kręgu <ul style="list-style-type: none"> • rozmowa na temat legendy związanej z początkami państwa polskiego, krótkie przypomnienie przez chętnych uczniów „Legendy o orlim gnieździe” • wyświetlenie i omówienie celów lekcji, 2. Praca z mapą <ul style="list-style-type: none"> • wskazanie miast Wielkopolski: Gniezna, Kalisza, Kruszwicy, Poznania, • legenda na mapie - ułożenie miast (kartoników z nazwami) w odniesieniu do liczby mieszkańców: Poznań Kalisz, Gniezno, Kruszwica. 3. Rozmowa na temat dotychczas poznanych legend i miast z jakimi są związane. 	polonistyczno - komunikacyjne
---	----------------------------------

- na tablicy przypinamy nazwy miast, tytuły legend, dodatkowo ilustracje, – zał. 1

4. **Współpraca w parach** - wykonanie ćwiczeń na karcie pracy – zał. 2
kryterium I

5. **Ćwiczenie interaktywne:**
<http://learningapps.org/display?v=p699hzok201>

6. **Uważne słuchanie legendy „O powstaniu Kalisza”**

- swobodne wypowiedzi na temat treści,
- układanie odpowiedzi na pytania – zał. 3

7. **Zabawy słowne**

- uczniowie w grupach zapisują słowa związane z legendą np.

tur	polowanie	bój
„Kali”	zwycięstwo	Lechici
róg	hejnał	wódz
dąb	Kalisz	herb

- układają słowa w kolejności chronologicznej do zdarzeń w legendzie
- opowiadają treść legendy.

kryterium II

8. **Wykorzystanie audiowizualnych źródeł informacji** – film
Z wizytą w Okręgowym Muzeum Ziemi Kaliskiej

<https://www.youtube.com/watch?v=pWJiCOpw96M&feature=youtu.be>

9. **Praca w grupie** - wykonanie makiety kaliskiego grodu.

kryterium III

10. **Wystawa prac, ustna informacja zwrotna.**

11. **Podsumowanie zajęć techniką niedokończonych zdań**

- uczniowie samodzielnie określają umiejętność: wiem, umiem, rozumiem, potrafię,
- kończą zdanie: **Po dzisiejszych zajęciach ...**

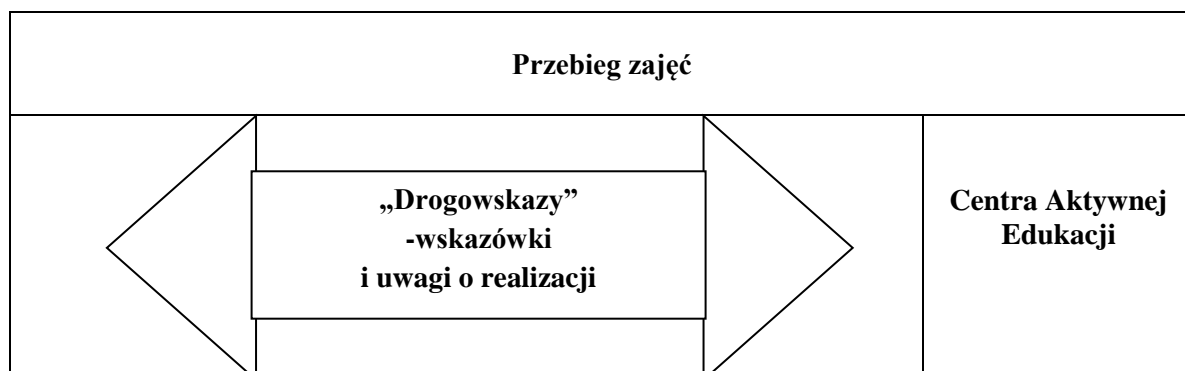
polonistyczno -
komunikacyjne

polonistyczno -
komunikacyjne

artystyczno -
ruchowe

polonistyczno -
komunikacyjne

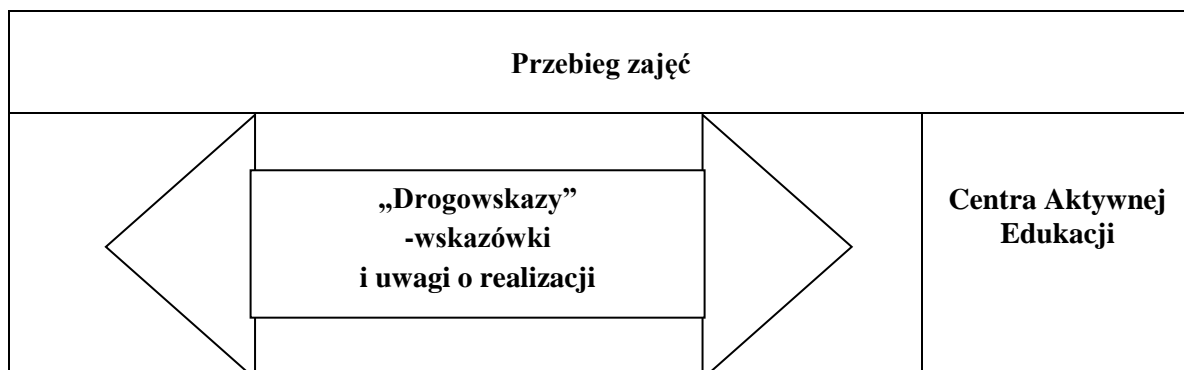
Autor: Beata Sochacka	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, społeczna, plastyczna, matematyczna (elementy)	Temat lekcji: Poznajemy i rozwijamy swoje talenty.
Cele zajęć: - wdrażanie do rozwijania posiadanych umiejętności, - doskonalenie działania indywidualnego i zbiorowego.	Cele zajęć w języku ucznia: - przedstawię w zespole scenkę pantomimiczną, - poznam rodzaje inteligencji, - podejmę działanie w wybranym centrum edukacyjnym.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - udzielam pozawerbalnego komunikatu, - uzasadniam kierunek swojego rozwoju.	
Podstawa programowa: 1.3b, 1.3c, 1.4a, 4.2c, 5.4	
Metody i techniki pracy: rundka bez przymusu, pantomima, lapbook, audiowizualna, krainy aktywności, burza mózgów, technika niedokończonych zdań.	
Formy pracy: zbiorowa, indywidualna, w małych grupach	
Środki dydaktyczne: tekst wiersza, bibuła, karta z dużego bloku, karty do lapbooka, pomoce zgromadzone w krainach aktywności, ćwiczenie interaktywne; <i>Inteligencje w praktyce</i> – połącz pary http://learningapps.org/display?v=p7xfc7mqc01	

<p>1. Powitanie krótkim wierszykiem „Zdolni i szczęśliwi” Mamy swoje marzenia, mamy swoje plany, każdy chce być szczęśliwy, zdrowy i kochany.</p> <p style="text-align: center;">Jesteśmy zdolni, właśnie Ty i ja, każdy coś potrafi, każdy talent ma.</p> <p>2. Rundka bez przymusu – uzasadnianie odpowiedzi na pytanie: <i>Kiedy mówimy, że ktoś ma talent?</i></p> <p>3. Teatrzyk pantomimiczny - Kim jestem na scenie? - kryterium 1</p> <ul style="list-style-type: none"> • Organizujemy w klasie małą scenę teatralną <ul style="list-style-type: none"> ➢ na gazetce korkowej przypinamy obok siebie 2 lub 3 bibuły, ➢ bibuły opadają swobodnie, tworząc kolorowe tło dla występów mima, 	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>artystyczno-ruchowe</p>
--	---

<ul style="list-style-type: none"> • uczniowie w trójkach losują nazwę artysty i bez użycia słów, tylko miną, gestem, ruchem pokazują postać, obrazując szczególnie charakterystyczne czynności, • pozostali uczniowie odgadują, w jaką postać wcielił się aktor mim, • nazwy rozpoznanych osób zapisujemy na przygotowanych kartach – <u>przypinamy do tablicy</u> (np.: muzyk malarz, piłkarz, aktor, dziennikarz, przyrodnik). <p>4. Tworzenie aktywnej notatki - lapbooka – zał. 1a,</p> <ul style="list-style-type: none"> • uczniowie otrzymują kartę z rodzajami inteligencji dopisując osoby, dla których jest charakterystyczna, • wklejają, rozpoczynając tworzenie lapbooka, własnej książeczki, którą będą stopniowo uzupełniać, • jednocześnie tworzą mapę na tablicy – <u>zał. 1b</u> (<i>wykorzystują także wyrazy przypięte już do tablicy</i>) <p>5. Ćwiczenie interaktywne; <i>Inteligencje w praktyce</i> – połącz pary http://learningapps.org/display?v=p7xfc7mqc01</p> <p>6. Wizualizacja inteligencji – wzbogacanie lapbooka o formy obrazowe</p> <ul style="list-style-type: none"> • dobieranie elementów obrazkowych do rodzajów inteligencji, • uczniowie uzasadniają wybór i wpisują właściwą literę na pasku bocznym – zał. 1c, • umieszczają materiał w lapbooku według uznania, mogą przecinać i dowolnie projektować rozkład. <p>7. Rozwijanie umiejętności w centrach edukacyjnych = krainach aktywności</p> <ul style="list-style-type: none"> • uczniowie pracują w grupach, w zależności od zainteresowań i wybranego centrum: <ul style="list-style-type: none"> ➤ malują, wyklejają, projektują z klocków, ➤ czytają, układają wierszyki, ➤ rozwiązują zadania matematyczne, ➤ oglądają albumy ze zwierzętami – zapisują krótkie ciekawostki <p>8. Prezentacja efektów pracy;</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nagradzanie uczniów brawami, • udzielanie wzmacniającej oceny koleżeńskiej. <p>9. Podsumowanie zajęć techniką niedokończonych zdań - kryterium 2 <i>Chcę rozwijać inteligencję ..., ponieważ</i></p> <p>10. Zapisanie zadania domowego</p> <ul style="list-style-type: none"> • W kleję lub przepiszę do lapbooka wybrane przysłowia o talencie. <p>11. Pożegnanie – czytanie przysłów – zał. 2</p>	<p>artystyczno ruchowe</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne artystyczno ruchowe</p> <p>wybrane przez ucznia</p> <p>polonistyczno - komunikacyjne</p>
--	--

Autor: Danuta Szymczak	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, matematyczna, plastyczna.	Temat lekcji: Poznajmy się lepiej.
Cel/cele zajęć: - tworzenie atmosfery życzliwości i bezpieczeństwa. - rozwijanie umiejętności poprawnego wypowiedziania się uczniów na określony temat, - doskonalenie umiejętności matematycznych - kształcenie umiejętności twórczej pracy w grupie	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - poznam zainteresowania, umiejętności, cechy moich koleżanek i kolegów z klasy. - ocenię postępowanie bohaterów wiersza - podam argumenty uzasadniające, że kogoś darzę sympatią
Kryteria sukcesu dla ucznia: -wymieniam zasady zachowania, które pomagają nam funkcjonować w życiu -podaję trzy cechy charakteru mojego kolegi/koleżanki -liczę sprawnie w pamięci, podaję prawidłowe wyniki	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1e),1.1d), 1.2)a), 1.3)a), 1.3b) 1.3)f), 3.1)a),2.3a) 4.2b)5.3), 7.5),7.10),7.16),9.2).	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, ewaluacyjna, zabawa rytmiczna z muzyką.	
Formy pracy: jednolita, grupowa, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: worek jutowy, duży arkusz papieru, kolorowe pisaki, treść wiersza pt.: „Tajemnicze słowa” Elżbiety Ostrowskiej,	

<p>1. Zabawa wstępna. Wprowadzenie do zajęć – zabawa: „Znam Cię” Wszyscy uczniowie poza jednym siedzą w dużym kręgu na dywaniku. Na środku wybrane dziecko rozkłada worek jutowy i kładzie się na nim. Nauczyciel zawiązuje mu oczy. Następnie dziecko odpycha się nogami i przesuwa się w kierunku innych dzieci, gdy jest blisko jakiegoś dziecka to pozostali uczniowie wołają „gorąco”. Dziecko zatrzymuje się dotyka kolegę i nazywa po imieniu, kogo rozpoznał. Jeśli odpowiedź była poprawna, dzieci zamieniają się miejscami.</p> <p>2. Odszyfrowanie hasła przez uczniów. Rozwiązanie krzyżówki w programie Learning Apps http://LearningApps.org/view1611852 podanie hasła. „Poznajmy się lepiej”</p> <p>3. Określenie wspólnie z uczniami celów zajęć i kryterium sukcesu.</p> <p>4. Nauczyciel prosi uczniów, aby pokolorowali ramki z czasownikami, które oznaczają emocje. Załącznik 1</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	---

<p>5. „Jacy jesteście” - praca w grupach Nauczyciel dzieli uczniów na grupy według zaproponowanej przez dzieci zasady, każda grupa powinna być czteroosobowa, następnie przekazuje informacje dotyczące pracy. Zadaniem uczniów jest poszukiwanie wspólnych cech łączących i różniących wszystkich członków grupy (np.: zainteresowania, umiejętności). Każde dziecko uzupełnia przygotowany plakat, wpisuje swoje imię oraz w jednej kolumnie to, co jest charakterystyczne dla niego, w drugiej to, co go różni od pozostałych członków grupy. Podczas pracy uczniowie rozmawiają, uzgadniają, negocjują, ustalają z pozostałymi członkami, czy dana cecha charakteryzuje tylko jego, czy ktoś inny z grupy identyfikuje się z nią. W centralnej części plakatu dzieci zapisują to, co jest dla nich wszystkich wspólne i charakteryzuje wszystkich członków grupy. Po wykonaniu zadania uczniowie przedstawiają na forum klasy wyniki swojej pracy, udzielają komentarz, uzasadniają wybory wspólnych cech. Załącznik 2</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>6. Ciche czytanie przez uczniów wiersza Ewy Skarżyńskiej pt.: „Wszyscy mnie lubią” Załącznik 3 Nauczyciel prosi, aby uczniowie ocenili zachowanie bohaterki wiersza. (dzieci do odpowiedzi losowani są za pomocą patyczków).</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>7. Dzieci siadają w kręgu, pierwszy uczeń otrzymuje kartkę, na której zapisuje odpowiedź na pytanie: „Co sprawia, że kogoś lubimy?” Po zapisaniu zagina kartkę i podaje następnemu uczniowi. Uczeń, który otrzymał kartkę, jako ostatni odczytuje wszystkie wypowiedzi. Dzieci porównują odpowiedzi, podają te, które najczęściej się pojawiały. Następnie uczniowie dzielą się na grupy i opracowują zasady, które odnoszą się do następującej kwestii: „Jak należy się zachowywać, aby być lubianym? „Pracę popierają ilustracjami.</p>	<p>artystyczne</p>
<p>8. Uzupełnianie treści wiersza „Tajemnicze słowa” Uczniowie wpisują w puste miejsca odpowiednie wyrazy, po wykonaniu zadania odczytują je głośno na forum klasy.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>9. Zabawa „Miejsce po mojej stronie.....” Uczniowie siedzą w kręgu, jedno krzesło jest wolne. Wylosowany uczeń rozpoczyna zabawę słowami: „Miejsce po mojej prawej stronie jest puste i zapraszam (tu wymienia imię kolegi, lub koleżanki), którą lubię za... (podaje cechę, umiejętność lub inną zaletę podanej osoby)”.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>10. Zabawa matematyczna: „Jaką jesteś liczbą?” Uczniowie dobierają się w pary. Jeden uczeń podaje liczby np.: Jesteś liczbą 75, podskocz tyle razy, aby doskoczyć do liczby 67. Drugi uczeń podskakuje osiem razy. Po wykonaniu każdego działania prowadzący zmieniają się. Za każdym razem należy również zmienić formę ruchu (np.: przysiady, skłony).</p>	<p>matematyczno-przyrodnicze</p>
<p>11. „Wiadomość dla kolegi” –zaszyfruj alfabet Uczniowie otrzymują alfabet załącznik 4, wymyślają własny szyfr, znaki nie mogą się powtarzać. Każdy uczeń zapisuje zaszyfrowaną wiadomość do kolegi lub koleżanki.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>12. Zabawa ruchowa: „Zaufaj mi” Dzieci stoją w kręgu i odliczają do dwóch. Dobierają się w pary jedynek i dwójki. Następnie losują numer stacji, do której mają dojść. Nauczyciel</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p>

prosi, aby jedynki zasłoniły oczy, a dwójki prowadziły je do celu. Na sali ustawiamy tor przeszkód z ławek, krzeseł, stolików, piłek itp. Zadaniem uczniów jest bezpieczne doprowadzenie kolegi do celu –wylosowanej stacji. Po doprowadzeniu następuje zmiana ról. Zwycięża para, która nie miała żadnej potyczki podczas wędrówki.

13. Podsumowanie zajęć

Uczniowie dokończają zdanie rozpoczynające się od zwrotów:

„Dowiedziałem się, że mój kolega/koleżanka.....”

„Zaskoczyło mnie, że mój kolega/koleżanka.....”

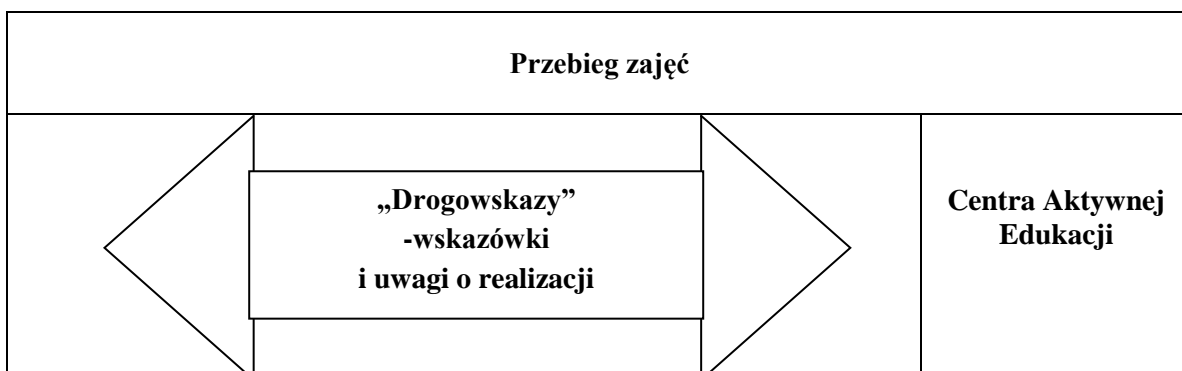
14.Uczniowie za pomocą emotikonów wyrażają zadowolenie z uczestnictwa w zajęciach.

15.Iskierka przyjaźni. Stojąc łąpiemy się za ręce i przesyłamy uścisk, mówiąc krótką rymowanekę:

„ Iskierkę przyjaźni puszczam w krąg, niechaj powróci do mych rąk”.

polonistyczno-
komunikacyjne

Autor: Małgorzata Urbańska	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, techniczna	Temat lekcji: Rowerem w podróż.
Cel/cele zajęć: - rozwijanie umiejętności poprawnego wypowiedziania się uczniów, - zapoznanie z historią roweru, - poznanie obowiązkowego wyposażenia roweru, układu oświetleniowego, wybranych przepisów dla rowerzysty, - skorzystam ze strony internetowej.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - wypowiem się na temat roweru, - poznam historię roweru, obowiązkowe wyposażenie, prądnicę rowerową, - odpowiednio uzupełnię zdania, - będę współdziałał zgodnie w grupie.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wskazuję i nazywam obowiązkowe wyposażenie roweru, - wymieniam podstawowe przepisy dla rowerzystów.	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.3) c), 1.2)c), 1.3)c), 6.10),9.1)b),9.)c	
Metody pracy: rozmowa, pogadanka, pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, twórczego myślenia - „Słoneczko”, ewaluacyjna- technika niedokończonych zdań, drama, zabawa rytmiczna z muzyką	
Formy pracy: jednolita, grupowa, zbiorowa, indywidualna	
Środki dydaktyczne: interaktywne ćwiczenie – obowiązkowe wyposażenie roweru: http://LearningApps.org/view1431076 (autor M. Urbańska), piosenka: 01 Jadą rowery.mp3 , komputery, tablica interaktywna, karteczki samoprzylepne, rozsypanka wyrazowa, karta pracy, plansze	

<p>1. Powitanie i rozwiązanie zagadki: „Gdy dwa koła się kręcą, to w świat zapędzą”- autor M. Urbańska</p> <p>2. Tworzenie przez uczniów w parach logografu, którego rozwiązaniem jest wyraz ROWER. Wyrazy powinny być związane z tym pojęciem np.</p>	polonistyczno-komunikacyjne																																																		
<table border="1" style="margin: auto;"> <tr> <td>K</td><td>I</td><td>E</td><td>R</td><td>O</td><td>W</td><td>N</td><td>I</td><td>C</td><td>A</td> </tr> <tr> <td></td><td></td><td>K</td><td>O</td><td>Ł</td><td>O</td><td></td><td></td><td></td><td></td> </tr> <tr> <td></td><td>D</td><td>Z</td><td>W</td><td>O</td><td>N</td><td>E</td><td>K</td><td></td><td></td> </tr> <tr> <td></td><td>S</td><td>I</td><td>E</td><td>D</td><td>Z</td><td>E</td><td>N</td><td>I</td><td>E</td> </tr> <tr> <td></td><td></td><td></td><td>R</td><td>A</td><td>M</td><td>A</td><td></td><td></td><td></td> </tr> </table>	K	I	E	R	O	W	N	I	C	A			K	O	Ł	O						D	Z	W	O	N	E	K				S	I	E	D	Z	E	N	I	E				R	A	M	A				
K	I	E	R	O	W	N	I	C	A																																										
		K	O	Ł	O																																														
	D	Z	W	O	N	E	K																																												
	S	I	E	D	Z	E	N	I	E																																										
			R	A	M	A																																													

<p>pedałem i obserwują natężenie oświetlenia. Powinni sami wysnuć wniosek- im szybciej kręci się koło, tym prądnica wytwarza więcej prądu i żarówka więcej świeci - załącznik nr 3</p> <p>13. Prezentowanie przez liderów innych grup informacji o rowerach.</p> <p>14. Wykonanie karty pracy ucznia – sprawdzenie kryterium sukcesu - załącznik nr 4 http://LearningApps.org/view1431076</p> <p>15. Planowanie wycieczki rodzinnej wycieczki rowerowej (5 minut) - chętni uczniowie prezentują swoje pomysły</p> <p>16. Ewaluacja zajęć: Dokończenie zdań: Dziś zapamiętałem Zaciekawiło mnie Najbardziej podobało się</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
---	---

<https://www.youtube.com/watch?v=OSpk2z4V0vQ>

5. Wysłuchanie bajki „Przyjaciele” A. Mickiewicza

- rozmowa na temat treści bajki, wyjaśnienie morału

6. Technika niedokończonych zdań

Przyjaciel to*

- uczniowie uzupełniają zdania odczytując swoją pracę domową.

7. Tworzenie map myśli dla hasła „Przyjaciel”

- uczniowie pracują w grupach, planują graficzny układ mapy, wykorzystując zdania z zadania domowego – zał. 1

Kryterium I

8. Zabawa z rymami „Znajdź parę” - zał. 2

- Na początku zabawy uczniowie lub nauczyciel, wyjaśniają pojęcie rymu.

Rymy to wyrazy, których zakończenia brzmią tak samo lub podobnie

- W kolejności losują wyrazy (rymy z wiersza „Przyjaciele”, szukają swojej pary, nawołując się wzajemnie.

Kryterium II

9. Praca z tekstem „Przyjaciele” – wyróżnianie rymów parzystych i okalających.

10. Nauka piosenki „Przyjazne Słoneczko” na bazie gestodźwięków – zał. 3

- Rozpoczynając zabawę wyjaśniamy uczniom, że *gestodźwięki, powstają za pomocą rąk i nóg i polegają na wystukiwaniu – wydobywaniu rytmu* podczas: tupania nogami, klaskania o uda, w dłonie lub pstrykania palcami.

- Dzielimy klasę na 3 zespoły, każdy otrzymuje do wykonania jeden rodzaj gestodźwięku.

- Nauczyciel śpiewa piosenkę „Przyjazne Słoneczko”, uczniowie wykonują rytmiczny podkład, zmieniając ruchy po jednym wersie piosenki np.:

Słoneczko dzisiaj do nas zajrzało

(klaszczemy w uda)

i było w bardzo dobrym humorze,

(tupamy nogami)

i głośno śpiewać mu się chciało,

(klaszczemy w dłonie)

bo w klasie swych przyjaciół miało.

(pstrykamy palcami)

11. Opracowanie piosenki „Przyjazne Słoneczko” – z wykorzystaniem mnemotechniki wizualizacji - kodowania

- Uczniowie dzielą kartkę A4 na połowę, tak, aby powstały 2 długie paski (dla 2 uczniów). Każdy zabiera swój i składa w harmonikę.

- Nauczyciel recytuje kolejne wersy, uczniowie tworzą dowolny rysunek - 1 pole harmonijki - 1 wers piosenki.

12. Próby recytatorskie tekstu piosenki z wykorzystaniem zakodowanych wersów.

polonistyczno - komunikacyjne

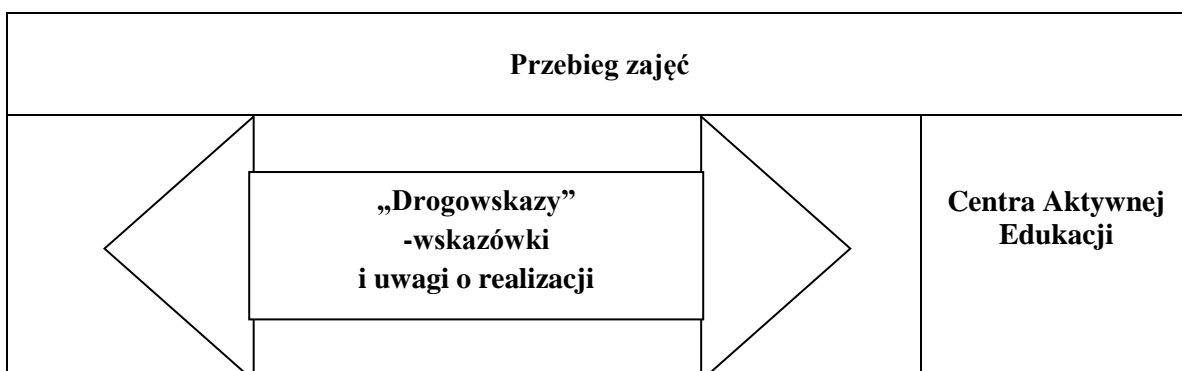
polonistyczno - komunikacyjne

artystyczno – ruchowe

artystyczno – ruchowe

<p>13. Śpiewanie piosenki w parach lub grupach przyjaciół z podkładem muzycznym.</p> <p>14. Sprawdzenie kryterium sukcesu – techniką kryształu</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie w parach, zapisują na samoprzylepnych karteczkach jedną (najistotniejszą ich zdaniem), cechę przyjaciela • Warto podkreślić, iż różnych cech powinno być 9 • Następnie głosują na wyróżnione cechy (para nie może głosować na cechę, którą sama zaproponowała). • Kolejnym krokiem jest układanie <i>kryształu cech przyjaciela</i>. <p>15. Pożegnanie dobrym słowem i uściskiem ręki np.: <i>„Jesteś prawdomówny”, „ Masz dobry humor”, „Dochowujesz tajemnic”, Lubię z Tobą rozmawiać.</i></p>	<p>polonistyczno - komunikacyjne</p>
---	--------------------------------------

Autor: Danuta Szymczak	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, matematyczna, plastyczna, muzyczna	Temat lekcji: Szwecja ojczyzna Nobla.
Cel/cele zajęć: - rozwijanie umiejętności poprawnego wypowiedzenia się uczniów na określony temat, - kształtowanie umiejętności logicznego myślenia - doskonalenie umiejętności związanych z mierzaniem i porównywaniem odległości.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - poznam postać szwedzkiego naukowca i wynalazcy Alfreda Nobla - określę znaczenie dla ludzkości różnych wynalazków i osiągnięć - poszerzę swoje wiadomości na temat Szwecji - wykonam obliczenia związane z mierzaniem odległości
Kryteria sukcesu dla ucznia: - opisuję postać Alfreda Nobla - układam cztery zdania na temat zasług szwedzkiego naukowca dla rozwoju ludzkości - wskazuję położenie Szwecji na mapie Europy - wykonuję w programie Power Point informator na temat Szwecji	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1) c), 1.2)a),1.2)b. 1.3) a), 1.3)c),1.3)f).1.3)g),, 4.2) b), 4.2) b) .5.4), 5.7), 5.8), 7.3), 7.5), 7.7), 9.2a),9.2b), 9.2) b), 9.3a),	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, ewaluacyjna, zabawa rytmiczna z muzyką.	
Formy pracy: jednolita, grupowa , zbiorowa	
Środki dydaktyczne: atlasy geograficzne, mapy, kartki A4, kolorowe pisaki, duże kartonowe pudełko, http://LearningApps.org/view1611916	

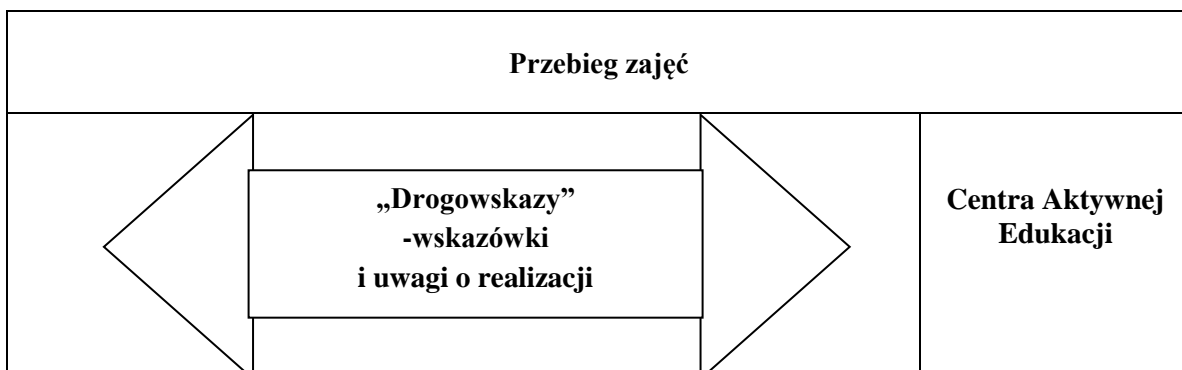

<p>1.Zabawa na dobry początek Do zabawy potrzebne jest duże pudełko tekturowe, w którym zmieści się dziecko. Uczniowie podzieleni są na dwie grupy. Jedną grupę stanowią „uczniowie prezenty”, drugą grupę „uczniowie otrzymujący prezenty”. Zabawa polega na rozmowie między prezentem a jego odbiorcą. Zadaniem „prezentu” jest przekonanie odbiorcy informacji o swoich niezwykłych zaletach, przekonanie o tym, że nie jest zwyczajnym prezentem. Wyniki rozmowy, poprzez ukazanie zalet decydują, o tym czy warto, czy nie warto odpakować prezent.</p> <p>2.Odczytujemy wyrazy Uczniowie siadają na dywaniku w dwóch rzędach. Nauczyciel podaje uczniom siedzącym na ostatnim miejscu kartoniki z zapisanymi wyrazami: odkrywca, wynalazca. Zadaniem uczniów jest napisanie wyrazów na plecach kolegów w każdym rzędzie.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
--	---

<p>Ostatni uczeń w rzędzie pisze wyraz na plecach kolegi, który siedzi przed nim i tak po kolei, aż do pierwszego ucznia w rzędzie, który zapisuje wyraz na kartce. Po zapisaniu wyrazów uczniowie z danego rzędu porównują prawidłowość odczytanych wyrazów z ich początkowym zapisem.</p>	
<p>3. Wyjaśnienie przez uczniów pojęć: wynalazek, odkrycie (grupa I) Uczniowie pracują w grupach, korzystają ze słowników, encyklopedii. Po skończonej pracy, ustnie podają wyjaśnienie pojęć, następnie układają i zapisują krótką notatkę. Grupa II ułożenie z rozsypanki wyrazowej prawidłowej odpowiedzi i zapisanie jej w zeszycie.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>4. Sformułowanie celów zajęć, podanie kryterium sukcesu</p>	
<p>5. Nauczyciel przedstawia uczniom ilustracje np.: koła, żarówki, telefonu. Uczniowie na podstawie posiadanych wiadomości uzasadniają znaczenie tych wynalazków dla rozwoju ludzkości. Podają własne przykłady wynalazków z uzasadnieniem ich wartości dla człowieka.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>6. Przybliżenie postaci szwedzkiego naukowca i wynalazcy Załącznik1 Rozwiązanie krzyżówki, której hasło tworzy nazwę wynalazku Alfreda Nobla -dynamit Praca w programie Learning Apps http://LearningApps.org/view1611916</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>7. Tworzenie przez uczniów informatora o Szwecji Uczniowie dzielą się na grupy. Każda grupa otrzymuje atlasy geograficzne i karty pracy, na których zaznaczona jest północna część Europy. Uczniowie ukierunkowani pytaniami i poleceniami nauczyciela wykonują zadania: Odszukują na mapie Szwecję, zaznaczają jej terytorium poprzez pokolorowanie tła wewnątrz granice państwa, podają nazwę stolicy i państw sąsiadujących ze Szwecją. Następnie poszczególne grupy tworzą pracę w programie Power Point w oparciu o wiadomości zamieszczone w Internecie Nauczyciel podaje liczbę slajdów, które uczniowie mają wykonać (wszystkie grupy np.: po 10) I grupa – sławne osoby pochodzące ze Szwecji II grupa – obchody związane z Dniem Świętej Łucji III grupa – przodkowie Szwedów-Wikingowie IV grupa – słynne zabytki Szwecji Po wykonaniu zadania uczniowie prezentują slajdy.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>komputerowe</p>
<p>8. Zabawa ruchowa – Atomy Nauczyciel przed rozpoczęciem zabawy wyjaśnia dzieciom określenia: cząsteczki, atomy. Uczniowie biegają w rytm uderzeń bębenka. Na ustalony sygnał łączą się w grupy. (cząsteczki), składające się z tyłu uczniów (atomów), jaką liczbę wskaże nauczyciel na kartoniku.</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p>
<p>8. Obliczanie odległości pomiędzy Warszawą a wybranymi państwami europejskimi. Uczniowie na podstawie informacji podanych w karcie pracy uzupełniają tekst. Załącznik 2</p>	<p>matematyczno-przyrodnicze</p>

<p>9. Zaprojektowanie i wykonanie niezwyklej maszyny, urządzenia, które będzie wynalazkiem każdego ucznia. Nauczyciel kilka dni wcześniej omawia z uczniami zadanie, prosi, aby przygotowali potrzebne materiały, w zależności od własnych inwencji. Uczniowie wykonują prace, wykorzystując zgromadzone materiały i przybory. Po skończonym zadaniu sprzątajają stanowiska pracy. Następnie, każdy prezentuje swój „wynalazek” i omawia jego wykorzystanie.</p> <p>10. Podsumowanie zajęć w kręgu Uczniowie tworzą łańcuszek skojarzeń związanych z postacią A. Nobla i Nagrodą Nobla. Za pomocą emotikonów wyrażają swoje zadowolenie z zajęć.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
---	---

Autor: Małgorzata Urbańska	
Klasa III Edukacja: matematyczna, przyrodnicza, plastyczna,	Temat lekcji: Z Tangramem za pan brat
Cel/cele zajęć: - rozwijanie twórczego i logicznego myślenia, - rozpoznawanie i nazywanie figur geometrycznych, - zapoznanie uczniów z tangramem, - wykonanie zadań na podstawie krótkiej instrukcji.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - rozpoznam i nazwę figury geometryczne, - poznam pojęcie tangramu, - wytnę własny tangram, - wskażę boki prostopadłe i równoległe, - ułożę różne figury i obrazki z tangramów, - będę współpracować w grupie.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - rozpoznam i nazwę podstawowe figury geometryczne, - wskażę boki równoległe i prostopadłe, - ułożę tangramową figurę.	
Podstawa programowa: 1.1)a),1.1)b), 1.3) c),4.2.b), 5.4), 7.6), 7.8), 7.16), 8.2), 9.2) c)	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, ewaluacyjna, instruktaż, zabawa dydaktyczna, zagadki matematyczne	
Formy pracy: indywidualna, grupowa, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: kolorowe kartki, klej, nożyczki, kredki, tangramy- plansze, ćwiczenia interaktywne http://LearningApps.org/view1439529 , film edukacyjny „ Tangram”, kartoniki z działaniami, 2 filmiki „ Prostokąt z tangramu” „\Z tangramu prostokąt.3gp i „Trójkąt a tangramu” „\Z tangramu trójkąt.3gp	

<p>1. Zabawa integracyjna na dywanie, w kręgu- zaproszenie do krainy figur geometrycznych. Każde dziecko wybiera jedną figurę geometryczną i koledze opisują ją np. to kwadrat koloru czerwonego, ma cztery boki, cztery kąty; wskazuje boki równoległe..... Po czym nauczyciel prosi, aby dzieci usiadły na swoich miejscach kolejno (np. te, które miały trójkąty „skaczą” na jednej nodze, kwadraty - obunóż itp.)</p> <p>2. Zagadka matematyczna- wprowadzenie do tematu. Przywieszenie na tablicy działań matematycznych. Chętne dzieci obliczają i porządkują otrzymane wyniki rosnąco. Po odwróceniu odczytują hasło – TANGRAM - załącznik nr 1 Podanie celów zajęć i kryterium osiągnięcia sukcesu.</p> <p>3. Prezentacja dużego kwadratu- tangramu- załącznik nr 2. Uczniowie określają z ilu i jakich figur się składa tangram.</p> <p>4. Tworzenie samodzielnie połowy tangramu. Każde dziecko wybiera</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>artystyczno- ruchowe</p>
---	---

<p>kolorową kartkę A4 i samodzielnie składa. Tworzy kwadrat, odcina prostokąt, a następnie z niego tworzy mały kwadrat. (Kto chce, może utworzyć kolejne). Z kwadratów tworzy tangramy: składa kwadrat po przekątnej, rozkłada i ponownie składa z przeciwnej strony. Odcina po przekątnej i otrzymuje dwa trójkąty, z których jeden odkłada na później. Rozcina go ponownie na pół, tworząc z niego dwa mniejsze trójkąty prostokątne.</p> <p>5. Utrwalenie wiadomości o trójkącie- wskazywanie boków, wierzchołków.</p> <p>6. Budowanie w parach kwadratów z 2 i czterech różnych trójkątów. Określanie własności kwadratu, wskazywanie wierzchołków, boków równoległych i prostopadłych.</p> <p>7. Tworzenie drugiej połowy tangramu. Otrzymany trójkąt ponownie składamy na pół i rozginamy. Zaginamy jego górny wierzchołek do przeciwległego boku. Następnie zaginamy do środka jeden z bocznych trójkątów. W ten sposób powstał jeden z dwóch małych trójkątów prostokątnych, który odcinamy. Rozginamy górny wierzchołek i odcinamy powstały trójkąt. Następnie mały trójkąt przykładamy do powstałego przy zgięciach kwadratu i rysujemy linię wzdłuż jego boku, tworząc w ten sposób równoległobok. Rozcinamy pozostałe części.</p> <p>8. Czy to tangram? Koledzy w parach sprawdzają, czy jest siedem elementów- tanów (przeliczają, układają i porównują): 2 jednakowe duże trójkąty prostokątne, 1 średni trójkąt prostokątny, 2 jednakowe małe trójkąty prostokątne, 1 mały kwadrat i 1 mały równoległobok.</p> <p>9. Porządkowanie figur. Składanie każdego tangramu od największego kwadratu do najmniejszego.</p> <p>10. Sprawdzenie kryterium sukcesu- ćwiczenie interaktywne http://LearningApps.org/view1439529</p> <p>11. „Moja wyobraźnia” Uczniowie z najmniejszego kwadratu układają figurę w zeszycie (Każda figura musi się składać ze wszystkich tanów, żaden z nich nie może być niewykorzystany. Drugi warunek jest następujący: tany nie mogą leżeć na sobie lub na sobie zachodzić, muszą natomiast do siebie przylegać).</p> <p>12. „Kto pierwszy”- gra dydaktyczna- ułożenie z tanów prostokąta i trójkąta. Prezentacja filmików- załącznik nr 4</p> <p>13. Podanie innych propozycji (sprawdzenie ze swoim pomysłem) – załącznik nr 3.</p> <p>14. Obejrzenie filmu edukacyjnego pt. „Tangram”. Dyskusja na temat filmu.</p> <p>15. Ułożenie z największego tangramu innej postaci lub przedmiotu i naklejenie na kolorową kartkę. Wystawa prac w centrum matematyczno- przyrodniczym.</p> <p>16. Detektyw Równoległobok i Prostopadłobok (pomysł M. Urbańska) Wybranie przez dzieci kwadratu ze średniego kwadratu (tangramu), wklejenie</p>	<p>matematyczno- przyrodnicza</p> <p>artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>artystyczno- ruchowe</p>
--	---

do zeszytu i pokolorowanie boków równoległych. Następnie wyszukanie średniego trójkąta i pokolorowanie boków prostokątnych (uczniowie mogą używać ekierki). Wklejenie sprawdzonych przez nauczyciela prac do zeszytu.

17. Ewaluacja zajęć. Podsumowanie zajęć.

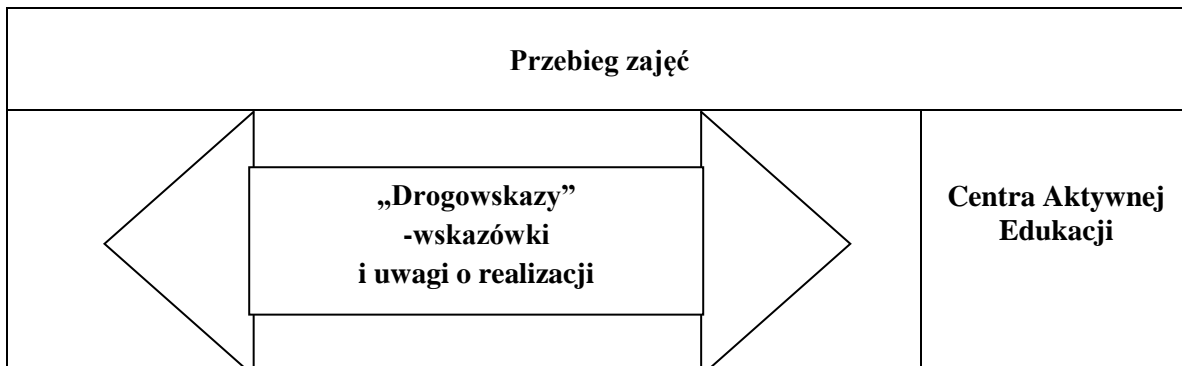
Pracując w parach, uczniowie przekazują sobie informacje, kończąc zdania:

Zajęcia były.....

Dowiedziałem się.....

Muszę popracować nad.....

Autor: Danuta Szymczak	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, muzyczna, społeczna, matematyczna.	Temat lekcji: Działania na liczbach w zakresie tysiąca.
Cel/cele zajęć: - doskonalenie umiejętności matematycznych ucznia (tworzenie liczb, przeliczanie, porównywanie, dodawanie i odejmowanie bez przekroczenia progu dziesiętkowego) na liczbach trzycyfrowych w zakresie 1000. - rozwijanie logicznego myślenia - wdrażanie do poprawnego wykonywania działań - kształcenie umiejętności współdziałania w zespole	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - zapiszę za pomocą cyfr liczby w zakresie tysiąca - odczytam podane liczby - porównam liczby w zakresie tysiąca
Kryteria sukcesu dla ucznia: - odczytuję liczby w zakresie 1000 - przeliczam, porównuję dodaje i odejmuje liczby w zakresie tysiąca	
Podstawa programowa: 1.1(a), 1.1(b), 1.3 a), 1.3(f), 3.1a),3.1.c),7.3),	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, zabawa matematyczna, ewaluacyjna,	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa, jednolita	
Środki dydaktyczne: kolorowe żetony do budowania modeli dziesiętkowego systemu pozycyjnego, instrumenty muzyczne, karteczki do zapisywania liczb,	

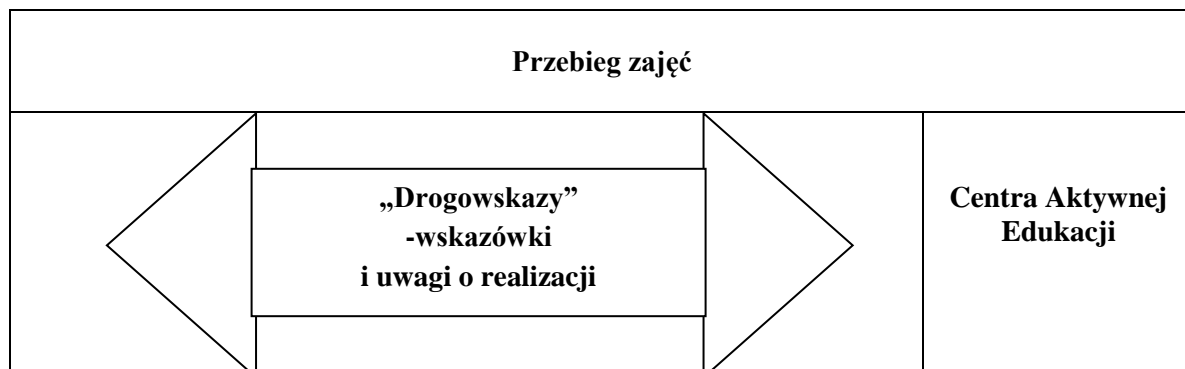

<p>1.Zadanie na dobry początek: wymyślamy nowe nazwy przedmiotów. Uczniowie siadają w kręgu, nauczyciel rozkłada na środku różne przedmioty. Razem z dziećmi wymawia ich nazwy.Następnie rozdaje karteczki, na których dzieci mają zapisać własne pomysły na ich nowe nazwy. Gdy wszyscy skończą, jeden uczeń zbiera karteczki do kolorowego pojemnika. Nauczycielka wyciąga jedną karteczkę i odczytuje zapisany na niej wyraz. Pozostali uczniowie odgadują, do którego przedmiotu może pasować dana nazwa. Pozostałe karteczki losują uczniowie. Na koniec wybieramy nazwę, która zyskała największą popularność wśród uczniów.</p> <p>2.Uczniowie siadają na dywaniku i tworzą krąg skrzyżowanych rąk. Nauczyciel podaje dowolną liczbę trzycyfrową. Uczniowie po kolei, za</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>artystyczno-ruchowe</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
---	--

<p>każdym uderzeniem podają kolejne liczby.</p> <p>3. Podanie celów lekcji, określenie kryterium sukcesu ucznia</p> <p>4. Odczytywanie liczb zapisanych na plecach. Uczniowie siadają na dywaniku w czterech rzędach. Nauczyciel podaje uczniom siedzącym na ostatnim miejscu kartoniki z zapisanymi liczbami. Zadaniem uczniów jest napisanie liczb na plecach kolegów siedzących przed nimi w każdym rzędzie. Pierwszy uczeń zapisuje odczytaną liczbę na kartce. Po zapisaniu, uczniowie z danego rzędu porównują prawidłowość odczytanych liczb z ich początkowym zapisem.</p> <p>5. „Jaka to liczba?” Nauczyciel dzieli uczniów na cztery grupy. Każdej podaje jedną liczbę trzycyfrową w taki sposób, by inni jej nie usłyszeli. Zadaniem uczniów jest przedstawienie usłyszanej liczby w formie zagadki np.: Jaka to liczba trzycyfrowa, która ma 8 setek o połowę mniej dziesiątek i 0 jedności? Jaka to liczba trzycyfrowa, której iloczynem wszystkich jej liczb jest 30.</p> <p>6. Tworzenie modelu liczb trzycyfrowych z wykorzystaniem instrumentów muzycznych. Uczniowie siadają na dywaniku, rozkładają wycięte z kolorowego papieru żetony. Ustalamy wspólnie kolor żetonów do oznaczania liczb w dziesiętkowym systemie pozycyjnym. Nauczyciel demonstruje brzmienie wszystkich zgromadzonych instrumentów, następnie wybiera dowolne z nich i wygrywa odpowiednią liczbę dźwięków. Uczniowie budują modele liczb, rozpoczynamy od rzędu jedności, np.: trzy dźwięki kołatki – uczniowie układają przed sobą trzy zielone żetony, cztery uderzenia w bębenek – uczniowie układają cztery niebieskie żetony, osiem dźwięków dzwonek – uczniowie układają osiem czerwonych kółek. Po wybrzmieniu dźwięków nauczyciel prosi o podanie liczby (losuje uczniów za pomocą patyczków). Po sprawdzeniu poprawności uczniowie zapisują liczby za pomocą cyfr. Zadanie z wykorzystaniem instrumentów wykonuje każdy uczeń.</p> <p>7. Porównywanie liczb Uczniowie siadają w grupach przy stolikach. Zabierają ze sobą karteczki z zapisanymi cyframi, losują zadania do wykonania. Grupa I Uporządkuj wszystkie liczby od najmniejszej do największej Grupa II Uporządkuj wszystkie liczby od największej do najmniejszej Grupa III Zaznacz wszystkie liczby na osi Grupa IV. Zaznacz wszystkie liczby, w których cyfra dziesiątek jest większa od cyfry jedności. Po wykonaniu zadania uczniowie z poszczególnych grup prezentują swoje prace.</p> <p>8. Uczniowie stoją na obwodzie koła i podają piłkę do wybranego kolegi. Przed wyrzuceniem piłki mówią zadanie np.: do liczby 354 dodaj liczbę 20 i podaj nam wynik. Uczeń, do którego zostaje rzucona piłka podaje wynik. Początkowo wykonujemy ćwiczenia wolno, później możliwie coraz szybciej.</p> <p>9. Wykonywanie obliczeń matematycznych na kartach pracy Załącznik 1, Załącznik 2</p> <p>10. Wykonanie zadania z wykorzystaniem narzędzi <i>TOC</i></p>	<p>matematyczno- przyrodnicza</p> <p>matematyczno- przyrodnicza</p> <p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p>
---	---

<p><i>Nauczyciel przygotowuje kartoniki z napisami, Uczniowie układają „gałązkę” z zachowaniem logicznej kolejności zdań. Załącznik 3</i></p> <p>10. Podsumowanie zajęć Uczniowie dokończają zdanie: Na dzisiejszej lekcji nauczyłem się..... Największą trudność sprawiło mi.....</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	---

Autor: Beata Sochacka	
Klasa II Edukacja: matematyczna, społeczna	Temat lekcji: Wielozmysłowa matematyka
Cel/cele zajęć: Doskonalenie obliczeń pamięciowych w zakresie tabliczki mnożenia.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - obliczę iloczyny techniką głośnego myślenia, - rozwiążę zadania tekstowe.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - mnożę i dzielę w zakresie 100, - zapisuję odpowiedź w zadaniu tekstowym.	
Podstawa programowa: 5.4, 7.6, 7.8	
Metody i techniki pracy: aktywizująca, metoda kruszenia, ćwiczebna, głośnego myślenia, ewaluacyjna.	
Formy pracy: indywidualna, zbiorowa, w parach	
Środki dydaktyczne: tablica z imionami uczniów, ozdobne pinezki z większymi główkami, karty matematyczne – tabliczka mnożenia, 1 lub 2 paczki suchych wafli, 5 lub 6 bananów (uwzględniamy liczebność klasy)	

<ol style="list-style-type: none"> 1. Powitanie zabawą „Poznawać inaczej” – zał. 1 2. Określenie tematu i celów lekcji. 3. Technika głośnego myślenia na bazie kart matematycznych; <ol style="list-style-type: none"> A. Podaj iloczyn <ul style="list-style-type: none"> ➤ działa GRUPA PARZYSTA • uczniowie, którzy mają <u>numery parzyste</u> podchodzą i losują kartę z mnożeniem, • głośno czytają działanie i podają iloczyn, • dobry wynik punktujemy przypięciem pinezki obok imienia ucznia, B. Zabawa szukam pary <ul style="list-style-type: none"> • uczniowie, którzy mają <u>numery nieparzyste</u> (byli słuchaczami w pierwszej zabawie), otrzymują karty z ILOCZYNAMI i aktywnie uczestniczą w zabawie <i>Szukam pary</i>, odpowiadając na hasło, • uczniowie, którzy mają karty z DZIAŁANIAM I, rozpoczynają zabawę pierwszym członem hasła: Szukam iloczynu dla 2 x 5 ➤ działa GRUPA NIEPARZYSTA • Uczniowie, którzy mają karty z ILOCZYNAMI, zgłaszają parę: Zgłaszam się, 2 x 5 to 10 	artystyczno- ruchowe matematyczno - przyrodnicze
--	---

- dobry wynik punktujemy przypięciem pinezki obok imienia ucznia,
- para przypina swoje karty do tablicy,

2 x 5
10

- **po zakończeniu** zadania sprawdzamy, czy wszyscy mają 1 punkt.

4. Ćwiczenie interaktywne - Dzielę byстрыm okiem

<http://learningapps.org/display?v=pak9zkwac01>

5. Podział dużych wafli na 4 części;

- Każda grupa otrzymuje duży plaster wafli, za pomocą nożyka stara się podzielić go na 4 części.
- Zwracamy uczniom uwagę, że wafle są bardzo kruche, należy kroić je delikatnie.
- Po wspólnym podziale na części, wafle zostają na środku stolika, informujemy uczniów, że dokonamy konsumpcji po wykonaniu zadania.

6. Głośne myślenie - układanie zadania tekstowego w odniesieniu do wykonanych czynności.

- Uczniowie opisują ustnie zaobserwowaną sytuację.

❖ Myślenie przykładowe:

Było 5 grup, każda otrzymała jeden duży plaster wafli. Podzieliła go na 4 części.

- Na tablicy zapisują ułożoną treść zadania.
- Zastanawiają się, o co mogą zapytać.
- Zapisują ustalone pytanie:
Ile części wafli otrzymano?
- Zgłaszają propozycję działania.
- Zapisują działanie na tablicy: $5 \times 4 = 20$
- Podają propozycje odpowiedzi.
- Zapisują właściwą odpowiedź: *Otrzymano 20 części wafli.*
- ❖ Uczniowie mogą zaproponować inny tekst zadania, wychodząc od liczby 20.

7. Wspólna weryfikacja wykonania, smakowanie wafli.

- Przystępujemy do kolejnego etapu – uczniowie głośno przeliczają, czy faktycznie jest 20 małych wafli.
- Każdy zabiera swoją część – smakuje.

8. Samodzielne rozwiązywanie zadań na kartach pracy – zał. 2

Kryterium 1 – zad 1

Kryterium 2 – zad 2

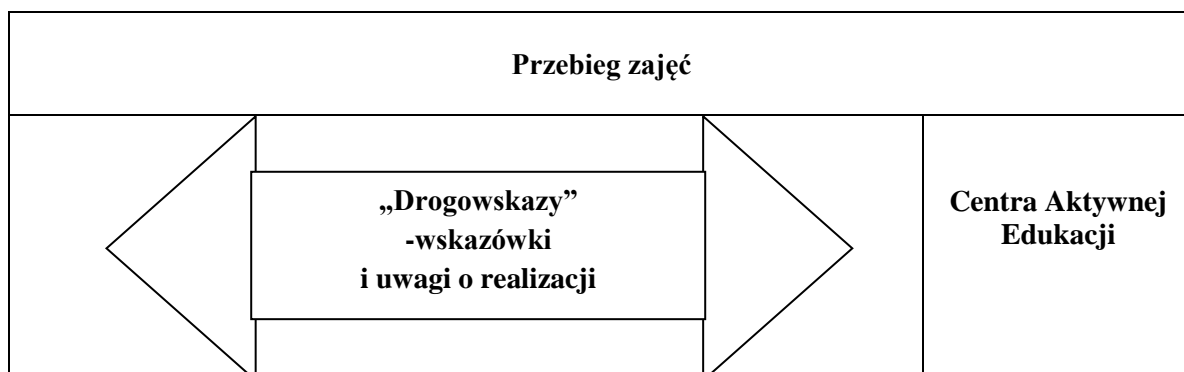
matematyczno -
przyrodnicze

matematyczno -
przyrodnicze

matematyczno –
przyrodnicze

<p>9. Działania praktyczne – smakowanie bananów</p> <ul style="list-style-type: none"> • Po rozwiązaniu rozwiązywania zadania 2 z karty pracy, lub w trakcie (decyduje nauczyciel), uczniowie podchodzą i dzielą banany na części. • Jeżeli każdy banan będzie dzielony przez 3 uczniów, to 15 uczniów będzie aktywnych. <p>10. Omówienie zadania domowego – zał.3</p> <p>11. Ewaluacja; Czy działania praktyczne ułatwiają liczenie?</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wykorzystujemy kolory metodnika: tak - kolor zielony nie - kolor czerwony <p>12. Pożegnanie: Do widzenia – smacznego dnia!</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	---

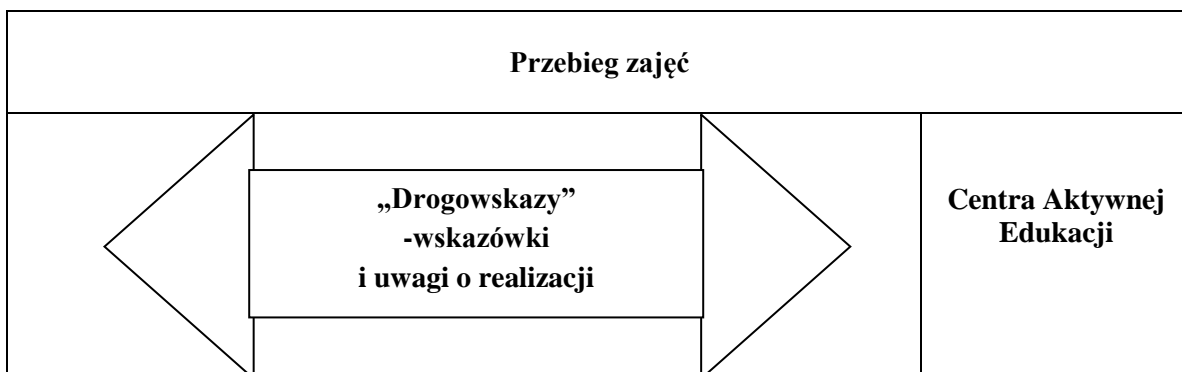
Autor: Beata Sochacka	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, plastyczna, muzyczna	Temat lekcji: Z artystycznej pracowni na wystawę malarstwa.
Cele zajęć: - Kształtowanie wrażliwości estetycznej i zainteresowania sztuką. - Rozwijanie kreatywności na bazie innowacyjnych technik plastycznych.	Cele zajęć w języku ucznia: - określę rodzaje malarstwa, - poznam technikę malowania na gazie.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - rozpoznaję 3 rodzaje malarstwa: pejzaż, portret, martwą naturę, - maluję obraz inspirowany martwą naturą.	
Podstawa programowa: 1.1c, 1.3c, 4.2b, 4.3b	
Metody pracy: impresyjna, tekstu przewodniego, odwrócona lekcja (elementy), realizacji zadań wytwórczych, muzykoterapia, ewaluacyjna.	
Formy pracy: zbiorowa, indywidualna, w parach.	
Środki dydaktyczne: obrazy zgromadzone w klasie, reprodukcje, karta zadania domowego - bilet wstępu na zajęcia, podkłady malarskie, przybory plastyczne, wydanie albumowe „Jak czytać obrazy Leksykon malarstwa”, Beata Jankowiak – Konik, wydawnictwo IBIS, Poznań 2009, arkusz z rodzajami malarstwa do zabawy „Kolekcjonerzy”, aparat, metryczki obrazów, karta ewaluacyjna, ćwiczenie interaktywne http://learningapps.org/display?v=p2r944fi201	

<p>Przygotowanie do lekcji:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie tydzień przed lekcją, otrzymują bilet <u>wstępu</u> na zajęcia w dniu – <u>zał. 1</u>; • <u>W klasie zgromadzono obrazy i reprodukcje</u>, tworząc własną galerię, wzbogaconą dziełami albumowymi np. z biblioteki szkolnej; • Przygotowano z uczniami podkłady malarskie (jeden dla każdego ucznia): <ul style="list-style-type: none"> ➤ grubą, białą kartkę papieru posmarowano klejem i przykryto dwoma warstwami gazy. ➤ bezpośrednio przed malowaniem, według uznania, zmoczono wodą. <p>1. Powitanie w porannym kręgu:</p> <ul style="list-style-type: none"> • nauczyciel przedstawia cele zajęć, omawia je z uczniami, zapowiada „spacer” po klasowej galerii PALETA, • ustala z uczniami zasady obowiązujące podczas zwiedzania wystawy w galerii: <ul style="list-style-type: none"> ➤ spacerujemy w parach, w określoną stronę, ➤ rozmawiamy o tym, co przedstawiają obrazy, ➤ mówimy przyciszonym głosem. • każdy uczeń okazuje bilet, który otrzymał tydzień przed lekcją – 	polonistyczno – komunikacyjne
---	-------------------------------

<p>zał. 1</p> <p>2. Spacer po klasowej galerii obrazów, dyskusja w parach i małych grupach 4 – osobowych.</p> <p>3. Rozmowa kierowana – podsumowanie spaceru:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Co zaobserwowaliście na obrazach? ➤ Jaki jest nastrój obrazów? ➤ Jakich barw użyli artyści? ➤ Który obraz, chcielibyście kupić, dlaczego? <p>4. Zabawa „Aukcja” na bazie obrazów zgromadzonych w klasie i zamieszczonych w podręczniku.</p> <ul style="list-style-type: none"> • nauczyciel podaje rodzaj malarstwa, uczniowie <u>w parach</u> zastanawiają się nad odpowiedzią – <u>technika Ok</u>, następnie wskazują, które obrazy należą do tej grupy, <ul style="list-style-type: none"> • obrazy raz wyróżnione, zaznaczamy np. samoprzylepną karteczką, jako sprzedane. <p><i><u>Kryterium I</u></i></p> <p>5. Zabawa tematyczna „Kolekcjonerzy”</p> <ul style="list-style-type: none"> • uczniowie czytają własne przykłady obrazów – karta zadana domowego, • wybrany przykład zapisują na przygotowanym arkuszu pod odpowiednią nazwą: <ul style="list-style-type: none"> A. Pejzaże B. Portrety C. Martwa natura <p><i><u>Kryterium I</u></i></p> <p>6. Malowanie na podkładzie z gazy higienicznej, przy dźwiękach muzyki klasycznej.</p> <p><i><u>Kryterium II</u></i></p> <p>7. Wystaw prac:</p> <ul style="list-style-type: none"> • samoocena artystyczna, • wykonanie zdjęć, • przygotowanie metryczki obrazu: imię i nazwisko autora pracy, data wykonania. <p>8. Ewaluacja zajęć na palecie kolorów – zał. 2</p>	<p>artystyczno – ruchowe</p> <p>polonistyczno – komunikacyjne</p> <p>artystyczno - ruchowe</p> <p>artystyczno - ruchowe</p> <p>artystyczno - ruchowe</p> <p>polonistyczno - komunikacyjne</p>
--	---

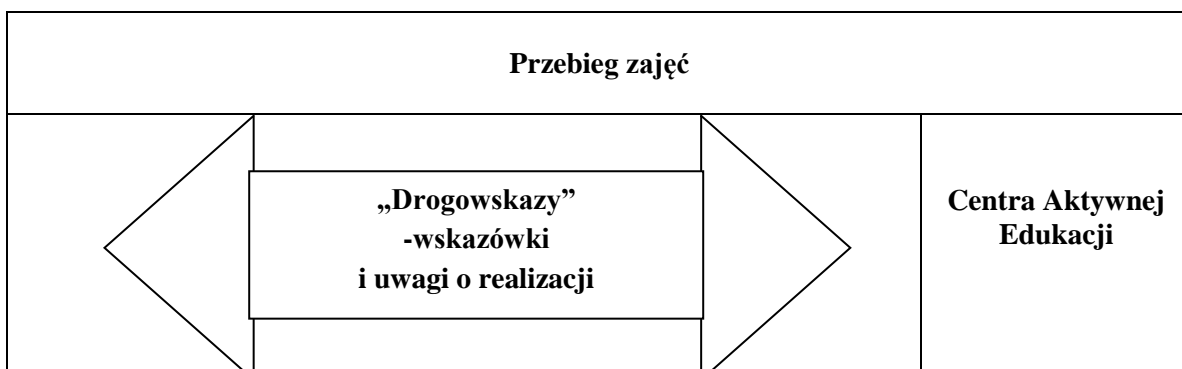
Autor: Małgorzata Urbańska	
Klasa III Edukacja: matematyczna, ruchowa	Temat lekcji: Z biedronkami w świat liczb
Cel/cele zajęć: - rozwijanie zainteresowań dziecięcą matematyką, - wskazania sposobów rozwiązania problemów, - rozwiązywanie łamigłówek matematycznych, - rozwijanie myślenia kreatywnego.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - będę ćwiczył umiejętność liczenia w zakresie 100, - będę pracować samodzielnie, sprawdzę i ocenę pracę kolegi,
Kryteria sukcesu dla ucznia: - poprawnie liczę w zakresie 100 - rozwiązuję matematyczne zadania z biedronką.	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 5.4, 7.1), 7.5), 7.6),7.7),7.8)	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, ewaluacyjna, interaktywna gra dydaktyczna, zabawa rytmiczna z muzyką, metoda puzzli, samodzielnych doświadczeń, zadań stawianych dziecku, rozmowy, objaśnienia, obserwacja	
Formy pracy: jednolita, zróżnicowana, zbiorowa i grupowa	
Środki dydaktyczne: ćwiczenie interaktywne http://LearningApps.org/view1375334 (autor M. Urbańska), sylwety biedronek, kółeczka całe i połowiczne, klej, karty pracy i klucze odpowiedzi (autor M. Urbańska) patyczki	

<p>1. „Wędrująca kartka”- utrwalenie zdobytych wiadomości o biedronkach. Wszyscy uczniowie siadają w kręgu. Każdy na karteczce pisze pytanie związane z biedronkami (nie wolno zdradzić, kto będzie na nie odpowiadał) Po ułożeniu i zapisaniu pytań dzieci podają sobie karteczki w rytm wyliczanki „Biedroneczko leć do nieba, przynieś mi kawałek chleba,, , aż do momentu „stop”. Następnie każdy z uczestników czyta losowo wskazane pytanie, po namyśle odpowiada. Autor pytania sprawdza poprawność. Wspólne wykonanie ćwiczenia interaktywnego http://LearningApps.org/view1375334 Uczniowie ponownie mówią wyliczankę, aby pytanie powróciło do jego autora. Karteczki z pytaniami mogą wkleić do zeszytu i w domu zapisać odpowiedź.</p> <p>2. Przedstawienie uczniom kryterium sukcesu. Zadaniem uczniów będzie zdobywanie kropek za wykonane zadanie i uzupełnianie biedronek – znaczków.</p> <p>3. Ćwiczenie pamięciowe „Dodaj lub pomnóż ” Każde dziecko rzuca dwiema kostkami, na których są przyklejone biedronki z różną ilością kropek: 9, 8, 7, 6, 5, 4. Zabawa odbywa się w parach. Uczniowie na zmianę mówią hasła:</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p>
---	---

<p>Dodaj” lub „Pomnóż”, aby wykonać działania na losowych cyfrach.</p> <p>4. Każde dziecko otrzymuje biedronkę, bez kropek- załącznik nr 1 (autor M. Urbańska). Gdy osiągnie kryterium sukcesu, biedronka zapełni się kropkami. Za zadanie łatwe otrzymuje dziecko pół kółeczka, za trudne całe. Kto zdobędzie siedem kropek i odpowiednio je naklei otrzymuje dodatkową niespodziankę. <i>Na czerwonych kartkach są zadania trudniejsze- I, na pomarańczowych zadania łatwiejsze- II. Zadania I są ponumerowane od 1 do 7, natomiast zadania łatwiejsze – II od 1 do 14. Każde dziecko dokonuje samodzielnie wyboru zadania. Zapisuje na swojej karcie pracy np. zad. I, 1 (znakiem rzymskim i arabskim).</i></p> <p>5. Samodzielne wykonywanie zadań (załącznik nr 2- autor M. Urbańska)</p> <p>6. Zabawa muzyczno- ruchowa „Biedronka” Uczniowie siadają w kręgu, jedno siedzące dziecko otrzymuje w ukryciu małą biedronkę. Nauczyciel wskazuje ucznia losując patyczek z imieniem dziecka (ocenie kształtujące), które będzie szukało biedroneczki. Zabawa toczy się podobnie jak przy piosence „Talarek” „Jak to miło i wesoło, gdy biedronka krąży wkoło. Owad tu, owad tam, biedroneczka tu i tam”- autor M. Urbańska</p> <p>7. Sprawdzenie kryterium osiągnięcia sukcesu Samodzielny dobór dzieci w pary, zamiana kart pracy i sprawdzanie kolegom poprawności wykonania zadań według klucza odpowiedzi (załącznik nr 3- autor M. Urbańska) To koledzy sprawdzają kryterium osiągnięcia sukcesu. Nauczyciel koordynuje sposób sprawdzania prac według klucza odpowiedzi.</p> <p>8. Spacer na łąkę. Za efektywną, twórczą pracę uczniowie wychodzą na łąkę. Zabierają ze sobą lupy, aby prowadzić obserwacje przyrodnicze.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p>
---	---

Autor: Małgorzata Urbańska	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, zdrowotna, artystyczno-ruchowa	Temat lekcji: Zdrowo i kolorowo.
Cel/cele zajęć: - wdrażanie do zdrowego stylu życia, - kształtowanie zdrowych nawyków żywieniowych, - poszerzenie wiadomości na temat produktów spożywczych (sok czy nektar?) - rozwijanie umiejętności współpracy w grupie.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - utrwale zasadę odżywiania 5 porcji owoców i warzyw, - nazwę grupę produktów spożywczych i przyporządkuję do odpowiedniego miejsca w piramidzie, - wykonam sok z pomarańczy oraz nektar, - skomponuję nowy, kolorowy posiłek- menu.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wyjaśnię, na czym polega zdrowe i kolorowe jedzenie, - komponuję posiłek zgodnie z zasadami zdrowego żywienia, tworzę menu owocowo- warzywne, - wykonuję sok i nektar z pomarańczy.	
Podstawa programowa: 1.3)c), 4.2)a), 4.2)b), 5.4), 6.9), 7.5), 7.8), 9.1) c), 10.4)b),	
Metody pracy: pokaz, obserwacja, doświadczanie wykonania soku, ewaluacyjna, interaktywna gra dydaktyczna, aromaterapia, zabawa z muzyką, pogadanka, technika niedokończonych zdań, metody aktywizujące „Zadania w grupach, zmiana grup i rundka bez przymusu”.	
Formy pracy: jednolita, grupowa, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: arkusze papieru, owoce, warzywa, produkty spożywcze lub opakowania, utwór Centrum Uśmiechu - Zdrowia Smaki, https://www.youtube.com/watch?v=IJz951zBqy8 , Karta pracy nr 1, multimedialne puzzle „Piramida Żywienia”, karta pracy nr 2, papierowe talerzyki, plastelina, różnej wielkości kartony tworzące konstrukcję piramidy, tekst wiersza S. Karaszewskiego „Dla każdego coś zdrowego”.	

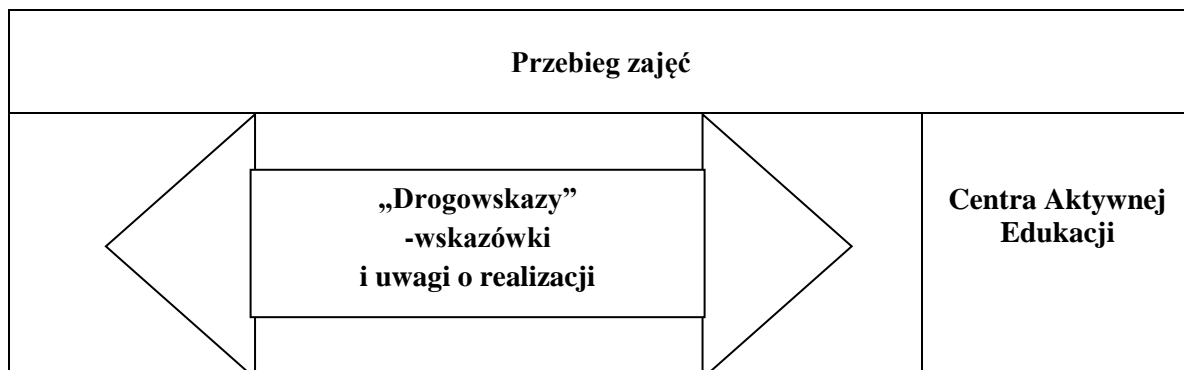

<p>1. Znaczenie pojęcia „jadłospis”. Dzieci w swobodnej rozmowie wyjaśniają rozumienie pojęcia.</p> <p>2. „Mój jadłospis”- plastyczne przedstawienie swojego jadłospisu - karta pracy-załącznik nr 1. Zadaniem uczniów jest namalowanie kredkami w każdej kolumnie tego, co zwykle jedzą i piją. Mają na to około 10 minut. Po skończonej pracy uczniowie prezentują swoje rysunki.</p> <p>3. Przedstawienie celów zajęć. Uczniowie mnożą liczby na sylwetkach owocowych i warzywnych. Następnie porządkują iloczyny malejąco, odwracają i odczytują hasło: Jem zdrowo</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>artystyczno-ruchowe</p> <p>polonistyczno-</p>
---	---

<p>i kolorowo. Na piramidzie zdrowia zapisane są kryteria osiąganych sukcesów- odczytują je chętni uczniowie. Każde z dzieci przygląda się swojej pracy plastycznej i zastanawia się, czy je zdrowo i kolorowo?</p> <p>4. Dyskusja w parach na temat swojego jadłospisu, policzenie kolorów swoich posiłków i napoi. Następnie uczniowie nadal pracują zgodnie z techniką Zadania w grupach, zmiana grup”. Uczniowie zmieniają się w sąsiednich parach i zastanawiają się nad odpowiedzią na pytania: „ Czy jem zdrowo ? ” „ Czy jem kolorowo ? ” „ Co to znaczy zdrowo się odżywiać?” Po około 5 minutach zmieniają pary, wymieniając się wcześniejszymi spostrzeżeniami i ustaleniami.</p> <p>5. Prezentacja ustaleń w parach na forum klasy. Nauczyciel proponuje „rundkę bez przymusu” w celu ustalenia odpowiedzi na pytania.</p> <p>6. Utrwalenie zagadnienia: 5 porcji owoców i warzyw, kampanii ogólnopolskiej mającej na celu uświadomienie jak ważne w zdrowym życiu są owoce i warzywa. Nauczyciel wyjaśnia, że porcja to jedno warzywo lub owoc, które mieści się w naszej dłoni, lub szklanka soku, i takich pięć porcji należy codziennie spożyć.</p> <p>7. Improwizacja ruchowa do utworu muzycznego Centrum Uśmiechu - Zdrowia Smaki- https://www.youtube.com/watch?v=IJz95IzBqy8,</p> <p>8. Słuchanie wiersza S. Karaszewskiego „Dla każdego coś zdrowego” (załącznik nr 2). Rozmowa w kręgu na temat jego treści. Dzieci odpowiadają na pytania: - Jakie produkty należy jeść, aby być zdrowym? - Dlaczego trzeba jeść owoce i warzywa? - Jakich produktów należy unikać lub ograniczyć ich spożywanie? - Co trzeba jeszcze robić, aby być zdrowym?</p> <p>9. Zajęcia w centrum matematyczno - przyrodniczym, przy konstrukcji z różnego rodzaju kartonów tworzących piramidę żywieniową, gdzie zgromadzone są wcześniej różne produkty spożywcze. Uczniowie samodzielnie układają te produkty na odpowiednich piętrach. Brak owoców i warzyw skłania uczniów do ich poszukania według kodu zaszyfrowanego na odpowiednim miejscu piramidy (np. 3 kroki od drzwi do przodu i 2 kroki w lewo). Po wykonaniu zadania uczniowie sprawdzają jego poprawność (załącznik nr 3) i układają interaktywne puzzle „<u>Piramida Żywienia</u> ”</p> <p>10. Aromaterapia. Uczniowie dochodzą tropem zapachu do połówek pomarańczy. Uczniowie przy piosence: „Centrum Uśmiechu - Zdrowia Smaki” delektują się zapachem. Nauczyciel wyjaśnia, iż zapach pomarańczy wpływa na dobry nastrój.</p> <p>11. Wykonanie soku z porcji pomarańczy (połówki). Każde dziecko otrzymuje łyżeczkę i wyciska sok do kubeczka. Po skończonej pracy uczniowie do drugiego kubeczka nalewają taką samą ilość wody</p>	<p>komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>artystyczno- ruchowe</p>
--	--

<p>niegazowanej z mieszają z sokiem. Dzieci wysnuwają wnioski na temat walorów odżywczych otrzymanego napoju - nektaru. W nagrodę wypijają porcję nektaru.</p> <p>Nauczyciel prezentuje wyciskarkę do soku elektryczną i mechaniczną.</p> <p>12. Komponowanie i projektowanie menu owocowo- warzywnej restauracji. (Jeśli jest taka potrzeba, to nauczyciel wyjaśnia dzieciom, co to jest menu i do czego służy) Dzieci dobierają się w pary, otrzymują 4 talerzyki papierowe (śniadanie, drugie śniadanie, obiad z deserem i kolacja) i kolorową plastelinę. Zadanie polega na skomponowaniu posiłków według ustalonych wcześniej zdrowych zasad. Po wykonaniu kompozycji, łączą się w większe grupy np. w czwórki i ustalają Menu, zapisując ceny tych produktów. Mogą również wymyślić nazwę swojej restauracji. Po zakończeniu zadania grupy prezentują swoje dokonania. Promują swoją restaurację. Porównują swoje wyniki z plastyczną kartą pracy.</p> <p>13. Test ewaluacyjny (załącznik nr 4, autor M. Urbańska) Uczniowie wykonują test, a następnie sprawdzają sobie nawzajem poprawność wykonania zadania.</p> <p>14. „Mówiąca ściana”- dzieci na plakacie- piramidzie kończą zdania: Zapamiętam..., Będę potrafił..., Poćwiczę jeszcze.....</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p>
---	---------------------------------------

Autor: Danuta Szymczak	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, muzyczna, społeczna, matematyczna.	Temat lekcji: Znaki zodiaku.
Cel/cele zajęć: - rozwijanie umiejętności poprawnego wypowiedziania się uczniów - kształtowanie umiejętności rozpoznawania i nazywania znaków zodiaku - rozwijanie kreatywności wyobraźni - wdrażanie do działań twórczych	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - ułożę w formie ustnej i pisemnej poprawne zdania, - poznam nazwy i symbole określające znaki zodiaku - napiszę swój indywidualny horoskop - wykonam obliczenia w zakresie 1000 - będę twórczo współpracować w grupie w
Kryteria sukcesu dla ucznia: - rozpoznaję i nazywam znaki zodiaku - podaję kilka charakterystycznych cech swojego znaku zodiaku	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.2)a), 1.3)a), 1.3)f), 3.1)a),5.7), 5.8), 7.5),7.8).7.9).7.14	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, zabawa matematyczna, ewaluacyjna,	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa zróżnicowana, jednolita zróżnicowana.	
Środki dydaktyczne: białe kartki, kolorowe kredki, parasol, wycięte gwiazdki fosforescencyjne, latarka, tekst Małgorzaty Strzałkowskiej „Znaki zodiaku”	

<p>1.Zadanie na dobry początek Dzieci dobierają się parami. Jedno robi dowolną minę, drugie naśladuje je, jak w lustrzanym odbiciu.Za każdym razem imitator próbuje odgadnąć, jakie uczucia kolega chciał wyrazić np. czy był wystraszony, zdziwiony itp. Po odgadnięciu następuje zmiana ról.</p> <p>2.Jaki to kolor-zabawa plastyczna Uczniowie otrzymują białe kartki papieru z sześcioma okienkami. Przed sobą mają komplet kredek. Zajęcie polega na tym, aby uczniowie w kolejnych okienkach narysowali od góry, co chcą</p> <ul style="list-style-type: none"> -kolorem radosnym -kolorem ponurym -kolorem poważnym -kolorem smutnym -kolorem śmiesznym -kolorem ciemnym <p>Gdy zadanie jest skończone nauczyciel pyta uczniów, które kolory wybrały, jako radosne. Dzieci wymieniają kolory, które umieściły w pierwszym</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p> <p>artystyczno-ruchowe</p>
--	---

okienku. Następnie liczą ilu uczniów wybrało określony kolor. Podobnie przechodzimy do drugiego okienka.1

3.Rozwiązanie krzyżówki, podanie hasła Zodiak
Załącznik 1

			Z	I	M	A				
		R	O	K						
			D	Z	I	E	N			
J	E	S	I	E	N					
G	W	I	A	Z	D	Y				
			K	S	I	E	Ż	Y	C	

4. Określenie celów zajęć i ustalenie kryterium sukcesu

5.Praca w parach, wyjaśnienie znaczenia słowa” zodiak”
Uczniowie na podstawie dotychczasowej wiedzy i doświadczeń wypowiadają się na temat hasła krzyżówki. Następnie w oparciu o zgromadzone materiały(słowniki, encyklopedie) formułują notatkę o zodiaku.

6.Porządkowanie rozsypanki sylabowej Załącznik 2
„Hej dzieciaki poznajcie swoje zodiaki”

7. Nauczyciel przedstawia ilustracje obrazujące znaki zodiaku. Uczniowie opisują ich wygląd, przyporządkowują podpisy do znaku.
Załącznik 3

8. Odczytanie tekstów Małgorzaty Strzałkowskiej „Znaki zodiaku” opisujących cechy charakterystyczne osób urodzonych pod określonymi znakami zodiaku

9.Nauczyciel rozwiesza w różnych miejscach w klasie znaki zodiaku.
Uczniowie zapisują na kartkach datę swoich urodzin, następnie odszukują odpowiadających im znaków.

10.Każdy uczeń otrzymuje kartkę, na której zapisuje informacje o sobie.
Za pomocą metodników sygnalizują wykonanie zadania. Następnie uczniowie tworzą grupy według znaku zodiaku i prezentują swoje prace. Pozostali oceniają podobieństwa i różnice w prezentowanych cechach.
Załącznik 4

11. Praca w programie:

<http://LearningApps.org/view1504843>

Odnajdywanie par znaków zodiaku

12.Praca w parach
Zadaniem uczniów jest stworzenie horoskopów dla poszczególnych znaków zodiaku oraz zaprojektowanie i wykonanie znaku zodiaku według własnego pomysłu.
Po skończonej pracy uczniowie tworzą model sfery niebieskiej. Na parasolce,

polonistyczno-
komunikacyjne

polonistyczno-
komunikacyjne

polonistyczno-
komunikacyjne

artystyczno-
ruchowe

polonistyczno-
komunikacyjne

polonistyczno-
komunikacyjne

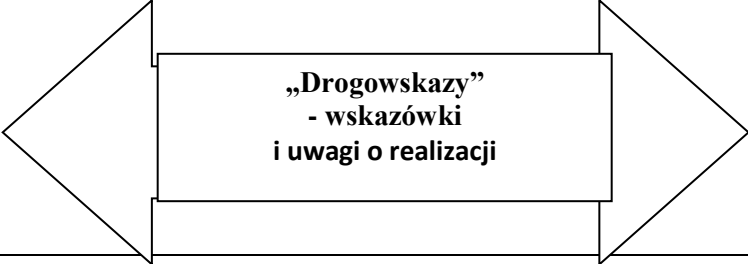
polonistyczno-
komunikacyjne

artystyczno-
ruchowe

matematyczno-
przyrodnicze

<p>najlepiej jednokolorowej przyklejają gwiazdki fosforescencyjne i zaprojektowany przez siebie znak zodiaku. Następnie tworzą koło, siadają na dywaniku. Nauczyciel zasłania okno. Uczniowie przyświecają od spodu swoje parasolki. Każda para odczytuje stworzony przez siebie horoskop.</p> <p>13. Nauczyciel prosi uczniów, aby w puste kratki wpisali oddzielnie liczby oznaczające tysiące, setki, dziesiątki, jedności. Nauczyciel sprawdza wykonane zadanie losując uczniów do odpowiedzi za pomocą patyczków. Załącznik 5</p> <p>14. Podsumowanie zajęć Uczniowie dokończają zdanie Na dzisiejszej lekcji dowiedziałem/łam się..... Najbardziej podobało mi się/nie podobało mi się..... Moje zadowolenie z zajęć wyrażam za pomocą emotikona (uczniowie prezentują określony znak</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
---	---

Autor: Anna Dziadkiewicz	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, matematyczna, wychowanie fizyczne, plastyczna, społeczna	Temat lekcji: Cztery strony Europy cz. I i cz. II
Cel/cele zajęć: - doskonalenie umiejętności rozwiązywania zadań tekstowych i dokonywania obliczeń w zakresie 4 poznanych działań - doskonalenie znajomości alfabetu oraz pisowni nazw państw wielką literą - zapoznanie z wybranymi krajami Europy i ich stolicami oraz najsłynniejszymi zabytkami i miejscami - doskonalenie umiejętności określania kierunków świata na mapie i w przestrzeni - doskonalenie umiejętności współpracy w grupie i odpowiedzialności za wspólny cel - rozwijanie umiejętności planowania i obliczania kosztów podróży	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - połączę elementy zadania tekstowego i rozwiążę je - ułożę nazwy państw w kolejności alfabetycznej - rozróżnię nazwy stolic od nazw państw i połączę je ze sobą - określę położenie europejskich krajów na mapie względem Polski - podzielę przedmioty na połowę i określę ile to jest połowa z danej liczby - stworzę atrakcyjny folder reklamowy w formie lapbooka - zaplanuję podróż zagraniczną i obliczę jej koszty
Kryteria sukcesu dla ucznia: - Dopasowuję do siebie części zadania tekstowego, wykonuję obliczenia i zapisuję odpowiedź. - Odróżniam nazwy stolic od nazw państw. - Wymieniam minimum 6 europejskich państw i przyporządkowuję do nich stolice. - Znam nazwy i wskazuję 4 kierunki świata. - Określam ile to jest połowa z danej liczby w zakresie 30. - Zgodnie pracuję w grupie nad stworzeniem folderu reklamowego kraju europejskiego - Planuję wydatki podczas podróży do wybranego kraju	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1) c), 1.3)a), 1.3) c), 1.3)f), 1.3)g), 3.1)a), 4.2)c), 4.3)a), 4.3) b), 5.4), 7.5), 7.6), 7.8), 7.9), 7.16), 8.1), 8.2), 8.3)a), 8.3)b), 8.3)c)	
Metody pracy: praca z tekstem, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, zabawa i gra dydaktyczna, pokaz filmu, zabawa ruchowa, metoda realizacji zadań wytwórczych, pokaz z objaśnieniem, pogadanka, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, metoda ewaluacyjna, praca z tabletem, metoda samodzielnego dochodzenia do wiedzy	
Formy pracy: indywidualna, grupowa, praca w parach	
Środki dydaktyczne: 1. mapa Europy, atlasy z mapą polityczną Europy, albumy i książki o wybranych krajach Europy, Załącznik nr 1 – kartka z celami dla uczniów, nagranie Klanza – Samolot, Turysta idzie... – Załącznik nr 2, butelki wypełnione kaszą, ryżem, kawałkami materiału, rurek, drucików kreatywnych itp. z wrzuconymi karteczkami z nazwami krajów, globusy, konturowe mapy Europy, test prawda fałsz – Załącznik nr 3, tekst popularnonaukowy na temat Europy i europejskich krajów – Załącznik nr 4, karta pracy – Załącznik nr 5, Gra została przygotowana przez Annę Dziadkiewicz na stronie www.learningapps.org – Kraje Europy , fragmenty zadań tekstowych, Gra „Ja mam, kto ma” z nazwami państw europejskich i ich stolicami – Załącznik nr 6, kryteria do stworzenia lapbooka - Załącznik nr 7, Kody QR – Załącznik nr 8, Mapka ze słynnymi budowlami - Załącznik nr 9, quiz wykonany na stronie www.getkahoot.com przez Annę Dziadkiewicz <u>Tutaj znajduje się link do quizu</u> ,	

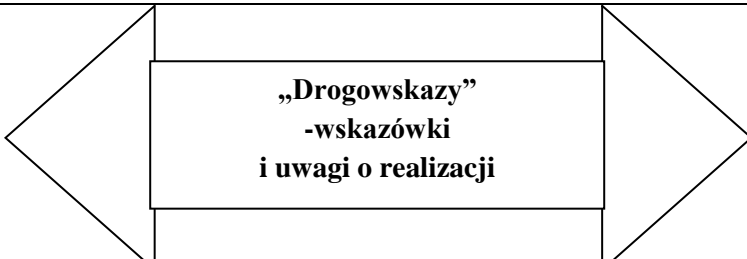
Przebieg zajęć		
	Centra Aktywnej Edukacji	
CZĘŚĆ I		
<p>1. Nauczyciel rozpoczyna lekcję prezentując mapę Europy. Pyta uczniów, czy wiedzą, co przedstawia mapa – odwołuje się do ich wcześniejszej wiedzy na temat tego kontynentu. Informuje uczniów, że w tym dniu przypomną sobie kierunki świata i odbędą podróż do różnych europejskich państw. Rozdaje uczniom karteczki z wypisanymi celami lekcji - Załącznik nr 1, na których dzieci będą notowały i oznaczały poziom zrozumienia tematu i realizację danego celu.</p>	matematyczno- przyrodnicze	
<p>2. Zaprasza uczniów w podróż po Europie w tym celu organizuje do zabawę integracyjną Klanza – Samolot. W trakcie refrenu nauczyciel określa kierunek, w którym porusza się samolot (północ, południe, wschód, zachód).</p>	artystyczno- ruchowe	
<p>3. Zabawa orientacyjno-dydaktyczna pt. Turysta idzie...– Załącznik nr 2. Nauczyciel rozdaje uczniom karty z planszą podzieloną na kratki, 7 kolumn po 5 wierszy. Na środku znajduje się pole z obrazkiem turysty. Rozdaje uczniom po jednym żetonie lub prosi ich by oznaczali placem miejsce, w którym znajduje się turysta wg wskazówek. Przykładowe wskazówki: Turysta idzie na północ, turysta idzie na zachód, turysta idzie na południe, turysta idzie na zachód itd. Zadaniem dzieci jest śledzenie drogi w dowolny sposób (żetonem po planszy, palcem po planszy, śledzenie wzrokiem lub w ostatniej wersji gry z zamkniętymi oczyma) i wykrzyknięcie słów „wyszedł”, gdy turysta znajdzie się poza planszą.</p>	matematyczno- przyrodnicze	
<p>4. Nauczyciel rozdaje uczniom test z kilkoma pytaniami typu prawda fałsz – Załącznik nr 3. Zadaniem uczniów jest określenie czy zdania zawarte w załączniku są prawdziwe bądź fałszywe.</p>	polonistyczno- komunikacyjne	
<p>5. Nauczyciel rozdaje uczniom tekst popularnonaukowy na temat Europy i europejskich krajów – Załącznik nr 4. Dzieci powinny go uważnie przeczytać i zweryfikować swoje wcześniejsze odpowiedzi.</p>	polonistyczno- komunikacyjne	
<p>6. Nauczyciel rozdaje uczniom atlasy z mapą polityczną Europy lub umieszcza w widocznym miejscu w klasie taką mapę. Dzieci otrzymują kartę pracy – Załącznik nr 5, w której centrum znajduje się Polska a w czterech kierunkach wyprowadzone są strzałki i zaznaczone są miejsca do wpisania nazw państw. Zadaniem uczniów jest uzupełnienie nazw krajów i podpisanie kierunków świata. Przykład: Na północ od Polski znajdują się: Norwegia, Szwecja, Litwa itd.</p>	matematyczno- przyrodnicze	
<p>7. Zabawa dydaktyczno- ruchowa z wykorzystaniem butelek z materiałem sypkim i ukrytymi nazwami państw. Zabawa przebiega z podziałem na dwie grupy. Po jednym dziecku z każdej</p>	matematyczno- przyrodnicze i polonistyczno-	

<p>grupy otrzymuje butelkę z kaszą, fasolką itp., w której ukryte są karteczki z nazwami europejskich państw. Zadaniem tego ucznia jest odczytanie wszystkich nazw państw ukrytych w butelce. Odczytaną nazwę przekazuje tzw. „biegaczowi” – osobie, która porusza się po klasie, by przekazać odczytane nazwy państw kolejnej parze uczniów. Te dzieci zapisują nazwę państwa ze słuchu – poprawnie pod względem ortograficznym i odszukują je na mapie lub globusie, następnie kolorują kontur tego kraju na czarno – białej mapce. Biegacz przekazuje nazwę państwa również drugiej parze, której zadaniem jest zapisanie jej i odszukanie na mapie/globusie stolicy tego kraju. Po zakończeniu zadania „biegacz” i „czytacz” dołączają do tych dwóch par i sprawdzają wykonanie zadania przez przeciwną grupę. Sprawdzanie przebiega według następujących kryteriów: poprawny zapis ortograficzny, kształtne litery, prawidłowe dopasowanie stolicy do państwa, pokolorowanie właściwych państw.</p>	<p>komunikacyjne</p>
<p>8. Uszeregowanie nazw państw w kolejności alfabetycznej i zapisanie ich w zeszycie. Uczniowie wypiszą w zeszycie nazwy państw, które ukryte były w butelce ich grupy.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>9. Nauczyciel wyświetla na tablicy interaktywnej lub na komputerach ćwiczenie interaktywne polegające na dopasowaniu nazw państw do znaczników na mapie. Gra została przygotowana przez Annę Dziadkiewicz na stronie www.learningapps.org – <u>Kraje Europy</u></p>	<p>matematyczno-przyrodnicze</p>
<p>10. Poszukiwanie pytań do zadań tekstowych. Przed lekcją lub podczas pracy samodzielnej uczniów nauczyciel rozmieszcza w klasie fragmenty zadań tekstowych. Są one podzielone w ten sposób, że I część to treść zadania, a II część to pytanie. Uczniowie pracują w parach przy stolikach. Jedna osoba z pary wyrusza na poszukiwania pierwszej części zadania, odkleja zadanie i przynosi je do ławki. Następnie obie osoby czytają treść zadania i zastanawiają się nad tym, jakie można by zadać pytanie – druga osoba z pary zapamiętuje treść i szuka w klasie pytania do zadania. Gdy para skompletuje całe zadanie, przepisuje je do zeszytu i rozwiązuje. Następnie wieszka obie części zadania w dowolnych miejscach w klasie, tak by inni mogli je odnaleźć w kolejnej rundzie. Zabawę powtarzamy do momentu, gdy każda para rozwiąże wszystkie zadania lub ustaloną liczbę zadań. Zadań powinno być przynajmniej tyle, ile par uczniów.</p>	<p>matematyczno-przyrodnicze</p>
<p>CZEŚĆ II</p>	
<p>1. Zadanie na dobry początek – gra typu: Ja mam, kto ma z nazwami państw europejskich i ich stolicami – Załącznik nr 6. Nauczyciel rozdaje każdemu uczniowi po jednej karcie lub dzieli uczniów na kilka grup wówczas dzieci mają po kilka kart. Jedna osoba rozpoczyna odczytywanie informacji z karty: Ja mam Polskę, kto ma kraj, którego stolicą jest Wiedeń? Dziecko, które na karcie ma napis: Austria, czyta: Ja mam Austrię, kto ma kraj, którego stolicą jest Rzym? itd. aż do momentu wywołania kraju, który był na początku. Dzięki tej grze nauczyciel może się zorientować, czy uczniowie osiągnęli cel z poprzedniego dnia, jak również pozwala uczniom utrwalić zdobytą wiedzę.</p>	<p>matematyczno-przyrodnicze</p>
<p>2. Kilka dni wcześniej nauczyciel dzieli uczniów na grupy i przyporządkowuje im kraje, na których temat będą przygotowywać lapbook. Zadaniem dzieci jest odszukanie materiałów i przygotowanie się do tworzenia folderu reklamowego w formie lapbooka według określonych przez nauczyciela kryteriów – Załącznik nr 7.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne i artystyczno-ruchowe</p>

<p>W klasie uczniowie przygotowują w grupach foldery na kolorowych kartkach z brystolu w formacie A2. Po zakończeniu pracy, dzieci prezentują swoje lapbooki i wymieniają się nimi.</p> <p>3. Jako wprowadzenie do podróży po Europie nauczyciel proponuje uczniom zeskanowanie za pomocą tabletów kodów QR i obejrzenie filmów ukazujących najpiękniejsze miejsca w poszczególnych krajach Europy. Dzieci oglądają filmy w obrębie swoich grup. Kody QR – Załącznik nr 8.</p> <p>4. Planowanie podróży do krajów Europy na podstawie informacji zawartych w lapbookach – folderach wykonanych przez innych uczniów. Zadaniem dla grupy jest uwzględnienie następujących elementów – odpowiedź na pytania: Gdzie jedziemy? Jakie miasta odwiedzimy? Co tam zobaczymy? Jak tam dotrzemy i ile za to zapłacimy? Ile dni tam będziemy i ile zapłacimy za noclegi? Ile pieniędzy wydamy na posiłki? Ile pieniędzy weźmiemy? Ile pieniędzy nam zostanie na rozrywki?</p> <p>5. Nauczyciel rozkłada na dywanie połówki figur geometrycznych. Zadaniem dla par jest dopasowywanie połówek figur. Jedna osoba podnosi z planszy połowę figury, pokazuje ją drugiej osobie z pary, której zadaniem jest odszukanie i dopasowanie brakującej połowy. W ten sposób dzieci tworzą figurę i odczytują ukryte na niej zadanie matematyczne. Przykład: Ustawcie obok siebie 14 kostek do gry i podzielcie je na pół. Po wykonaniu polecenia dzieci układają figurę obok ułożonych przedmiotów i szukają na planszy pytania pasującego do zobrazowanej sytuacji, np.: Ile to jest połowa z 14? Po wykonaniu zadania nauczyciel przeprowadza rozmowę dydaktyczną na temat: Czym jest połowa? Co to znaczy podzielić na pół? Prosi uczniów, by w parach zaproponowali działanie, którym mogliby przedstawić zaaranżowaną wcześniej sytuację matematyczną ($14:2=7$). Dzieci powinny wysunąć wniosek, że jeżeli dzielimy coś na pół to dzielimy na dwie równe części, a w działaniu liczbę dzielimy na 2.</p> <p>6. Nauczyciel rozdaje uczniom wydrukowane w formacie A3 mapki konturowe Europy wraz z zaznaczonymi miastami i wypisanymi nazwami słynnych budowli – Załącznik nr 9. Zadaniem uczniów jest wpisanie numerów miast zaznaczonych na mapie przy nazwach budowli, które się w nich znajdują, a następnie narysowanie ich.</p> <p>7. Na zakończenie dnia i podsumowanie tematu nauczyciel wyświetla na tablicy quiz wykonany na stronie www.getkahoot.com przez Annę Dziadkiewicz. Do przeprowadzenia quizu potrzebne są tablety lub smartfony z dostępem do Internetu. Tutaj znajduje się link do quizu. Nauczyciel wyświetla stronę z linku na tablicy interaktywnej lub za pomocą rzutnika. Uczniowie wchodzi za pomocą smartfonów lub tabletów na następującą stronę https://kahoot.it/#/. W okienko z napisem „game pin” wpisują numer, który wyświetla się na tablicy interaktywnej. Następnie pod napisem „Play now” wpisują swój nick – czyli nazwę (imię) i potwierdzają swój udział w quizie klikając „join game” – czyli dołącz do gry. Gdy wszyscy uczniowie</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>artystyczno - ruchowe</p> <p>polonistyczno – komunikacyjne</p>
---	---

<p>(mogą to być pary lub grupy) dołączą do quizu nauczyciel klika na tablicy „start now”. Ukaże się pierwsze pytanie, które może odczytać nauczyciel po chwili pojawią się 4 możliwe odpowiedzi oznaczone kolorami i kształtami. Uczniowie na swoich urządzeniach mobilnych zobaczą właśnie te 4 kolory i kształty. Ich zadaniem jest wybór właściwej odpowiedzi. Gdy wszyscy uczestnicy odpowiedzą pojawi się właściwa odpowiedź i na ekranie głównym – tablicy interaktywnej wyświetli się ile osób wybrało poszczególne odpowiedzi. Nauczyciel klikając na ekranie głównym okienko „next” przechodzi do punktacji poszczególnych zawodników, a następnie do kolejnego pytania.</p> <p>8. Podsumowanie lekcji w formie niedokończonych zdań umieszczonych na kostce. Uczniowie informują, co najlepiej zapamiętali z lekcji, co im się najbardziej podobało, czego jeszcze chcieliby się dowiedzieć, co im się nie podobało, co było dla nich trudne, nad czym jeszcze muszą popracować.</p>	<p>polonistyczno - komunikacyjne</p>
--	--------------------------------------

Autor: Anna Dziadkiewicz	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, społeczna, muzyczna, matematyczna, wychowanie fizyczne	Temat lekcji: Gry i zabawy z częściami mowy
Cel/cele zajęć: - doskonalenie umiejętności rozpoznawania poznanych części mowy - doskonalenie umiejętności pisania z pamięci - rozwijanie kreatywności i umiejętności pisania tekstów swobodnych - rozwijanie myślenia logicznego i klasyfikowania - doskonalenie umiejętności współpracy w grupie - wdrażanie do przestrzegania reguł gier oraz zdrowej rywalizacji	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - Będę ćwiczyć pamięć, refleks i szybkość podczas zabaw - Przyporządkuję wyrazy do kategorii oraz określę kategorie, do których należą wyrazy - Napiszę opowiadanie na podstawie wylosowanych wyrazów - Rozwiążę zadania polonistyczne związane z rozpoznawaniem części mowy - Będę zgodnie współpracować podczas gier i zabaw
Kryteria sukcesu dla ucznia: - Określam czas czasowników - Odróżniam czasownik, rzeczownik, przymiotnik (przysłówek, liczebnik, przyimek) - W parze redaguję opowiadanie na podstawie wylosowanych wyrazów - Dopasowuję porównania do przymiotników np. jasny jak słońce	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1) c), 1.1) d), 1.2)a), 1.2)c), 1.3)a), 1.3)b), 1.3) c), 1.3)d), 1.3)f), 1.3)g), 3.1)a), 3.2)b), 5.4), 7.1), 10.3) c), 10.3)d).	
Formy pracy: indywidualna, grupowa, praca w parach	
Środki dydaktyczne: Tabela i zestaw wyrazów znajdują się w Załączniku nr 1 – Wyrazowe paszporty, 4-6 podpisanych pojemników (kubków) z zestawami wyrazów, Załączniku nr 2 – Opowieść z kubeczków, Załącznik nr 3 – Kwadromino – porównania opis i plansza, kartoniki z wyrazami – czasownikami w różnych czasach z lukami wewnątrz wyrazu oraz smycze lub klamerki, koc lub chusta animacyjna, kartki papieru, ołówki, Załączniku nr 4 – Wyrazowe potyczki, Załączniku nr, 5 – Co łączy te wyrazy, karteczki z wierszem Witolda Gawdzika "Ortografia i gramatyka na wesoło", plakat (arkusz szarego papieru) z czasownikami w różnych czasach, kartoniki z wyrazami, które uczniowie przypinają w widocznym miejscu do ubrania - wyrazy z trudnościami ortograficznymi, Załącznik nr 6 – Samokontrola – części mowy, interaktywny test <u>Określanie czasu czasownika</u> , Załącznik nr 7 – Podsumowanie lekcji o częściach mowy.	

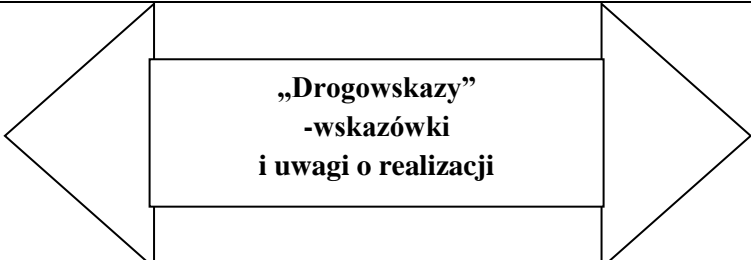
Przebieg zajęć	
 <p style="text-align: center;">„Drogowskazy” -wskazówki i uwagi o realizacji</p>	Centra Aktywnej Edukacji
<p>1. Nauczyciel wita się z uczniami w porannym kręgu i informuje, że celem dzisiejszej lekcji jest utrwalenie poznanych dotychczas części mowy oraz rozwijanie wszystkich typów inteligencji. Przed uczniami dzień gier i zabaw z częściami mowy. Zabawy proponowane w scenariuszu pochodzą z książki „Inteligencje wielorakie w nauczaniu ortografii. 7 walizek” Danuty Gmosińskiej i Violety Woźniak lub są ich modyfikacjami. Część zabaw to pomysły autorki scenariusza. Zabawy rozwijające inteligencję słowną (językową)</p> <p>2. Wprowadzenie do lekcji - Gra na dobry początek. Wyrazowe paszporty Nauczyciel rozdaje dla każdego ucznia tabelkę z kategoriami. Poza tym przygotowuje porożcinane kartoniki z wyrazami do wylosowania przez uczniów. Wybrana osoba losuje wyraz i odczytuje go na głos. Ci mają ustalony czas np. 30 sek. Lub minutę na opisanie wskazanego wyrazu. Na hasło „start” uczniowie uzupełniają tabelkę. Za każdą prawidłowo uzupełnioną rubrykę uczeń otrzymuje 1 pkt., jak również za każde dodatkowe określenie. Na zakończenie uczniowie zliczają punkty i wyłaniają zwycięzcę. Tabela i zestaw wyrazów znajdują się w Załączniku nr 1 – Wyrazowe paszporty.</p> <p>3. Zabawa w kreatywne pisanie tekstów dowolnych. Nauczyciel przygotowuje 4-6 podpisanych pojemników (kubków) z zestawami wyrazów. Na pojemniczkach znajdują się następujące napisy: osoba (rzeczownik), miejsce (rzeczownik), czynność (czasownik), rzecz (rzeczownik), przymiotnik, liczebnik. Dobór kategorii jest dowolny i zależy od wyboru nauczyciela. Uczniowie dobierają się w pary i losują po jednym wyrazie z każdego pojemnika – kategorii. Następnie próbują ułożyć na ich podstawie opowiadanie. W każdym zdaniu powinien znaleźć się przynajmniej jeden wylosowany wyraz. Zdania powinny być rozwinięte, a każdy wylosowany wyraz wzbogacony dodatkowym określeniem. Zestaw wyrazów znajduje się w Załączniku nr 2 – Opowieść z kubeczków. Zabawy rozwijające inteligencję wizualno-przestrzenną</p> <p>4. Kwadromino - porównania. Opis gry i plansza znajdują się w załącznikach. Gra jest pomocą dydaktyczną wypracowaną w ramach programu „Myślę, działam – idę w świat” w centrum artystyczno-ruchowym przez Annę Dziadkiewicz. Załącznik nr 3 – Kwadromino – porównania opis i plansza.</p> <p>5. Wyrazowe potyczki. Zabawa w grupach doskonaliła analizę i syntezę wzrokową i słuchową, a także refleks. Do tej zabawy nauczyciel przygotowuje kartoniki z wyrazami – czasownikami w różnych czasach z lukami wewnątrz wyrazu oraz smycze lub klamerki, dzięki którym uczniowie będą mogli zawiesić na szyi lub przyczepić do ubrań kartki. Uczniowie ustawiają się w dwóch</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>

<p>drużynach jeden za drugim. Dwie osoby trzymają koc lub chustę animacyjną tak, aby przeciwnicy nie widzieli się nawzajem. Nauczyciel zawiesza dwóm osobom z przeciwnych drużyn kartki z wyrazami. Po opuszczeniu „parawanu” osoby te odczytują wyraz przeciwnika i zapamiętują go. Wygrywa ta osoba, która jako pierwsza odgadnie wyraz. Osoba, która przegrała, przechodzi do przeciwnej drużyny. Może się „odratować” podając czas, w którym wystąpił czasownik przeciwnika. Gdy poda poprawny czas, wówczas zostaje w swojej drużynie. Grę kontynuują następne osoby. Wygrywa drużyna z większą liczbą osób. Przykładowe wyrazy znajdują się w Załączniku nr 4 – Wyrazowe potyczki.</p> <p>Zabawa rozwijająca inteligencję logiczno-matematyczną</p> <p>6. Nauczyciel rozdaje uczniom zestaw 3 wyrazów – rzeczowników, a zadaniem uczniów jest ustalenie łączącego je czasownika. Uczniowie mogą pracować samodzielnie lub w parach. Na czas lub bez limitu. Skojarzenia mogą być inne od tych proponowanych w ćwiczeniu, jednak ważne jest uzasadnienie, w jaki sposób dany czasownik łączy się ze wszystkimi trzema rzeczownikami. Uczniowie wszelkie wątpliwe skojarzenia mają za zadanie logicznie uzasadnić. Alternatywnie można wybrać zestaw trzech rzeczowników, a zadaniem uczniów jest dopisanie łączącego je przymiotnika. Przykładowe zestawy wyrazów znajdują się w Załączniku nr 5 – Co łączy te wyrazy.</p> <p>Zabawa rozwijająca inteligencję muzyczną</p> <p>7. Nauczyciel rozdaje uczniom karteczki z wierszem Witolda Gawdzika "Ortografia i gramatyka na wesoło". Kto? co? - o rzeczownik pytaj: Uczeń, Stach, gramofon, płyta.</p> <p>Jaki? który? - żółty, słodki. Czyj? - państwowy - to przymiotnik.</p> <p>Liczebniku - włącz w nasz wierszyk! Ile? -jeden. Który? - pierwszy.</p> <p>Ja, ty, jakiś, nigdzie ,wielu - to zaimki przyjacielu!</p> <p>Co ktoś robi? Co się dzieje? Czasowniki : śpiewa, dnieje.</p> <p>Jak? Gdzie? Kiedy? - To przysłówek: Ładnie, blisko, dziś. Dość słówek.</p> <p>Znajdź przyimki przy imionach: Z Jankiem, w Stachu, do Szymona.</p> <p>Spójnik spaja doskonale Słowa, zdania : i, lecz, ale.</p> <p>Wykrzykniku, jeśli wola, Wykrzyczże się : hej! hop! hola!</p> <p>Wreszcie partykuły te: li, czy, no, że, niech, by, nie. Dzieci mają chwilę na zapoznanie się z wierszem i starają się zapamiętać</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne i matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne i artystyczno- ruchowe</p>
--	---

<p>z niego jak najwięcej.</p> <p>Następnie nauczyciel dzieli uczniów na 3-4 grupy w zależności od liczby dzieci. Każda z grup ma za zadanie wybrać sobie sposób prezentacji wiersza – może to być śpiew, rapowanie, krzyczenie, szeptanie itp. Następnie nauczyciel wybiera jednego z uczniów lub sam wciela się w rolę dyrygenta. Dyrygent sprawdza brzmienie poszczególnych grup, a następnie ustala sygnały, na które uczniowie powinni reagować np. podniesienie ręki do góry – głośniej, opuszczenie ręki – ciszej, zamknięta dłoń – wyłączenie danej grupy. Cała klasa wykonuje wierszyk (początkowo mogą wspierać się tekstem wiersza, później starają się wykonywać go z pamięci), dyrygent zarządza grupami, czyli wskazuje, która grupa ma w danym momencie wykonywać utwór, ścisza, pogłośnia i wyłącza wykonawców. Na zakończenie uczniowie w grupach zapisują wiersz z pamięci.</p> <p>8. Nauczyciel przygotowuje dowolny tekst. Może to być opowiadanie lub fragment czytanej ostatnio lektury. Przed odczytaniem ustala wraz z dziećmi sygnał ruchowo-dźwiękowym, którym dzieci będą reagowały na odpowiednie części mowy. Na przykład, gdy dzieci usłyszą czasownik mają za zadanie obieć ławkę, dookoła, gdy usłyszą przymiotnik klaszczą w dłonie, a usłyszenie rzeczownika sygnalizują stuknięciem w ławkę. W zależności od poznanych lub doskonalonych części mowy można również ustalić reakcje na liczebnik – wstanie z krzesła i przysłówek – okrzyk Hej!.</p> <p>Zabawa rozwijająca inteligencję fizyczno-kinestetyczną</p> <p>9. Czasownikowe wyścigi</p> <p>Zabawa w trzech grupach. Nauczyciel umieszcza na jednym końcu sali na ziemi lub ścianie plakat (arkusz szarego papieru) z czasownikami w różnych czasach. (zabawę można również przeprowadzić na sali gimnastycznej lub na boisku szkolnym). Uczniowie dzielą się na zespoły, które ustawiają się w rzędach w przeciwnym końcu sali. Każda z grup losuje czas czasownika (przeszły, przyszły, teraźniejszy) lub część mowy. Na sygnał pierwsze osoby z rzędów biegną na drugi koniec sali i wyszukują na plakacie odpowiedni wyraz (pasujący do kategorii), zapamiętują go, po czym wracają do swojego zespołu i zapisują wyraz na kartce. Wtedy wyrusza kolejna osoba. Po zakończeniu wyścigów grupy zamieniają się kartkami z zapisanymi wyrazami i sprawdzają sobie nawzajem poprawność wykonania zadania – czy wyrazy zapisane na kartkach pasują do kategorii. Za każdy prawidłowy wyraz grupa otrzymuje punkt, za wyraz nieprawidłowy – punkt jest odejmowany. Po zliczeniu punktów ogłaszana jest zwycięska drużyna.</p> <p>Zabawa rozwijająca inteligencję interpersonalną</p> <p>10. Zabawa alfabetyczny krąg.</p> <p>Dzieci siedzą w kręgu. Nauczyciel rozdaje uczniom kartoniki z wyrazami, które uczniowie przypinają w widocznym miejscu do ubrania. Wyrazy to dowolne części mowy z trudnościami ortograficznymi. Zadaniem dzieci jest zamiana miejsc tak, aby wyrazy ułożyły się w kolejności alfabetycznej. Nauczyciel ostrzega jednak uczniów, że w zabawie obowiązują następujące zasady:</p> <ul style="list-style-type: none"> • mówi tylko jedna osoba • ten kto mówi, stoi • stać może jedna osoba • przemieszczać może się tylko jedna osoba <p>zabawa trwa do momentu, aż dzieci zdecydują że wyrazy są ułożone w kolejności alfabetycznej. Na zakończenie dzieci zapisują wyrazy z pamięci do zeszytów.</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne i artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne i artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-</p>
--	---

<p>11. Samokontrola. Uczniowie otrzymują do wypełnienia karty pracy z kilkoma zadaniami, sprawdzającymi umiejętności doskonalone podczas lekcji. Załącznik nr 6 – Samokontrola – części mowy.</p>	<p>komunikacyjne</p>
<p>12. Interaktywny test sprawdzający umiejętność określania czasu czasowników. Ćwiczenie interaktywne wykonane przez Annę Dziadkiewicz na stronie www.learningapps.org znajduje się pod następującym adresem: <u>Określanie czasu czasownika</u>.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>13. Ewaluacja i podsumowanie lekcji w formie niedokończonych zdań. Nauczyciel rozdaje uczniom karteczki z niedokończonymi zdaniami. Zadaniem uczniów jest dopisanie odpowiednich części mowy na końcu zdania, tak by zdanie dotyczyło pracy na kończącej się lekcji. Załącznik nr 7 – Podsumowanie lekcji o częściach mowy.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>

Autor: Anna Dziadkiewicz	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, matematyczna, plastyczna, techniczna, społeczna	Temat lekcji: Na wrocławskim rynku
Cel/cele zajęć: - doskonalenie umiejętności czytania ze zrozumieniem i korzystania z informacji zawartych w tekście - doskonalenie umiejętności redagowania opisu postaci - rozwijanie i poszerzanie słownictwa - rozwiązywanie zadań matematycznych doskonalących logiczne myślenie oraz technikę dodawania i odejmowania w zakresie 100, a także przewidywania wyników - rozwijanie umiejętności przyrządzania potraw według przepisu - wdrażanie do przestrzegania reguł gier oraz zdrowej rywalizacji	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - Przeczytam i opowiem Legendę o Kluskowej Bramie - Stworzę i opiszę własnego krasnala - Wyjaśnię znaczenie powiedzenia „cieple kluchy” - Rozwiążę zadania matematyczne związane z historią Wrocławia - Zagram w grę matematyczną - Przyrządzę kluski śląskie na podstawie przepisu
Kryteria sukcesu dla ucznia: - Wyjaśnię znaczenie powiedzenia „cieple kluchy” - Opowiem Legendę o Kluskowej Bramie - Samodzielnie redaguję opis krasnala na podstawie własnej ilustracji - Przyrządzam kluski śląskie na podstawie przepisu - Rozwiążę zadania logiczne i matematyczne związane z kolejnością wykonywania działań	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1) c), 1.1) d), 1.2)a), 1.2)b), 1.3) a), 1.3) c), 1.3)f), 1.3)g), 4.1) a), 4.1)b), 4.2) b), 4.3)a), 4.3) b), 5.4), 5.8), 7.3), 7.4), 7.5), 7.6), 7.17), 9.1) a)	
Formy pracy: indywidualna, grupowa, praca w parach	
Środki dydaktyczne: komputer z dostępem do Internetu, rzutnik i ekran lubn tablica interaktywna, Załącznik nr 1 – rebus na dobry początek, Załącznik nr 2 – nagranie z zagadką o mieście, Załącznik nr 3 – cele Sky Tower, kredki, Załącznik nr 4 – Legenda o Kluskowej Bramie, Załącznik nr 5 – Legenda o Kluskowej Bramie – nagranie, Załącznik nr 6 – Zdjęcia Ostrowa Tumskiego, film pt. Wrocławskie Krasnale, Załącznik nr 7 – Zdjęcia Wrocławskich Krasnali, Załącznik nr 8 – kryteria do opisu krasnala, Załącznik nr 9 – Gra matematyczna Rzucaj –wpisuj i wygrywaj, kostki do gry po dwie na parę, talie kart do gry – po jednej na 4 osoby, mąka ziemniaczana, ziemniaki, miska garnek, łyżka, maszynka do mielenia lub praska do ziemniaków, sól, łyżka cedzakowa, Załącznik nr 10 – Przepis na kluski śląskie, Załącznik nr, 11 – Co to znaczy... ciepłe kluchy, Załącznik nr 12 – wrocławska matematyka, gra interaktywna: Wrocławska matematyka.	

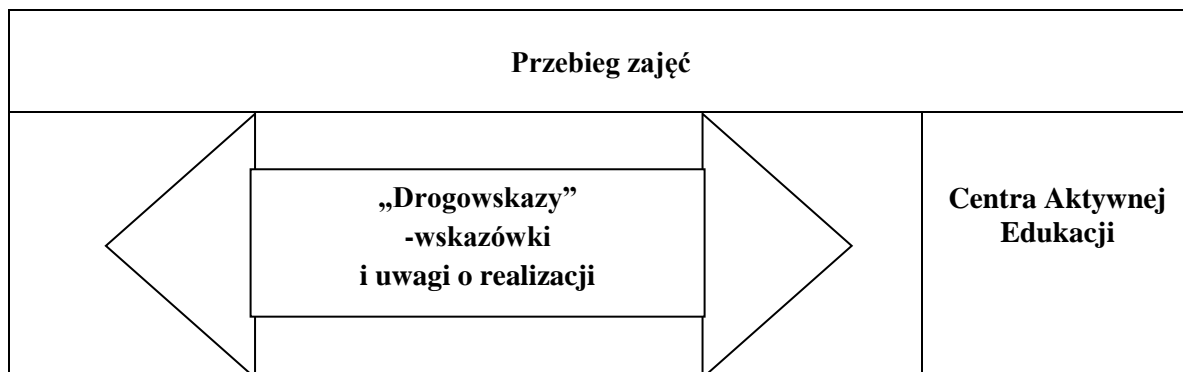
Przebieg zajęć		
	Centra Aktywnej Edukacji	

<p>1. Zadanie na dobry początek. Nauczyciel rozdaje uczniom karteczki z rebusem, którego rozwiązaniem jest słowo: WROCŁAW. Załącznik nr 1 – rebus na dobry początek. Można również wykorzystać nagranie z zagadką – Załącznik nr 2 – nagranie z zagadką o mieście.</p> <p>2. Zapoznanie z celami lekcji – Załącznik nr 3 – cele Sky Tower. Cele należy wkleić do zeszytu, a podczas trwania lekcji odwoływać się do nich i kolorować/odhaczać realizację poszczególnych zadań.</p> <p>3. Czytanie legendy – Załącznik nr 4 – Legenda o Kluskowej Bramie lub wysłuchanie nagrania z odczytaną legendą, Załącznik nr 5 – Legenda o Kluskowej Bramie - nagranie. Tworzenie rysunkowej historyjki obrazkowej na podstawie której dzieci opowiadają treść legendy.</p> <p>4. Oglądanie zdjęć Ostrowa Tumskiego. Załącznik nr 6 – Zdjęcia Ostrowa Tumskiego.</p> <p>5. Nauczyciel wyświetla film pt. Wrocławskie Krasnale – link znajduje się tutaj: Wrocławskie krasnale a następnie opowiada skąd krasnale wzięły się we Wrocławiu. Może również wyświetlić zdjęcia zawarte w Załączniku nr 7 – Zdjęcia Wrocławskich Krasnali Tekst informacyjny dla nauczyciela:</p> <p><i>Geneza Wrocławskich Krasnali sięga lat osiemdziesiątych. Krasnoludki narodziły się we Wrocławiu. Początkowo były one graffiti służące organizacji studenckiej Pomarańczowa Alternatywa. Graffiti krasnali stały się szyldem, znakiem rozpoznawczym organizacji. Pomarańczowa Alternatywa zajmowała się happeningami antyrządowymi a czasach socjalizmu w Polsce. Kiedy ruchy podziemne, opozycja antyrządowa publikowała na murach plakaty i hasła mające obalić panujący reżim, a rząd na ich miejsce umieszczał plakaty anty-opozycyjne lub zamalowywał je, wtedy do akcji wchodziła Pomarańczowa Alternatywa umieszczając w takim miejscu graffiti krasnala, aby każdy mógł zobaczyć miejsce walki rządu z opozycją. 1 czerwca 1988 r. Pomarańczowa Alternatywa zorganizowała happening, w którym około 20 tysięcy mieszkańców w przeszło przez miasto przebranych za krasnali.</i></p> <p><i>Miejscem happeningów była często ulica Świdnicka i to tam stanął w 2001 roku pierwszy Wrocławski Krasnal. Pierwszym projektantem Krasnoludków z Wrocławia był Tomasz Moczek. Kolejne krasnale przysły do miasta w roku 2005. Wrocławianie pokochali nowych mieszkańców, stały się prawdziwą atrakcją turystyczną miasta Wrocław.</i></p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
---	--

<p>Tekst pochodzi ze strony: http://krasnoludki-z-wroclawia.blogspot.com/</p> <p>6. Pisanie opisu postaci – krasnala wg kryteriów wskazanych przez nauczyciela. Załącznik nr 8 – kryteria do opisu krasnala.</p> <p>Kryteria opisu krasnala</p> <p>Pisząc opis krasnala pamiętaj o:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Nadaniu imienia i nazwiska np. Melodjusz Grajek, Pirożnik, Kuźnik Kowadelko ➤ Opisaniu jego wyglądu, od stóp do głów lub odwrotnie, czyli: <ul style="list-style-type: none"> • Wzrost • Opis głowy (oczy, uszy, usta, nos, włosy) • Postura • Ubranie ➤ Opisaniu czym się zajmuje i dlaczego nadano mu takie imię ➤ Napisaniu kilku słów o jego charakterze ➤ Koniecznie opis wzbogać rysunkiem krasnala <p>7. Gra matematyczna „Rzucaj –wpisuj i wygrywaj!” Załącznik nr 9 – Gra matematyczna Rzucaj –wpisuj i wygrywaj.</p> <p>8. Gra matematyczna z wykorzystaniem kart do gry DOJDŹ JAK NAJBLIŻEJ Potrzebne przybory: talia kart, papier, ołówek</p> <p>Liczba uczestników jest dowolna. Z pełnej talii kart wyjmujemy dziesiątki, walety, damy i króle. Pozostałe karty tasujemy. Każdemu z graczy rozdaje się po cztery karty. Rozdający wyklada z talii kolejne dwie karty i układa je obok siebie. Na przykład, jeśli wyłoży szóstkę i asa, powstanie liczba 61.</p> <p>I WARIANT GRY Każdy z uczestników zabawy układa swoje cztery karty w liczby dwucyfrowe w taki sposób, aby ich suma była mniejsza od wyłożonej liczby $16+39=55$ Gracz, który najbardziej zbliżył się do wyłożonej liczby zapisuje sobie 2 punkty, drugi w kolejności 1 punkt.</p> <p>II WARIANT GRY Każdy z uczestników zabawy układa swoje cztery karty w liczby dwucyfrowe w taki sposób, aby ich różnica była jak najbliższa wyłożonej wcześniej liczbie (jak najbliższa liczbie 61) to: $96-31=65$ Przed wyłożeniem nowej liczby dwucyfrowej gracze mogą zdecydować, czy chcą nowe 4 karty, czy wolą układać z otrzymanych wcześniej.</p> <p>9. Robienie klusek wg przepisu. Załącznik nr 10 – Przepis na kluski śląskie</p> <p>10. Nauczyciel włącza nagranie z odczytanym tekstem Grzegorza Kasdepke – Załącznik nr, 11 – Co to znaczy... ciepłe kluchy, lub czyta fragment książki tego autora pt. „Co to znaczy... 101 zabawnych historyjek,</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p> <p>artystyczno-ruchowe</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
--	--

<p>które pozwolą zrozumieć znaczenie niektórych powiedzeń”. Zachęca uczniów do rozmowy na temat odczytanego fragmentu. Uczniowie mają za zadanie wyjaśnić znaczenie przytoczonego powiedzenia oraz określić, czy jest ono stosowne, czy też nie. Wspólnie z nauczycielem zapisują w zeszytach słowa, którymi można inaczej opisać osobę nazwaną „Ciepłe kluchy”.</p> <p>11. Zadania matematyczne. Załącznik nr 12 – wrocławska matematyka.</p> <p>12. Do wirtualnego spaceru po Wrocławiu i zapoznania uczniów z jego najsłynniejszymi atrakcjami turystycznymi można wykorzystać stronę internetową Panoramy Raławickiej, na której można wirtualnie zwiedzać wystawę. <u>Wirtualne zwiedzanie Panoramy Raławickiej</u>.</p> <p>13. Zakończenie lekcji – gra interaktywna - <u>Wrocławska matematyka</u></p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>artystyczno-ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p>
---	--

Autor: Anna Dziadkiewicz	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, matematyczna, plastyczna, techniczna, zajęcia komputerowe, wychowanie fizyczne	Temat lekcji: Piraci i korsarze
Cel/cele zajęć: - zapoznanie z historią piractwa - szukanie przejawów i sposobów na unikanie piractwa w XXI wieku - rozwijanie umiejętności współdziałania przy konstruowaniu statku - rozbudzanie kreatywności - rozwijanie logicznego myślenia i wyciągania wniosków - doskonalenie znajomości alfabetu - utrwalenie pisowni wyrazów z trudnościami ortograficznymi	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - poznam historię piractwa i odpowiem na pytania na podstawie tekstu - wymyślę i zapiszę hasła nawołujące do unikania piractwa w XXI wieku - wraz z innymi zbuduję statek ze zgromadzonych w klasie materiałów - rozwiążę w parze zagadki logiczne i matematyczne - ułożę wyrazy w kolejności alfabetycznej - zagram w statki ortograficzne
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wymieniam rodzaje piractwa i piratów, a także wyjaśniam, czym się różnią - współpracuję podczas budowy klasowego statku - potrafię rozwiązać zagadkę SUDOKU - poprawnie układam wyrazy w kolejności alfabetycznej	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1) c), 1.1) d), 1.3)a), 1.3) c), 1.3)d), 1.3)f), 1.3)g), 3.1)a), 4.1)b), 4.2)b), 5.1), 5.4), 7.1), 7.4), 7.5), 7.6), 7.7), 7.8), 7.11), 9.2)a), 9.2)b), 9.2)c), 10.3)a), 10.3)c), 10.3)d)	
Metody pracy: praca z tekstem, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, zabawa i gra dydaktyczna, pokaz filmu, metoda realizacji zadań wytwórczych, rebus, zagadka, pogadanka, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, metoda ewaluacyjna, metoda samodzielnego dochodzenia do wiedzy,	
Formy pracy: indywidualna, grupowa, praca w parach	
Środki dydaktyczne: laptop i tablica interaktywna, dwie butelki do ukrycia listów, Załącznik nr 4 – listy od Kapitana Przygody, skarb – skrzynia lub karton z ukrytymi nagrodami, mapa prowadząca do skarbu podzielona na 6 części, aplikacja multimedialna wykonana przez Annę Dziadkiewicz na stronie www.learningapps.org znajdująca się tutaj , kartki papieru i ołówki, Załącznik nr 1- zagadka i rebus z tematem lekcji, Załącznik nr 2 – tekst i pytania o piratach, słowniki ortograficzne na każdą parę oraz Załącznik nr 3 - plansza do gry w statki, Załącznik nr 5 – zagadki logiczne, kartony, kije od mioteł, hula hop, gazety, szmatki, skrzynki, prześcieradło lub folia malarska – elementy do wykonania statku, Załącznik nr 6 - taniec „Papaya”, Gra wykonana na stronie www.learningapps.org przez Annę Dziadkiewicz, link znajduje się tutaj , Załącznik nr 7 – rebusy i wyjaśnienia, gazety, lina i chusta animacyjna lub koc, Załącznik nr 8 – żagłówek do rozmowy o piractwie, Załącznik nr 9 – kartka z dziennika pokładowego.	

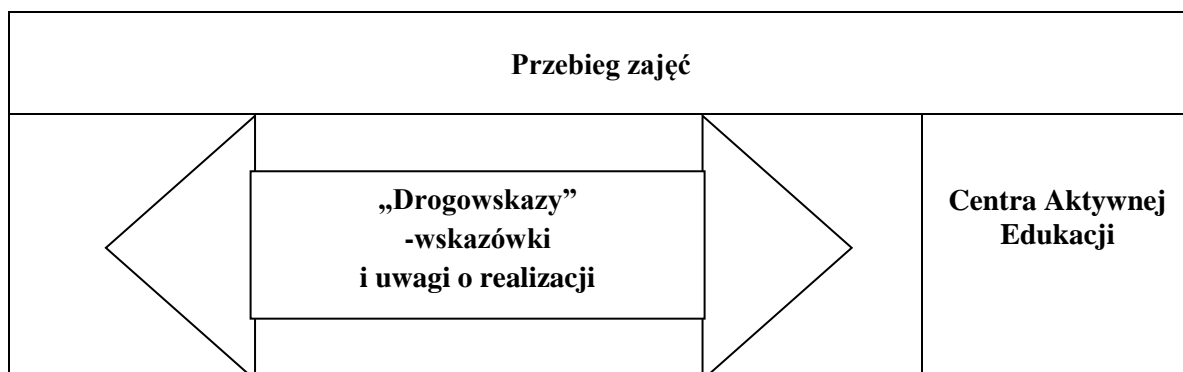

<p>1. Zadanie na dobry początek. Gra interaktywna dopasuj obrazki do kategorii: Dawniej i dziś. Aplikacja multimedialna wykonana przez Annę Dziadkiewicz na stronie www.learningapps.org znajduje się tutaj.</p> <p>2. Zapoznanie z tematem lekcji. Nauczyciel dzieli uczniów na pary. Jedna z osób to „A”, a druga „B”. Nauczyciel przywołuje do siebie wszystkie osoby „A” i szepcze im do ucha zagadkę. Gdy osoby „A” znają odpowiedź podchodzą do osób „B”. Te stoją do nich tyłem, przed sobą mają ławkę, a na niej kartkę papieru i ołówek. Podczas tego zadania nie mogą ze sobą rozmawiać. Osoba „A” pisze palcem po plecach osoby „B” i w ten sposób wyjawia jej odpowiedź. Osoba „B” ma za zadanie napisać odpowiedź na kartce. Gdy osoba „B” uzna, że skończyła pokazuje swój napis, jeżeli różni się od tego co przekazywała osoba „A”, para próbuje dalej. Gdy wszystkie pary odgadną pierwszą część tematu, nauczyciel woła do siebie osoby „A”. Rozdaje im rebusy, gdy je rozwiążą piszą odpowiedź na plecach osoby „B”, która analogicznie zapisuje odpowiedź na kartce. Rebus oraz zagadka znajdują się w Załączniku nr 1- zagadka i rebus z tematem lekcji. Gdy wszystkie pary zapiszą na kartkach temat lekcji następuje zapisanie tematu lekcji.</p> <p>3. Zapisanie celów lekcji w zeszytach.</p> <p>4. Czytanie tekstu na temat piratów i korsarzy. Nauczyciel dzieli uczniów na pary i rozdaje każdej parze zestaw pytań, na które muszą odpowiedzieć po przeczytaniu tekstu. Załącznik nr 2 – tekst i pytania o piratach.</p> <p>5. Zabawa ortograficzne statki. Nauczyciel przygotowuje słowniki ortograficzne na każdą parę oraz Załącznik nr 3 - plansza do gry w statki. Zadaniem uczniów jest umieszczenie w tabelach – planszach statków. Każdy statek to jeden wyraz, a każda kratka to jedna litera. Gracze wymyślają lub poszukują w słownikach. Powinno być: 2 wyrazy 7 - literowe, jeden 6-literowy, dwa 5-literowe, jeden 4-literowy i zapisują je na planszy. Obu graczy rozmieszcza swoje statki na planszy. Jeden z uczestników podaje współrzędne np. B7. Jeżeli trafi to przeciwnik podaje literę, która znajduje się na tym polu, a gracz kontynuuje odgadywanie. Może również spróbować odgadnąć cały wyraz. W przypadku chybionego strzału, współrzędne podaje druga osoba. Gra kończy się gdy jedna z osób odgadnie wszystkie wyrazy przeciwnika. Gra pochodzi z książki „Inteligencje wielorakie w nauczaniu ortografii. 7 walizek” Danuta Gmosińska, Violeta Woźniak.</p> <p>6. Przed lekcją nauczyciel rozmieszcza w szkole lub na boisku 2 butelki z ukrytymi wiadomościami – Załącznik nr 4 – listy od Kapitana Przygody oraz skarb w pudełku (skrzyni). Poza tym przygotowuje mapę, którą dzieli na 6</p>	<p>polonistyczno - komunikacyjne</p> <p>polonistyczno - komunikacyjne</p> <p>polonistyczno - komunikacyjne</p> <p>polonistyczno - komunikacyjne</p> <p>polonistyczno - komunikacyjne</p>
--	--

<p>części. Cztery pierwsze części uczniowie otrzymają za wykonanie 4 zadań logicznych. Po ich złożeniu dowiedzą się gdzie jest ukryta 2 butelka z wiadomością. Po wykonaniu dwóch zadań (plastycznego i tanecznego) otrzymają dwie brakujące części mapy, dzięki nim poznają miejsce ukrycia skarbu. Nauczyciel prosi dzieci by odszukały butelkę z cyfrą 1. W jej wnętrzu znajduje się list od Kapitana Przygody, którego treść odczytuje na głos jedno z dzieci. W pierwszej części dzieci mają do wykonania 4 zadania, za każde z nich otrzymają jedną z czterech części mapy. Zadania logiczne znajdują się w Załączniku nr 5. Zagadki uczniowie mogą rozwiązywać w parach lub samodzielnie. Gdy uczniowie otrzymają czwartą część mapy odszukują na niej miejsca ukrycia drugiej butelki. W jej wnętrzu znajduje się wiadomość związana z budową statku. Zadaniem uczniów jest zbudowanie z kartonów, kijów od mioteł, hula hop, gazet, szmatek itp. wspólnego klasowego statku, w którym zmieści się przynajmniej kilka osób. Gdy statek jest gotowy dzieci mają zatańczyć owocowy taniec do piosenki Urszuli Dudziak pt. „Papaya”. Nauczyciel może odtworzyć własne nagranie lub włączyć piosenkę z portalu www.youtube.com – link do utworu znajduje się tutaj. Przykładowy układ taneczny do utworu „Papaya” wykonany przez uczniów Szkoły Podstawowej im. Adama Mickiewicza w Skalmierzycach, choreografia: Anna Dziadkiewicz – Załącznik nr 6 – taniec „Papaya”.</p> <p>Za wykonanie każdego zadania dzieci otrzymują po jednej części brakującej mapy. Na ostatnim kawałku zaznaczone jest miejsce ukrycia skarbu. Dzieci odszukują skarb – mogą to być słodkie upominki lub coś innego według uznania nauczyciela.</p>	<p>polonistyczno – komunikacyjne i matematyczno-przyrodnicze oraz artystyczno-ruchowe</p>
<p>7. Aplikacja utrwalająca kolejność alfabetyczną. Gra wykonana na stronie www.learningapps.org przez Annę Dziadkiewicz, link znajduje się tutaj.</p>	<p>polonistyczno - komunikacyjne</p>
<p>8. Rozwiązanie rebusów i dopasowanie wyjaśnień do haseł – Załącznik nr 7 – rebusy i wyjaśnienia. Zadaniem uczniów podczas pracy w parach jest rozwiązanie rebusów, a następnie dopasowanie wyjaśnień do haseł: abordaż, bandera, flauta, korsarz, Tortuga.</p>	<p>polonistyczno - komunikacyjne</p>
<p>9. Zabawa ruchowa – bitwa morska. Nauczyciel dzieli klasę na dwie grupy piratów. Rozdaje gazety i informuje, że ich zadaniem jest przygotowanie jak największej liczby kul armatnich w ciągu jednej minuty. Następnie kule są rozdzielone po równo pomiędzy obie drużyny. Nauczyciel dzieli klasę na dwie części poprzez ułożenie na ziemi liny lub uniesienie do góry chusty animacyjnej (stworzenie burty). Po dwóch stronach „burty” gromadzą się „piraci” gotowi do bitwy. W ciągu minuty „piraci” przerzucają na stronę wroga jak najszybciej i jak najwięcej „kul armatnich” spadających na ich stronę. Na zakończenie rundy „piraci” przeliczają ile kul znajduje się po ich stronie. Wygrywa drużyna, która ma ich mniej. Bitwę można powtórzyć kilkakrotnie.</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p>
<p>10. Rozmowa na temat „Piractwo w XXI” z wykorzystaniem zmodyfikowanej techniki drzewo. Nauczyciel prosi uczniów, by zastanowili się, czy w dzisiejszych czasach istnieje piractwo. Przykłady: Piractwo w Internecie – ściąganie plików w Internecie i rozpowszechnianie Piractwo drogowe. Piractwo medialne – potoczne określenie działalności polegającej na nielegalnym kopiowaniu i posługiwaniu się <u>własnością intelektualną</u> (programami komputerowymi, muzyką, filmami itp.) bez zgody</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>

<p>autora lub producenta i bez uiszczenia odpowiednich opłat.</p> <p>Wszelkie pomysły zapisane zostają na kadłubach małych żaglówek. Na żaglach natomiast uczniowie mają za zadanie zapisać pomysły jak unikać takiego piractwa. Mogą się tam znaleźć również hasła nawołujące do unikania tego rodzaju piractwa. Załącznik nr 8 – żagłówka do rozmowy o piractwie.</p> <p>Podsumowanie lekcji w formie kartki z dziennika pokładowego. Załącznik nr 9 – kartka z dziennika pokładowego.</p>	<p>polonistyczno - komunikacyjne</p>
--	--------------------------------------

Autor: Anna Dziadkiewicz	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, matematyczna, plastyczna, społeczna,	Temat lekcji: Tajemnice Karkonoszy część I i część II
Cel/cele zajęć: - doskonalenie umiejętności czytania ze zrozumieniem i korzystania z informacji zawartych w tekście - doskonalenie umiejętności redagowania wypowiedzi pisemnej - zapoznanie z florą i fauną Karkonoszy - uwrażliwianie na piękno przyrody i wdrażanie do odpowiedniego zachowania na terenie parków narodowych - praktyczna nauka wzywania pomocy w górach - zapoznanie z geografiami Karkonoszy - przygotowanie do przeliczania skali na mapie	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: (cele na dwa dni) - określę położenie Karkonoszy na mapie Polski - poznam legendy Karkonoskie - poznam zwierzęta i rośliny żyjące w Karkonoszach - sformułuję zasady zachowania się w górach i parku narodowym - przeliczę odległość na mapie na odległość rzeczywistą - poznam główne szczyty Karkonoszy
Kryteria sukcesu dla ucznia: - określę na podstawie mapy, gdzie znajdują się Karkonosze - wymienię 5 szczytów górskich znajdujących się w Karkonoszach, znam wysokość Śnieżki - opowiem wybraną legendę karkonoską - wymienię nazwy 3 roślin i zwierząt występujących w Karkonoszach	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1) c), 1.1) d), 1.2)a), 1.2)b), 1.3)a), 1.3) c), 1.3)f), 1.3)g), 1.4)a), 4.2)b), 5.2), 5.4), 5.7), 5.8), 5.10), 6.2), 6.3), 6.4), 6.5), 6.6), 6.7), 7.3), 7.5), 7.6), 7.7), 7.10), 7.17), 10.2)	
Formy pracy: indywidualna, grupowa, praca w parach	
Środki dydaktyczne: komputer z dostępem do Internetu, rzutnik i ekran lub tablica interaktywna, Załącznik nr 1 – Zaszyfrowany temat dnia, mapa fizyczna Polski oraz atlasy i mapy turystyczne Karkonoszy (Sudetów), linijki, kalkulator, Załącznik nr 2 – Karkonoskie szczyty, książka Marioli Jarockiej pt. Podróże z legendą. Legendy o najsłynniejszych miejscach w Polsce. Wyd. Aksjomat, fotografie, albumy przedstawiające najsłynniejsze karkonoskie wodospady: Wodospad Kamieńczyka, Wodospad Szklarki, Wodospad Podgórznej, Wodospad Wrzosówki, Wodospad Łomniczki, małe karteczki dla każdego ucznia, Załącznik nr 3 – kredki, atlasy roślin i zwierząt, gry interaktywne: <u>Fauna i flora – grupowanie wyrazów</u> , <u>Roślinność Karkonoszy – zioła (memory)</u> – wersja łatwiejsza, <u>Roślinność Karkonoszy – zioła (memory)</u> , tasiemka, karteczki, Załącznik nr 3 – teksty popularnonaukowe o przyrodzie Karkonoszy, Załącznik nr 4 – wiersz W parku narodowym, karteczki z zapisanymi liczbami (sumy i składniki),	

<p>CZĘŚĆ I</p> <p>1. Zadanie na dobry początek. Odszyfrowanie tematu dnia. Załącznik nr 1 – Zaszyfrowany temat dnia.</p> <p>2. Zapoznanie z celami lekcji. Cele należy wkleić lub przepisać do zeszytu, a podczas trwania lekcji odwoływać się do nich i kolorować/odhaczać realizację poszczególnych zadań.</p> <p>3. Nauczyciel przygotowuje mapę fizyczną Polski oraz atlasy i mapy turystyczne Karkonoszy (Sudetów). Prosi uczniów o odnalezienie i wskazanie na mapie</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sudetów • Karkonoszy • Odszukanie najwyższego szczytu tych gór – Śnieżki • Miejscowości, w której znajduje się ich szkoła <p>Określenie położenia Karkonoszy na mapie Polski (znajdują się w południowo-zachodniej części Polski, od południa zamykają Kotlinę Jeleniogórską, wzdłuż ich szczytów przebiega granica państwa z Czechami)</p> <p>4. Przeliczanie odległości na mapie na odległość rzeczywistą. Nauczyciel zwraca uwagę uczniom na skalę mapy, obok której powinna być narysowana podziałka np. 1cm na mapie to 10 km w rzeczywistości.</p> <p>- zad.1 zmierzcie linijką odległość w linii prostej z waszej miejscowości do Jeleniej Góry. Ile to centymetrów? Przeliczcie ile to kilometrów? Jakiego działania użyjemy? Jeżeli ta odległość na mapie to 30 cm to trzeba ją pomnożyć razy 10. $30 \times 10 = 300$ W takim razie od tej miejscowości do Jeleniej Góry jest 300 km. Uczniowie określają takie odległości z kilku miast w Polsce np. z Warszawy, Wrocławia, Krakowa. Można również dokonać obliczeń na podstawie linii łamanych wytyczonych pomiędzy wybranymi miejscowościami. Wówczas długość całej trasy dzieci obliczają jako sumę kilku odcinków. UWAGA! Warto długość zmierzonych w centymetrach odcinków zaokrąglić, aby obliczenia były łatwiejsze. Można również skorzystać z kalkulatora jeżeli dzieci będą chciały otrzymać dokładniejsze wyniki.</p> <p>5. Wirtualny spacer po Karkonoszach. Zwrócenie uwagi na wygląd gór i szlaków górskich. http://kpnmab.pl/pl/panorama-karkonoszy,170 wirtualny spacer http://fotopano.pl/tours/karkonosze/vtour_dzien2/</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p>
---	--

<p>http://fotopano.pl/tours/karkonosze/vtour_dzien2/</p> <p>6. Zapoznanie z najważniejszymi karkonoskimi szczytami. Samodzielne rozwiązywanie kart pracy – łamigłówek i działania matematyczne. Załącznik nr 2 – Karkonoskie szczyty.</p> <p>7. Zabawa ruchowa inspirowana górską wycieczką. Nauczyciel opowiada historię według własnej inwencji, a dzieci obrazują ją swoimi ruchami. Przykład: Maszerujemy górskim szlakiem, podziwiamy piękny krajobraz, uwaga zaskroniec – uciekamy. Przed nami potok – trzeba go przeskoczyć, a za nim wielka skała, musimy się wspinać itd. Opowieść mogą kontynuować chętni uczniowie.</p> <p>8. Czytanie legendy o Wodospadzie Kamieńczyka lub wodospadzie Szklarki. Legendy dostępne na stronach internetowych: http://karko.net/legendy/legenda-o-tragicznej-smierci-rusalki-i-kamiencyka http://pawelskiersinis.pl/legenda-o-kamiencyku-i-labudce/ http://www.bajkowyzakatek.eu/2013/11/polskie-legendy-o-powstaniu-wodospadu.html lub w książce Marioli Jarockiej pt. Podróże z legendą. Legendy o najsłynniejszych miejscach w Polsce. Wyd. Aksjomat.</p> <p>9. Układanie planu wydarzeń na podstawie legendy.</p> <p>10. Nauczyciel prezentuje fotografie, albumy przedstawiające najsłynniejsze karkonoskie wodospady. Proponuje uczniom skorzystanie ze źródeł internetowych. Każda para czyta w albumach i książkach przyrodniczych opis wybranego wodospadu i przygotowuje się do jego prezentacji według następujących kryteriów:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Miejscowość, w której się znajduje/ położenie • Wysokość wodospadu • Na jakiej rzece się tworzy • Ciekawostki • Rysunek wodospadu <p>Wybrane wodospady: Wodospad Kamieńczyka, Wodospad Szklarki, Wodospad Podgórznej, Wodospad Wrzosówki, Wodospad Łomniczki, Można skorzystać z informacji zawartych na stronie: http://fotowycieczki.blogspot.com/2011/09/karkonoskie-wodospady.html Powyższe zadanie może być również zadaniem domowym.</p> <p>11. Podsumowanie lekcji – Informacja dla przybysza. Każdy uczeń otrzymuje kartkę lub kilka kartek. Zadanie dla uczniów brzmi: „Wyobraźcie sobie, że za chwilę do klasy wejdzie nowy uczeń i siądzie z wami. Każdy z was ma możliwość przekazanie jednej lub kilku anonimowych informacji czy wskazówek, które są dokończeniem zdania: „Podczas dzisiejszych lekcji najważniejsze dla mnie było....” Gdy każdy z uczniów zrobi przynajmniej jedną notatkę wszystkie kartki zostają umieszczone na tablicy. Uczniowie porządkują je według wyróżnionych wspólnie kryteriów.</p> <p>CZEŚĆ II</p> <p>1. Gra na dobry początek dopasowanie nazw zwierząt i roślin do</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne i matematyczno-przyrodnicze</p> <p>artystyczno-ruchowe</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>matematyczno-przyrodnicze i artystyczno-ruchowe</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
--	---

kategorii – flora i fauna. Gra przygotowana przez Annę Dziadkiewicz na stronie www.learningapps.org – Fauna i flora – grupowanie wyrazów.

2. Zapoznanie uczniów z celami lekcji i kryteriami sukcesu. Przyczepienie kartek do tablicy oraz wklejenie celów do zeszytu.

3. Bank gatunków – nauczyciel tworzy na tablicy (np. korkowej) dwa zbiory - mogą to być dwa okręgi utworzone z tasiemki, nad którymi zapisane będą kategorie (flora i fauna) Karkonoszy. Nauczyciel informuje, że w ciągu całego dnia dzieci będą mogły zapisywać na małych karteczkach nazwy roślin i zwierząt, z którymi się zapoznają – w ten sposób stworzą bank gatunków karkonoskiej flory i fauny.

4. Nauczyciel dzieli uczniów na 3-4 osobowe grupy i rozdaje im porozcinane na fragmenty tekstu popularnonaukowego na temat flory i fauny Karkonoszy. Zadaniem uczniów jest złożenie tekstów w logiczną całość. Załącznik nr 3 – teksty popularnonaukowe o przyrodzie Karkonoszy. Po wykonaniu zadania grupy notują wymienione w tekstach nazwy roślin i zwierząt i umieszczają je w banku gatunków.

5. Grupy zamieniają się tekstami, a ich członkowie odszukują w atlasach przyrodniczych i Internecie zdjęcia ukazujące opisywane gatunki zwierząt i roślin.

6. Formułowanie notatki w formie tabelki z podziałem na florę i faunę Karkonoszy. Uczniowie wpisują do tabeli poznane nazwy gatunkowe.

7. Gry interaktywne o dwóch poziomach trudności doskonalące umiejętność rozpoznawania ziół występujących w Karkonoszach. Gra utworzona na podstawie opowiadań i kolorowanki z serii Przygody Karkonoskich Skrzatów „Spacery z Matką Naturą – niezwykłą zielarką” cz. II autor Maria Nienartowicz. Przed zaprezentowaniem gier można odczytać uczniom fragment książki.

Gra interaktywna utworzona na stronie www.learningapps.org przez Annę Dziadkiewicz – Roślinność Karkonoszy – zioła (memory), oraz Roślinność Karkonoszy – zioła (memory) – wersja łatwiejsza.

8. Kodeks turysty – formułowanie zasad zachowania się w parku narodowym i na górskim szlaku. Nauczyciel przeprowadza burzę mózgow, a uczniowie proponują własne zasady i spisują je w formie plakatu, który można opatrzyć również znakami graficznymi.

9. Zapoznanie z wierszem Hanny Zdzitowieckiej „W parku narodowym”. Załącznik nr 4 – wiersz W parku narodowym.

10. Zabawa matematyczna „Suma i składniki”.

„Uczniowie – składniki”, stojąc w kole, trzymają przydzielone przez nauczyciela kartki z liczbami. Jeden „Uczeń – suma” stoi w środku koła i losuje kartkę z wynikami (Nauczyciel musi przygotować odpowiednią liczbę kartek z liczbami tworzącymi działania, np.: 36, 3, 39; 54, 4, 58). Następnie „Uczeń – suma” podnosi do góry wybraną liczbę, do której zgłasza się dwoje pasujących „Uczniów – składniki”.

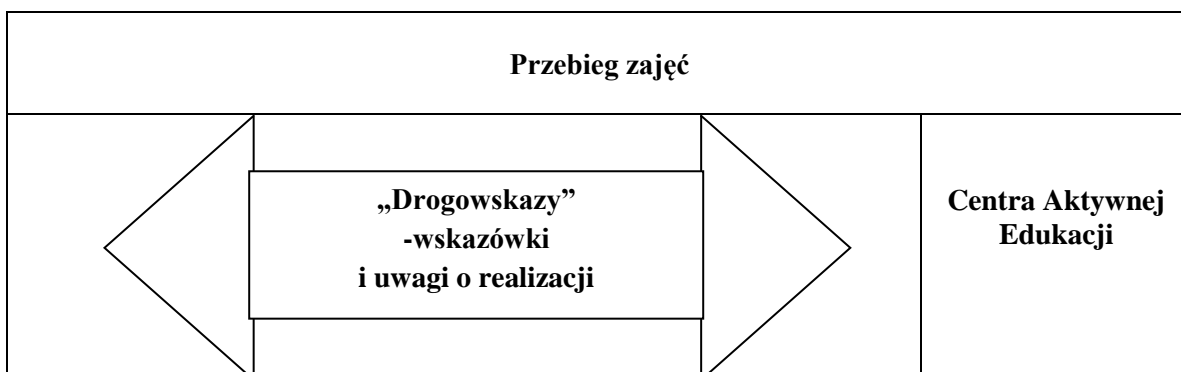
11. Nauczyciel dzieli uczniów na zespoły 2-3 osobowe, które za pomocą pantomimy przedstawiają scenki dramatyczne ukazujące pożądane i niepożądane

zachowania na szlakach górskich.

12. Nauka praktycznego wzywania pomocy w górach. Zapoznanie z instytucją GOPR oraz wymienienie informacji koniecznych podczas wzywania pomocy (imię nazwisko, położenie, liczba poszkodowanych, znaki szczególne, kolor ubrania, ostatnio mijane charakterystyczne punkty itp.)

13. Podsumowanie pracy na lekcji - każdy uczeń otrzymuje jedną kartkę z pamiętnika, na której zapisuje swoją Karkonoską tajemnicę- czyli coś co uznaje za najważniejsze i najciekawsze, czego dowiedział się na temat Karkonoszy. Kartki można podpisać i połączyć w jedną klasową Karkonoską Księgę Tajemnic.

Autor: Anna Dziadkiewicz	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, matematyczna, plastyczna, techniczna, społeczna	Temat lekcji: Toruńskie historie część I i część II
Cel/cele zajęć: - doskonalenie umiejętności adresowania kartki pocztowej - rozwijanie kreatywności i ekspresji plastycznej uczniów - doskonalenie umiejętności odczytywania informacji z mapy fizycznej Polski, utrwalenie kierunków świata - doskonalenie umiejętności rozwiązywania zadań matematycznych związanych z obliczeniami kalendarzowymi (dni tygodnia, miesiące, kwartały) - doskonalenie umiejętności czytania ze zrozumieniem oraz tworzenie planu wydarzeń na podstawie czytanego tekstu - rozwiązywanie zadań matematycznych doskonalących umiejętność dodawania w zakresie 1000	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: (cele do zrealizowania przez 2 dni) - Zaprojektuję i zaadresuję pocztówkę z Torunia. - Odczytam informacje z mapy i określę położenie Torunia na mapie Polski. - Rozwiążę zadania matematyczne dotyczące obliczeń kalendarzowych. - Ułożę plan wydarzeń do legendy o Toruniu. - Wpisuję wyniki działań matematycznych związanych z odczytywaniem danych z mapy.
Kryteria sukcesu dla ucznia: <ul style="list-style-type: none"> • Adresuję kartkę pocztową • Odczytuję dane z mapy i określam położenie Torunia • Wymieniam kwartały i miesiące. Dokonuję obliczeń kalendarzowych • Opowiadam legendy o Toruniu i układam plan wydarzeń • Opisuję herb Torunia i opowiadam skąd pochodzi nazwa miasta 	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1) c), 1.1) d), 1.2)a), 1.2)b), 1.2) d), 1.3)a), 1.3)b) 1.3) c), 1.3)f), 1.3)g), 1.4)a), 4.1)a), 4.1)b), 4.2)a), 4.2)b), 4.3)a), 4.3)b), 5.4), 5.8), 6.3), 6.7), 7.3), 7.5), 7.6), 7.8), 7.9), 7.11), 7.12), 7.15), 7.17), 9.1)a), 9.2)b), 9.2)c)	
Formy pracy: indywidualna, grupowa, praca w parach	
Środki dydaktyczne: komputer z dostępem do Internetu, rzutnik i ekran lub tablica interaktywna, komputery dla uczniów – po jednym na parę. Załącznik nr 1 – zagadka o mieście, Załącznik nr 2 – cele lekcji, Załącznik nr 3 – metryczka Torunia, kredki, Załącznik nr 4 – przepis na pierniki, Załącznik nr 5 – Mikołaj Kopernik uporządkował kalendarz, metodniki, atlasy, mapa fizyczna Polski, mapa z podziałem administracyjnym Polski, zdjęcia Torunia, ilustracja z herbem Torunia, losy z nazwami wydarzeń z legendy „O flisaku z Torunia” i „Toruńskie pierniki”, treść legend: „O flisaku z Torunia” i „Toruńskie pierniki”, gazety, nagrania z muzyką relaksacyjną – szum wody, pisaki i kartki w trzech kolorach, małe karteczki w trzech kolorach, moździerz, imbir, pieprz, cynamon, ziele angielskie, gałka muszkatowa, goździki, kardamon, kolendra, kminek, anyż, produkty potrzebne do wykonania i upieczenia pierników, Załącznik nr 6 – Gra ja mam, kto ma – miesiące.	

<p>CZEŚĆ I</p> <p>1. Nauczyciel rozpoczyna lekcję prezentując mapę fizyczną Polski. Pyta uczniów, czy wiedzą, co przedstawia mapa – odwołuje się do ich wcześniejszej wiedzy na temat Polski. Informuje uczniów, że w tym dniu przypomną sobie jedno z większych miast w Polsce. Prosi by zwrócili uwagę na najdłuższą polską rzekę i spróbowali odgadnąć zagadkę – Załącznik nr 1 – zagadka o mieście. Rozdaje uczniom karteczki z wypisanymi celami lekcji - Załącznik nr 2, na których dzieci będą notowały i oznaczały poziom zrozumienia tematu i realizację danego celu. Dzieci po realizacji kolejnych celów kolorują okienka na odpowiedni kolor: Kolor zielony – umiem, potrafię, wiem, rozumiem Kolor żółty – mam wątpliwości, czegoś mi brakuje, mam pytania, nie jestem pewna/pewien czy dobrze rozumiem Kolor czerwony – nie wiem, nie potrafię, nie umiem, nie rozumiem</p> <p>2. Praca z mapą. Nauczyciel rozdaje uczniom metryczki do uzupełnienia na podstawie mapy – praca w parach. Załącznik nr 3 – metryczka Torunia. Do tego zadania można rozdać uczniom atlasy, mapy fizyczne i te z podziałem administracyjnym Polski.</p> <p>3. Nauczyciel pokazuje dzieciom herb Torunia i opowiada legendę o powstaniu nazwy miasta Toruń. Informuje uczniów, że to tylko jedna z wielu legend dotyczących tego miasta. Legenda o powstaniu nazwy miasta Torunia Przed wiekami nad brzegiem Wisły powstało miasto. Czasy były niespokojne, dlatego otoczyło się wysokim murem z cegły, a dla większej pewności – także obronnymi basztami. Jedna z tych baszt bardzo interesowała się tym, co dzieje się wokół. Szybko zaprzyjaźniła się, zatem z rzeką i często z nią rozmawiała. Dowiadowała się przy okazji wielu rzeczy, bo przecież Wisła z niejednego pieca chleb jadła... O wszystkim, czego się dowiedziała, natychmiast opowiadała swojej przyjaciółce. Po paru latach baszta znudziła się opowieściami Wisły, a nawet zaczęła jej zazdrościć. Przyjaciółki przestały się odzywać. Rzeką wprawdzie nadal chciała opowiadać o ciekawostkach ze świata, ale baszta jej nie słuchała. Rozsierdziło to Wisłę i zaczęła podmywać mury. Baszta zrozumiała, że to nie przelewki i odezwała się do dawnej przyjaciółki. Poprosiła ją, żeby tędy nie płynęła, bo runie. „To ruń” – odparła Wisła, a los chciał, że te słowa, niesione po wodzie, dotarły do uszu dwóch wędrowców, którzy akurat ujrzeli mury miasta. Właśnie zastanawiali się, jak się nazywa.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne i matematyczno-przyrodnicze</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
---	--

<p>Gdy usłyszeli słowa Wisły, zapamiętali je, jako nazwę, a potem wpisali na mapę. I tak już zostało...</p> <p>© 2005-2007 Katolicka Agencja Informacyjna. Wszelkie prawa zastrzeżone.</p>	
<p>4. Nauczyciel dzieli uczniów na dwie grupy. Każda z nich otrzymuje do przeczytania legendę dotyczącą Torunia: „Toruńskie pierniki” oraz „O flisaku z Torunia”. Po przeczytaniu uczniowie mają za zadanie ułożyć plan wydarzeń do legendy. Nauczyciel zwraca uwagę, by plan był napisany w formie równoważników zdań lub w wszystkie zdania w tym samym czasie. Każda grupa po ułożeniu planu dopisuje dwa dodatkowe wydarzenia i umieszcza je w planie w dowolnym miejscu. Następnie dzieci wspólnie układają 5 pytań do tekstu. Po chwili następuje wymiana tekstami. Dzieci czytają drugą legendę, następnie sprawdzają plan wydarzeń i odszukują i wykreślają dopisane wydarzenia. Każda grupa odpowiada pisemnie na pytania sformułowane przez grupę przeciwną.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>5. „Żywe obrazy” – zabawa integracyjna do poznanych legend. Nauczyciel przygotowuje losy z nazwami wydarzeń z legendy „O flisaku z Torunia” i „Toruńskie pierniki”, następnie dzieli klasę na kilkusobowe zespoły. Każdy zespół losuje nazwę wydarzenia, a następnie tworzy do niego <i>żywy obraz</i>, czyli za pomocą ustawienia póz, mimiki oddaje treść wylosowanego wydarzenia. Kiedy zespoły są gotowe, prezentują obrazy, a pozostali uczniowie odgadują, jaki fragment tekstu został przedstawiony. Zabawa zaproponowana na podstawie książki <i>Uczymy się bawiąc. Klasa druga</i>, Wydawnictwo Klanza.</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p>
<p>6. Nauczyciel prezentuje uczniom zdjęcia, albumy, filmy ukazujące zabytki, architekturę i ciekawe miejsca w Toruniu. Dzieci mogą robić własne notatki, a następnie każde wybiera jeden ciekawy obiekt i pisze jego kilkuzdaniowy opis, odpowiadając na pytania: Co to jest? Gdzie znajduje się ten obiekt? Dlaczego mnie zainteresował? Co mi się w nim podoba i dlaczego warto, go zobaczyć? Po wykonaniu opisu następuje jego prezentacja przez ucznia, a pozostałe dzieci odszukują zdjęcie lub ilustrację przedstawiającą ten obiekt.</p>	<p>matematyczno-przyrodnicze i artystyczno-ruchowe</p>
<p>7. Gra interaktywna wykonana przez Annę Dziadkiewicz na stronie www.learningapps.org - Piękne miasto Toruń. Zadanie polega na uzupełnieniu tekstu informacyjnego z lukami na temat Torunia, może być wykonywane przez uczniów w parach.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne i matematyczno-przyrodnicze</p>
<p>8. Integracyjna zabawa ruchowa - Trzy kolory. Nauczyciel prosi, by dzieci przygotowały trzy flamastry w różnych kolorach. Uczestnicy siadają na krzeselkach w kole. Każdy z uczestników ma za zadanie pomyśleć o jednym z trzech przygotowanych kolorów. Dzieci chowają flamastry za plecami i wyciągają jeden przed siebie. Osoby, które pomyślały o tym kolorze, przesiadają się o jedno miejsce w prawą stronę (na kolana innej osoby). Następnie dzieci losują kolejny kolor. Osoby, które pomyślały o tym kolorze, przesiadają się pod warunkiem, że na ich kolanach nikt nie siedzi. Zabawę można kontynuować do momentu, aż któryś z uczniów wróci na swoje miejsce.</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p>
<p>9. Projektowanie i adresowanie pocztówki z Torunia. Uczniowie projektują i wykonują dowolną techniką plastyczną kartkę pocztową</p>	<p>artystyczno-ruchowe i</p>

<p>z Torunia. Nauczyciel prosi, by uwzględnili i przypomnieli sobie wszystkie poznane zabytki oraz ciekawe miejsca w Toruniu. Na Drugiej stronie pocztówki robią linijki do zaadresowania kartki. Następnie wypełniają pole adresowe danymi kogoś z rodziny lub kolegi/koleżanki. Na podsumowanie nauczyciel wywiesza wszystkie kartki na gazetce i tworzy klasową galerię pocztówek z Torunia.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>10. Podsumowanie pierwszej części. Nauczyciel przygotowuje karteczki w trzech kolorach i rozdaje uczniom po jednej z każdego koloru. Na tablicy wywiesza duże kartki w tych samych kolorach z niedokończonymi zdaniami. Dziś nauczyłem się... Myszę, że przyda mi się wiedza na temat ..., ponieważ Chcę się jeszcze dowiedzieć... Zadaniem uczniów jest dokończenie zdań według własnej inwencji i zaprezentowanie swojego wyboru.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>CZĘŚĆ II</p>	
<p>1. Dzień wcześniej nauczyciel rozdaje uczniom przepis na pierniki i prosi o przyniesienie potrzebnych produktów i naczyń. Podczas przygotowywania ciasta na pierniki nauczyciel zwraca uwagę na odpowiednie odmierzanie ilości składników oraz zasady zachowania higieny. Przepis na pierniki znajduje się w Załączniku nr 4 – przepis na pierniki.</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p>
<p>2. Nauczyciel opowiada uczniom w trakcie pracy nad przygotowaniem pierników historię o pierniczkach katarzynkach. Wyjaśnia również pojęcie piernik toruński. TORUŃSKI PIERNIK TO: specjał kulinarny i słynny wypiek toruński wyrabiany przez piekarzy, ciastkarzy a potem piernikarzy od prawie 700 lat. Pierniki te rozślawiły miasto Toruń w całej Polsce i w Europie.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>3. Próby odgadnięcia składników przyprawy korzennej dodawanej do pierników: imbir, pieprz, cynamon, ziele angielskie, gałka muszkatołowa, goździki, kardamon, kolendra, kminek, anyż. Można również przygotować moździerz oraz wymienione powyżej przyprawy, tak by dzieci samodzielnie przygotowały przyprawę korzenną.</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p>
<p>4. Zabawy matematyczne związane z odmierzaniem i ważeniem. Nauczyciel opowiada historyjkę matematyczną: Mama chciała upiec pierniki – Katarzynki dla swojej córki na urodziny. Z przepisu dowiedziała się, że do przygotowania ciasta na 20 pierników potrzebne jest 350g mąki i 120g cukru. Na urodzinach miało być 15 dzieci i mama uznała, że każde z nich powinno dostać po 3 pierniczki. Ile mąki i cukru będzie potrzebne do przygotowania ciasta na wypieki? Uczniowie mogą wykorzystać prawdziwą mąkę, cukier i wagę kuchenną. Następnie zapisują odpowiednią formułę matematyczną.</p>	<p>matematyczno-przyrodnicze</p>
<p>5. Nauczyciel zachęca uczniów do samodzielnego tworzenia historyjek matematycznych – bajek matematycznych. Mogą to być historie osnute wokół poznanych w tym dniu legend. Zwraca uwagę, że zadania mogą dotyczyć: ważenia, mierzenia, kupowania itp. Przykład: "Pierniczki 'Katarzynki' przed promocją kosztowały 12 zł za opakowanie. Po obniżce były trzy razy tańsze. Ile trzeba zapłacić za 5 takich opakowań w promocji?"</p>	<p>matematyczno-przyrodnicze</p>

Sprzedawca otrzymał jeden banknot i dwie monety i nie wydał reszty. Jakie to był banknot i monety?

6. Zabawa ruchowa. Nauczyciel uwrażliwia uczniów, że nie należy objadać się słodyczami i łakociami – nawet piernikami. Jeżeli jednak się to zdarzy warto pamiętać, że najlepszym sposobem na zachowanie zdrowia jest wysiłek fizyczny i ruch, dlatego zaprasza dzieci do zabawy ruchowej przy muzyce. Nauczyciel włącza muzykę relaksacyjną najlepiej z szumem rzeki, strumienia.

Przeprawa przez Wisłę. Nauczyciel dzieli uczniów na pary, które stają w szeregach naprzeciwko siebie w odległości 3-4 metrów. Następnie rozkłada między parami kartki, które będą symbolizować kamienie wystające z zimnej rzeki. Zadaniem uczestników jest przejście z jednego brzegu rzeki na drugi bez zamoczenia nóg, czyli nie spadając z kamienia. Pary „przeprawiają się przez rzekę” jednocześnie i dbają o to, aby nie zrzucić partnera.

7. Wstrzymał słońce i uporządkował kalendarz...

Nauczyciel odczytuje uczniom fragment książki pt. „Mikołaj Kopernik. Chłopak, który sięgnął do gwiazd”

11 minut, które wstrząsnęły światem

Współczesny kalendarz wywodzi się z kalendarza rzymskiego. Starożytni Rzymianie dzielili rok na 365 dni (12 miesięcy po 30 dni oraz pięć dni dodatkowych). Kalendarz ten, nazywany juliańskim od imienia Juliusza Cezara, przyjął cały świat chrześcijański. 1500 lat później astronomowie zaczęli liczyć wszystko od początku i stwierdzili, że Rzymianie pomylili się z obliczeniem długości roku... o całe 11 minut.

Okazało się, że rok juliański jest dłuższy od tzw. roku zwrotnikowego, który dawał się wyliczyć z pomiarów astronomicznych. Rok zwrotnikowy miał o 11 minut mniej. Czy było, o co podnieść raban? Tak, ponieważ już po tysiącu lat, tych minut uzbierało się na tydzień różnicy. I zrobił się problem z ustaleniem, kiedy przypada Wielkanoc – najważniejsze chrześcijańskie święto. Okazało się, że wiosna w naturze rozpoczyna się wcześniej, niż podawał kalendarz. A to stwarzało problemy w porządku odprawiania mszy oraz terminach prac polowych. Biskupi obradujący podczas Soboru Laterańskiego w 1513 roku poprosili najlepszych uczonych, matematyków i astronomów o pomoc przy naprawieniu kalendarza. Mikołaj Kopernik znalazł się w tym gronie i opracował projekt polegający na tym, by radykalnie pozbyć się nadmiaru dni w jednym śmiałym ruchu i zapomnieć o tym, że kiedykolwiek istniały. Dokonał pomiaru długości roku (365 dni 5 godzin 55 minut 58 sekund). ... Jednak jego projekt został odrzucony. O tym, że jednak miał rację, Kopernik się nie dowiedział. Dopiero 35 lat po jego śmierci, Papież Grzegorz XIII powołał komisję, która w 1578 roku wybrała projekt nowego kalendarza autorstwa włoskiego matematyka Luigi Lilio, który korzystał ... z wcześniejszych pomysłów Mikołaja Kopernika. Różnicy czasu pozbyto się najzwyczajniej w świecie anulując 11 dni. 24 lutego 1582 roku papież wydał dokument, w którym oznajmił, że „następną datą po 4 października 1582 roku będzie 15 października”. To oznaczało, że sporo osób nie obchodziło w tamtym roku urodzin, bo dni, przypadała ich ważna uroczystość, wyparowały ... Od imienia papieża Grzegorz XIII kalendarz nazwano gregoriańskim.

8. Gra dydaktyczna – Ja mam, kto ma z nazwami miesięcy i ich kolejnością zapisaną znakami rzymskimi. Grę można przeprowadzić w parach lub kilku grupach. Karty do gry znajdują się w Załączniku nr 6 – Gra ja mam, kto ma – miesiące. Grę można urozmaicić poprzez dodanie ćwiczenia

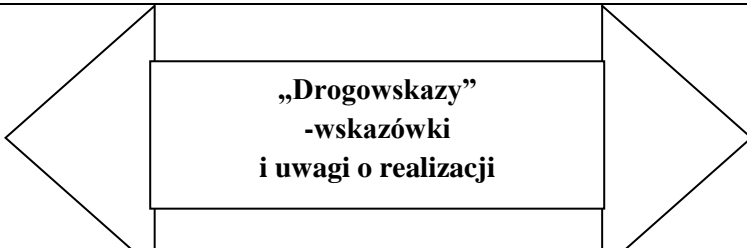
artystyczno-ruchowe

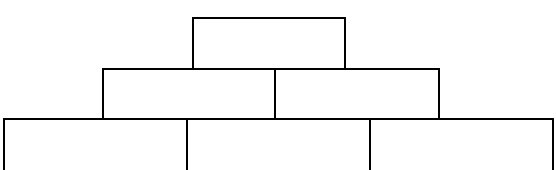
matematyczno-
przyrodnicze

matematyczno-
przyrodnicze

<p>ruchowego np. 5 przysiadów, które uczeń musi wykonać, gdy jego miesiąc zostanie wywołany przez innego gracza.</p> <p>9. Obliczenia kalendarzowe – na podstawie tekstu Wstrzymał słońce i uporządkował kalendarz... Załącznik nr 5 – Mikołaj Kopernik uporządkował kalendarz.</p> <p>10. Podsumowanie lekcji - technika głosowanie. Nauczyciel odczytuje kolejne kryteria, przy każdym punkcie uczniowie poprzez podniesienie metodników z odpowiednim kolorem sygnalizują, czy je osiągnęli. Nauczyciel zapisuje wyniki głosowania i decyduje wraz z uczniami, do których punktów należy wrócić. Osiągnięte punkty można symbolicznie zetrzeć, skreślić, oznaczyć gwiazdką lub uśmiechem.</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	---

Autor: Anna Dziadkiewicz	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, matematyczna, wychowanie fizyczne, plastyczna, zajęcia komputerowe	Temat lekcji: Wizyta w Egipcie cz. I i cz. II
Cel/cele zajęć: - doskonalenie umiejętności czytania ze zrozumieniem i korzystania z informacji zawartych w tekście - doskonalenie umiejętności odróżniania i określania czasu czasowników - rozwijanie umiejętności manualnych i kreatywności - rozwijanie myślenia krytycznego i umiejętności prowadzenia doświadczeń i obserwacji - kodowanie i dekodowanie liczb - ćwiczenie umiejętności określania cyfry tysięcy, setek, dziesiątek i jedności w liczbie czterocyfrowej - doskonalenie umiejętności logicznego myślenia i tworzenia procedury rozwiązywania zadania matematycznego - doskonalenie zwinności, szybkości, koordynacji ruchowej i umiejętności współpracy podczas ćwiczeń ruchowych	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - odnajdę w tekście czasowniki i określę ich czas oraz liczbę - stworzę quiz interaktywny na temat starożytnego Egiptu na podstawie przeczytanego tekstu - wykonam pieczętkę z ziemniaka - literę pisma obrazkowego - przeprowadzę doświadczenie „Mumia z jabłka” - zapiszę liczby dwu-, trzy- i czterocyfrowe za pomocą egipskich znaków - określę cyfrę tysięcy, setek, dziesiątek i jedności w liczbie czterocyfrowej - wybiorę najlepszy sposób rozwiązania matematycznego - skonstruuję piramidę z klocków - wykonam ćwiczenia ruchowe podczas wyścigu rzędów
Kryteria sukcesu dla ucznia: - Wyjaśniam znaczenie słów: hieroglify, papirus, kartusz - Zapisuję liczby czterocyfrowe za pomocą pisma egipskiego - Opowiadam o życiu w starożytnym Egipcie - Przeprowadzam i wyjaśniam, na czym polega doświadczenie „Mumia z jabłka”	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1) c), 1.2)a), 1.3)b), 1.3) c), 1.3)f), 1.3)g), 4.1)a), 4.2)b) 4.2)c), 4.3)a), 4.3) b), 5.4), 5.5), 6.1), 6.7), 7.3), 7.4), 7.6), 7.8), 7.9), 7.11), 8.1), 8.2), 9.1)b), 9.2)a), 9.3)a), 9.3b), 10.3)c), 10.3)d)	
Formy pracy: indywidualna, grupowa, praca w parach	
Środki dydaktyczne: Załącznik nr 1 – kraje skojarzenia, piramida ustawiona z pudełek pod butach lub ze sklejonych pudełek po zapałkach, karteczki z zanotowanymi celami, Załącznik nr 2 - tekst informacyjny na temat starożytnego Egiptu, książki na temat Egiptu np. „Miki Geo. Niezwykłe podróże po świecie - Afryka Północna”, „ Kolekcja Juniorka – Egipcjanie” itp., komputery z dostępem do Internetu dla każdego ucznia lub do pracy w parach, duże ziemniaki – przynajmniej po jednym dla każdego ucznia, nożyki, farby, jabłka, 4 kubeczki jednorazowe, soda oczyszczona, sól, cukier, miarka kuchenna, waga, Załącznik nr 3 – Egipskie liczby czterocyfrowe, zestaw klocków drewnianych, Jenga lub lego, wiadro z wodą, szklanki, łyżki, Załącznik nr 4 - piramida podsumowanie lekcji, papier toaletowy lub bandaż, ciekawostki na temat starożytnego Egiptu, paski papieru różnej długości.	

Przebieg zajęć		
	Centra Aktywnej Edukacji	

<p>CZĘŚĆ I</p> <p>1. Zadanie na dobry początek. Nauczyciel rozdaje uczniom karty pracy, na których znajdują się piktogramy przedstawiające przedmioty i budowle kojarzące się z wybranymi krajami świata. Zadaniem uczniów jest wpisanie nazw krajów obok ilustracji. Załącznik nr 1 – kraje skojarzenia.</p> <p>2. Powitanie w kręgu. Nauczyciel zaprasza uczniów do wspólnego kręgu na dywanie, w którym umieszcza na środku piramidę utworzoną z kartonów np. po butach lub mini piramidkę z pudełek po zapalniczkach. Najważniejsze by do poszczególnych stopni piramidy był łatwy dostęp. Powinny powstać półeczki lub szufladki.</p> <div style="text-align: center;"> </div> <p>Na każdym stopniu uczniowie będą umieszczali poszczególne cele lekcji. Zadaniem uczniów będzie ustalenie w hierarchii i kolejności, jakie zadania będą chcieli podejmować. Nauczyciel przedstawia cele lekcji i odpowiadające im symbole, a uczniowie umieszczają je na odpowiednich poziomach piramidy, tak by na samym szczycie znalazł się według nich najważniejszy bądź najciekawszy.</p> <p>Dalszy przebieg zajęć jest zależny od wyboru uczniów. Poniższej zamieszczone są propozycje w sugerowanej kolejności.</p> <p>3. Tekst na temat Egiptu. Nauczyciel rozdaje uczniom Załącznik nr 2 - tekst informacyjny na temat starożytnego Egiptu. Po jego odczytaniu uczniowie mają 3 zdania do wykonania.</p> <p>4. Zadanie 1 do tekstu. Podkreślić w tekście wszystkie czasowniki, a następnie wpisać po dwa przykłady do tabelki uwzględniającej czas oraz liczbę, w których zapisano czasowniki – Załącznik nr 3 – tabela do czasowników.</p> <p>5. Zadanie 2 do tekstu. Ułożyć quiz na stronie www.learningapps.org na temat Egiptu z wykorzystaniem własnej wiedzy, informacji zawartych w Załączniku nr 2 oraz dostępnych książkach np. „Miki Geo. Niezwykłe podróże po świecie - Afryka Północna”, „Kolekcja Juniorka – Egipcjanie” itp.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>matematyczno-przyrodnicze i matematyczno-przyrodnicze</p>
--	--

<p>6. Zadanie 3 po przeczytaniu tekstu. Wymyślić klasowe pismo obrazkowe i umieścić po jednym obrazku – literce na połówce ziemniaka w formie stempla, które zostaną wykorzystane do zapisywania wiadomości i podpisywania na kartuszkach prac plastycznych związanych z Egiptem.</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p>
<p>7. Tworzenie piramidy skojarzeń na podstawie przeczytanego tekstu i innych źródeł wiedzy na temat Egiptu. Nauczyciel dzieli uczniów na grupy 3-4 osobowe. Każda z nich otrzymuje 6 pasków papieru różnej długości, które ułożone od najdłuższego do najkrótszego – jeden na drugim utworzą piramidę. Zadaniem uczniów jest utworzenie piramidy skojarzeń – wiedzy na temat Egiptu. Mogą ją ozdobić hieroglifami utworzonymi z ziemniaków. Na dole piramidy znajduje się najważniejsza informacja, a na jej czubku te mniej istotne, ale warte zapamiętania.</p>	<p>matematyczno-przyrodnicze</p>
<p>8. Zabawa językowa „EGIPSKA KARAWANA” Uczniowie pracują w parach. Ich zadaniem jest wymyślenie jak największej liczby słów ułożonych z liter tytułu „Egipska karawana”. Nauczyciel zastrzega, że każdą z liter można użyć tylko raz. Uczniowie mają na to zadanie wyznaczony czas mierzony stoperem lub zegarkiem. Na zakończenie każda para odczytuje swoje wyrazy a pozostali sprawdzają, czy nie ma powtórzeń lub pomyłek. Wygrywa ten zespół, który utworzył najwięcej wyrazów.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>9. Pisanie opowiadania pod tytułem „W starożytnym Egipcie”. Uczniowie w parach piszą opowiadanie na temat starożytnego Egiptu, w którym muszą zawrzeć wszystkie wyrazy, które udało im się utworzyć w poprzedniej zabawie.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>10. Podsumowanie I części lekcji „Wizyta w Egipcie”. Runda bez przymusu. Uczniowie wypowiadają się na temat minionej lekcji. Mogą również dokończyć następujące zdania: Jestem zadowolona/y ze swojej pracy, ponieważ ... Nauczyłam/em się dzisiaj ... Zaskoczyło mnie dziś ... Jeżeli uczeń nie chce się wypowiadać mówi, pas i kolejka go omija.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>CZĘŚĆ II</p>	
<p>1. Ciekawostki zamiast zadania na dobry początek. Nauczyciel rozmieszcza w klasie karteczki z ciekawostkami na temat starożytnego Egiptu, a uczniowie poszukują ich na zasadzie zabawy „Ciepło, zimno”, a następnie odczytują na forum klasy. Przykłady ciekawostek: <i>Mieszkańcy Egiptu czcili setki bogów i bogiń. Amon był władcą bogów, a Nut boginią nieba. Wielu bogów przedstawiano w postaci zwierząt. Bastet była boginią – kotką. Nazywano ją także Paszt. Być może dlatego wołamy dziś: „a psik” przeganiając koty. W Egipcie koty były święte – za ich zabicie można było być skazanym na śmierć. Gdy kot zdychał, cała rodzina goliła brwi na znak żałoby.</i> <i>Faraon nigdy nie pokazywał się publicznie z odkrytymi włosami. Nosił koronę (hedżet, deszeret lub pszent) albo nemes (charakterystycznie wiązaną chustę w pasy).</i> <i>Zarówno egipskie kobiety jak i mężczyźni stosowali makijaż. Pierwotnie służył on raczej jako ochrona przed silnym promieniowaniem słonecznym. Z czasem</i></p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne i artystyczno - ruchowe</p>

stał się elementem ozdobnym. Wierzono też w jego właściwości lecznicze. Oczy malowano na zielono lub czarno. Co interesujące, ciemny barwnik pozyskiwano z ołowiu.

Więcej ciekawostek na stronach:

<http://nieistotna.pl/index.php/ciekawostki/47-10-ciekawostek-na-temat-starozytnego-egiptu>

<http://ciekawostkihistoryczne.pl/2012/08/24/sport-w-starozytnym-egipcie/>

2. Wykonywanie mumii z jabłka – projekt kilkudniowy.

Opis doświadczenia można znaleźć na stronie <http://www.davinci-learning.com/pl/node/4651?kids=1>

Do doświadczenia potrzebne będą:

jabłka, 4 kubeczki jednorazowe, soda oczyszczona, sól, cukier, miarka kuchenna, waga.

Można przeprowadzić jedno wspólne klasowe doświadczenie lub każdy uczeń takie samo we własnym zakresie.

Jabłko należy pokroić na ćwiartki (4 części), Następnie każdą z nich zważyć i zapisać wagę. Ćwiartki włożyć do osobnych kubeczków i każdą z nich zasypać innym proszkiem (sodą oczyszczoną, solą, cukrem), a czwartą pozostawić niezasypaną. Kubeczki należy przykryć pokrywkami lub spodeczkami, a następnie umieścić w ciemnym, ustronnym miejscu z dala od kaloryfera. Jednak nie może być tam zbyt zimno.

Po tygodniu należy zajrzeć do jabłek, ostrożnie wysypać z kubków sól, cukier i sodę oczyszczoną oraz zważyć wszystkie ćwiartki jabłek. W tym momencie uczniowie obserwują zmiany i wyciągają wnioski.

Uczniom można zadać następujące pytania:

Czy zmieniła się waga ćwiartek?

Jak wyglądają jabłka?

Czy dostrzegasz jakieś różnice?

Które jabłko wygląda na mniej zepsute?

Które jabłko wygląda na bardziej wyschnięte?

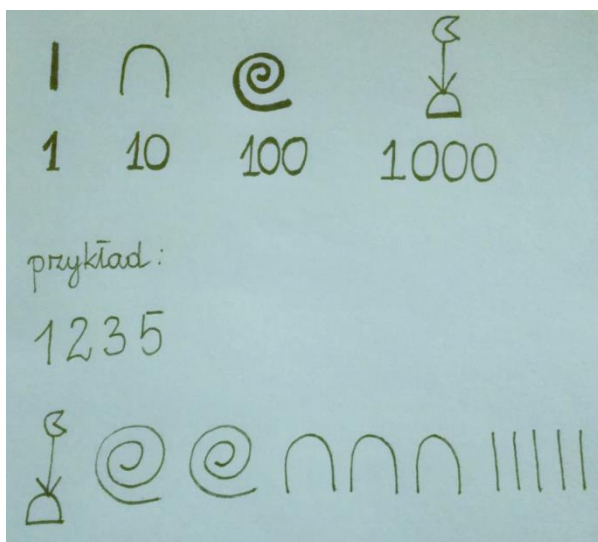
Komentarz:

Sól spełniała rolę tak zwanego desykantu, czyli środka wysuszającego. Sól adsorbowała, czyli pochłaniała wodę z jabłka. Bakterie rozwijają się chętniej tam, gdzie jest dużo wilgoci, wysuszenie jabłka utrudniło bakteriom rozmnożenie się, a co za tym idzie, zapobiegło zepsuciu się jabłka. Sól była jednym ze składników, jakich starożytni Egipcjanie używali do przygotowywania mumii. Egipcjanie usuwali z ciał wszystkie organy wewnętrzne, a na ich miejsce wsypywali natron – rzadki minerał, zwany inaczej sodą krystaliczną, który podobnie jak sól kuchenna jest substancją higroskopijną, czyli łatwo wchłaniającą wilgoć. Po około 40 dniach suszenia przy pomocy natronu, ciało szczelnie opakowywano lnianym okryciem namoczonym żywicą, które miało zapobiegać dostawaniu się wilgoci do środka mumii. W dzisiejszych czasach desykanty mają przeróżne zastosowania. Najbardziej popularnym z nich jest silikażel, spotykany właściwie we wszystkich opakowaniach, w których przewozi się sprzęt elektroniczny, ubrania, obuwie itp. Kupując nową odzież możesz się natknąć na małe białe saszetki z angielskim napisem „silica gel”, w których znajduje się ta substancja pochłaniająca wilgoć. Saszetek nie wolno otwierać i należy je

matematyczno-
przyrodnicze

niezwłocznie wyrzucić po przyniesieniu do domu, ponieważ silikażel może podrażniać drogi oddechowe, przewód pokarmowy, oczy oraz skórę.
Na podstawie informacji zawartych na stronie www.swietlik.edu.pl

3. Zapisywanie liczb 4 cyfrowych za pomocą egipskich symboli a następnie określanie liczb tysięcy, setek, dziesiątek i jedności. Nauczyciel prezentuje uczniom sposób, w jaki Egipcjanie zapisywali liczby. Zadaniem dzieci jest zapisanie liczb dwu-, trzy- i czterocyfrowych za pomocą egipskich oznaczeń. Załącznik nr 3 – Egipskie liczby czterocyfrowe.

4. Zapisywanie za pomocą znaków egipskich

- najmniejszej liczby dwucyfrowej
- największej liczby dwucyfrowej
- najmniejszej liczby trzycyfrowej
- największej liczby trzycyfrowej
- najmniejszej liczby czterocyfrowej
- największej liczby czterocyfrowej

5. Konstruowanie piramidy z ciał dzieci. Zabawy ruchowa w grupach. Nauczyciel dzieli uczniów na grupy i prosi o ustawienie się w dowolną piramidę. Wyznacza czas, w którym dzieci mają wymyślić dowolny układ, który następnie będzie zaprezentowany pozostałym dzieciom, które spróbują go odtworzyć.

6. Zagadka matematyczna prosto z Egiptu. Nauczyciel odczytuje lub rozdaje uczniom zadanie matematyczne. Dzieci zastanawiają się nad jego rozwiązaniem pojedynczo. Po chwili następuje wymiana w parach, dzieci analizują swoje pomysły i dyskutują nad prawidłowym rozwiązaniem zadania. Następnie ustalają wspólny schemat działania i liczenia. Pary łączą się w zespoły 4-osobowe i pokazują swoje pomysły na rozwiązanie. Ponownie ustalają wspólną koncepcję i prezentują ją na forum klasy.

Oto zadanie:

Dwaj handlarze wielbłądów, Hasan i Ali, postanowili sprzedać swoje wielbłądy i zostać handlarzami owiec. Na bazarze dostali po 10 drahm za każdego wielbłąda. Za otrzymane pieniądze kupili owce, po 6 drahm za sztukę, i jednego muła za 4 drahm. Wiedząc, że liczba owiec jest liczbą parzystą większą od 4, a mniejszą od 8 oblicz:

matematyczno-
przyrodnicze

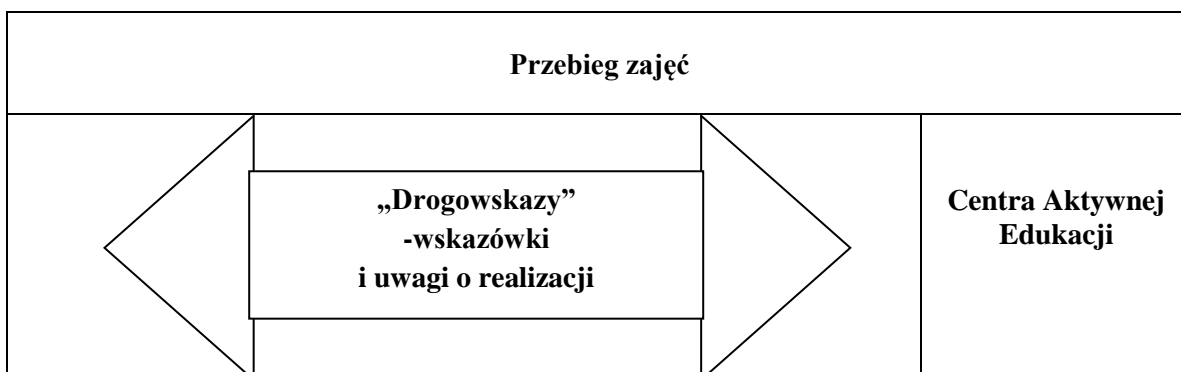
matematyczno-
przyrodnicze

artystyczno-
ruchowe

matematyczno-
przyrodnicze

<p><i>Ile pieniędzy dostali Hasan i Ali za wielbłądy?</i> <i>Ile wielbłądów sprzedali Hasan i Ali?</i></p> <p>7. Ćwiczenia i zabawy ruchowe z Egiptem w tle. Nauczyciel dzieli uczniów na dwie/trzy drużyny i przeprowadza w nich kilka konkurencji sprawnościowych.</p> <p>a) Bieg egipski – tradycyjna zabawa z Egiptu. Nauczyciel rozstawia pachołki, które oznaczają początek i koniec trasy. Zadaniem poszczególnych uczniów jest przebiegnięcie wyznaczonej trasy w jak najszybszym czasie z obiema dłońmi na kolanach. Uczeń biegnie w nieco pochylonej pozycji i nie może puścić swoich kolan.</p> <p>b) Budowniczy z Egiptu. Nauczyciel rozdaje każdej drużynie zestaw klocków drewnianych, Jenga lub lego. Zadaniem każdej drużyny jest przetransportowanie klocków i zbudowanie z nich piramidy. Zespoły należy ustawić w rozciągniętych na długość ramion szeregach. Przed pierwszymi uczestnikami nauczyciel układa klocki. Na sygnał pierwszy uczestnik bierze „cegłę” i podaje ją następnemu, ten następnemu, tak, aby dotarła ona na koniec zespołu, gdzie ostatni układa z klocków piramidę. Kolejną „cegłę” pierwszy może zacząć podawać dopiero wtedy, gdy poprzednia została ułożona. Jeśli w trakcie układania piramida się rozpadnie, należy przerwać proces podawania i najpierw naprawić budowlę.</p> <p>c) Woda z Nilu. W zabawie biorą udział wszystkie zespoły, w części centralnej stoi wiadro z wodą, drużyny siedzą lub stoją rzędami. Pierwsi uczestnicy trzymają łyżki, na sygnał nabierają wody i łyżkę podają następnemu uczestnikowi, a ten kolejnemu. Ostatni wlewa wodę do szklanki i oddaje łyżkę do przodu. Sytuacja powtarza się przez określony czas. Wygrywa ta drużyna, która naleje do szklanki więcej wody.</p> <p>8. Mumia – to konkurs w parach. Jeden uczestnik będzie mumią, drugi będzie go „balsamował” za pomocą papieru toaletowego lub bandaży. Wygrywa ta para, która w jak najkrótszym czasie wykorzysta cały papier i jak najdokładniej zakryje mumię. Liczba par uzależniona jest od ilości posiadanych rolek papieru/bandaży.</p> <p>9. Podsumowanie zajęć. Każdy uczeń otrzymuje rysunek przedstawiający piramidę z podziałem na 5 części – cegieł. Zadaniem uczniów jest wpisanie w każdą część po jednej rzeczy, której się nauczyli/zapamiętali z lekcji. Załącznik nr 4 - piramida podsumowanie lekcji.</p>	<p>artystyczno - ruchowe</p> <p>artystyczno - ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
---	---

Autor: Anna Dziadkiewicz	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, matematyczna, plastyczna, techniczna, zajęcia komputerowe,	Temat lekcji: Z głową w chmurach cz. I i cz. II
Cel/cele zajęć: - rozwijanie zasobu słownikowego poprzez wyjaśnienie powiedzenia „chodzić z głową w chmurach” - doskonalenie umiejętności formułowania zdań, pisania dialogów i tworzenia spójnej historii w formie komiksu - poszerzenie wiedzy na temat powstawania i rodzajów chmur poprzez doświadczenia i konstruowanie makiety - zapoznanie ze słynnymi budowlami, rozpoznawanie budynków na podstawie opisów - doskonalenie umiejętności rozwiązywania zadań tekstowych i dokonywania obliczeń w zakresie 4 poznanych działań	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - wyjaśnię powiedzenie „chodzić z głową w chmurach” - narysuję fragment komiksu i zapiszę do niego dialog - opiszę proces powstawania chmur na podstawie doświadczenia przyrodniczego - rozpoznam i nazwę rodzaje chmur na podstawie zdjęć, obserwacji i modelu - rozpoznam słynne drapacze chmur i porównam ich wysokość - rozwiążę i ułożę zadanie tekstowe na podstawie otrzymanych danych
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wyjaśniam, w jaki sposób powstaje chmura - rozpoznaję i nazywam rodzaje chmur	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1) c), 1.1) d), 1.2a), 1.2)d), 1.3)a), 1.3)c), 1.3)d), 1.3)f), 1.3)g), 4.1)a), 4.2)a), 4.2)c), 4.3)a), 4.3) b), 6.1), 6.2), 6.5), 6.7), 7.1), 7.4), 7.5), 7.6), 7.8), 10,10), 8.1), 8.2), 8.3)a), 8.3)b), 8.3)c), 9.1)b), 9.2) c)	
Metody pracy: praca z tekstem, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, doświadczenie, zabawa i gra dydaktyczna, pokaz filmu, metoda realizacji zadań wytwórczych, pokaz z objaśnieniem, pogadanka, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, metoda ewaluacyjna, praca z tabletem, metoda samodzielnego dochodzenia do wiedzy,	
Formy pracy: indywidualna, grupowa, praca w parach	
Środki dydaktyczne: aplikacja stworzona na stronie www.learningapps.org przez Annę Dziadkiewicz – <u>Zadanie na dobry początek</u> , Załącznik nr 1 – kod QR do zadania na dobry początek, Załącznik nr 2 film z recytacją wiersza Juliana Tuwima „Dyzio marzyciel”. Załącznik nr 3 - kartka z celami dla uczniów, pojemnik lub kapelusz, tekst popularnonaukowy na temat chmur, papier rysunkowy w rolce lub kartki A4 sklejone taśmą, Załącznik nr 4 - przykładowe słowa oraz szablon chmurki, szklana butelka, balon, 2 garnki lub szklane naczynia takiej wielkości by pomieściły butelkę, czajnik z gorącą wodą, plastikowa butelka, gumowy korek do butli na wino, pompka, spirytus, taśma klejąca, Załącznik nr 5 - schemat – gałązka, Załącznik nr 6 – diagram do podsumowania lekcji, Załącznik nr 7 - chmura z częściami mowy, kartony, farby, żyłka lub sznurek, bibuła niebieska, wata, karteczki z rodzajami chmur, Załącznik nr 8 - plansza do porównywania i rozpoznawania chmur, patyczki, bloki techniczne, kleje, - Załącznik nr 9 – ilustracje i opisy słynnych budowli, Załącznik nr 10 - zadania matematyczne związane z wysokością słynnych drapaczy chmur, <u>Quiz</u> sprawdzający umiejętności i wiedzę z wiązaną z tematem chmur przygotowany przez Annę Dziadkiewicz na stronie www.learningapps.org , chmurki wycięte z papieru.	

<p>CZĘŚĆ I</p> <p>1. Zadanie na dobry początek. Nauczyciel wyświetla na tablicy interaktywnej lub prosi uczniów o zeskanowanie kodu QR poprzez tablety, by odtworzyć aplikację z zadaniem matematycznym na dobry początek. Link do aplikacji stworzonej na stronie www.learningapps.org przez Annę Dziadkiewicz znajduje się tutaj. Załącznik nr 1 – kod QR do zadania na dobry początek. Po dopasowaniu działań do wyników pojawia się filmik ukazujący „biegnące” po niebie chmury. Na podstawie filmu nauczyciel formułuje wraz z uczniami „roboczy” temat lekcji.</p> <p>2. Uściślenie tematu lekcji. Nauczyciel odczytuje lub odtwarza film Załącznik nr 2 z recytacją wiersza Juliana Tuwima „Dyzio marzyciel”.</p> <p>3. Zapoznanie z celami lekcji. Nauczyciel umieszcza na tablicy wycięte z papieru chmurki na których zapisane są cele lekcji. Uczniowie otrzymują również cele do wklejenia do zeszytu – Załącznik nr 3. Informuje również, że realizację poszczególnych celów uczniowie będą „sygnalizowali” poprzez pokolorowanie chmurki.</p> <p>4. Dzieci leżą na dywanie. Nauczyciel prosi, by wcielili się w Dyzia i zastanowili się nad znaczeniem powiedzenia „Z głową w chmurach”. Co to znaczy, że ktoś chodzi z głową w chmurach? Następnie każdy uczeń zapisuje swoje wyjaśnienie na kartce i wrzuca do wspólnego pojemnika – kapelusza. Po chwili dzieci kolejno losują kartki, odczytują ich treść. Następnie na ich podstawie tworzą wspólną definicję, którą warto porównać z definicją ze słownika frazeologicznego.</p> <p>Definicja pochodzi z <i>Ilustrowanego Słownika Frazeologicznego, Agnieszka Nożyńska-Demianiuk, Wydawnictwo IBIS, Poznań 2014.</i></p> <p>Chodzić z głową w chmurach - być zamyślonym, marzyć o czymś, nie zajmować się sprawami przyziemnymi.</p> <p>5. Tworzenie wspólnego opowiadania komiksowego pod tytułem „Z głową w chmurach”.</p> <p>Nauczyciel przygotowuje dla uczniów wydruki chmurek, w których dzieci będą umieszczały dialogi komiksowe. Poza tym na podłodze rozwija rolę papieru lub łączy kilkanaście kartek A4 za pomocą taśmy klejącej. Dzieci losują karteczki z przypadkowymi słowami. Ich zadaniem jest stworzenie wspólnej historii, która wiązałaby ze sobą te słowa – w dowolnej kolejności. Następnie dzieli papier na tyle części ilu jest uczniów. W ten sposób powstają kolejne sceny komiksu, w których każdy rysuje swój fragment opowieści</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno - komunikacyjne</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>polonistyczno - komunikacyjne</p>
--	---

<p>związany ze słowem przypadkowym i umieszcza w nim chmurkę/chmurki, w których zapisuje dialogi. Przykładowe słowa oraz szablon chmurki znajdują się w Załączniku nr 4.</p> <p>6. Nauczyciel przygotowuje w klasie wszystkie potrzebne przedmioty do przeprowadzenia dwóch doświadczeń ukazujących proces powstawania chmur.</p> <p>a) Pierwsze z nich ukazuje proces unoszenia się ciepłego powietrza w górę, czyli powstawania prądów wstępujących - ruch konwekcyjny. Należy przygotować:</p> <ul style="list-style-type: none"> - szklaną butelkę - balon - 2 garnki lub szklane naczynia takiej wielkości by pomieściły butelkę - czajnik z gorącą wodą <p>Należy lekko nadmuchać balon, żeby się rozszerzył, po czym wypuścić z niego powietrze. Pusty balon należy nałożyć na szklaną butelkę. Do garnka lub szklanego pojemnika wlać wrzątek i wsadzić do niego butelkę z balonem (po włożeniu butelki woda nie powinna się wylewać). Uczniowie obserwują, jak balon się unosi. Następnie butelkę należy przenieść do naczynia z zimną wodą - balon opadnie.</p> <p>b) Drugie ukazuje kondensację powietrza. Przebieg doświadczenia wraz z opisem dostępny jest tutaj - Chmura w butelce - Cudaczek.pl</p> <p>Opis powstawania chmur Chmura to zbiorowisko maleńkich kropelek wody lub kryształków lodu. Każdy gaz gdy się ogrzeje, unosi się w górę, a gdy jest zimny – ochładza się, opada w dół. Tak też jest z powietrzem. Podczas słonecznego dnia nagrzewa się ziemia, która z kolei podgrzewa znajdujące się nad nią powietrze. Gdy ziemia, oraz powietrze nagrzeją się odpowiednio mocno, powietrze unosi się do góry – powstaje tzw. prąd wstępujący. Takie powietrze zawiera parę wodną. Następnie zgodnie z zasadą, że im wyżej, tym zimniej, powietrze wraz z parą wodną ochładzają się. Jeżeli para schłodzi się odpowiednio mocno, może zacząć się skraplać. Jednak aby do tego doszło w powietrzu muszą znajdować się tzw. jądra kondensacji. Wysoko w atmosferze tworzą się skupiska milionów malutkich kropelek (pary wodnej skroplonej na jądrach kondensacji), z dołu obserwujemy je, jako chmury. Jeżeli para schładza się bardzo wysoko (powyżej 6-7 km) wówczas jest tak zimna, że napotykając jądro kondensacji nie zdąży się skroplić, gdyż od razu zamarza. Wtedy tworzy się chmura złożona z kryształków lodu.</p> <p>Prąd wstępujący - pionowy ruch powietrza (inaczej: ruch konwekcyjny) występujący w warunkach obniżonego ciśnienia atmosferycznego. Ruch powietrza odbywa się w górę. Opady atmosferyczne występują tylko przy prądach wstępujących.</p> <p>Jądra kondensacji to drobiny (pyłki, spaliny), unoszące się w powietrzu (troposfera), na których skrapla się para wodna tworząc chmury.</p> <p>7. Uczniowie zapisują wnioski z doświadczeń za pomocą schematu – gałązki - Załącznik nr 5. Rozpoczynają od zdania: Jeżeli powietrze nad ziemią się ogrzewa, to Np. unosi się do góry, lub tworzy się prąd wstępujący, jest ruch konwekcyjny powietrza. Następnie czytają Jeżeli powietrze unosi się do góry, to W ten sposób kontynuują do momentu wyjaśnienia poznanych zjawisk.</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p>
--	---

8. Podsumowanie I części tematu za pomocą diagramu kołowego, który wypełnia każdy z uczniów – Załącznik nr 6.

polonistyczno - komunikacyjne

CZEŚĆ II

1. Zadanie na dobry początek - chmura z częściami mowy – Załącznik nr 7.
7. Nauczyciel rozdaje uczniom zestaw wyrazów uformowanych w chmurę (wykonana na stronie www.tagxedo.com). Zadaniem uczniów jest wyszukanie wśród wyrazów po 6 czasowników, przymiotników i rzeczowników oraz wpisanie ich do tabelki w odpowiednie rubryki. Wśród wyrazów znajdują się takie, które są ściśle związane z tematem lekcji. Na zakończenie zadania nauczyciel prosi o ich podkreślenie, a uczniowie mają za zadanie zastanowić się, w jaki sposób wiążą się one z tematem lekcji.

polonistyczno - komunikacyjne

2. Zapoznanie z rodzajami chmur. Wprowadzenie nazewnictwa opis wyglądu poszczególnych chmur.

matematyczno- przyrodnicze

Pod względem budowy chmury dzielimy na trzy rodzaje:

- chmury wodne - składające się całkowicie z kropelek wody, powstające na małych wysokościach
 - chmury wodno-lodowe - składające się zarówno z kropelek wody (dolna część chmury), kropelek przechłodzonych (tzn. takich o temperaturze mniejszej niż 0 stopni ale jeszcze nie zamrożonych, środkowa część chmury) oraz kryształków lodu (górną część chmury)
 - chmury lodowe - składają się wyłącznie z kryształków lodu, powstają na dużych wysokościach, gdzie przez cały rok jest temperatura ujemna
- Podobnie dzieli się chmury ze względu na wysokości, na jakich występują:

RODZAJ CHMURY	WYSOKOŚĆ W KM
NISKIE	0-2
ŚREDNIE	2-7
WYSOKIE	5-13

Obecnie meteorolodzy na całym świecie przyjmują jeden, międzynarodowy system klasyfikacji i oznaczeń chmur, który dzieli chmury na 10 podstawowych typów:

- pierzaste - cirrus (Ci)
- kłębiasto-pierzaste - cirrocumulus (Cc)
- warstwowo-pierzaste - cirrostratus (Cs)
- średnie kłębiaste - altocumulus (Ac)
- średnie warstwowe - altostratus (As)
- warstwowe deszczowe - nimbostratus (Ns)
- kłębiasto-warstwowe - stratocumulus (Sc)
- niskie warstwowe - stratus (St)
- kłębiaste - cumulus (Cu)
- kłębiaste deszczowe - Cumulonimbus (Cb)

Podział chmur na podstawie strony:
<http://meteorologiaonline.republika.pl/chmury.htm#rodzaje>

Więcej informacji na temat rodzaju chmur na stronach:

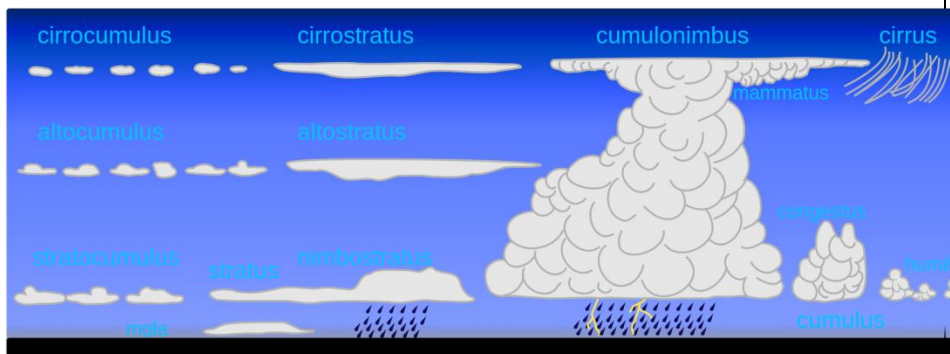
3. Budowa modelu chmur z uwzględnieniem ich budowy, wysokości i wielkości. Pracę uczniowie mogą wykonać w grupach lub indywidualnie. Potrzebne będą: karton bez zamknięcia, prostokątny, niezbyt głęboki np. po bananach, niebieska bibuła lub farba, żyłka lub cienki sznurek, wata, karteczki z nazwami chmur.

Karton należy ustawić pionowo i pomalować wewnątrz na niebiesko lub okleić je niebieską bibułą. W bocznych ściankach należy zrobić otwory, by przewlec przez nie sznurek/żyłkę. Powinny się one znajdować po kilka na każdej z 10 wysokości. Po obu stronach kartonu po ok. 5 dziurek (ma to wyglądać jak sznurki na pranie między bokami kartonu rozwieszone na około 10 wysokościach). Na tych sznurkach należy umieścić watę (zbitą, rozciągniętą, zgniecioną w kulkę lub tworzącą jedną wielką chmurę wspartą na kilku sznurkach).

Ilustracja pomocnicza znajduje się na następującej stronie:

<http://www.mojapogoda.com/leksykon-meteorologiczny/chmury-zachmurzenie.html>

lub

4. Uczniowie wykonują planszę do porównywania i rozpoznawania chmur – Załącznik nr 8. Nauczyciel przygotowuje dla uczniów wydrukowane plansze przedstawiające najczęściej spotykane chmury. Zadaniem uczniów jest podklejenie plansz sztywnym papierem, wycięcie środkowej części oraz doczepienie do planszy patyczka.

5. Spacer z głową w chmurach, czyli planszami do rozpoznawania rodzajów chmur. Przez wycięty w środku planszy otwór uczniowie porównują chmury na niebie z tymi podpisanymi na planszy i próbują je nazwać. Takie obserwacje dzieci mogą prowadzić przez kilka dni i zapisywać, które chmury udało im się zauważyć.

6. Wyjaśnienie pojęcia „drapacz chmur”.

Wieżowiec (drapacz chmur) to bardzo wysoki wielokondygnacyjny budynek zdolny (w przeciwieństwie do innych konstrukcji, takich jak wieże i maszty) tworzyć warunki do życia i zamieszkania. Wprawdzie nie istnieją żadne ogólne oficjalne regulacje, ale oprócz wysokości, również inne kryteria, takie jak kształt, wygląd, lokalizacja i obecność innych budynków, mogą wpłynąć na sklasyfikowanie budynku jako wieżowca. W Stanach Zjednoczonych istnieje niepisana reguła, według której za wieżowiec uznawany jest budynek

artystyczno-
ruchowe

artystyczno-
ruchowe i
matematyczno-
przyrodnicze

połonistyczno –
komunikacyjne

o wysokości przekraczającej 150 m. W innych rejonach świata niższy budynek również może zostać uznany za drapacz chmur, zwłaszcza, jeśli dominuje nad otoczeniem. Wieżowce przekraczające 300 m (1000 stóp) są czasami określane mianem superwysokich. Wieżowca nie powinno mylić się z nieco ogólniej sformułowanym terminem wysokościowiec. Według definicji Emporis Data Committee, wysokościowiec to budynek mający przynajmniej 35 m (115 stóp) wysokości, podzielony regularnie na piętra¹¹. Wszystkie wieżowce są wysokościami, lecz tylko najwyższe wysokościowce są wieżowcami. Za miejsce narodzin drapaczy chmur powszechnie uznaje się Chicago. Określenie drapacz chmur (pierwotnie był to termin żeglarski odnoszący się do wysokiego masztu lub żagła na żagłowcu) przyłgnęło do wysokich budynków pod koniec XIX wieku, jako wyraz publicznego zachwyty nad potężnymi konstrukcjami wznoszonymi w tamtych czasach w Chicago i Nowym Jorku.

7. Zapoznanie z najsłynniejszymi wieżowcami świata. Nauczyciel dzieli uczniów na kilkusobowe grupy i rozdaje im ilustracje słynnych budowli - Załącznik nr 9. Następnie wylosowani uczniowie odczytują na głos opisy budynków, którym przyporządkowane są numery. Pozostałe dzieci w grupach odszukują odpowiednie zdjęcia ukazujące opisywane budowle i układają obok nich numery. Tylko nauczyciel zna prawidłowe przyporządkowanie ponumerowanych opisów i ilustracji. Gdy wszystkie opisy zostaną odczytane następuje sprawdzenie poprawności wykonania zadania poprzez porównanie z kartą, na której znajdują się opisy oraz zdjęcia drapaczy chmur. Można również rozdać opisy poszczególnym grupom by dopasowywały je do zdjęć.

8. Rozwiązywanie zadań matematycznych związanych z wysokością słynnych drapaczy chmur. Załącznik nr 10.

9. Quiz sprawdzający umiejętności i wiedzę z wiązaną z tematem chmur. Uczniowie przeprowadzają samokontrolę podczas zajęć komputerowych lub jako zadanie domowe. Quiz interaktywny został przygotowany przez Anną Dziadkiewicz na stronie www.learningapps.org.

10. Podsumowanie lekcji. Każdy uczeń otrzymuje trzy chmurki, na których zapisuje 3 rzeczy, które najbardziej zapamiętał z lekcji oraz co sprawiło, że akurat to zapamiętał. Następnie dzieci kolejno odczytują i uzasadniają swoje wybory.

polonistyczno - komunikacyjne

matematyczno-przyrodnicze

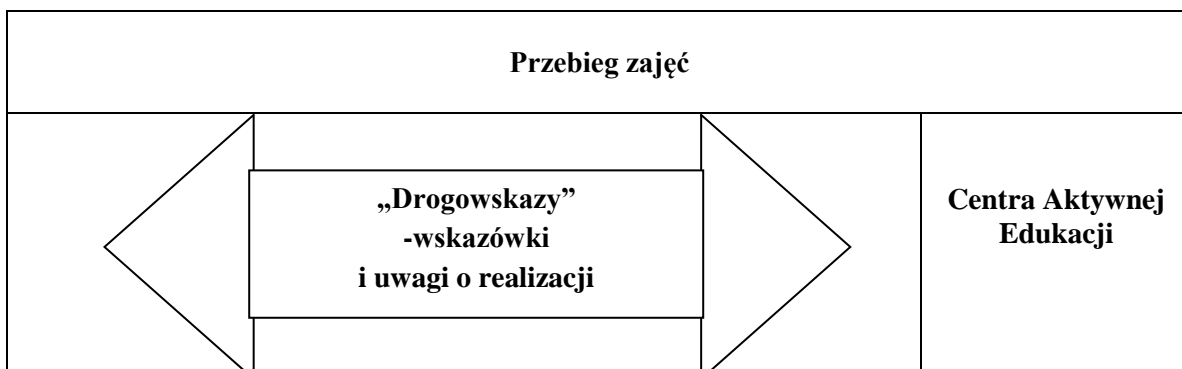
matematyczno-przyrodnicze

polonistyczno - komunikacyjne

Autor: Anna Dziadkiewicz	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, społeczna, muzyczna, matematyczna, wychowanie fizyczne, plastyczna	Temat lekcji: Zapisać w swojej pamięci
Cel/cele zajęć: Część I - poszerzanie wiedzy na temat działania mózgu i funkcjonowania pamięci - rozwijanie odpowiedzialności za proces uczenia się - rozwijanie kreatywności - doskonalenie ortografii - doskonalenie umiejętności współpracy w grupie - wdrażanie do przestrzegania reguł gier oraz zdrowej rywalizacji Część II - doskonalenie umiejętności czytania ze zrozumieniem/zapamiętywania informacji ze słuchu - uwrażliwianie na konieczność pamiętania o ważnych uroczystościach i świętach - wdrażanie do odpowiedzialności za proces uczenia się poprzez zapoznanie z technikami zapamiętywania – mnemotechnikami - doskonalenie techniki liczenia w pamięci	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: Część I - Wyjaśnię działanie pamięci oraz poznam jej rodzaje - Będę ćwiczyć pamięć, refleks i koncentrację podczas zabaw - Będę doskonalić pisownię poznanych ortogramów - Wykonam mapę myśli dotyczącą pamięci - Będę zgodnie współpracować podczas gier, zabaw i ćwiczeń Część II -Odpowiem na pytania do tekstu wiersza Słoń Trąbalski -Stworzę kalendarz ważnych wydarzeń/dat wartych zapamiętania -Wykorzystam poznane mnemotechniki (techniki pamięciowe) do zapamiętania ciągu wyrazów i liczb -Rozwiążę zadania matematyczne wymagające liczenia w pamięci
Kryteria sukcesu dla ucznia: Część I - Wyjaśniam proces funkcjonowania pamięci - Wymieniam rodzaje pamięci - Tworzę własną mapę myśli - Doskonale swoją pamięć poprzez wybraną technikę Część II - Stosuję technikę Zamienników cyfr: metoda obrazkowa, by zapamiętać numer telefonu - Odpowiadam na pytania do wiersza Słoń Trąbalski - Wymieniam 3 techniki, które według mnie najlepiej ułatwiają zapamiętywanie informacji - Tworzę według kryteriów kalendarz ważnych wydarzeń, o których warto pamiętać	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1) c), 1.1) d), 1.2)a), 1.2)b) 1.2)c), 1.3)a), 1.3)b), 1.3) c), 1.3)d), 1.3)e), 1.3)f), 1.3)g), 1.4)a), 3.1)a), 4.1)a), 4.2)a), 4.2)b), 4.2)c), 4.3)b), 5.3), 5.4), 6.8), 7.1), 7.5), 7.6), 7.7), 7.15), 10.1), 10.3)c), 10.3)d).	
Formy pracy: indywidualna, grupowa, praca w parach	
Środki dydaktyczne: komputer z dostępem do Internetu, tablica interaktywna, komputer dla każdego ucznia, małe karteczki, Załącznik nr 1 – Cele lekcji w formie pytań, Załącznik nr 2 - Jak działa pamięć, 3 kubeczki plastikowe (np. po jogurcie) oraz mały przedmiot, może to być moneta, kostka do gry, kulka z plasteliny lub szklana – jeden zestaw na parę uczniów, taca lub kocyk, 10 - 15 różnych przedmiotów (według uznania nauczyciela), Gra interaktywna - <u>Memory - logiczne pary</u> , Załącznik nr 3 – Słynne obrazy, kartki papieru, sznurek, klamerki lub magnesy do rozwieszenia wydrukowanych reprodukcji obrazów, dowolna spokojna muzyka, kartki A4 dla każdego ucznia, przyrządy do pisania oraz lista wyrazów z doskonałą trudnością ortograficzną/słówka z języka obcego, papierowe lub plastikowe figury geometryczne, przyrządy i sprzęt sportowy do	

utworzenia toru przeszkód, karteczki z działaniami, karteczki z wynikami – 2 lub 3 komplety, małe piłeczki po jednej na 5-6 osób, Załącznik nr 4 – pytania do wiersza, kalendarze, kredki, pisaki, pastele, kolorowy papier itp., Gry interaktywne Rachunek pamięciowy dodawanie i odejmowanie liczb do 100 - piramida,

Mnożenie w zakresie 100 - trening pamięci, Mnożenie razy 3, wycięte z brystolu serce i gwiazdę z następującymi napisami: serce – z dzisiejszej lekcji najbardziej zapamiętam..., gwiazda – po dzisiejszej lekcji muszę jeszcze....

CZĘŚĆ I

1. Zadanie na dobry początek. Spotkanie w porannym kręgu. Nauczyciel zapisuje na kartce papieru dużymi literami słowo „PAMIĘĆ” i rozdaje dzieciom małe karteczki. Zadaniem uczniów jest zapisanie na karteczkach wszystkich skojarzeń ze słowem „PAMIĘĆ”. Następnie dzieci układają skojarzenia dookoła kartki zapisanej przez nauczyciela - ułożenie promyczkowe tzn. karteczki z wyrazami o takim samym znaczeniu układają, jako jeden promyczek.

polonistyczno-komunikacyjne

2. Nauczyciel zapisuje na tablicy pytanie kluczowe: **Jak działa pamięć?** Informuje uczniów, że podczas dzisiejszych lekcji spróbują odpowiedzieć na to pytanie oraz poznają techniki doskonalenia pamięci.

polonistyczno-komunikacyjne

3. Każdy uczeń otrzymuje od nauczyciela karteczkę z 5 pytaniami, na które każde dziecko będzie miało za zadanie odpowiedzieć – będzie to jednoznaczne z osiągnięciem poszczególnych celów lekcji. Załącznik nr 1 – Cele lekcji w formie pytań.

polonistyczno-komunikacyjne

4. Zabawa doskonaląca koncentrację i pamięć ruchową o nazwie „Koktajl dla cerebellum” – zabawa pochodzi z książki Klausa W. Vopela „Przerwa, która daje siłę. Zabawy ułatwiające naukę. Dla dzieci, młodzieży i dorosłych”.

artystyczno-ruchowe

Opis zabawy: zabawa wymaga od uczestników wykonywania kilku czynności jednocześnie, dzięki czemu mózg pozostaje czujny i rześki.

- Jednoczesne zataczanie dużych kół ramionami, mruganie powiekami i kiwanie potakująco głową (przez 10 sekund)
- Dyrygowanie rękoma i poruszanie w tym samym czasie swoimi uszami (przez 10 sekund)
- Obracanie oczami zgodnie z kierunkiem wskazówek zegara i kiwanie głową w obie strony (przez 10 sekund)
- Podskakiwanie na jednej nodze i udawanie gry na gitarze (przez 10 sekund)
- Liczenie od 20 do zera i wyobrażanie sobie niedźwiedzia polarnego

<p>jedzącego truskawki z małej miseczki Dzieci mogą zgłaszać również własne propozycje wykonywania kilku czynności jednocześnie.</p> <p>5. Czytanie tekstu popularnonaukowego na temat działania pamięci – Załącznik nr 2 - Jak działa pamięć. Podkreślanie w tekście najważniejszych informacji – będzie to potrzebne do tworzenia mapy myśli. Podczas czytania uczniowie szukają odpowiedzi na pytania zawarte w celach lekcji.</p> <p>6. Nauczyciel informuje uczniów, że poza wymienionymi w tekście rodzajami pamięci istnieją również inne, między innymi: <u>Pamięć mechaniczna</u> – polega na wielokrotnym i dosłownym powtarzaniu jakiegoś materiału, by w efekcie móc go bezbłędnie odtworzyć. Zarówno zapamiętywanie, jak i odtwarzanie przebiega zgodnie z jego oryginalną formą (np. zapisem tekstu w książce). Pamięć ta jest użyteczna zawsze wtedy, gdy konieczne jest dokładne zapamiętanie czegoś (dotyczy to zwłaszcza oznaczeń umownych, takich jak szyfry, numery telefoniczne, kody). Oznacza to, że przydatna jest podczas uczenia się specyficznych treści w zakresie różnych przedmiotów na studiach czy w szkołach. Z reguły treści te wymagają wielokrotnych powtórzeń, by zostały opanowane. Przykładami mogą być: anatomia, botanika, zoologia, daty i nazwiska historyczne, wiersze, słówka i idiomy obcych języków, wzory, reguły, twierdzenia i prawa fizyki, chemii, matematyki. <u>Pamięć logiczna</u> – nazywa się też słowno – logiczną. Polega na tym, że podczas uczenia się osoba jest nastawiona przede wszystkim na zrozumienie tekstu i uchwycenie jego sensu. Stąd od samego początku proces zapamiętywania (uczenia się) jest świadomie organizowany: wyodrębnia się w nim mniejsze i większe jednostki (ogniwa) stanowiące spójne, logiczne całości. Nadawać im można tytuły stosownie do własnego przerobienia materiału. Wyjaśnia się występujące w nich terminy, pojęcia oraz samodzielnie ustala związki i zależności zachodzące między różnymi ogniwami treściowymi, przedmiotami i zjawiskami. Innymi słowy, pamięć logiczna czy słowno – logiczna to zapamiętywanie i odtwarzanie myśli (myśli te zapamiętujemy w formie wyrażonej słowami) Więcej „Encyklopedia pedagogiczna XXI wieku”, tom IV Uczniowie podczas lekcji będą doskonalili różne aspekty swojej pamięci i zapoznają się z różnymi technikami jej doskonalenia.</p> <p>7. Zabawy doskonalące pamięć wzrokową:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Trzy kubki – nauczyciel dzieli uczniów na pary. Każda z nich otrzymuje 3 kubeczki plastikowe (np. po jogurcie) oraz mały przedmiot, może to być moneta, kostka do gry, kulka z plasteliny lub szklana. Dzieci na przemian umieszczają przedmiot pod jednym z kubeczków i zamieniają je miejscami. Osoba obserwująca ma za zadanie zapamiętać i wskazać kubeczek, pod którym znajduje się ukryty przedmiot. • Gdzie to było? – zabawa dla całej klasy. Uczniowie siedzą w kręgu. Na środku nauczyciel umieszcza tacę lub kocyk, Na nim umieszcza 10 - 15 różnych przedmiotów, prosi uczniów, by zapamiętali ich układ. Następnie prosi jedno dziecko o odwrócenie się, a w tym czasie zmienia ułożenie jednej rzeczy. Zadaniem ucznia jest określenie, który z przedmiotów zmienił miejsce i gdzie wcześniej się znajdował. Jeżeli uczniowie będą dobrze radzili sobie z tym zadaniem można zmieniać miejsce 2-3 rzeczy. 	<p>polonistyczno-komunikacyjne i matematyczno-przyrodnicze</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p> <p>artystyczno-ruchowe</p> <p>artystyczno-ruchowe</p>
---	---

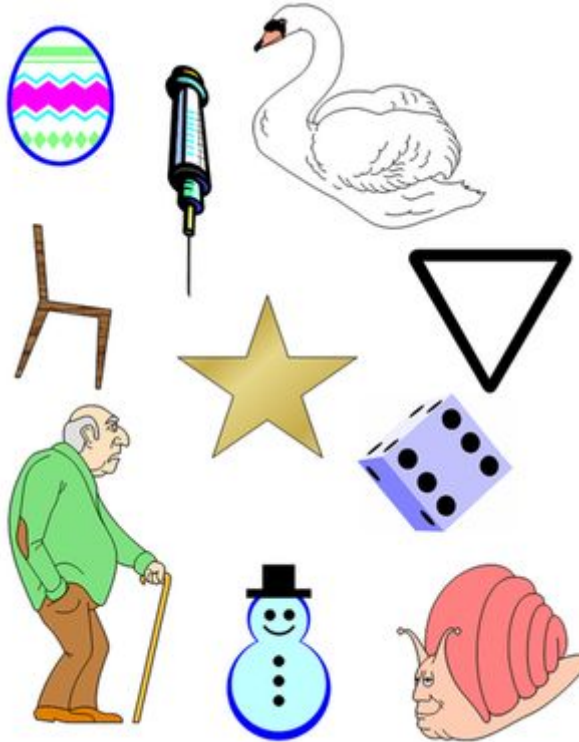
<ul style="list-style-type: none"> • Memory logiczne – ćwiczenie interaktywne w formie memory. Zadaniem uczniów jest odszukanie par obrazków na zasadzie logicznych skojarzeń np. młotek i gwóźdź. Gra interaktywna stworzona przez Annę Dziadkiewicz na stronie www.learningapps.org – link do gry. • Opisz mi obraz za pomocą 10 słów, a powiem Ci, kto jest jego autorem. Uczniowie losują po jednej reprodukcji obrazu i nie pokazują jej nikomu. Przyglądają się obrazkom, a następnie zapisują 10 słów kojarzących się z tym obrazem (mogą to być skojarzenia lub przedmioty znajdujące się na obrazie). Dzieci nie mogą zdradzić tytułu obrazu ani tego, co się na nim znajduje. Gdy każdy uczeń wymyśli skojarzenia, wrzuca kartkę z wyrazami do pojemniczka (kapelusz, pudełko itp.) Następnie nauczyciel rozwiesza w klasie lub umieszcza w widocznym miejscu reprodukcje tych samych obrazów przykładowe znajdują się w Załączniku nr 3 – Słynne obrazy. Uczniowie mają 5 minut na przyjrzenie się każdemu z nich i zapamiętanie jak najwięcej szczegółów. Następnie uczniowie po kolei losują karteczki i odczytują wyrazy. Każdy po kolei próbuje odgadnąć, którego obrazu dotyczą skojarzenia. Gdy dziecku uda się odgadnąć obraz, nauczyciel zdradza jego autora. 	<p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>artystyczno-ruchowe</p>
<p>7. Zabawy doskonalące pamięć słuchową:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Pociąg wyrazowy – Uczniowie siedzą w kręgu. Nauczyciel rozpoczyna zabawę słowami: Jadę na wakacje i zabieram ze sobą... podaje nazwę jednej rzeczy np. aparat. Kolejna osoba ma za zadanie powtórzyć zdanie: Jadę na wakacje i zabieram ze sobą: aparat, a następnie dodaje od siebie kolejną rzecz np. szalik. Następne osoby powtarzają początkowe zdanie i nazwy rzeczy wymienione przez poprzedników, dodając przy tym do listy coś od siebie. • Zabawa Trzykrotna lista – Do zabawy potrzebna jest dowolna spokojna muzyka, kartki A4 dla każdego ucznia, przyrządy do pisania oraz lista wyrazów z doskonałą trudnością ortograficzną/słówka z języka obcego. Dzieci siedzą w ławkach, każde z nich otrzymuje kartkę, którą składa na trzy części w harmonijkę. Zadaniem uczniów jest wysłuchanie listy wyrazów czytanych przez nauczyciela (10-20 słów). Po przeczytaniu dzieci zapisują w jednej z kolumn harmonijki zapamiętane wyrazy. Gdy dzieci skończą, nauczyciel ponownie powoli odczytuje listę, tym razem od końca do początku, a uczestnicy zapisują zapamiętane wyrazy na kolejnej części kartki, nie zaglądając do poprzedniej. Na zakończenie, prowadzący czyta wyrazy po raz trzeci, tym razem od środka. Dzieci odtwarzają listę, nie zaglądając do poprzednich notatek. Każdy podlicza ile wyrazów udało się zapamiętać za pierwszym, drugim i trzecim czytaniem. Zabawa pochodzi z książki pt. „Inteligencje wielorakie w nauczaniu ortografii. 7 walizek” Danuty Gmosińskiej i Violety Woźniak • Odtwarzanie struktur dźwiękowych - wystukiwanie rytmu (wcześniej zaprezentowanego przez kolegę z pary np. dwa uderzenia o stół - trzy klaśnięcia - dwa tupnięcia. Prezentowany rytm powinien być dostosowany do możliwości dziecka – zaczynamy od prostych, stopniowo zwiększając stopień trudności); • Wyklaskiwanie rytmu na podstawie ustalonego wcześniej schematu graficznego (np. kwadrat = tupanie, trójkąt = klaskanie, koło = uderzenie rękami o nogi, Dzieci w parach układają dla siebie nawzajem figury w określony sposób i muszą odtworzyć rytm zgodnie z ustaloną zasadą – jaka figura odpowiada jakiemu dźwiękowi. Ważne jest stopniowanie trudności – najpierw 3 figury, a potem 6, 9). 	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>artystyczno-ruchowe</p> <p>artystyczno-ruchowe</p>

<p>8. Zabawy doskonalące pamięć ruchową – kinestetyczną.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie dobierają się w pary. Każdy przygotowuje sekwencję 5-6 gestów. Zadaniem partnera jest powtórzenie gestów w tej samej kolejności po jednokrotnym pokazie. Liczba gestów może być mniejsza lub większa w zależności od możliwości uczniów. • Łączenie ruchu z zapamiętywaniem – nauczyciel prezentuje filmik https://www.youtube.com/watch?v=WxBdCczvUuY, a dzieci następnie próbują stworzyć własne połączenia ruchów ze słowami, by zapamiętać doskonalone wyrazy z trudnościami ortograficznymi. • Wyścigi matematyczne – Nauczyciel przygotowuje dwa lub trzy jednakowe tory przeszkód składające się na przykład z 4 – 5 zadań do wykonania oraz fragmentu biegu sztafetowego. Dzieli uczniów na tyle drużyn, ile jest torów. Każdy z uczniów w drużynie jest ustawiony przy swojej przeszkodzie/zadaniu (fragmencie sztafety). W każdej drużynie jest też jeden zawodnik, który stoi przy nauczycielu. Na końcu torów przeszkód nauczyciel rozkłada karteczki z wynikami działań. Nauczyciel pokazuje uczniom stojącym przy nim karteczkę z działaniem, dzieci wykonują obliczenia w pamięci, a następnie biegną do członka swojej drużyny, który jest przy pierwszej przeszkodzie, podają mu obliczony wynik. Ten zapamiętuje go i wykonuje ćwiczenie fizyczne, przemieszczając się tym samym do następnej osoby z drużyny. Zawodnicy po kolei przekazują sobie po cichu wynik i wykonują ćwiczenia, aż do momentu, gdy ostatni zawodnik znajdzie się przy karteczkach z wynikami. Wówczas zabiera karteczkę z wynikiem i biegnie bardzo szybko do nauczyciela, by pokazać mu wybrany wynik. Zabawę należy powtarzać do momentu, gdy każdy uczeń choć raz nie znajdzie się na początku przy nauczycielu i będzie musiał dokonać obliczeń w pamięci. <p>Przykład toru przeszkód: skoki na skakance, kozłowanie piłki, zajęcze skoki, ćwiczenie równoważne na ławeczce, skoki przez szarfy, slalom między pachółkami itp.</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>matematyczno-przyrodnicze i artystyczno - ruchowe</p>
<p>9. Formułowanie notatki z lekcji w formie mapy myśli o tytule „PAMIĘĆ”.</p> <p>10. Podsumowani części I lekcji. Zabawa powtórzenie – uczniowie pracują w grupach po 5-6 osób, które ustawione są w kole. Dzieci mają dyspozycji piłkę (po jednej na każde koło). Obowiązują pewne zasady:</p> <ul style="list-style-type: none"> • rzucamy piłką na wysokości głowy • ten kto otrzymał piłkę, wymienia dowolną rzecz, której nauczył się na lekcji i którą zrozumiał • mówi tylko ta osoba, która trzyma w ręku piłkę • po chwili – gdy wypowiedzą się wszyscy następuje zmiana zasad – osoba trzymająca piłkę mówi co było dla niej trudne i czego nie rozumiała 	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>artystyczno - ruchowe i polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>CZEŚĆ II</p> <p>1. Zadanie domowe przed lekcją. Nauczyciel zapoznaje uczniów ze stroną http://www.pijewode.pl/testy/kolorowe-kulki. W domu:</p> <ul style="list-style-type: none"> • dzieci mają wybrać w domu jedną z gier doskonalących pamięć, koncentrację i spostrzegawczość i poćwiczyć tak, by dojść w niej do jak najlepszego wyniku. • Dzieci mają zagrać w każdą grę przynajmniej raz, tak by określić, która sprawia im największą trudność – dzięki temu dowiedzą się, co jeszcze muszą doskonalić 	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>

<p>2. Zapoznanie z celami lekcji i kryteriami sukcesu. Zapisanie lub wklejenie ich do zeszytu.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>3. Doskonalenie czytania ze zrozumieniem i/lub pamięci. Nauczyciel czyta lub rozdaje uczniom do przeczytania treść wiersza Juliana Tuwima „Słoń Trąbalski”. W zależności od umiejętności, którą chce doskonalić. Zadaniem uczniów po przeczytaniu/wysłuchaniu wiersza jest odpowiedź na 5 pytań do tekstu. Załącznik nr 4 – pytania do wiersza. Uczniowie odpowiadają w formie pisemnej.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>4. Jak nie zapomnieć o ważnych datach i wydarzeniach? Nauczyciel zwraca uczniom uwagę, że w ciągu całego roku są takie wydarzenia, święta, o których warto pamiętać. Każdy uczeń przygotowuje swoją własną książeczkę z ważnymi wydarzeniami – świętami i ich datami. Można w tym celu przygotować lub poprosić dzieci żeby przyniosły z domu kalendarze oraz by zanotowały daty urodzin i imienin członków rodziny.</p> <p>Kryteria:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) W książce mają znajdować się daty imienin i urodzin członków najbliższej rodziny. 2) W książce powinno się znaleźć co najmniej 6 świąt/wydarzeń, których warto pamiętać np. dzień mamy, dzień dziecka, dzień babci, rocznica uchwalenia Konstytucji 3-go maja itp. 3) Na każdej stronie w książeczce powinno znajdować się jedno wydarzenie. 4) Na stronie powinny znaleźć się: data, nazwa święta/wydarzenia, ilustracja 5) Książeczka powinna mieć stronę tytułową opatrzoną ilustracją i nazwiskiem autora <p>Nauczyciel przed rozpoczęciem zadania może zaprezentować uczniom przykładową stronę kalendarza – Załącznik nr 5.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne i artystyczno-ruchowe</p>
<p>5. Zabawa doskonaląca koncentrację uwagi i pamięć własnego ciała. Dzieci stoją w rozsypance/kręgu. Nauczyciel mówi różne polecenia typu: dotknijcie swojego nosa, złapcie się za lewe ucho, poklepcie się po brzuchu wykonując w tym samym czasie te czynności. Stara się jednak, co jakiś czas zmylić uczniów wykonując gesty nieadekwatne do poleceń np. mówiąc poklepcie się po brzuchu, klepie się po głowie lub mówiąc zrób podskok, robi przysiad itp.</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p>
<p>6. Rozwiązywanie zadań logicznych doskonalących pamięć i koncentrację. Załącznik nr 6 – zadania logiczne doskonalące pamięć.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>7. Jak ćwiczyć pamięć? Nauczyciel prezentuje uczniom ciekawe strategie zapamiętywania różnych informacji i treści.</p> <p>Istnieją sprawdzone techniki, które ogromnie ułatwiają zapamiętywanie.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Skojarzenia. To metoda bardzo przydatna do zapamiętywania imion własnych. Wyobraźmy sobie np., że poznajemy pana Kerubińskiego. Jak nie zapomnieć jego nazwiska? Wystarczy, że zamienimy literę „K” na „Ch” i wyobraźmy sobie nowego znajomego jako złocistolokiego cherubinka. Nazwę wsi Drażnie skojarzmy sobie z wydrążonym pniem, przez który przebiega droga. • • Historie. Jeśli mamy do zapamiętania listę zadań na dany dzień, najlepiej powiązać je w określony, choć niekoniecznie logiczny ciąg myślowy. Powiedzmy, że jutro chcemy: przed pracą kupić kwiaty dla koleżanki, która ma imieniny, przygotować raport, po południu zadzwonić do matki, odebrać rzeczy z pralni i kupić sos pomidorowy na kolację. Nasza historyjka może 	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>

<p>wyglądać tak: wchodzimy do biura z naręczem kwiatów i wręczamy je koleżance. Ta z wrażenia upuszcza kartki trzymanego w ręku raportu. Otwierają się drzwi i wchodzi matka z torbą prania. Próbuje jej pomóc, niechcący wylewamy na ubrania sos pomidorowy. Im bardziej absurdalna, przesadzona, komiczna lub nawet straszna będzie wymyślona opowieść, tym lepiej ją zapamiętamy. Ważne jest, by zaangażować w nią możliwie wiele zmysłów. Niech kwiaty pachną oszałamiająco, sos będzie krwistoczerwony, a pranie mięciutkie. Poczujmy też emocje: radość z obdarowania koleżanki, zaskoczenie wizytą matki, złość na własne gapiostwo.</p> <ul style="list-style-type: none"> • • Lokowanie. Do szybkiego przywołania w pamięci większej liczby informacji (np. wystąpienie bez kartki) przydaje się dobry system porządkujący. Najpierw wybieramy jakieś pomieszczenie, które dobrze znamy, np. salon swojego mieszkania, i w myśli umieszczamy w poszczególnych jego miejscach pojęcia, które chcemy zapamiętać. Staramy się przy tym dopasować je do funkcji sprzętów – np. stół niech oznacza sprawy praktyczne, zegar na ścianie – te najpilniejsze, biblioteczka – naukę. Poruszając się w jednym kierunku, „sprzątamy” jedną rzecz za drugą. Po kilkakrotnym zastosowaniu tej metody będziemy mieli gotowy szablon do wykorzystania. • • Informacje pochodzą ze strony: http://www.poradnikzdrowie.pl/psychologia/dusza/trening-umyslu-czyli-cwiczenia-na-dobra-pamiec_36836.html <p>8. Ćwiczenie w pisaniu doskonalące zapamiętywanie sekwencji wyrazów/zdarzeń. Tworzenie historii w celu zapamiętania niezwiązanych ze sobą wyrazów z trudnością ortograficzną lub naukowych haseł. Nauczyciel wybiera wraz z dziećmi wyrazy, które poznali na poprzedniej lekcji lub sprawiają dzieciom trudność. Można się odwołać do czytanego tekstu i map myśli. Każdy uczeń tworzy własną lub też wspólnie z klasą nauczyciel ustala listę 10 wyrazów, które posłużą do napisania historii.</p> <p>9. Doskonalenie rachunku pamięciowego. Gry interaktywne wykonane na stronie internetowej www.learningapps.org przez Annę Dziadkiewicz – linki do gier: <u>Rachunek pamięciowy dodawanie i odejmowanie liczb do 100 - piramida</u> <u>Mnożenie w zakresie 100 - trening pamięci</u> <u>Mnożenie razy 3</u></p> <p>10. Zapoznanie z jedną z mnemotechnik w celu nauki zapamiętywania ciągów liczb i cyfr. Dzieci uczą się w ten sposób na pamięć numeru telefonu do kogoś z rodziny, kogo należy powiadomić w razie wypadku.</p> <p>Zamienniki cyfr: metoda obrazkowa Jest to technika, która polega na zamianie cyfr w kształty. Same cyfry są dla umysłu czymś abstrakcyjnym. Znacznie łatwiej zapamiętuje on fizyczne formy, które może wizualizować. Zamienniki cyfr – jak to działa? Tworzysz swój własny system zamienników cyfr. Liczbom przyporządkowujesz określone obrazy, na zasadzie: kształtu lub własnego skojarzenia. Przykładowe zamienniki:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 0 to balon, jajko, piłka, kółeczko • 1 to świeca, ołówek, palec, rakieta, strzykawka • 2 to łabędź, przełącznik światła (2 pozycje on/off) • 3 to znak ostrzegawczy (żółty trójkąt), koniczyna 	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
--	--

- 4 to jacht (kształt żagla), krzesło, stół – ma 4 nogi
- 5 to gwiazda pięcioramienna, dłoń, hak, rękawiczka
- 6 to gwizdek, trąba słonia, rewolwer (kaliber 6), kostka do gry
- 7 to kosa, flaga, laska
- 8 to bałwan, okulary
- 9 to słuchawka telefonu, ślimak
- 10 to flip i flap, rycerz (miecz i tarcza), Bolek i Lolek
- 11 to makaron, szyny, dwa słupki, mecz (11 graczy)
- 12 to zegar wybijający północ, duch (o północy się pojawia)
- 13 to czarny kot (pechowa 13)
- 14 to błyskawice, pierścionek – 14 karatów, dzień zakochanych (walentynki)
- 15 to wędka i haczyk
- 16 to numer mieszkania, drogi
- 17 to godzina anglików (Five o'clock), obraz londyńczyka
- 18 to tort na 18 urodziny, urna do głosowania (jesteśmy dorośli, idziemy na wybory)
- 19 to dołek golfowy (wyjątkowy dołek)
- 20 to łabędź jedzący jajko

Mając do zapamiętania np. numer telefonu, kojarzysz kolejne zamienniki.

Przykład zastosowania

Przykładowy telefon do lekarza: 603 41 28

Na początku tworzysz obraz Twojego lekarza, w białym kitlu i ze słuchawkami na szyi (baza). Widzisz, jak głośno gwizdże (6) na Ciebie, aż robi się czerwony i prawie pęka z wysiłku. Zarówno lekarz, jak i gwizdek rozpycha przez powietrze i stają się jak wielkie balony (0), które pękają z hukiem. W miejscu, gdzie balon wleciał w powietrze, postawiono wielki, żółty, ostrzegawczy znak drogowy (3), aby inni uniknęli tego losu. Jednak okazuje się, że znak wykorzystują wszyscy pacjenci, jako krzesło (4) i siadają na nim. Staje się zwyczajnym krzesłem, ale jest coś dziwnego. Zamiast 4 nóg, ma świece! Świece (1) zapalają się, i krzesło powoli wtapia się w podłoże. Aby temu zapobiec, przyciskasz wyłącznik elektryczny (2) i wyłączasz je.

Jednak ten wyłącznik tak Ci się spodobał, że postanawiasz zabrać go ze sobą i umieścić w miejsce nosa bałwana (8). Teraz możesz sobie ponaciskać nasek?

Mnemotechnika opisana na stronie:

<http://www.szybkanauka.mkbe.pl/zamienniki-cyfr.html>

Na tej samej zasadzie uczniowie zapamiętują numer telefonu osoby z rodziny.

Na początku mogą rozrysować sobie numer za pomocą obrazków, na których podstawie tworzą ustnie opowieść. Zadaniem domowym jest opisanie tej absurdalnej historii.

11. Wspólne formułowanie pomysłów na zapamiętanie różnych informacji. Burza mózgów. Nauczyciel przypomina uczniom, że mogą zgłaszać propozycje związane z informacjami, które poznali na lekcji.

12. Ewaluacja pracy na lekcji.

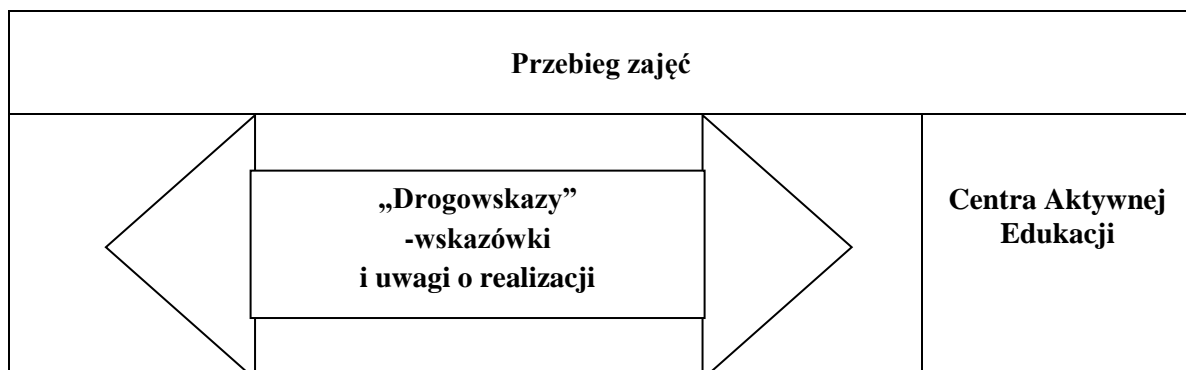
Nauczyciel rysuje na tablicy lub wiesza wycięte z brystolu serce i gwiazdę z następującymi napisami: serce – z dzisiejszej lekcji najbardziej zapamiętam..., gwiazda – po dzisiejszej lekcji muszę jeszcze.... Zadaniem dzieci jest dokończenie zdań i zapisanie ich na małych karteczkach a następnie umieszczenie ich w odpowiednim kształcie. Na zakończenie dzieci uzasadniają swoje wypowiedzi i następuje podsumowanie lekcji.

polonistyczno-
komunikacyjne

polonistyczno-
komunikacyjne

Autor: Magdalena Kubacka	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, ruchowa, techniczna, zajęcia komputerowe	Temat lekcji: Klasowa olimpiada sportowa
Cel/cele zajęć: - wdrażanie do uważnego słuchania wypowiedzi i korzystania z przekazywanych informacji, - rozwijanie umiejętności wyszukiwania w tekście potrzebnych informacji oraz korzystania ze słowników i encyklopedii przeznaczonych dla dzieci - doskonalenie rozumienia sensu kodowania oraz dekodowania informacji; odczytywania uproszczonych rysunków, piktogramów, znaków informacyjnych, - doskonalenie umiejętności formułowania listu oraz poprawnego, estetycznego pisania z zachowaniem zasad kaligrafii, ortografii i interpunkcji, - pogłębienie wiedzy na temat rodzajów dyscyplin sportowych oraz osób w nim zasłużonych, - rozwijanie kreatywności, wyobraźni i doskonalenie umiejętności technicznych, - kształcenie umiejętności podejmowania działań i zgodnej współpracy z innymi.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - dowiem się, skąd wywodzi się tradycja organizowania igrzysk olimpijskich i poznam olimpijskie symbole, - wymienię, w jakich dyscyplinach rywalizują sportowcy podczas letnich i zimowych igrzysk, - wymienię nazwiska kilku polskich sportowców, którzy odnieśli zwycięstwa na olimpiadach oraz poznam sukcesy jednego z nich, - napiszę list do wybranego przez siebie sportowca- olimpijczyka zachowując odpowiednią formę i zasady pisowni, - wykonam książkę informacyjną o olimpiadzie w formie lapbooka.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - opowiadam o tradycji starożytnych igrzysk w Grecji i objaśniam znaczenie symboli olimpijskich: znicza olimpijskiego, flagi, hymnu, - odczytuje piktogramy i piszę przynajmniej po 10 nazw letnich i zimowych dyscyplin sportowych tworząc plakat, - dopasowuję nazwisko polskiego olimpijczyka do dyscypliny sportu, jaką uprawia oraz wskazuję osiągnięcia sportowe Justyny Kowalczyk, - pisząc list zachowuję odpowiednią formę zapisu oraz pamiętam o wielkiej literze w zwrotach grzecznościowych, - zgodnie i twórczo pracuję w grupie, wybieram z różnych źródeł i notuję w lapbooku potrzebne informacje dotyczące igrzysk olimpijskich.	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1) c), 1.1)d), 1.3)a), 1.3)c), 1.3)f), 1.3)g), 1.4) a), 5.4), 6.1), 7.10), 7.11), 8.1), 8.2), 8.3)a), 9.1)b), 9.2) c), 9.3)a), 9.3)b).	
Metody pracy: „Poranny krąg”, pokaz, słowna, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, lapbook, gry interaktywne- TIK, elementy Oceniania Kształtującego, ewaluacyjna „Słońce dla...”	
Formy pracy: indywidualna, grupowa, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: dysk, zdjęcie Aten (Olimp- Załącznik nr 1), medal, tekst informacyjny o tradycji igrzysk olimpijskich- Załącznik nr 3, „znicz olimpijski”- karta dla ucznia z celami zajęć i kryteriami sukcesu- Załącznik nr 2, wycięte z kolorowego papieru koła do losowania grup (czerwone, czarne, zielone, żółte, niebieskie) oraz w tych samych kolorach kartki formatu A3, kolorowe pisaki, kredki (biała kredka do zapisu na czarnej kartce), gry interaktywne stworzone na Platformie edukacyjnej www.learningapps.org dostępne w pomocach Centra artystyczno- ruchowe klasa 2 autor: M. Kubacka <u>piktogramy- sporty letnie</u> , <u>piktogramy- sporty zimowe</u> , <u>Igrzyska olimpijskie-symbolika oraz polscy olimpijczycy</u> autor: <u>A. Dziadkiewicz</u> , oficjalna strona internetowa medalistki http://www.justyna-kowalczyk.pl/biografia-justyny/ , koperty, wstążki, kolorowe karteczki (według uznania uczniów),	

strona internetowa: <http://www.olimpijski.pl/pl/78,igrzyska-starozytne.html#/pl/soczi2014>, <http://www.olimpijski.pl/pl/32,zloci-medalisciolimpijscy.html#>, skakanki dla każdej pary uczniów, metodniki, komputery z dostępem do Internetu, tablica interaktywna lub ekran i projektor, różne albumy, encyklopedie, książki i czasopisma o sporcie, słowniki ortograficzne, 5 kolorowych brystoli formatu A2 (dla każdej grupy).

<p>1. Powitanie. „Poranny krąg” i zabawa ruchowa „Jeż” (dzieci stoją w kole i powtarzają słowa znanej zabawy: „<i>Na dywanie siedzi jeż, co on robi, to my też</i>”. W środku kręgu wybrany uczeń proponuje dowolne ćwiczenie ruchowe, które wszyscy później powtarzają).</p> <p>2. Wprowadzenie do zajęć- nauczyciel prezentuje uczniom dysk, zdjęcie Aten (Olimpia- Załącznik nr 1) oraz medal. Na podstawie zgromadzonych przedmiotów dzieci odgadują tematykę dnia. Prowadzący podaje temat zajęć, a uczniowie zapisują go do zeszytów.</p> <p>3. Podanie przez nauczyciela celów zajęć i omówienie kryteriów sukcesu ucznia. (Wklejenie przez uczniów „znicza olimpijskiego” z celami zajęć i kryteriami do zeszytów- Załącznik nr 2).</p> <p>4. Poznanie historii igrzysk olimpijskich na podstawie tekstu informacyjnego- Załącznik nr 3.</p> <p>Uczniowie pracują w 5 grupach (dobór członków grup odbywa się poprzez wylosowanie koła w jednym z pięciu kolorów kół olimpijskich, np.: wylosowane czerwone koło- grupa czerwonych, itd.). Każda grupa wybiera lidera, który czyta głośno tekst dla całej swojej grupy. Pozostali to sekretarze, którzy będą notować na Kartach (kartkach w kolorze swojej grupy) pytania dotyczące wysłuchanego tekstu. Po przeczytaniu, przeanalizowaniu oraz zapisaniu przez grupy pytań do tekstu informacyjnego o igrzyskach olimpijskich, następuje wymiana między grupami Kart z pytaniami. Na przygotowanie odpowiedzi (grupa decyduje czy odpowiedź zapisuje czy udzieli słownie), uczniowie mają kilka minut, po czym każda z grup przedstawia na forum klasy efekty swojej pracy. Po poprawnie wykonanym zadaniu dzieci kolorują na karcie ze zniczem olimpijskim zrealizowany pierwszy cel zajęć. Wybierają kredkę w takim kolorze, jaki miała ich grupa.</p> <p>5. Zabawa ruchowa- „<i>Wyścigi rydwanów</i>” Dzieci połączone w pary skakankami tworzą zaprzęgi. Jedna osoba jest</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>artystyczno- ruchowe</p>
--	---

<p>koniem, druga zawodnikiem- powożącym. Rydwany ustawiają się w jednej, wyznaczonej przez nauczyciela linii. Na sygnał: START zawodnicy starają się jak najszybciej przebiec na drugą stronę korytarza szkolnego (boiska), aż do wytyczonego miejsca- METY. Po dobiegnięciu do mety następuje zamiana ról w parze. Wygrywa ten rydwan, który jako pierwszy ustawi się za ustaloną linią kończąca bieg.</p>	
<p>6. Rozróżnianie (piktogramów) dyscyplin sportowych, które pojawiają się współcześnie w programie letnich i zimowych igrzysk olimpijskich- gry interaktywne stworzone na Platformie edukacyjnej www.learningapps.org dostępne w pomocach Centra artystyczno- ruchowe klasa 2 autor: M. Kubacka piktogramy- sporty letnie piktogramy-sporty zimowe</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
<p>7. Stworzenie plakatów (we wcześniej wybranych grupach) - wypisanie przez uczniów w dwóch kolumnach na kartce formatu A3 innych, znanych dzieciom dyscyplin sportowych, z podziałem na letnie i zimowe igrzyska olimpijskie. Odwołanie się do wiedzy uczniów. Należy pozostawić uczniom wybór formy: zapis lub piktogram/rysunek wybranej dyscypliny. Po opanowanym celu, dzieci kolorują kolejnym kolorem- „kolorem olimpijskim” (takim, jaki ma grupa obok) następny cel- wiersz w kartach wklejonych w zeszyt.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p>
<p>8. Poznanie sylwetki polskiej narciarki, wielokrotnej zdobywczyni medali na igrzyskach zimowych- Justyny Kowalczyk. Prezentacja przez nauczyciela oficjalnej strony internetowej medalistki http://www.justyna-kowalczyk.pl/biografia-justyny/. (weryfikacja, usystematyzowanie informacji i wybór oraz odczytanie przez nauczyciela lub chętne dzieci najważniejszych faktów, informacji z życia sportowego medalistki).</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
<p><u>Uwaga!</u> Należy przygotować komputer z dostępem do Internetu oraz projektor lub tablicę interaktywną. Po tym zadaniu należy sprawdzić stopień w jakim uczniowie zapamiętali zdobyte informacje- nauczyciel zadaje pytania dotyczące sylwetki J. Kowalczyk, uczniowie odpowiadają na nie za pomocą metodników i sygnalizacji świetlnej (zgodnie ze znaną zasadą- symboliką koloru świateł)- „PRAWDA/FALSZ”. Po poprawnym zrealizowaniu zadania, dzieci mogą pokolorować w zeszycie kolejny cel zajęć (innym „kolorem olimpijskim”).</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p>
<p>9. Sprawdzenie i poszerzenie wiedzy uczniów na temat innych, słynnych polskich olimpijczyków i uprawianych przez nich dyscyplin sportowych (gra interaktywna stworzona na platformie edukacyjnej www.learningapps.org przez Annę Dziadkiewicz- dostępna w pomocach dydaktycznych Programu kształcenia „Myślę- działam- idę w świat”- Centra artystyczno- ruchowe klasa 2- polscy olimpijczycy</p>	
<p>10. Pisanie listu do wybranego przez siebie olimpijczyka. Utrwalenie poprawnej formy wypowiedzi (miejsce, data, zwroty grzecznościowe pisane wielką literą, budowa listu, akapity, podpis).</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
<p>W trakcie indywidualnego pisania uczniowie korzystają z metodników i w razie konieczności z pomocy nauczyciela. Sygnalizują nauczycielowi, odpowiednim kolorem „światła” trudność zadania: zielony- daje sobie radę,</p>	

zadanie jest łatwe, żółty- potrzebuję dodatkowych wskazówek i pomocy nauczyciela, czerwony- zadanie jest trudne, proszę o pomoc. W Centrum polonistyczno- komunikacyjnym dostępne są słowniki ortograficzne, których można użyć do korekty ortograficznej zapisu.

Po sprawdzeniu przez nauczyciela poprawności wykonanego zadania, uczniowie kolorują kolejny zrealizowany cel zajęć (wybierają inny kolor kredki, „kolor olimpijski”).

11. Dyskusja w grupach na temat motto igrzysk olimpijskich: *Szybciej, Wyżej, Mocniej* oraz cytatu opisującego olimpiadę „*Najważniejszą rzeczą w igrzyskach olimpijskich jest nie zwyciężyć, ale wziąć w nich udział, podobnie jak w życiu nie jest ważne triumfować, ale zмагаć się z organizmem.*”

Zapisanie do zeszytów wspólnie sformułowanych zdań wyjaśniających słowa motto.

12. Wykonanie lapbooka z wykorzystaniem zgromadzonych materiałów oraz wiadomości zdobytych na zajęciach. Uczniowie przygotowują w grupach „książkę na kolanach”- lapbook, wykorzystując kolorowy brystol formatu A2, wycinki z czasopism, wiadomości zdobyte na zajęciach oraz odszukane przez dzieci w różnych źródłach (książkach, albumach, Internecie)

Opis wykonania lapbooka- Załącznik nr 4

Do tworzenia lapbooka mogą być przydatne przykładowe pytania:

- Co to jest OLIMPIADA?
- W jakich krajach odbywały się igrzyska olimpijskie zimą i latem?
- W jakich dyscyplinach sportów letnich i zimowych rywalizują sportowcy?
- Jakie są symbole igrzysk olimpijskich?
- Kto z Polaków i w jakiej dyscyplinie sportu zdobył medale olimpijskie?
- Ciekawostki olimpijskie, (czyli informacje, które najbardziej zaintrygowały dzieci te, którymi chcą się podzielić z innymi)

Nauczyciel nie ogranicza uczniów, którzy sami decydują, jakie (ile) informacje są dla nich najciekawsze, najważniejsze, które powinny być zawarte w książce informacyjnej ich autorstwa (dzieci uczą się w ten sposób dokonywania selekcji istotnych i interesujących ich treści dotyczących danego tematu).

Uwaga!

Warto poprosić uczniów o to, by przez cały tydzień gromadzili w Centrum artystyczno- ruchowym różne sportowe czasopisma.

Inne źródła, w których uczniowie mogą odszukać informacje potrzebne do wykonania zadania:

Igrzyska olimpijskie-symbolika (gra interaktywna

z klasy 2: Igrzyska olimpijskie- symbolika, dostępna w pomocach Centra artystyczno- ruchowe- autor: M. Kubacka

<http://www.olimpijski.pl/pl/78,igrzyska-starozytne.html#/pl/soczi2014>

<http://www.olimpijski.pl/pl/32,zloci-medalisci-olimpijscy.html#>

Po zakończeniu pracy, dzieci prezentują na forum klasy swoje lapbooki- warto przygotować też wystawę prac dzieci w Centrum artystyczno- ruchowym lub wyeksponować prace dzieci na przykład podczas Festynu sportowego lub Szkolnego Dnia Sportu.

artystyczno- ruchowe

polonistyczno- komunikacyjne

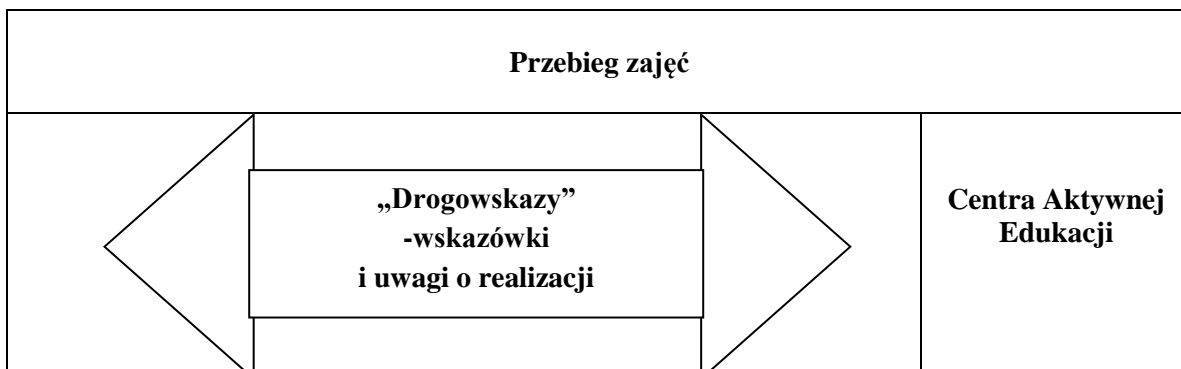
13. Podsumowanie zajęć- ewaluacja „*Słońce dla...*”¹³

Uczniowie otrzymują arkusze z narysowanym słończkiem- Załącznik nr 5. Wpisują w nie to, co chcieliby ofiarować innej osobie z treści omawianych na zajęciach i uzasadniają, dlaczego, np. Ofiaruję ci, ... ponieważ... Po wypełnieniu przez wszystkich swoich słończek, dzieci losują z kartonika nazwisko kolegi, koleżanki z klasy i wręczają arkusz. Następnie dzieci udzielają informacji zwrotnej na temat otrzymanych prezentów- wiadomości z zajęć.

¹³ J.M. Łukasik, Spoko lekcja 2, czyli jeszcze więcej sposobów na oryginalne zajęcia, Wydawnictwo JEDNOŚĆ, Kielce 2011, s. 89

Autor: Magdalena Kubacka	
Klasa III Edukacja: polonistyczna, matematyczna, techniczna	Temat lekcji: Poruszamy się po lądzie- środki transportu
Cel/cele zajęć: - wdrażanie do uważnego słuchania wypowiedzi i korzystania z przekazywanych informacji, - rozwijanie umiejętności wyszukiwania w tekście potrzebnych informacji i w miarę możliwości korzystania ze słowników i encyklopedii przeznaczonych dla dzieci, - doskonalenie techniki czytania ze zrozumieniem oraz z uwzględnieniem interpunkcji i intonacji, - wdrażanie do uczestnictwa w rozmowach, także inspirowanych literaturą: zadawania pytań, udzielania odpowiedzi, prezentowania własnego zdania i formułowania wniosków; poszerzanie zakresu słownictwa i struktur składniowych, - rozwijanie kreatywności, wyobraźni i doskonalenie umiejętności swobodnego wyrażania się na dany temat, - doskonalenie umiejętności poprawnego, estetycznego pisania z zachowaniem zasad kaligrafii, ortografii i interpunkcji, - doskonalenie umiejętności wyprowadzania kierunków od siebie i innych osób; określania położenia obiektów względem obranego obiektu, używając określeń: góra, dół, przód, tył, w prawo, w lewo oraz ich kombinacji; - pogłębienie wiedzy na temat rodzajów maszyn i wybranych urządzeń transportowych, - kształcenie umiejętności podejmowania działań i zgodnej współpracy z innymi.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - dowiem się, jakie pojazdy zaliczamy do transportu kolejowego i samochodowego, - pogrupuję ilustracje zgodnie z zasadą: pojazdy pasażerskie, towarowe, usługowe, specjalnego przeznaczenia, - poznam ciekawostki techniczne o wybranych środkach transportu lądowego, - utrwalę zasadę pisowni „nie” z czasownikami.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wymieniam po 4 pojazdy przewożące ludzi, towary oraz należące do transportu kolejowego, samochodowego, wskazując ich wybrane cechy i przeznaczenie, - na podstawie czytanych tekstów informacyjnych zadaję pytania i opowiadam ciekawostki techniczne o samochodzie, tramwaju i rowerze, - układam i piszę rady dla pasażerów korzystających ze środków komunikacji miejskiej, stosuję zasadę pisowni „nie” z czasownikami.	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1)c), 1.2)c), 1.3)c), 1.3)f), 5.4), 7.17), 8.1), 8.2), 9.1)a), 9.1)b), 9.3)c).	
Metody pracy: poranny krąg, „zadanie na dobry początek dnia”, pedagogika zabawy, ekspresja ruchowa „Myjnia samochodowa”, pokaz, słowna, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, praca z tekstem, gra interaktywna- TIK, elementy Oceniania Kształtującego, ewaluacyjna „Tarcza strzelecka”, „Łańcuch”.	
Formy pracy: indywidualna, grupowa, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: „Zadanie na dobry początek dnia”- Karta pracy- Załącznik nr 1, kolorowe kredki, pionek dla każdego ucznia, gry interaktywne stworzone na Platformie edukacyjnej www.learningapps.org , dwie wersje (łatwiejsza i trudniejsza): <u>pojazdy- środki</u>	

transportu lądowego (ilustracje-memory) , pojazdy- środki transportu lądowego (nazwa i ilustracja- memory): autor Magdalena Kubacka, filmik Poruszamy się po lądzie- ŚRODKI TRANSPORTU LĄDOWEGO - pomoc dydaktyczna wypracowana w ramach Programu „Myślę- działam- idę w świat”- autor M. Kubacka, różne modele pojazdów, zabawkowe figurki samochodów, pociągów i wybrane zdjęcia różnych środków transportu - Załącznik nr 2, teksty informacyjne dla grup: „Ciekawostki techniczne”- Załącznik nr 3, komputery z dostępem do Internetu, tablica interaktywna lub ekran i projektor, metodniki, różne albumy, encyklopedie i książki o transporcie lądowym, słowniki ortograficzne.

1. Powitanie w kole na dywanie.

„Zadanie na dobry początek dnia” - Karta pracy- Załącznik nr 1

Uczniowie otrzymują Kartę pracy, na której będą zaznaczać trasę, jaką pokona kierowca- utrwalenie kierunków, zgodnie z podpowiedziami nauczyciela.

Uczniowie odpowiadają twórczo na pytania zapisane na Kartach:

- Zastanów się, dlaczego pan Stanisław zamierza tam właśnie dojechać? Kim jest?
- Co będzie tam robił?
- Kogo może tam spotkać?
- Jaką inną trasę mógłby wybrać na drogę powrotną? Opracuj tą trasę w parze z kolegą, następnie zapisz kierunek na kartce i wrzuć ją do walizki.

Wszystkie kreatywne pomysły dzieci należy docenić.

Po zapisaniu przez pary uczniów wskazówek dotyczących drogi powrotnej kierowcy, dzieci wrzucają je do walizki. Następnie każda para losuje jedną karteczkę i zaznacza tą trasę ustawiając na odpowiednich polach swoich kart pionek.

2. Wprowadzenie do zajęć – rozmowa kierowana:

- Jak dotarliście dziś do szkoły? (dzieci wymieniają różne pojazdy: rower, samochód, autobus, tramwaj, metro itp.)
- Z jakich innych środków transportu lądowego moglibyście skorzystać?
- Jak wygląda droga do szkoły uczniów z małej wsi, a jak z wielkiego miasta i z jakich pojazdów korzystają ludzie?
- W jakich innych sytuacjach korzystamy z pojazdów poruszających się po lądzie? (jedziemy do pracy, na wycieczkę, wakacje, przewozimy różne towary do i ze sklepów, w pracy itp.)

3. Podanie przez nauczyciela tematu zajęć: **Poruszamy się po lądzie- środki transportu.**

Zapisanie tematu do zeszytów.

Prezentacja przez nauczyciela filmiku Poruszamy się po lądzie- ŚRODKI

matematyczno-
przyrodnicze

polonistyczno-
komunikacyjne

polonistyczno-
komunikacyjne

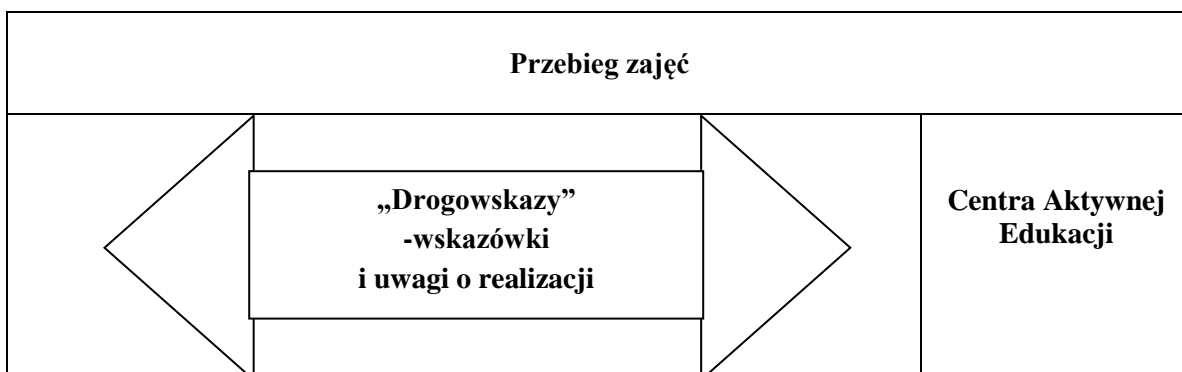
<p><u>TRANSPORTU LĄDOWEGO</u> - pomoc dydaktyczna wypracowana w ramach Programu „Myślę- działał- idę w świat”- autor M. Kubacka. Poznanie celów zajęć i omówienie kryteriów sukcesu ucznia.</p> <p>4. Dokonanie podziału na pojazdy, które przewożą ludzi (pasażerskie) oraz na pojazdy wykorzystywane do przewozu towarów (towarowe); pojazdy poruszające się po szynach i po ulicach, itp. Wspólne omówienie i pogrupowanie zgromadzonych w Centrum matematyczno - przyrodniczym zdjęć różnych środków transportu lądowego, modeli samochodów, pociągów, albumów i książek o transporcie. (przykładowe zdjęcia do wycięcia przez nauczyciela- Załącznik nr 2)</p> <p>Dzieci wspólnie zastanawiają się nad:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Który z nich może być najcięższy? Dlaczego i od czego to zależy? - Który najszybszy? - Który pojazd może przewieźć naraz największą liczbę pasażerów? - Jakich zasad należy przestrzegać podczas podróży tymi pojazdami? (zasady bezpieczeństwa- sprawny pojazd, pasy bezpieczeństwa itp.) - O jakich zasadach należy pamiętać jadąc środkami komunikacji miejskiej? (ustępuję miejsca starszym, przepuszczam wychodzących z pojazdu pasażerów, itp.) - Jak powinniśmy się zachować będąc świadkiem wypadku drogowego? <p><u>Utrwalenie numerów alarmowych (zapisanie przez uczniów kolorem czerwonym do zeszytów) oraz przypomnienie zasad zgłaszania telefonicznie zdarzenia.</u></p> <p>5. Wspólne układanie i zapisanie do zeszytów rad- jak zachować się w autobusie, tramwaju, pociągu, metro itp., typu: <u>Nie wbiegam</u> do jadącego tramwaju! <u>Nie podróżuję</u> pociągiem bez biletu!</p> <p>Utrwalenie pisowni „nie” z czasownikiem.</p> <p>6. Ekspresja ruchowa (pedagogika zabawy) - „<i>Myjnia samochodowa</i>” Dzieci ustawiają się w dwóch rzędach i wybierają samochód- jedną osobę, która będzie kolejno przechodzić w tunelu- między rzędami. Na początku rzędu będzie „Prysznic”, dalej „Szczotki” i na końcu „Suszarka”. Dzieci- „prysznic” „zraszają” samochód naśladując dźwięk wydobywającej się z myjni wody. „Szczotki” szczotkują samochód (delikatnie głaskają, masują ruchami okrężnymi), a „suszarka” ruchami rozcierającymi suszy. Dziecko- „samochód” wjeżdżając do myjni określa jakim jest pojazdem, np. jakiej jest marki (według pomysłu ucznia).</p> <p>7. Czytanie informacji o wybranych środkach transportu lądowego- „Ciekawostki techniczne”- Załącznik nr 3</p> <p>Uczniowie dobierają się w trzy grupy. Stają w kole i mówią kolejno nazwę wybranego pojazdu, np.: tramwaj, samochód, pociąg. I tak utworzy się grupa I- tramwaj, grupa II- samochód, grupa III- pociąg.</p> <p>Każda z grup otrzymuje teks informacyjny o innym pojeździe. Zadaniem grupy jest przeczytanie tekstu i zapisanie na kartce 3 pytań dotyczących treści. Następnie każda grupa kolejno czyta swój tekst na forum klasy i zadaje kolegom pytania sprawdzające zrozumienie tekstu.</p> <p>W trakcie indywidualnego pisania uczniowie korzystają z metodników i w razie konieczności z pomocy nauczyciela. Sygnalizują nauczycielowi, odpowiednim kolorem „światła” trudność zadania: zielony- daje sobie radę, zadanie jest łatwe, żółty- potrzebuję dodatkowych wskazówek i pomocy nauczyciela, czerwony- zadanie jest trudne, proszę o pomoc. W Centrum</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	---

<p>polonistyczno- komunikacyjnym dostępne są słowniki ortograficzne, których można użyć do korekty ortograficznej zapisu.</p> <p>8. W nagrodę za prawidłowo wykonane zadanie- osiągnięcie celu uczniowie układają memory- gra interaktywna stworzona na Platformie edukacyjnej www.learningapps.org – do wyboru wersja łatwiejsza z ilustracjami lub trudniejsza- ilustracja i nazwa pojazdu: <u>pojazdy- środki transportu lądowego (ilustracje-memory)</u> <u>pojazdy- środki transportu lądowego (nazwa i ilustracja- memory)</u></p> <p>9. Podsumowanie zajęć- utrwalenie poznanych treści- „Łańcuch”¹⁴ Uczniowie stają w kręgu i chwytają się za ręce- tworzą łańcuch. Każde dziecko jest jego jednym ogniwiem. Zadaniem każdej osoby jest powiedzenie jej zdaniem najważniejszej informacji, którą zapamiętała z omawianych na lekcji treści. Zaczyna pierwsze dziecko- ogniwo, potem kolejne, aż do ostatniego. Dobrze, by wymienione elementy z treści zajęć nie powtarzały się.</p> <p>Po udzieleniu przez wszystkich uczniów odpowiedzi następuje ewaluacja zajęć i samoocena uczniów- „Tarcza strzelecka”¹⁵- Załącznik nr 3 Dzieci wklejają „cenkę” w przypiętą w widocznym miejscu w klasie (np. na tablicy) tarczę strzelecką. Zaznaczają w odpowiednim miejscu swoje zaangażowanie, aktywność na zajęciach, wiedząc, że środek tarczy to najwyższa ocena aktywności i pracy na zajęciach.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
---	---

¹⁴ J. M. Łukasik, Spoko lekcja 2, czyli jeszcze więcej sposobów na oryginalne zajęcia, Wydawnictwo JEDNOŚĆ, Kielce 2011, s. 78

¹⁵ Metoda przedstawiona przez M. Sulewską podczas warsztatów związanych z opracowaniem Programu kształcenia „Myślę- działam- idę w świat”, Skalmierzyce 2014

Autor: Justyna Krawczyk	
Klasa III Edukacja językowa: język angielski	Temat lekcji: Daily routines – czynności dnia codziennego.
Cel/cele zajęć: Uczeń: – poznaje nazwy czynności dnia codziennego, – ćwiczenie umiejętności opowiadania o swoim dniu	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: – nazywam czynności dnia codziennego – porządkuję czynności dnia codziennego w odpowiedniej kolejności.
Kryteria sukcesu dla ucznia: – opowiadam o swoim dniu	
Podstawa programowa: 2.1; 2.2; 2.3b; 2.4; 2.5; 2.7; 2.8	
Metody pracy: drama, gra interaktywna memo, zabawa ruchowa – chusta klanzy, what’s missing	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa, indywidualna	
Środki dydaktyczne: karty obrazkowe i słowne przedstawiające czynności dnia codziennego, tablica interaktywna, gra interaktywna, chusta klanzy, zalaminowane karty, pisaki suchościeralne.	

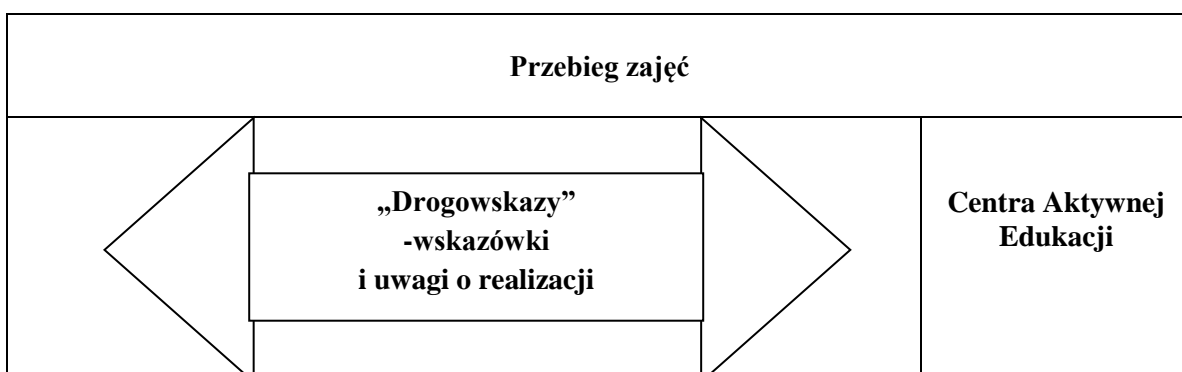

<p>1. Uczniowie witają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na powitanie. Nauczyciel w trakcie śpiewania chodzi po klasie i wita się z każdym uczniem podając mu dłoń. Wita się również z nimi wykorzystując pacynkę.</p> <p>2. Uczniowie zapoznają się z celami lekcji. Nauczyciel przed lekcją rozkłada w klasie karty przedstawiające czynności dnia codziennego. Prosi uczniów o odszukanie kart i ułożenie ich w odpowiedniej kolejności. Następnie uczniowie formułują cele lekcji.(załącznik 1)</p> <p>3. Nauczyciel rozkłada na dywanie karty z czynnościami dnia codziennego i kolejno je powtarza. Po kilku rundach wybiera uczniów, którzy nazywają wskazane czynności.</p> <p>4. Zabawa what’s missing – nauczyciel prosi uczniów o zamknięcie oczu i chowa jedną kartę z dywanu. Uczniowie po otwarciu oczu muszą nazwać czynność, której brakuje.</p> <p>5. Gra memo <u>Daily routines</u> – uczniowie dobierają zwroty do obrazka.</p> <p>6. Wylosowany uczeń losuje kartę z czynnością i za pomocą dramy przedstawia ją klasie. Zadaniem uczniów jest poprawne zapisanie czynności na zalaminowanej karcie. Uczeń, który jako pierwszy poprawnie zapisze zwrot</p>	<p style="text-align: center;">językowe artystyczno-ruchowe</p> <p style="text-align: center;">językowe</p> <p style="text-align: center;">językowe</p> <p style="text-align: center;">językowe artystyczno-ruchowe</p>
---	---

otrzymuje punkt. Wygranego ucznia można nagrodzić oceną lub wyróżnieniem na forum klasy.	
7. Zabawa z chustą klanzy. Uczniowie losują nazwy czynności. Nauczyciel odczytuje tekst uczniowie, którzy usłyszą swój zwrot muszą przebiec dookoła chusty i wracają na swoje miejsce. (załączniki 2 i 3).	językowe artystyczno-ruchowe
8. Nauczyciel wiesz na tablicy karty wyrazowe prosi wylosowanych uczniów o dopasowane do nich kart obrazkowych. (załącznik 3).	językowe
9. Nauczyciel prosi uczniów o zapisanie planu swojego dnia bazując na kartach obrazkowych i wyrazowych z tablicy.	językowe
10. HOT QUESTION!: What's your favourite routine? Uczniowie odpowiadają na pytanie, która z czynności dnia codziennego jest ich ulubioną.	językowe
11. Zadanie domowe: opisz swój dzień możesz przedstawić go za pomocą filmu, komiksu lub opisu.	językowe
12. Uczniowie żegnają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na pożegnanie.	językowe artystyczno-ruchowe

HOT QUESTION – High Order Thinking Question. Pytania zmuszające ucznia do myślenia i nie mające jednoznacznej odpowiedzi (każdy uczeń może dzielić innej odpowiedzi).

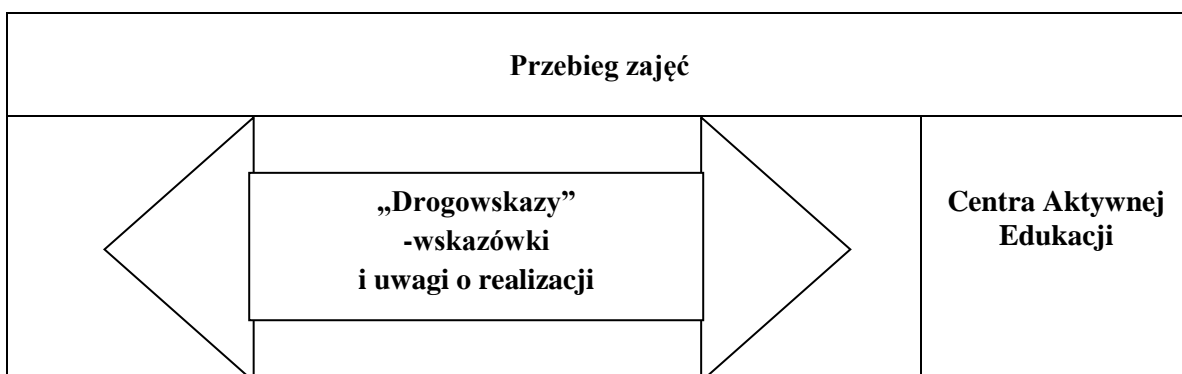
Autor: Justyna Krawczyk	
Klasa III Edukacja językowa: język angielski	Temat lekcji: I am a student.
Cel/cele zajęć: Uczeń: – Poznaje zaimki osobowe i odmienia je przez czasownik „to be”; – stosuje odmianę czasownika to be w praktyce.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: – rozpoznaję zaimki osobowe i dopasowuję do nich odpowiedni czasownik „to be”.
Kryteria sukcesu dla ucznia: formułuje zdania z zaimkami osobowymi i odpowiednim czasownikiem „to be”.	
Podstawa programowa: 2.1; 2.2; 2.3b; 2.4; 2.5; 2.7; 2.8	
Metody pracy: TPR, Physical line up, sentence scramble, gra interaktywna	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa, indywidualna	
Środki dydaktyczne: Karty z zaimkami osobowymi i czasownikiem „to be”, rozsypanka słowna, rymowanka, tablica interaktywna, gra memo	

1. Uczniowie witają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na powitanie. Nauczyciel w trakcie śpiewania chodzi po klasie i wita się z każdym uczniem podając mu dłoń. Wita się również z nimi wykorzystując pacynkę.	językowe artystyczno-ruchowe
2. Uczniowie zapoznają się z celami lekcji. Nauczyciel chodząc po klasie wypowiada różne zdania wskazując na poszczególne osoby. Np. wskazuje na siebie i mówi I am a teacher, wskazuje na chłopca mówiąc He is a boy, na dziewczynkę – she is a girl, na dwie dziewczynki – they are friends itp. Po podaniu kilku przykładów prosi uczniów o sformułowanie celów lekcji.	językowe
3. Nauczyciel wybiera grupę uczniów i rozdaje im karty z zaimkami osobowymi prosi uczniów aby ustawili się w odpowiedniej wskazanej przez nauczyciela kolejności. Nauczyciel wspólnie z uczniami odczytuje zaimki. Następnie prosi uczniów z kartami o rozejście się. Zadaniem wylosowanych uczniów jest ustawienie kolegów w odpowiedniej kolejności. (załącznik 1)	językowe artystyczno-ruchowe
4. Uczniowie grają w grę interaktywną <u>Find a pair</u> . Zadaniem uczniów jest dopasować odpowiedni zaimek osobowy do obrazka.	językowe
5. Nauczyciel odczytuje zaimki osobowe trzymane przez uczniów dodając czasownik „to be” np. I am, You are, He is, akcentując czasownik „to be”. Następnie prosi innych uczniów o wylosowanie karty z czasownikiem to be i ustawienie się obok osoby z odpowiednim zaimkiem	językowe artystyczno-ruchowe

<p>osobowym. Uczniowie kolejno odczytują swoje pary (zaimek osobowy+czasownik „to be”). (załącznik 2).</p>	
<p>6. Nauczyciel prosi uczniów aby mimiką i gestem pokazywali wypowiedziane zaimki osobowe, a po kilku rundach, zaimki osobowe z czasownikiem „to be”.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>7. Uczniowie siadają w kręgu i ponownie losują po jednej karcie (zaimek osobowy, czasownik „to be”) Zadaniem uczniów jest utworzenie pary np. pierwszy uczeń wstaje i odczytuje na głos zaimek I osoba z kartą AM powinna wstać i odczytać na głos czasownik ‘to be”. Kolejna osoba wstaje z YOU a zaraz za nią ARE. (ponieważ czasowniki ARE i IS będą się powtarzały kilkakrotnie nauczyciel mówi uczniom, że liczy się uczeń, który jako pierwszy zorientuje się i wstanie z odpowiedni czasownikiem „to be”).</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>8. Uczniowie słuchają i powtarzają rymowankę „<u>Who are you?</u>” – rymowanka utworzona na potrzeby programu „Myślę – działam – idę w świat” autor Justyna Krawczyk. W trakcie powtarzania rymowanki uczniowie mogą gestami wskazywać odpowiednie osoby. (załącznik 3)</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>9. Uczniowie ponownie losują karty ze słowami. Zadaniem uczniów jest ustawienie się w jednej linii, tak aby powstało poprawne zdanie. (załącznik 4). Po ustawieniu się uczniów wszyscy wspólnie oceniają ich poprawność. Jeśli zostanie jakiś uczeń bez karty, to on może być osobą sprawdzającą poprawność ułożonych zdań.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>10. Podsumowanie: Uczniowie siedząc w kole wybierają kartę ze słowem leżącą na dywanie. Zadaniem ucznia jest ułożyć dowolne zdanie z wylosowanym słowem.</p>	<p>językowe</p>
<p>11. Zadanie domowe: Poszukać materiałów pomocnych do wykonania plakatu dotyczącego zaimków osobowych i czasownika „to be”. (plakaty mogą być wykonane w grupach i zaprezentowane na kolejnych zajęciach).</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>12. Uczniowie żegnają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na pożegnanie.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>

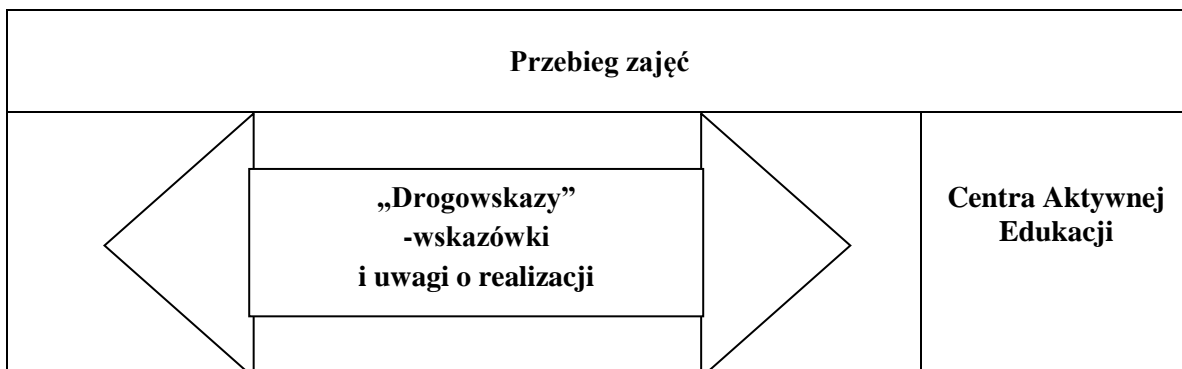
Autor: Justyna Krawczyk	
Klasa II Edukacja językowa: język angielski	Temat lekcji: Numbers 100-1000
Cel/cele zajęć: Uczeń: – nazywa liczebniki w zakresie 1000, – rozpoznaje zapis graficzny liczebników 100-1000	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: – wymienia liczebniki 100-1000 – odnajduje matematycznego bliźniaka wykonując działania matematyczne.
Kryteria sukcesu dla ucznia: – rozpoznają liczebniki 100-1000, – dodają i odejmują w zakresie 1000,	
Podstawa programowa: 2.1; 2.2; 2.3b; 2.4; 2.5; 2.7; 2.8	
Metody pracy: zabawa ruchowa - chusta klanzy, gry – Who’s got...?, audiolingwalna.	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa,	
Środki dydaktyczne: chusta Klanzy, karty z liczebnikami, rymowanka	

<p>1. Uczniowie witają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na powitanie. Nauczyciel w trakcie śpiewania chodzi po klasie i wita się z każdym uczniem podając mu dłoń. Wita się również z nimi wykorzystując pacynkę.</p> <p>2. Uczniowie zapoznają się z celami lekcji. Nauczyciel wchodzi do klasy z przyczepionymi na ubraniach karteczkami samoprzylepnymi, na których zapisane są liczebniki 100-1000. Zadaje pytanie uczniom: What are we going to talk about today? Nauczyciel wysłuchuje propozycji uczniów. Jeśli uczniowie odpowiedzą poprawnie, nauczyciel zadaje kolejne pytanie How do, you know that we are going to learn numbers?</p> <p>3. Nauczyciel pyta się uczniów, jakich liczebników uczyli się dotychczas (szybkie utrwalenie liczebników 1-100). Nauczyciel dzieli tablicę na dwie części na jednej z nich zapisuje słowo I KNOW na drugiej I DON'T KNOW. Następnie pyta się uczniów czy znają liczebniki, które nauczyciel ma przywieszane na ubraniach? Jeśli uczniowie znają poszczególne liczebniki podchodzą do nauczyciela nazywają je i zrywają i wieszają na tablicy po stronie I KNOW. Te liczebniki, które nie są znane zostają zwieszane po stronie I DON'T KNOW</p> <p>4. Nauczyciel prosi uczniów poszukanie w sali liczebników (cyfra + zapis graficzny) odnalezione pary uczniowie zawieszają w widocznym miejscu. Na zakończenie zabawy nauczyciel wspólnie z uczniami powtarza</p>	<p style="text-align: center;">językowe artystyczno-ruchowe</p> <p style="text-align: center;">językowe matematyczno - przyrodnicze</p> <p style="text-align: center;">językowe matematyczno - przyrodnicze</p> <p style="text-align: center;">językowe</p>
--	---

<p>liczebniki 100-1000. Następnie uczniowie wysłuchują rymowanki „A thousand number chant” – załącznik 1(autor Justyna Krawczyk, pomoc przygotowana na potrzeby programu „ Mysłę-działam-idę w świat”).</p> <p>5. Zabawa ruchowa. Uczniowie stają w kole trzymając chustę animacyjną. Każdemu uczniowi nauczycieli przypisuje pełne liczby 100-1000 (dobrze, aby każdy uczeń miał swoją parę). Następnie wypowiada działania matematyczne np. one hundred + three hundred (100+300). Uczniowie, którzy mają wynik działania muszą zamienić się miejscami przebiegając pod chustą.</p> <p>6. Zabawa who’s got..... Uczniowie losują po jednej karcie, na której zapisany jest cyfra i inne działania matematyczne. Zadaniem uczniów jest odnalezienie bliźniaka matematycznego. Pierwszy uczeń odczytuje wynik z karty, a następnie podaje działanie matematyczne np. I’m two hundred. Who’s got one hundred plus three hundred. Uczeń który ma wynik działania matematycznego musi odpowiedzieć; I’m four hundred i odczytuje swoje działanie zapisane na karcie. Uczniowie z odgadniętymi wynikami stają obok siebie tworząc okrąg. Ostatnia osoba posiadająca działanie 99+1 zamyka okrąg, gdy osoba z wynikiem 100 odczyta swój wynik. Załącznik 2.</p> <p>7. Podsumowanie: Nauczyciel prosi uczniów o ponowne spojrzenie na tablicę z przyklejonymi kartami na części I DON’T KNOW następnie prosi uczniów o ich nazwanie. Jeśli uczniowie poprawnie nazywają liczebniki to przestawiają kartę z części I DON’T KNOW na I KNOW.</p> <p>8. Uczniowie żegnają się z nauczycielem i pacynką śpiewając poznaną rymowankę.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p> <p>językowe matematyczno - przyrodnicze</p> <p>językowe</p> <p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
---	---

Autor: Justyna Krawczyk	
Klasa III Edukacja językowa: język angielski	Temat lekcji: A trip to London (temat 2 godzinny)
Cel/cele zajęć: Uczeń: – nazywa najważniejsze obiekty znajdujące się w Londynie: Buckingham Palace, London Eye, Tower Bridge, Big Ben, – wyszukuje ciekawostek i informacji na temat Londynu.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: – projektuję przewodnik zawierający najważniejsze informacje o Londynie.
Kryteria sukcesu dla ucznia: – prezentuję przewodnik po Londynie na forum klasy.	
Podstawa programowa: 2.1; 2.2; 2.3b; 2.4; 2.5; 2.7; 2.8	
Metody pracy: audiolingwalna, brainstorming, mind map	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa, indywidualna	
Środki dydaktyczne: film, zdjęcia, materiały potrzebne do wykonania albumu.	

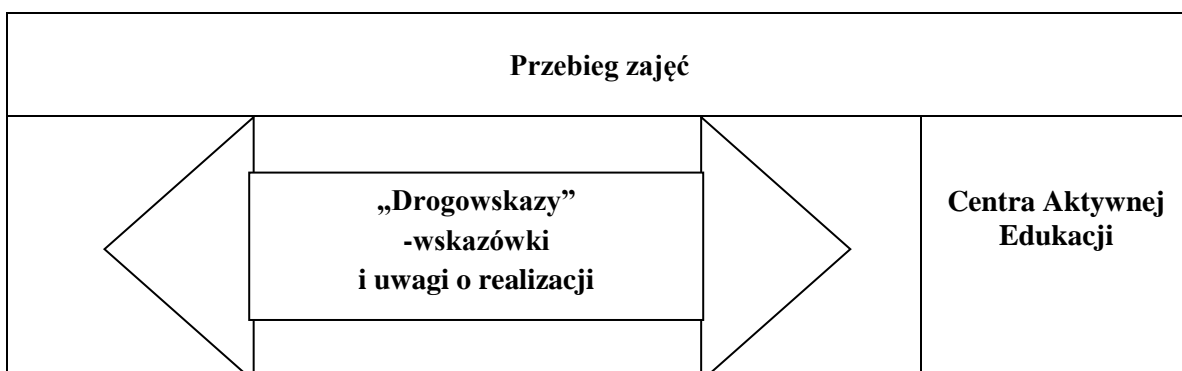

<p>1. Uczniowie witają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na powitanie. Nauczyciel w trakcie śpiewania chodzi po klasie i wita się z każdym uczniem podając mu dłoń. Wita się również z nimi wykorzystując pacynkę.</p> <p>2. Uczniowie zapoznają się z celami lekcji. Nauczyciel prezentuje uczniom przyniesione przez siebie przedmioty, które wyciąga z torby podróżnej (czapka z flagą brytyjską, pocztówki z Londynem, koszulkę z budką telefoniczną, zawieszki przedstawiające atrybuty Londynu – double decker, red phone box, black taxi, Big Ben, funty brytyjskie). Uczniowie podczas burzy mózgów próbują określić cele. Nauczyciel pomaga im mówiąc, że chciałby zabrać ich na wycieczkę do pewnego miasta. Uczniowie formułują cele lekcji z pomocą nauczyciela.</p> <p>3. Nauczyciel rozwiesza na tablicy kartę ze słowem LONDON. Uczniowie tworzą mapę myśli związaną z miastem. Nauczyciel pomaga im pokazując zdjęcia (załącznik 1).</p> <p>4. Uczniowie siadają w kole na dywanie i wspólnie oglądają przedmioty przyniesione przez nauczyciela. Dzielią się swoimi spostrzeżeniami dotyczącymi oglądanych materiałów.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe matematyczno- przyrodnicze</p>
--	--

<p>5. Nauczyciel prezentuje uczniom film związany z wycieczką po Londynie. <u>A trip to London</u> (autor Justyna Krawczyk - materiał wypracowany na potrzeby programu „ Myślę-działam-idę w świat” – załącznik 2). Po obejrzeniu filmu nauczyciela pyta się uczniów co zobaczyli – What did you see? Uczniowie odpowiadają na pytania. Następnie nauczyciel pyta się uczniów, co jest potrzebne gdy jedziemy do nieznanego miasta? Uczniowie po rozmowie dochodzą do konkluzji, że jest to przewodnik. (załączniki 3)</p>	<p>językowe</p>
<p>6. Podsumowanie: HOT QUESTION¹: What’s your favourite place London? Uczniowie nazywają miejsce lub obiekt, które zapamiętali z lekcji. Rozpoczynają swoją wypowiedź zwrotami I like.....</p>	<p>językowe</p>
<p>7. Zadaniem domowym uczniów jest wyszukanie i przyniesienie informacji, ciekawostek na temat Londynu. Ciekawe miejsca, osoby, obyczaje itp. (materiały zostaną wykorzystane podczas kolejnej lekcji, kiedy uczniowie będą tworzyć przewodniki po Londynie. Po wykonaniu przewodników uczniowie dokonują prezentacji i oceny koleżeńskiej. Można również zaprosić uczniów z innej klasy aby dokonali wyboru i oddali głosy na najlepszy według ich oceny przewodnik. Wówczas można uczniom wręczyć dyplomy lub drobne nagrody.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>8. Uczniowie żegnają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na pożegnanie.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>

¹**HOT QUESTION – High Order Thinking Question.** Pytania zmuszające ucznia do myślenia i nie mające jednoznacznej odpowiedzi (każdy uczeń może dzielić innej odpowiedzi).

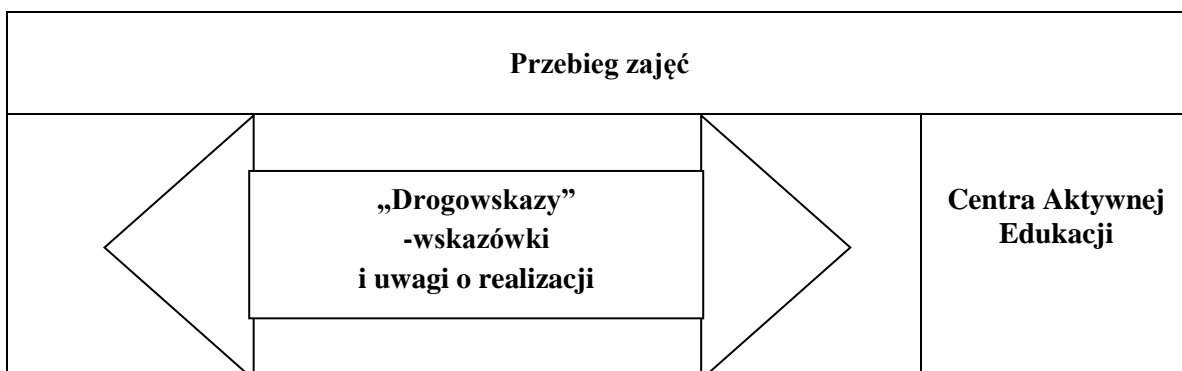
Autor: Justyna Krawczyk	
Klasa III Edukacja językowa: język angielski	Temat lekcji: Describing appearance
Cel/cele zajęć: Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> - nazywa przymiotniki opisujące wygląd zewnętrzny, - opisuje wygląd zewnętrzny. - porównuje postaci na obrazkach. 	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: <ul style="list-style-type: none"> - rozpoznają postaci zgodnie z opisem, - zastosują poznane zwroty do opisu osób.
Kryteria sukcesu dla ucznia: <ul style="list-style-type: none"> - formułują opis postaci w celu odzyskania bliźniaka. 	
Podstawa programowa: 2.1; 2.2; 2.3b; 2.4; 2.5; 2.7; 2.8	
Metody pracy: gry- Who's this, harmonijkowy rysunek, find your twin.	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa, indywidualna	
Środki dydaktyczne: tablica interaktywna, karty z rysunkami postaci, karty wyrazowe, kartka A4,	

<p>1. Uczniowie witają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na powitanie. Nauczyciel w trakcie śpiewania chodzi po klasie i wita się z każdym uczniem podając mu dłoń. Wita się również z nimi wykorzystując pacynkę.</p> <p>2. Uczniowie zapoznają się z celami lekcji. Nauczyciel siada z uczniami na dywanie i wyciąga lustro w którym się przegląda opisują swój wygląd np. I'm tall and thin. I've got big blue eyes and long curly fair hair. Przystawia lustro do ucznia siedzącego najbliżej i opisuje go. Następnie zadaje uczniom pytanie: What are we going to talk about today? Uczniowie wspólnie z nauczycielem formułują cele lekcji.</p> <p>3. Nauczyciel rozwiesza w sali karty samoprzylepne z napisami dotyczącymi opisu wyglądu zewnętrznego oraz kilkoma innymi zwrotami nie związanymi z tematem lekcji (kart powinno być przynajmniej tyle ilu jest uczniów w klasie). Na tablicy natomiast wiesza karty A4 w trzech kolorach zielonym z napisem I know, żółtym z napisem I want to know i czerwonym z napisem I don't need. Zadaniem uczniów jest odzyskanie jednej karty ze słówkiem lub zdaniem i przyklejenie jej na wybranej przez siebie karcie w kolorze zielonym jeśli słówko lub zdanie jest mu znane, czerwonym jeśli jest mu nieznanie i żółtym jeśli nie jest związane z tematyką zajęć. Uczniowie omawiają na zakończenie swoje wybory.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe</p>
--	---

<p>4. Nauczyciel rysuje na tablicy dwie różne postacie np. wysoką, szczupłą z długimi kręconymi włosami i niską, tęgą z krótkimi włosami. Następnie dokonuje opisu tych postaci. Zadaniem uczniów jest zdecydowanie którą postać opisuje nauczyciel.</p>	
<p>5. Zabawa: harmonijkowy rysunek. Uczniowie pracują w parach. Ich zadaniem jest narysowanie wspólnego rysunku przedstawiającego postać. Jeden z uczniów rozpoczyna zabawę od narysowania głowy. Po wykonaniu rysunku zawija swoją część kartki podaje ją koledze. Uczniowie kolejno dorysowują brakujące części postaci. Na zakończenie uczniowie rozwijają swój rysunek i formułują krótki opis. W kolejnej części zadania pary uczniów łączą się w czwórki z inną parą. Zadaniem każdej pary jest opisanie swojej postaci, w tym czasie druga para rysuje obrazek zgodnie z usłyszanym opisem. Po zakończeniu uczniowie rozwijają swoje obrazki i porównują je ze sobą.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>6. Zabawa find your twin. Nauczyciel rozdaje uczniom obrazki z różnymi postaciami. Zadaniem uczniów jest chodząc po klasie, zadając pytania i dokonując opisów, odszukać swojego bliźniaka o innej płci. (załącznik 1)</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>7. Podsumowanie: Nauczyciel prosi uczniów aby ponownie spojrzeli na tablicę, na której przyklejone są ich karteczki z początku zajęć. Nauczyciel pyta się uczniów czy po dzisiejszej lekcji dokonaliby jakichkolwiek zmian. Uczniowie wspólnie z nauczycielem omawiają swoje pomysły dokonując ewaluacji.</p>	<p>językowe</p>
<p>8. Uczniowie żegnają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na pożegnanie.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>

Autor: Justyna Krawczyk	
Klasa III Edukacja językowa: język angielski	Temat lekcji: What's his Job – nazwy zawodów.
Cel/cele zajęć: Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i nazywa zawody – dopasowuje osoby do wykonywanych zawodów podając ich atrybuty i wykorzystując zwroty: I work in /at....., I wear 	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: <ul style="list-style-type: none"> – nazywam zawody – Opisuję cechy danego zawodu (miejsce, strój)
Kryteria sukcesu dla ucznia: – wykorzystuję nazwy zawodów i miejsc pracy do tworzenia zdań.	
Podstawa programowa: 2.1; 2.2; 2.3b; 2.4; 2.5; 2.7; 2.8	
Metody pracy: audiolingwalna, drama, gra interaktywna hangman, find a partner.	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa, indywidualna	
Środki dydaktyczne: karty obrazkowe i słowne przedstawiające zawody, karty z niedokończonymi zdaniami, tablica interaktywna.	

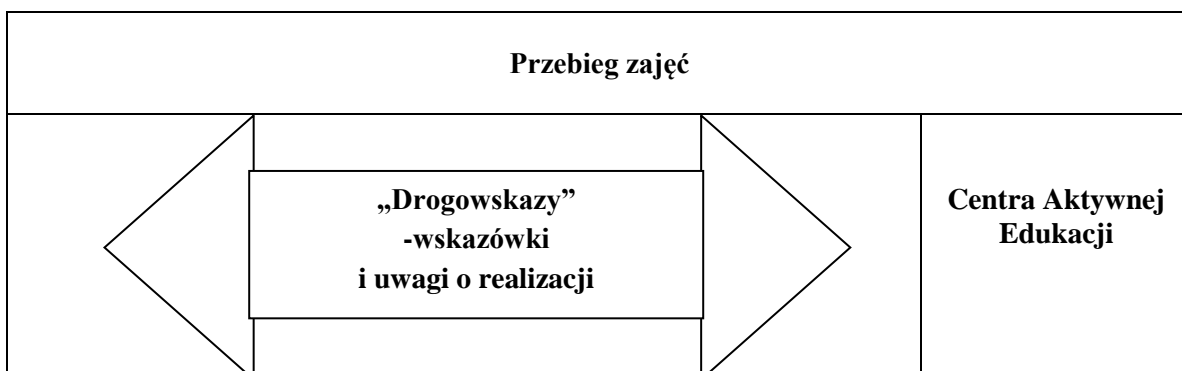

<p>1. Uczniowie witają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na powitanie. Nauczyciel w trakcie śpiewania chodzi po klasie i wita się z każdym uczniem podając mu dłoń. Wita się również z nimi wykorzystując pacynkę.</p> <p>2. Uczniowie zapoznają się z celami lekcji. Nauczyciel przed lekcją rozkłada w klasie różne przedmioty (atrybuty zawodów – czapka policjanta, koperta, stetoskop, patelnię grabie, klucz francuski, itp). Po powitaniu prosi uczniów o odszukanie przedmiotów które na co dzień nie znajdują się w ich klasie (można podać liczbę tych przedmiotów. Po odszukaniu wszystkich przedmiotów uczniowie siadają na dywanie z nauczycielem i starają się odpowiedzieć na pytanie: What are they? Where can we find them? Who uses them? Uczniowie proponują swoje odpowiedzi (w razie problemów nauczyciel naprowadza uczniów). Uczniowie formułują cele wspólnie z nauczycielem i zapisują je na tablicy.</p> <p>3. Nauczyciel rozkłada na dywanie karty z zawodami i pyta się uczniów, które z nich są im znane a które jeszcze nie. Następnie rozkłada karty wyrazowe i prosi uczniów o dopasowanie nazwy do obrazka (załącznik 1). Po ułożeniu kart nauczyciel odczytuje je a uczniowie powtarzają, następnie wspólnie wszyscy odczytują nazwy zawodów.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe</p>
---	---

4. Nauczyciel losuje ucznia i prosi go aby za pomocą gestów pokazał wybrany przez siebie zawód. Uczeń który odgadnie, rozpoczyna kolejną rundę.	językowe artystyczno-ruchowe
5. Nauczyciel rozkłada na dywanie nazwy miejsc pracy i prosi uczniów o dopasowanie zawodu do odpowiedniego miejsca pracy.	językowe
6. Uczniowie losują karty z obrazkiem zawodu lub ze zdaniem I work in a hospital. I'm a ... Następnie uczniowie chodząc między sobą poszukują partnera dopasowując osobę do miejsca pracy. Uczniowie stają w parach i odczytują swoje zdania (załącznik 2)	językowe artystyczno-ruchowe
7. Uczniowie siedząc w kole podają sobie karty obrazkowe z zawodami. W momencie gdy nauczyciel powie STOP uczniowie którzy trzymają karty muszą powiedzieć jaki to zawód i gdzie pracują np: I'm a teacher. I work at school. Pozostali uczniowie pokazują kciukiem czy zdanie było poprawne czy nie. Jeśli było błędne chętni uczniowie poprawiają je.	językowe
8. Podsumowanie: uczniowie grają w grę interaktywną hangman	językowe
9. HOT QUESTION !: What are you taking with you today? Uczniowie odpowiadają na pytanie co dzisiaj ze sobą zabierasz wymieniając zwroty lub słowa które zapamiętali z lekcji.	językowe
10. Zadaniem domowym uczniów jest dowiedzenie się czy ktoś z ich członków rodziny wykonuje zawody które poznali na lekcji.	językowe
11. Uczniowie żegnają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na pożegnanie.	językowe artystyczno-ruchowe

'HOT QUESTION – High Order Thinking Question. Pytania zmuszające ucznia do myślenia i nie mające jednoznacznej odpowiedzi (każdy uczeń może dzielić innej odpowiedzi).

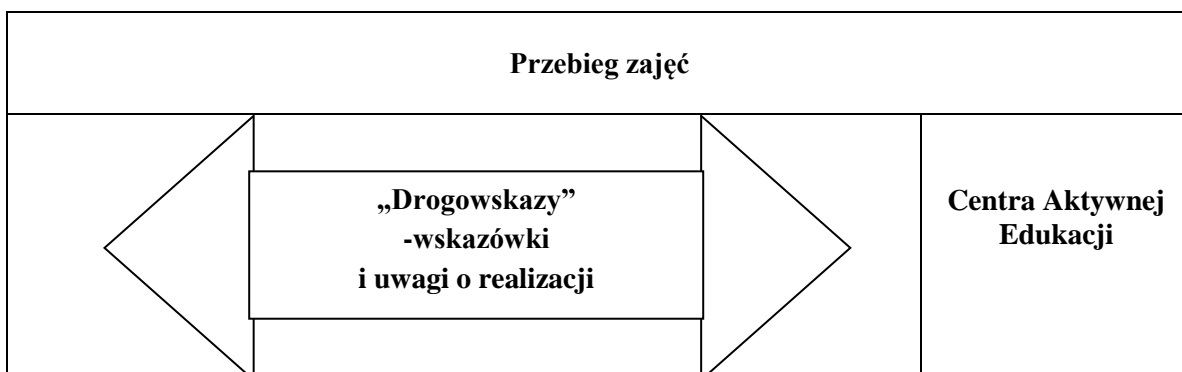
Autor: Justyna Krawczyk	
Klasa III Edukacja językowa: język angielski	Temat lekcji: Recycled toys
Cel/cele zajęć: Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> - poznaje nazwy materiałów wtórnych (cardboard tubes, plastic bottles, cardboard boxes, buttons) - utrwala nazwy kolorów i nazw zabawek, 	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: <ul style="list-style-type: none"> - nazywam materiały potrzebne do zrobienia zabawki, - dowiem się co możemy zrobić z materiałów wtórnych.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - projektuję swoją zabawkę i opisuję ją.	
Podstawa programowa: 2.1; 2.2; 2.3b; 2.4; 2.5; 2.7; 2.8	
Metody pracy: repeat if it's true, brain storm, praktycznego działania.	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa, indywidualna	
Środki dydaktyczne: tekturowe pudełka i tuby, plastikowe butelki, guziki, skrawki materiałów, zdjęcia zabawek.	

<p>1. Uczniowie witają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na powitanie. Nauczyciel w trakcie śpiewania chodzi po klasie i wita się z każdym uczniem podając mu dłoń. Wita się również z nimi wykorzystując pacynkę.</p>	językowe artystyczno-ruchowe
<p>2. Uczniowie zapoznają się z celami lekcji. Nauczyciel zaprasza uczniów na dywan, na którym porozkładane są różne przedmioty – kartonowe pudełka, plastikowe butelki, kartonowe tuby, guziki, skrawki materiałów, przyniesione przez nauczyciela i przez uczniów (zadanie domowe z poprzedniej lekcji). Zadaje uczniom pytanie what are these? Uczniowie podają swoje propozycje. Następnie nauczyciel pokazuje uczniom prezentację <u>What can you see?</u> Po prezentacji nauczyciel zadaje uczniom pytanie What are we going to do today? Uczniowie wspólnie z nauczycielem formułują cele lekcji. (załącznik 1)</p>	językowe
<p>3. Zabawa repeat if it's true. Nauczyciel podnosi kolejno do góry materiały i nazywa je. Jeśli nazwa zgadza się z pokazanym przedmiotem uczniowie powtarzają za nauczycielem, jeśli się nie zgadza milczą.</p>	językowe
<p>4. Nauczyciel rozkłada na dywanie karty z nazwami materiałów i prosi uczniów o pogrupowanie materiałów i położenie ich przy odpowiedniej nazwie. Następnie pyta się uczniów: what can we make from these materials?</p>	językowe

<p>5. Uczniowie wykorzystując materiały przyniesione przez nauczyciela i przez siebie uczniowie w parach bądź małych grupach tworzą zabawki z materiałów wtórnych.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>6. Po wykonaniu prac nauczyciel rozdaje uczniom karty na których uczniowie opisują swoje zabawki..</p>	<p>językowe</p>
<p>7. Uczniowie siadają na dywanie i kolejno prezentują swoje zabawki wykorzystując informacje zapisane na karcie.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>8. Z wykonanych prac tworzymy wystawę klasową.</p>	<p>językowe</p>
<p>9. Uczniowie żegnają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na pożegnanie.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>

Autor: Justyna Krawczyk	
Klasa III Edukacja językowa: język angielski	Temat lekcji: What's the matter?
Cel/cele zajęć: Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> - poznaje nazwy dolegliwości (toothache, headache, sore throat, stomachache, earache, flu) - utrwała zastosowanie konstrukcji have got, - utrwała nazwy części ciała 	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: <ul style="list-style-type: none"> - nazywam dolegliwości, - wskazuję części ciała
Kryteria sukcesu dla ucznia: - opowiadam o swoich dolegliwościach	
Podstawa programowa: 2.1; 2.2; 2.3b; 2.4; 2.5; 2.7; 2.8	
Metody pracy: TPR, gra interaktywna memo, wordcard chain , true or false	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa, indywidualna	
Środki dydaktyczne: karty wyrazowe, tablica interaktywna, gra interaktywna, rymowanka	

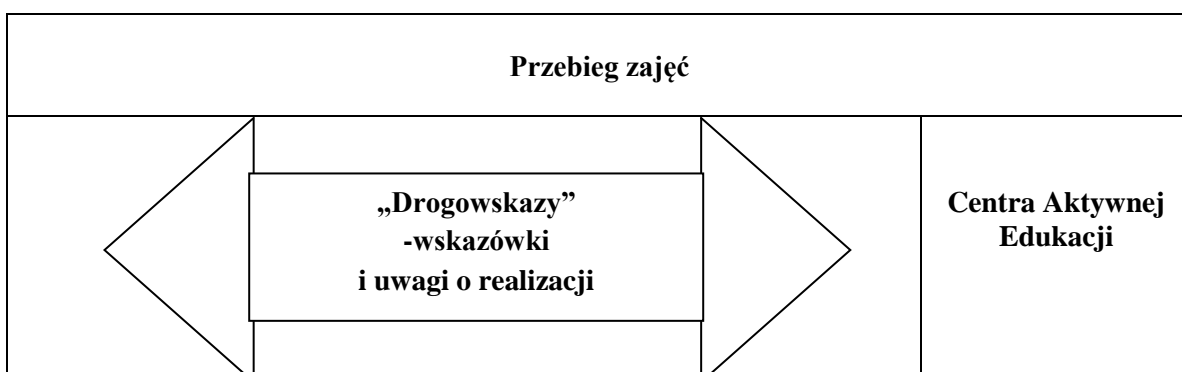

<p>1. Uczniowie witają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na powitanie. Nauczyciel w trakcie śpiewania chodzi po klasie i wita się z każdym uczniem podając mu dłoń. Wita się również z nimi wykorzystując pacynkę.</p> <p>2. Uczniowie zapoznają się z celami lekcji. Nauczyciel staje przed uczniami z pacynkami i odgrywa scenkę której pacynki mówią o swoich dolegliwościach. Pacynki wskazują różne części ciała mówiąc o dolegliwościach. Nauczyciel wprowadza pytanie what's the matter? Uczniowie podają swoje propozycje dotyczące celów lekcji, nauczyciel weryfikuje je i zapisuje na tablicy.</p> <p>3. Nauczyciel siada z uczniami na dywanie, wskazuje różne części ciała i zachęca uczniów do nazywania ich. Następnie rozmawia z uczniami o dolegliwościach. What can ache? – Co może boleć? Uczniowie udzielają odpowiedzi na pytanie. Nauczyciel przekształca ich wypowiedzi na język angielski wskazując jednocześnie części ciała np. headache, earache.</p> <p>4. Nauczyciel rozkłada na dywanie kartę ze słowem ILNESS a wokół niej karty wyrazowe z dolegliwościami i wypowiada zdania np. I've got a toothache trzymając się za twarz. Zadaniem uczniów jest podniesienie odpowiedniej karty z napisem. Po dopasowaniu wszystkich kart uczniowie</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
--	---

<p>powtarzają z nauczycielem zwroty I've got a Jednocześnie wskazując odpowiednią część ciała. (załącznik 1)</p>	
<p>5. Zabawa wordcard chain – nauczyciel losuje kartę z dolegliwością i podaje ją uczniowi obok zadając pytanie What's the matter? Zadaniem ucznia jest odpowiedzieć I've got a zgodnie z zapisem na karcie. Następnie uczeń podaje kartę koledze obok i zadaje to samo pytanie What's the matter a uczeń tak samo odpowiada. Po zakończeniu rundy wylosowany uczeń wybiera kartę z dolegliwością i rozpoczyna zabawę od nowa.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>6. Gra interaktywna memo - <u>Illnesses</u> – uczniowie dobierają zwroty do obrazka.</p>	<p>językowe</p>
<p>7. Wylosowany uczeń wymyśla swoją dolegliwość i ją pokazuje. Zadaniem uczniów jest odgadnięcie dolegliwości i podania odpowiedzi stosując pytanie Have you got a headache? Uczeń odpowiada na pytanie Yes, I have lub No, I haven't.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>8. Nauczyciel zapoznaje uczniów z rymowanką „<u>Doctor, doctor where are you?</u>” (autor Justyna krawczyk, pomoc przygotowana w ramach programu „ Myślę – działam – idę w świat” Uczniowie powtarzają rymowankę wspólnie z nauczycielem wykorzystując gesty. (załącznik 2)</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>9. HOT QUESTION¹: What's the matter? Uczniowie wyobrażają sobie, że coś im dolega i odpowiadają na pytanie.</p>	<p>językowe</p>
<p>10. Uczniowie żegnają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na pożegnanie.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>

¹HOT QUESTION – High Order Thinking Question. Pytania zmuszające ucznia do myślenia i nie mające jednoznacznej odpowiedzi (każdy uczeń może dzielić innej odpowiedzi).

Autor: Justyna Krawczyk	
Klasa III Edukacja językowa: język angielski	Temat lekcji: Food categories (temat 2 godzinny)
Cel/cele zajęć: Uczeń: – nazywa produkty spożywcze – rozpoznaje poszczególne kategorie produktów spożywczych	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: – nazywam produkty spożywcze i klasyfikuje je w poszczególne kategorie (vegetables, fruit, dairy, wheat)
Kryteria sukcesu dla ucznia: – projektuję koło 4 kategorii produktów spożywczych.	
Podstawa programowa: 2.1; 2.2; 2.3b; 2.4; 2.5; 2.7; 2.8	
Metody pracy: audiolingwalna, brainstorming, mind map	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa, indywidualna	
Środki dydaktyczne: zdjęcia przedstawiające produkty spożywcze, kartka brystolu A1, produkty spożywcze (warzywa, owoce, produkty mleczne i zbożowe),	

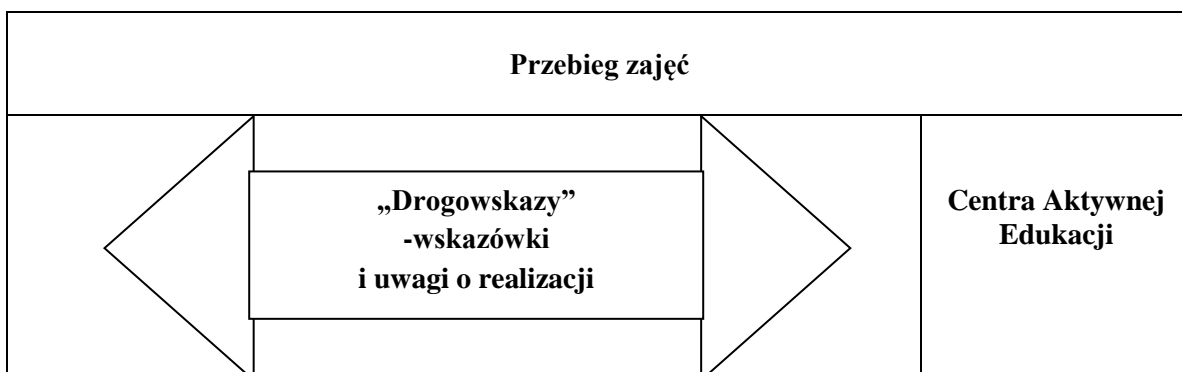

<p>1. Uczniowie witają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na powitanie. Nauczyciel w trakcie śpiewania chodzi po klasie i wita się z każdym uczniem podając mu dłoń. Wita się również z nimi wykorzystując pacynkę.</p> <p>2. Uczniowie zapoznają się z celami lekcji. Nauczyciel uczniom udając, że szuka czegoś w swojej torbie wyciąga np. banana, marchewkę, jogurt i ciasteczko. Wszystkie produkty układa na biurku i zadaje uczniom pytanie: What are they? Uczniowie odpowiadają na pytanie. Następnie nauczyciel pyta się czym różnią się przyniesione produkty. Uczniowie starają się udzielić odpowiedzi (w razie problemów nauczyciel naprowadza uczniów). Uczniowie formułują cele wspólnie z nauczycielem i zapisują je na tablicy. Nauczyciel prosi uczniów o podanie innych znanych im przykładów owoców, warzyw, produktów spożywczych i mlecznych.</p> <p>3. Nauczyciel zaprasza uczniów na dywan i prosi ich o zabranie ze sobą przyniesionych produktów (zadanie domowe z poprzedniej lekcji). Uczniowie kolejno nazywają swoje produkty.</p> <p>4. Nauczyciel umieszcza w 4 kątach dywanu nazwy kategorii – FRUIT, VEGETABLES, DAIRY PRODUCTS, WHEAT PRODUCTS i prosi uczniów o umieszczenie swoich produktów w odpowiedniej kategorii. (załącznik 1)</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
---	---

<p>5. Nauczyciel dzieli uczniów na 4 grupy np. poprzez odliczanie do 4 lub losowanie karteczek w odpowiednim kolorze bądź też z nazwami produktów spożywczych. Następnie przedstawia uczniom prezentację zawierającą różne produkty spożywcze. Zadaniem uczniów jest wykrzyczeć nazwę swojej kategorii w momencie gdy ujrzą w prezentacji pasujący produkt. (załącznik 2)</p>	<p>językowe</p>
<p>6. Nauczyciel rozkłada na podłodze duże koło wycięte z papieru A1. Koło podzielone jest na 4 części. Na każdej z części widnieje napis kategorii (FRUIT, VEGETABLES, DAIRY, WHEAT). Zadaniem uczniów jest uzupełnienie koła rysunkami i podpisami. Podczas wykonywania zadanie uczniowie korzystają ze słowników polsko-angielskich lub Internetu.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>7. Podsumowanie: Uczniowie prezentują koło na forum klasy każda grupa omawia swój rysunek i nazywa poszczególne produkty.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>8. HOT QUESTION!: What's your favourite food category and its product? Uczniowie wymieniają swoją ulubioną kategorię i product którą lubią najbardziej.</p>	<p>językowe</p>
<p>9. Zadaniem domowym uczniów po pierwszej godzinie jest wyszukanie i przyniesienie jak największej ilości nazw produktów spożywczych z wylosowanej przez nich kategorii.</p>	
<p>10. Uczniowie żegnają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na pożegnanie.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>

'HOT QUESTION – High Order Thinking Question. Pytania zmuszające ucznia do myślenia i nie mające jednoznacznej odpowiedzi (każdy uczeń może dzielić innej odpowiedzi).

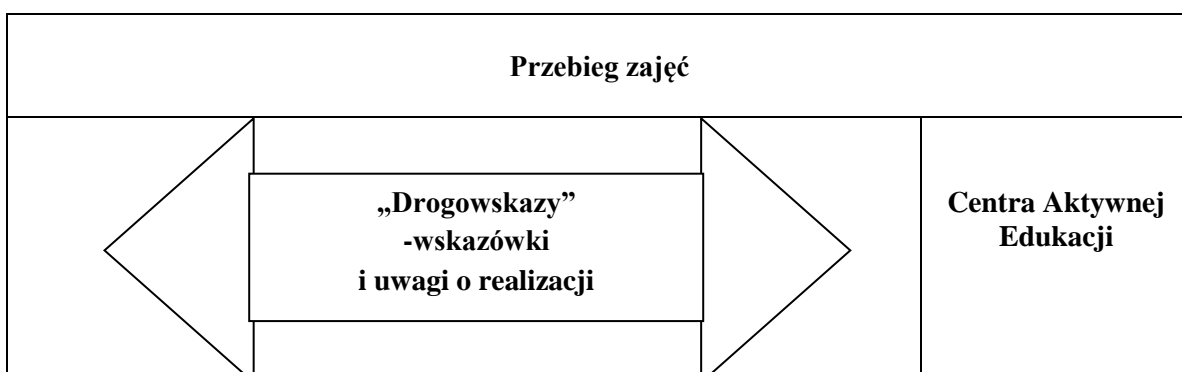
Autor: Justyna Krawczyk	
Klasa III Edukacja językowa: język angielski	Temat lekcji: Let's make a dish. (temat realizowany na dwóch godzinach)
Cel/cele zajęć: Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> - poznaje nazwy czynności wykonywanych podczas przygotowywania posiłków oraz narzędzi kuchennych - Poznaje zwroty: ingredients, equipment, preparing - utrwala nazwy produktów spożywczych, 	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: <ul style="list-style-type: none"> - nazywam czynności które wykonuję w kuchni gdy przygotowuję swoje ulubione danie, - nazywam przedmioty w kuchni potrzebne do wykonania potrawy.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - sporządzam przepis swojego dania	
Podstawa programowa: 2.1; 2.2; 2.3b; 2.4; 2.5; 2.7; 2.8	
Metody pracy: drama - pantomima/kalambury, gra interaktywna - categories, praktycznego działania, odwrócona lekcja.	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa, indywidualna	
Środki dydaktyczne: karty wyrazowe, tablica interaktywna, gra interaktywna,	

<p>1. Uczniowie witają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na powitanie. Nauczyciel w trakcie śpiewania chodzi po klasie i wita się z każdym uczniem podając mu dłoń. Wita się również z nimi wykorzystując pacynkę.</p>	językowe artystyczno-ruchowe
<p>2. Uczniowie zapoznają się z celami lekcji. Nauczyciel nawiązuje do lekcji poprzedniej, kiedy uczniowie rozmawiali o kategoriach produktów spożywczych. Wykłada na stolik ogórka obiera go a potem kroi. Wykonując czynności nauczyciel nazywa je. Uczniowie wspólnie z nauczycielem formułują cele lekcji.</p>	językowe
<p>3. Nauczyciel siada z uczniami na dywanie i prosi ich o przekazanie informacji, których wyszukali w Internecie i słownikach, dotyczących gotowania, czynności wykonywanych w kuchni i przyborów kuchennych. Wyszukanie informacji było zadaniem domowym uczniów z zastosowaniem metody odwróconej lekcji.</p>	językowe
<p>4. Nauczyciel rozkłada na dywanie karty z napisami INGREDIENTS, EQUIPMENT, PREPARING, oraz kartki ze słowami z każdej z kategorii.</p>	językowe artystyczno-ruchowe

<p>Zadaniem uczniów jest dopasować słowa do odpowiedniej kategorii. (załącznik 1)</p>	
<p>5. Uczniowie losują karty ze słowami z trzech kategorii INGREDIENTS, EQUIPMENT, PREPARING, w ten sposób dzielą się na grupy. Następnie w grupach grają w kalambury. Jeden z członków każdej grupy losuje słowo i pokazuje je grupom przeciwnym. Drużyna, która odgadnie słowo otrzymuje punkt.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>6. Gra interaktywna – <u>Cooking categories</u>. Zadaniem uczniów jest dopasowanie słów do odpowiedniej kategorii.</p>	<p>językowe</p>
<p>7. Uczniowie w parach przygotowują swoje ulubione potrawy. Nauczyciel podchodzi do uczniów podczas ich pracy i zadaje im pytania: What are you preparing? What ingredients do you need? What equipment do you use? What are you doing now? Nauczyciel może również pokazywać produkty lub przedmioty i pytać What is it?</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>8. Po wykonaniu swoich potraw uczniowie przygotowują przepis swojego dania zawierający: składniki – ingredients, przybory – equipment i wykonanie – preparing.</p>	<p>językowe</p>
<p>9. Uczniowie prezentują swoje potrawy pozostałym uczniom – opowiadają o wykorzystanych składnikach, przyborach i czynnościach, które wykonywali. Po prezentacji uczniowie mogą wspólnie skosztować swoich dań.</p>	<p>językowe</p>
<p>10. Uczniowie żegnają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na pożegnanie.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>

Autor: Justyna Krawczyk	
Klasa III Edukacja językowa: język angielski	Temat lekcji: She is singing.
Cel/cele zajęć: Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> - nazywa czynności dance, run, sing, ride a bike, swim, listen to music, eat, drink, read - utrwalenie zaimków osobowych i czasownika to be, - tworzy zdania w czasie Present Continuous. 	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: <ul style="list-style-type: none"> - wymieniam nazwy czynności, - poznaję czas teraźniejszy ciągły.
Kryteria sukcesu dla ucznia: <ul style="list-style-type: none"> - opisuję sytuacje, które widzę na obrazku korzystając z poznanych czasowników i czasu teraźniejszego. 	
Podstawa programowa: 2.1; 2.2; 2.3b; 2.4; 2.5; 2.7; 2.8	
Metody pracy: TPR, gry- Hot Sit, Right or Wrong, burza mózgów	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa, indywidualna	
Środki dydaktyczne: tablica interaktywna, gry interaktywne learningapps, prezentacja,	

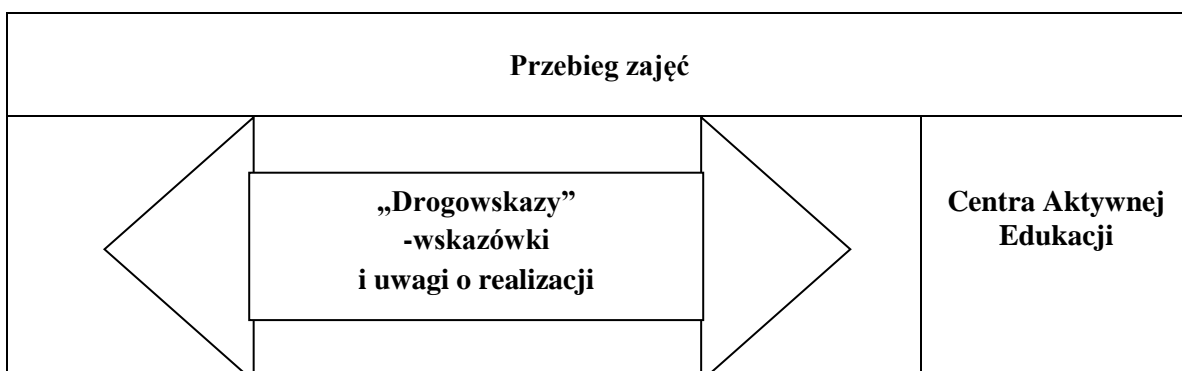

<p>1. Uczniowie witają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na powitanie. Nauczyciel w trakcie śpiewania chodzi po klasie i wita się z każdym uczniem podając mu dłoń. Wita się również z nimi wykorzystując pacynkę.</p>	językowe artystyczno-ruchowe
<p>2. Uczniowie zapoznają się z celami lekcji. Nauczyciel wykonuje różne czynności (śpiewa, tańczy, czyta, śpi, biega) po chwili prosi uczniów aby odpowiedzieli na pytanie What am I doing? Prosi uczniów aby zaproponowali czego będą się dzisiaj uczyć.</p>	językowe
<p>3. Nauczyciel pokazuje uczniom prezentację przedstawiającą czynności <u>What are they doing?</u> Zadaniem uczniów jest zapamiętanie jak największej liczby czynności. Następnie nauczyciel zapisuje na tablicy propozycje uczniów np. (dance, sing run....)</p>	językowe
<p>4. Uczniowie grają w grę przypominając sobie odmianę czasownika to be: <u>TO BE</u> - gra stworzona na potrzeby programu „Myślę – działam - idę w świat” autor Justyna Krawczyk. (załącznik 1)</p>	językowe
<p>5. Nauczyciel prosi uczniów aby spojrzeli ponownie na zdjęcia</p>	językowe

<p>z prezentacji What are they doing? Prosi uczniów aby opisali to co widzą (podali zaimek osobowy + to be i czasownik) np. They are dance. Nauczyciel z podanych zwrotów tworzy zdanie w czasie Present Continuous: They are dancing – uwypuklając końcówkę ING na końcu czasownika. Następnie prosi uczniów o spojrzenie na zdanie i wypowiedzenie się na jego temat. Uczniowie wspólnie z nauczycielem zapisują czasowniki z końcówką ING (sing, ride a bike, read, drink, eat, swim, run, play football).</p>	
<p>6. Uczniowie w parach losują numery od 1-8, następnie tworzą zdania do pozostałych zdjęć z prezentacji korzystając z zapisanych wcześniej czasowników i przykładu (każda para opisuje jedno zdjęcie - wylosowany wcześniej numer). Po wykonaniu zadania uczniowie zamieniają się miejscami i dokonują oceny koleżeńskiej napisanych zdań.</p>	językowe
<p>7. Zabawa Hot Sit – wylosowany uczeń siada na środku dywanu i zamyka oczy. Pozostali uczniowie spoglądają na obrazek przedstawiony przez nauczyciela i pokazują daną czynność. Zadaniem ucznia siedzącego na dywanie jest ułożyć prawidłowe zdanie w czasie Present Continuous. Nauczyciel może prosić również tylko wybrane osoby o przedstawienie czynności tak aby wykorzystać różne przymyki miejsca np. he/she, they.</p>	językowe artystyczno-ruchowe
<p>8. Zabawa interaktywna. <u>Right or Wrong</u> - learningapps. Uczniowie dzielą zdania na dwie grupy Right – poprawne Wrong – niepoprawne. Po wykonanym zadaniu oglądają film i odpowiadają na pytanie What is the bird doing?</p>	językowe
<p>9. Podsumowanie: HOT QUESTION¹: Close your eyes and tell us what are you doing? Nauczyciel prosi uczniów o zamknięcie oczu i wyobrażenie sobie wykonywanej przez nich czynności. Uczniowie odpowiadają na pytanie. Jeśli niektórzy z nich mają jeszcze problem z wypowiedzeniem zdania mogą pokazać czynność a nauczyciel bądź inny uczeń pomaga mu ułożyć zdanie.</p>	językowe artystyczno-ruchowe
<p>10. Zadanie domowe: What’s going on around you? Zaobserwuj świat wokół Ciebie. Sporządź notatki. Zapisz zdania, narysuj obrazki lub nakręć o tym film.</p>	językowe artystyczno-ruchowe
<p>11. Uczniowie żegnają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na pożegnanie.</p>	językowe artystyczno-ruchowe

¹**HOT QUESTION – High Order Thinking Question.** Pytania zmuszające ucznia do myślenia i nie mające jednoznacznej odpowiedzi (każdy uczeń może udzielić innej odpowiedzi).

Autor: Justyna Krawczyk	
Klasa II Edukacja językowa: język angielski	Temat lekcji: Numbers 100-1000
Cel/cele zajęć: Uczeń: – Poznaje formy pytania o czas i podawania czasu. – Utrwała liczebniki 1-60	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: – Określam czas i pytam o niego.
Kryteria sukcesu dla ucznia: – Wykorzystuję poznane zwroty do określania godzin.	
Podstawa programowa: 2.1; 2.2; 2.3b; 2.4; 2.5; 2.7; 2.8	
Metody pracy: zabawa What's the time? , It's Draw the time.	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa, indywidualna	
Środki dydaktyczne: karty z tarczą zegara, karty z godzinami, pisaki sucho ścieralne, tablica interaktywna, prezentacja	

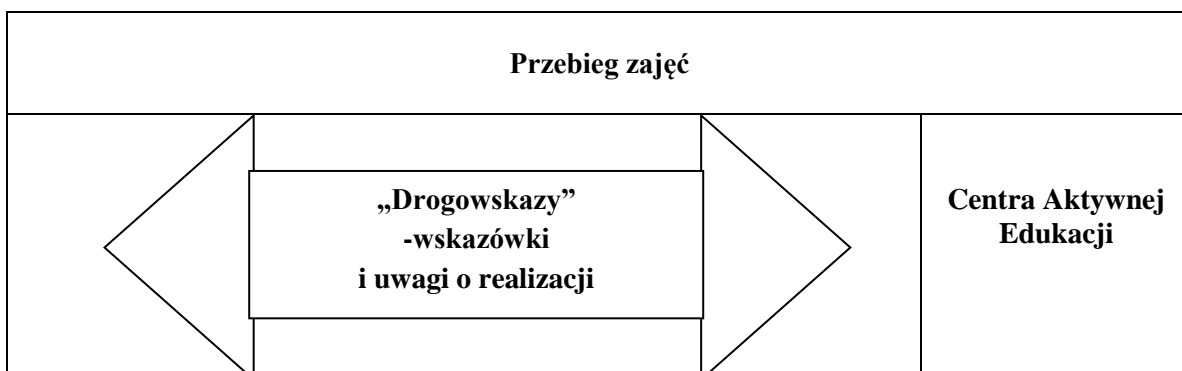

<p>1. Uczniowie witają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na powitanie. Nauczyciel w trakcie śpiewania chodzi po klasie i wita się z każdym uczniem podając mu dłoń. Wita się również z nimi wykorzystując pacynkę.</p> <p>2. Uczniowie zapoznają się z celami lekcji. Nauczyciel rozwiesza na tablicy karty z liczebnikami: thirty, fifteen, sixty, forty five. Na odwrocie każdej karty zapisane jest słowo What, is, the, time? (karty należy wydrukować i skleić bądź zapisać słowa ręcznie). Pod tymi liczebnikami nauczyciel zawiesza karty z działaniami matematycznymi 20+10, 35-20, 45+15, 50-5. Zadaniem uczniów jest wykonanie działań matematycznych i przyklejenie poprawnego wyniku pod każdym działaniem. Po wykonaniu działania nauczyciel prosi wybranego ucznia o odwrócenie kart z wynikami. Uczniowie uzyskują pytanie What is the time? Nauczyciel pyta się uczniów czy wiedzą co oznacza to pytanie jeśli nie zaczyna powtarzać pytanie i zerkać na zegarek swój, klasowy i innych uczniów. (załącznik 1)</p> <p>3. Nauczyciel pokazuje uczniom prezentację <u>What's the time?</u> Po obejrzeniu prezentacji nauczyciel przeprowadza z uczniami dyskusję na temat tego co zaobserwowali i w jaki sposób określa się czas. (załącznik 2)</p> <p>4. Nauczyciel rozkłada na dywanie karty z różnymi godzinami uczniowie losują karty. Następnie nauczyciel pyta się kolejno uczniów What's the time? Uczniowie odpowiadają na pytanie pokazując swoją kartę, tak aby pozostali uczniowie mogli sprawdzić poprawność jego odpowiedzi. (załącznik 3)</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p> <p>językowe matematyczno - przyrodnicze</p> <p>językowe</p> <p>językowe</p>
--	---

<p>5. Nauczyciel rozdaje uczniom zalaminowane karty z zegarami i pisaki sucho ścieralne. Następnie losuje kartę z godziną (patrz zad.4) i podaje ją słownie uczniom. Uczniowie zaznaczają godzinę na zegarach i na wyznaczony sygnał wszyscy pokazują swoje zegary, a nauczyciel pokazuje zapisana na karcie godzinę. (załącznik 4)</p>	<p>językowe</p>
<p>6. Nauczyciel powtarza z uczniami rymowankę „<u>What’s the time</u>” (autor Justyna Krawczyk, pomoc przygotowana na potrzeby programu „ Myślę-działam-idę w świat”). Po wysłuchaniu rymowanki uczniowie zapisują godziny, które usłyszą w rymowance. (załącznik 5)</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>7. Podsumowanie: uczniowie w parach na zmianę zadają sobie pytania o czas i odpowiadają na nie losując karty (załącznik 3)</p>	<p>językowe</p>
<p>8. HOT QUESTION!: Nauczyciel prosi uczniów aby wyobrazili sobie, że są zegarem I odpowiedzieli na pytanie: What’s the time?</p>	<p>językowe</p>
<p>9. Uczniowie żegnają się z nauczycielem i pacynką śpiewając poznaną rymowankę.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>

'HOT QUESTION – High Order Thinking Question. Pytania zmuszające ucznia do myślenia i nie mające jednoznacznej odpowiedzi (każdy uczeń może dzielić innej odpowiedzi).

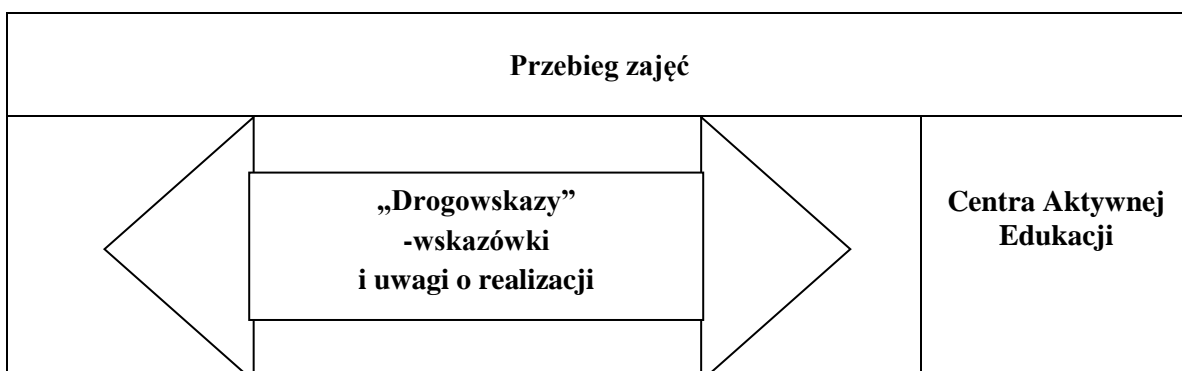
Autor: Justyna Krawczyk	
Klasa III Edukacja językowa: język angielski	Temat lekcji: I'm the champion.
Cel/cele zajęć: Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> - utrwala słownictwo dotyczące produktów spożywczych, zawodów, dolegliwości, czynności dnia codziennego oraz czasowników - rozpoznaje zapis graficzny poznanych nazw, 	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: <ul style="list-style-type: none"> - dokonuję klasyfikacji poznanych zwrotów, - wybieram poprawne rozwiązania do zadań utrwalających poznane słownictwo.
Kryteria sukcesu dla ucznia: <ul style="list-style-type: none"> - wykorzystuję poznane słownictwo w życiu codziennym. 	
Podstawa programowa: 2.1; 2.2; 2.3b; 2.4; 2.5; 2.7; 2.8	
Metody pracy: TPR, drama, gry interaktywne, stacje samodzielnego uczenia się	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa, indywidualna	
Środki dydaktyczne: tablica interaktywna, platforma learningapps, karty do gry, telefony komórkowe lub tablety.	

<p>1. Uczniowie witają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na powitanie. Nauczyciel w trakcie śpiewania chodzi po klasie i wita się z każdym uczniem podając mu dłoń. Wita się również z nimi wykorzystując pacynkę.</p> <p>2. Uczniowie zapoznają się z celami lekcji. Nauczyciel prosi uczniów aby rozejrzeli się po klasie i w jak najszybszym czasie pogrupowali rozłożone po klasie karty obrazkowe z różnych kategorii: food, jobs, daily routines, illnesses. Po ułożeniu kart nauczyciel pyta się o czym ich zdaniem będzie mowa na lekcji. Uczniowie samodzielnie formułują cele lekcji.</p> <p>3. Nauczyciel dzieli uczniów na 5 grup np. poprzez wylosowanie karty obrazkowej z danej kategorii.</p> <p>4. Uczniowie przystępują do rozwiązywania zadań w poszczególnych stacjach. Po rozwiązaniu zadania uczniowie z danej grupy przechodzą do kolejnej stacji. Na karcie odpowiedzi wpisują hasła lub rozwiązania. (załącznik 1)</p> <p>a) Stacja I – Uczniowie układają zdania dotyczące czynności dnia codziennego, w odpowiedniej kolejności. Po ułożeniu zdań sprawdzają poprawność z kluczem – odwracają karty na drugą stronę odczytują i zapisują</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe</p>
---	---

<p>hasło – MY ROUTINES. (załącznik 2 – karty należy wydrukować i skleić aby litery hasła znajdowały się z tyłu zdań).</p>	
<p>b) Stacja II – Uczniowie za pomocą telefonu lub tabletu skanują kod QR i rozwiązują krzyżówkę i zapisują hasło - CONGRATULATION. Gra <u>What Job is it?</u> (załącznik 3)</p>	językowe
<p>c) Stacja III – uczniowie klasyfikują słowa do odpowiedniej kategorii. Zadanie na platformie learningapps <u>What category is it?</u></p>	językowe
<p>d) Stacja IV – uczniowie dopasowują definicje do słówek – produkty spożywcze. Po wykonaniu zadania sprawdzają poprawność poprzez odczytanie i zapisanie hasła- BON APPETIT. (załącznik 4)</p>	językowe
<p>e) Stacja V - Uczniowie dopasowują obrazki i słowa dotyczące dolegliwości. Zapisują słowa, które nie pasowały do obrazków i zostały na planszy. Zadanie na platformie learningapps <u>Illnesses</u>.</p>	językowe
<p>5. Podsumowanie: Uczniowie odczytują hasła i dzielą się swoimi refleksjami na temat wykonywanych zadań. Które słowa nie sprawiły im problemów, a nad którymi musieli się zastanowić. Które zadania podobały im się najbardziej.</p>	językowe
<p>6. Uczniowie żegnają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na pożegnanie.</p>	językowe artystyczno-ruchowe

Autor: Justyna Krawczyk	
Klasa III Edukacja językowa: język angielski	Temat lekcji: My collection. (temat przewidziany na dwie godziny)
Cel/cele zajęć: Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – Wymienia nazwy przedmiotów, które można kolekcjonować. – utrwala nazwy kolorów, zabawek i liczebników, – wypowiada się na forum klasy. 	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: <ul style="list-style-type: none"> – nazywam przedmioty, które można kolekcjonować i opisuję je.
Kryteria sukcesu dla ucznia: <ul style="list-style-type: none"> – opowiadam o swojej kolekcji na forum klasy 	
Podstawa programowa: 2.1; 2.2; 2.3b; 2.4; 2.5; 2.7; 2.8	
Metody pracy: brain storm, praktycznego działania, mapa myśli.	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa, indywidualna	
Środki dydaktyczne: kolekcje uczniów i nauczyciela, metryczka z informacjami o kolekcji,	

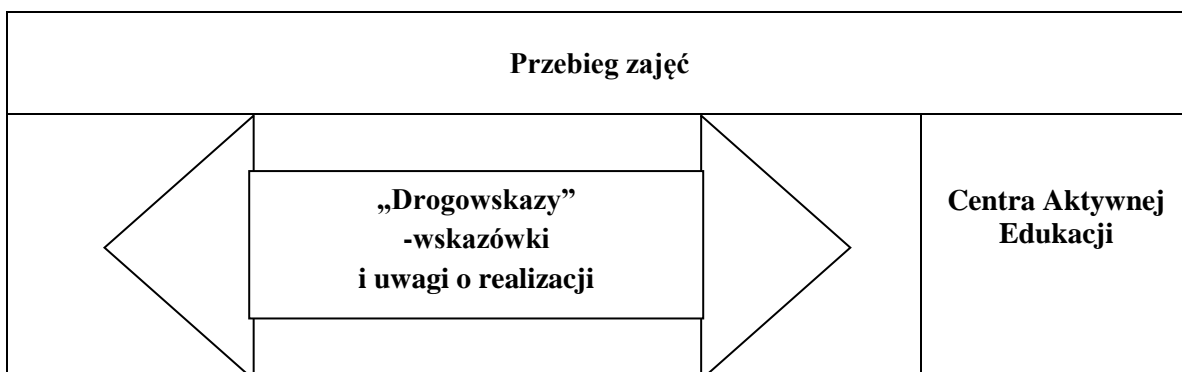

<p>1. Uczniowie witają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na powitanie. Nauczyciel w trakcie śpiewania chodzi po klasie i wita się z każdym uczniem podając mu dłoń. Wita się również z nimi wykorzystując pacynkę.</p>	językowe artystyczno-ruchowe
<p>2. Uczniowie zapoznają się z celami lekcji. Nauczyciel chodzi po klasie zbiera różne przedmioty i układa je w grupach. Opowiada uczniom o tym co robi np. I collect pencils, I collect rubbers etc. Nauczyciel naprowadza uczniów na słowo „kolekcja”. Uczniowie wspólnie ustalają cele lekcji.</p>	językowe
<p>3. Nauczyciel zapisuje na tablicy słowo COLLECTION i pyta się uczniów co możemy kolekcjonować. Uczniowie podają swoje propozycje. Następnie rozbudowują swoje odpowiedzi dodając szczegółowe informacje np. jeśli możemy kolekcjonować samochody to możemy ich mieć określona ilość – przypomnienie liczebników, w określonych kolorach – przypomnienie kolorów itp. Uczniowie tworzą wspólną mapę myśli.</p>	językowe
<p>4. Nauczyciel pyta się uczniów co kolekcjonują. Po wypowiedziach uczniów nauczyciel prosi ich aby każdy z nich sporządził mapę myśli do swojej kolekcji, wspomagając się tą utworzoną na początku lekcji. Uczniowie omawiają swoje mapy myśli z pozostałymi uczniami.</p>	językowe artystyczno-ruchowe
<p>5. Na drugą godzinę uczniowie przynoszą swoje kolekcje. Lekcję</p>	językowe

<p>rozpoczyna nauczyciel który opowiada uczniom o swojej kolekcji odpowiadając na pytania: What is it? How many things are there in my collection? What colour are they? How do they look like? Do I like them?</p>	
<p>6. Uczniowie otrzymują od nauczyciela metryczkę do uzupełnienia dotyczącą ich kolekcji. Po uzupełnieniu metryczki Uczniowie siadają w kręgu i opowiadają o swoich kolekcjach. Prezentacje uczniów można nagrać i stworzyć film, który można zaprezentować uczniom, rodzicom lub umieścić na stronie internetowej. (załącznik 1)</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>7. HOT QUESTION¹: Po pierwszej lekcji uczniowie odpowiadają na pytanie What do you collect? P drugiej godzinie Uczniowie odpowiadają na bardziej szczegółowe pytanie dotyczące ich kolekcji np. How many cars have you Got? What colours are your pens etc.</p>	<p>językowe</p>
<p>8. Uczniowie żegnają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na pożegnanie.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>

¹**HOT QUESTION – High Order Thinking Question.** Pytania zmuszające ucznia do myślenia i nie mające jednoznacznej odpowiedzi (każdy uczeń może dzielić innej odpowiedzi).

Autor: Justyna Krawczyk	
Klasa III Edukacja językowa: język angielski	Temat lekcji: Things at home.
Cel/cele zajęć: Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> - nazywa przedmioty znajdujące się w domu w poszczególnych pomieszczeniach - rozpoznaje zapis graficzny poznanych nazw - stosuje konstrukcję there is a..... 	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: <ul style="list-style-type: none"> - dokonuję klasyfikacji przedmiotów znajdujących się w domu, - stosuję konstrukcję there is a opisując poszczególne pomieszczenia.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - projektuję pomieszczenia w domu i opisuje je kolegom.	
Podstawa programowa: 2.1; 2.2; 2.3b; 2.4; 2.5; 2.7; 2.8	
Metody pracy: TPR, What is it? Who can....., World Cafe	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa, indywidualna	
Środki dydaktyczne: film, karty A3, słownik polsko-angielski, karty z napisami – pomieszczeń w domu i przedmiotów.	

<p>1. Uczniowie witają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na powitanie. Nauczyciel w trakcie śpiewania chodzi po klasie i wita się z każdym uczniem podając mu dłoń. Wita się również z nimi wykorzystując pacynkę.</p> <p>2. Uczniowie zapoznają się z celami lekcji. Nauczyciel prezentuje uczniom film przedstawiający różne przedmioty, które można znaleźć w domu. Uczniowie rozmawiają na temat tego co zobaczyli i samodzielnie formułują cele lekcji. Film <u>What can you see</u> (załącznik 3)</p> <p>3. Nauczyciel ponownie pokazuje przedmioty i nazywa je w języku angielskim, a następnie pyta się uczniów w jakich pomieszczeniach w domu można je znaleźć (przypomnienie nazw pomieszczeń w domu). Nauczyciel prosi uczniów przyczepienie nazw pomieszczeń na tablicy. (załącznik 1)</p> <p>4. Nauczyciel rozkłada na dywanie nazwy różnych przedmiotów, a dopasowania jej do odpowiedniego pomieszczenia (w razie problemów nauczyciel podpowiada uczniom pokazując słowa mimiką.) (załącznik 2)</p> <p>5. Zabawa World Cafe. Nauczyciel prosi uczniów o wylosowanie karteczki (4 różne kolory). Po wylosowaniu karteczek nauczyciel prosi</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe</p>
--	---

<p>uczniów aby usiedli w 4 grupach przy stolikach zgodnie z kolorem karteczek, którym przyporządkowane są poszczególne pomieszczenia np. blue – kitchen, red – bedroom, green – bathroom, yellow – living room. Uczniowie projektują pomieszczenia mogą tworzyć rysunki lub zapisywać ich nazwy. Po 5 minutach grupy zamieniają się miejscami zgodnie ze wskazówkami zegara. Podczas wykonywania zadania uczniowie korzystają ze słowników polsko-angielskich.</p>	
<p>6. Podsumowanie: Uczniowie prezentuje swoje projekty. Podczas prezentacji wykorzystują konstrukcję there is ain the (kitchen)</p>	językowe
<p>7. Uczniowie żegnają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na pożegnanie.</p>	językowe artystyczno-ruchowe